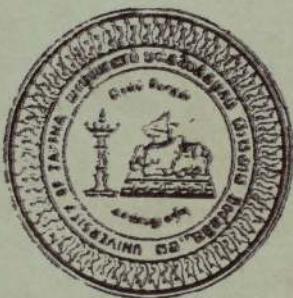

விபுலாநந்த அடிகளார்

நூற்றாண்டு விழா – சிறப்பு வெளியீடு

(ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதி)

தமிழ் மன்றம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி - யாழ்ப்பாணம்

University of Jaffna
894.81115
VIP

110423(AR; MAIN)

விபுலாநந்த அடிகளார்

நூற்றாண்டு விழா — சிறப்பு வெளியீடு

(ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதி)

894.81115
VIP

AR.

தொழுப்பசிரியர்
கி. விசாகரூபன்

ARCHIVES

110423

தமிழ் மன்றம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி யாழ்ப்பாணம்

1992

✓110423

University of Jaffna

110423

Library

பிராக்க முடி சூதி பாதம்

பிராக்க முடி சூதி பாதம்

ஈசன் உவக்கும் இன்யலர்கள்

வென்னை நீற மல்லிகையோ, வேறேந்த மாமலரோ,
வன்னலழியினைக்கு வாய்த்த மலரேதுவோ ?
வென்னைநீறப் பூவுமல்ல வேறேந்த மலருமல்ல
உன்னக் கலவாடி உத்தமணார் வேண்டுவது.

காப்பலீஞ்சுந்த காமரையோ, கழுநிர் மலர்த்தொடையோ
மாப்பிள்ளையாப் பந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரேதுவோ ?
காப்பலீஞ்சுந்த மலருமல்ல கழுநிர்த் தொடையுமல்ல
காப்பியகைக் காந்தனாடி கோமகணார் வேண்டுவது.

பாட்டளீசேர் பொற்கொன்றையோ பாரிலில்லாக் கற்பகமோ,
வாட்டழுநாதவர்க்கு வாய்த்த மலரேதுவோ?
பாட்டளீசேர் கொன்றையல்ல பாரிலில்லாப் பூவுமல்ல
நாட்டலீழி நெய்தலடி நாயகணார் வேண்டுவது.

— விபுலாநந்த அடிகள்

ARCHIVES

1892 - 1992

ARCHIVES

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்

துணைவேந்தர்

பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றத்தினால் வெளி யீடப்படவுள்ள லிபுலாந்த அடிகளாரின் சிறப்பு வெளியீட்டுக்கு ஆசிச் செய்தி அளிப்பதிலே நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

இந்த திருப்பதாம் நூற்றாண்டில் திருந்த அறிஞர்கள் வரிசையிலே லிபுலாந்த அடிகளாரின் சேவை பலவகையிலும் பெரிதுபடுத்த வேண்டியதோன்றானும். திரு. மஹிலவாகனன் என்ற இயற் பெயருடன் மட்டக்களப்பு புனித மைக்கேல் கல்லூரியில் 1909இல் ஆசிரியராகப் பணிபுரியத் தொடங்கிய அண்ணார். கீழுக்கிலங்கைக்கு மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண மக்களுக்கும், ஏன் தமிழ் கூறும் நல்லுவகத்துக்குமே அளப்பரிய சேவை செய்த லிபுலாந்த அடிகளாகத் தீசுற்றுத்துள்ளார். ஸ்ரீகிராமகிருஷ்ண மிஷன் ஸ்தாலீத்த பாடசாலைகளை நிறுவகித்த போது அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் வைத்திஸ்வர லித்தியாலமத்துக்கு விஜயம் செய்வார். அப்போதெல்லாம் படித்தவர், பாமர் என்ற பாரபட்சமினர் அனைவரும் அவரின் உரைகளைக் கேட்டுப் பயன் பெற்றனர். கலை, இலக்கியம், சரீத்திரம், இசைஞானம் ஆகியன அடிகளாரின் ஆராய்ச்சிகளால் மினிர்ந்தன. அவர் ஆராய்ந்து எழுதிய “யாழ்நூல்” பல்லின யாழ்வகைகள் புராதன காலந்தொட்டு வழக் குத்திலிருந்தன என்பதற்கு ஒரு சான்று எல்லாம்.

தமிழ் மக்கள் ஒத்தும் உள்ளங்களில் ஊன்றிப் பதியவைத்துள்ள லிபுலாந்த அடிகளாரின் நினைவு என்றும் நிலைத்து நிற்கவேண்டும் என எவ்வாற்புல்ல இறைவணைப் போர்த்தித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அ. துரைராசா
துணைவேந்தர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.
1992-03-27

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
 பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

ஷிபுலாநந்த அடிகள் சுயநலத்தினையும் அச்சத்தினையும் கவலை கண்ணும் துறந்து, ஊக்கமும் உள்ளவியும் உண்மையிற் பற்றும் தீதூரப்பெற்று, மன்பதைக்குத் தொண்டு புரிவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். உயரிய குறிக்கோள்களையும் அவற்றை நீறை வேற்றும் ஆற்றலையும் கொண்ட அவரது வாழ்க்கை எமக்கோர் ஆசர்சமாக விளங்குவது.

தமிழ்த் துறையிலும் சமயத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் பல்திறத்தவை. முத்தமிழ் துறைகளிலும் மதிப்பு வாய்ந்த பணிகளை மேற்கொண்ட ஷிபுலாநந்த அடிகள், தமிழ்மக்கள் தம் பண்பாட்டைப் பராம்பரியங்களைச் செவ்வனே புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் மன்னில் நல்லவண்ணம் வாழ வேண்டுமென்றும் ஏதிர்காலத்தில் ஏற்றும் பெறவேண்டுமென்றும் விரும்பி, அதற்கு உகந்த கருமங்களைக் கைக்கொண்டார். சமயம் காதாரண மக்களை மேற்படுத்த வேண்டுமென்ற இலட்சியத்துடன் அதற்கு இயைந்த பணிகளில் ஈடுபட்டார். பள்ளிக்கூடங்களும் பல்கலைக்கழகங்களும் ஏழுந்து அறியாமல் இருஞ்சொயும் அடிமைச் சிறு மதியையும் அகற்ற வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அதற்கேற்ற முயற்சிகளில் இறங்கினார்.

அவர் மேற்கொண்ட பணிகளும் முன்வைத்த கருத்துக்களும் போற்றுதற்குரியவை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உலகின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இலக்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதன் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் ஷிளங்கிய சிறப்புப் பெருமைக் குரியது.

நன்றியோடும் பெருமையோடும் நன்மை பயக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடும் ஷிபுலாநந்த அடிகளார் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படும்வேளையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றம் சிறப்பு வெளியீடு ஒன்றினை வெளியீடுவது உவகையினை அளிப்பதாகும். உயர்ந்த பெறுமானங்களைப் பேற்றும் ஆர்வத்தையும் காட்டுவதாகும். இச் சிறப்புமலர் மணமிக்கதாகவும் உள்ளக் கமலங்களை மலர் விப்பதாகவும் அமைய எமது மனப்பூர்வமான நல்வாழ்த்துக்கள்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்,
 23.03.92.

சி. தில்லைநாதன்
 தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றப்

பெரும் பொருளாளர்

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

விபுலாநந்த அடிகளார் சீறந்து நூற்றாண்டுகளாகவிட்டன. இந்த நூறு ஆண்டுகளிலும் ஈழத்திரு நாட்டிலும், ஏனைய நாடுகளிலும் அறிவிய விலும், அரசியலிலும், பொருளீயலிலும் பண்பாட்டு விழுதிய நோக்கிலும் எத்தனையோ என்னரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இத்து மாற்றங்களைடையே பலவேறு அறிஞர்களும் கான்றோர்களும் தோன்றி அரியபல கண்டுபிடிப்புக்களையும் செயல்த்திறங்களையும் நிலைநாட்டிச் சென்றுளர். இவ்வரிசையில், தமிழ் மக்களைடையே தோன்றிய மாபெரும் மனிதனாக விபுலாநந்த அடிகளை இனங்களுடு, அவரது செயல்த்திறங்களையும், ஆக்கங்களையும் என்னைக் கருத்துக்களையும் முன்னேற்றுத்துச் செல்லும் நன்மோக்கு ட்ரும் நன்றியுணர்வோடும் தமிழினம் அவஞ்சு நூற்றாண்டுவிழா எடுத்துள்ளது.

விபுலாநந்த அடிகளார் சமயத்துறவியாக மட்டுமே இதுவரை கணிப் பிடப்பட்டு வந்தார். அடிகளாரின் ஆக்கரித்தியான எழுத்துக் களாக்கியங்கள் அனைத்தும் வெளிப்படுத்தப்படாமையும் அடிகளாரது பணிகளில் அறிஞர்கள் அக்கறை கொள்ளாத பக்கச்சார்பான ஆய்வுத்திலைப்பாடும் இந் திலைக்குக் காரணங்களாகும். விபுலாநந்த அடிகளார் வாழ்ந்த காலத்து அகப்புறச் சூழல்களினாலும் சமூக பொருளாதார சமயப் பண்பாட்டுச் சூழல்களினாலும் சின்னணியில் அவசது பணிகள் மதிப்பிடப்படவேண்டிய தேவையுண்டு. இந்த ஆய்வுத்தொகுதியில் இடம்பெறும் 'விபுலாநந்த அடிகள் ஆய்வடங்கல்' ஆகும் தாவுகளை நோக்கும்போது அடிகளாரது பணிகளை தமிழினம், தேசியம், கல்வி, சமயம், இலக்கியம், தீற்றங்காய்வு அறிவியல், மெய்யியல், மொழியியல், பொதுசுற்றுத்தொடர்தியல், கலைச்சொல்லாக்கம் முதலான பல ஆய்வுத்துறைகளில் மதிப்பிடக்கூடிய வாய்ப்புக்களுள்.

ஶ்ராமணியமும், விபுலாநந்த அடிகளார் மேற்கொண்ட சாதி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளும் அவர் இறந்த இன்னர் அவரது செயல் திறங்கள் வெளிப் படாவண்ணம் டுப்பதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன. சீரதேச எல்லை

களைக் கடந்து நின்று, தமிழர் குல எழுப்பேய வீபுலாநந்த அடிகளாரின் தமிழ்த்தேசிய நோக்கு தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும். இன்று இவஸ்கையில் டட்டுமென்றி, தமிழுக்குத்தின் பல பாகங்களிலும் வீபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு வீழாச் சிறப்பான முறையிலும், ஆக்க வழியிலும் நடைபெறுவதையிட்டுத் தமிழினம் பெறுமை அடைகிறது. பாடசாலைகளில் நடைபெறும் 'தமிழ்த்தின வீழா' இவ்வாண்டிலிருந்து வீபுலாநந்த அடிகளாரின் பிறகுத் தினத்திலேயே நடைபெற வேண்டும் எனவும் அடிகளாருக்குத் தபாவுத்தலை வெளியிடப் போவதாகவும் பூலெங்கா அரசு அறிவித்திருப்பதும் வீபுலாநந்த அடிகளாரின் சரிய தமிழ்ப்பணிக்குக் கொடுக்கும் மேன்மையாகும்.

எழுத கமிழர்களைப் பொறுத்தவரையிலே தாய்நாட்டேப் பற்று. தமிழ் மொழிப் பற்று, தமிழர் பண்பாட்டுப் பழமை, அனைவருக்கும் ஒத்த கல்வி வாய்ப்பு, மாநில வேறுபாடுகளும். திறமைக்கும் - அறிவிற்கும் முன்னுரையை, தாய்மொழி வழிக்கல்வி, பண்பாட்டுப் பேணுகை, தமிழிசை இயக்கம், கலைச் சொல்லாக்கம், தனித் தமிழ் வழக்குகள்ற இன்னோரண்ண வீட்யங்கள் முனைப்புப் பெற கின்ற இன்றைய காலச் சூழலுக்குப் பொறுத்தமான முறையில் வீபுலாநந்த அடிகளாரது நூற்றாண்டுக்கு குறிக்கொள்ளுடைய வகையில் நினைவுகொள்ளுதல் மிகவும் வேண்டப்படும் செயலாகும்.

1992 ஆம் ஆண்டு வீபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு வீழாவிற்குரிய ஆண்டாலும், எழுத தமிழரின் உரிமைக்குரல் உலகின் பலநாடுகளிலும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எழுத்தமிழரிடையே தாயக உணர்வும் பண்பாட்டுப்பேணு கையும் முனைப்புப் பெற்றுச் சூழதாய ஏற்றங்கூழ்கள் அற்ற நிலைக்கு மக்கள் இட்டுச் செலவப்படுகின்றனர். 'காதியம்', மாநில வேறுபாடு எனப்பை பற்றிப் பேசும் தன்னிலக்காரின் குறுகிய டட்டச் சூழ்ச்சிகள் இனங்காணப் படுகின்றன. நம் தாயகத்தில் வாழும் ஆண்களும், பெண்களும் ஒத்த வாய்ப்பும் ஒத்த சண்பும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்நாடு, நம் இனம், நம் மொழி, நம் பண்பாடு என்பன மேலோங்க உறுதியுடன் தமிழர் அனைவரும் உழுக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

எழுத்தமிழர் வரலாற்று நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும்; அவை பாடசாலைகளில் கற்கிக்கப்பட வேண்டும் என அடிகளார் தொலை நோக்கோடு எழுதினார். தமிழர் வரலாறு வரங்முறையாக எழுதப்படாமையால் இன்று எழுத தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இழு நிலைக்குத் தமது வரலாற்று நிபுணர்களும் காரணர்களாவர். தமிழியல் ஆய்வின் பலதுறைகளில் எழுத்து அறிஞர்கள் ஆய்வுத்துறையில் அடிகளார் காலத்தில் அவரைத் தமிழ்நாடே ஏற்றிப் போற்றியது. தமிழியல் சார்ந்த பல்வேறு ஆய்வுத் தளங்களில் நின்று

ஆராய்ந்து அடிகளார் தமது எழுத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அடிகளாரது ஆக்கங்கள் இன்றைய தேவைக்குப் பயன்படத்தக்கவை. அவரது ஆக்கங்கள் பாடசாலைகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் பாடத்திட்டங்களிற் சேர்க்கப்பட வேண்டிய தேவையும் உணரப்பட்டுள்ளது.

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்கும் தமிழ் மன்றமானது தமிழ் மொழி இலக்கியம், பண்பாடு என்னும் துறைகளிற் செயலூக்கத்துடனும் உணர்வோடும் இயங்குவதற்கு அகப்புறக் காரணிகள் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளன. 1985 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புத்துயிர் பெற்றுச் செயற்பட்டு வரும் இம்மன்றம், யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினை நடவடிக்கைகளுடையது மக்களின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் கலை, இலக்கியம் கார்ந்த தனது பங்களிப்பைச் செய்துவந்திருக்கிறது. கலைநிழா, நாடகம், கலைநிழகம், பட்டிமண்டபம், சொற்பொழிவு, கருத்துமேடை, தமிழ்ப்பெரியார் நினைவு நாடகன், இலக்கியப்போட்டி, தமிழோசை வெளியீடு முதலான பல்வேறு கலை, இலக்கியப் பணிகளிற் கடந்த ஏழு கீண்டுகளாகத் தனது பணியை நிலமான முறையில் தமிழ் மன்றம் மேற்கொண்டு வந்துள்ளது.

விபுலாநந்த அடிகளாரின் சமூகப்பணி மிகவும் உயர்ந்தது. ஆங்கிலை யிரு அடிவருடிப் பீற்றுத்த உயர்சமூக நிலைப்பாடும், சாதி ஒடுக்கு முறைகளும் மேலோங்கி நின்ற காலத்திலே ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் மக்கள் அனைவரையும் ஒப்ப நோக்குதல், அனைவருக்கும் ஒத்த கல்வி என்ற அடிப்படையில் சமூக சீர்திருத்தப் போராட்டம் நடத்தியவர் விபுலாநந்த அடிகள். உயர் சாதியினருக்கே உயர்கல்வி என்று கூறப்பட்ட காலத்தில் ஏழை களுக்கும் கல்வி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, தமிழ் மக்கள் அனைவரதும் சமூக, பொருளாதார, கல்வி மேம்பாட்டுற்காக விபுலாநந்த அடிகள் அயராது உழைந்தார்.

இத்தகைய உயர்ந்த சான்றோனுக்குத் தமிழ் மக்களாற் கொண்டாடப் படும் நூற்றாண்டு விழாவின் நினைவாகத் தமிழ் மன்றமும் அடிகளார் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒரு சிறப்பு வெளியீட்டை வெளிக் கொண்டுள்ளது காலத்தாற் செய்யப்பட்ட ஒரு செயல்த்திறனாகும். இத் தொகுதியைச் சிறந்த முறையில் வெளிக்கொண்டவதற்கு கடந்த இரு மாதங்கள் மாகச் சுறுசுறுப்பாக உழைந்த தொகுப்பாசிரியரும், எனது நன்மாணவனு மாகிய கி. ஸிசாகருபன் பாராட்டுக்குரியவர். அவருக்கு உத்தியாக உடனிடுந்து செயற்பட்ட மன்றச் செயலாளர் பா. பாலகுமார் அவர்களையும், தமிழ் மன்றத்து ஏனைய உறுப்பினர்களையும் பாராட்டி வாழ்த்துவதில் களிப்படை தீந்தோன்.

ஓ. பாலசுந்தரம்

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
சிறுநெந்தல்வெலி,
25-05-1992

விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டில் . . .

— தமிழ் மன்றம்

விபுலாநந்த அடிகளார் தமிழ் கூறும் நவலுவகெங்கும் அறியப்பட்ட பேரீஞர். ஈழங்கண்ட தலைச்சிறந்த மேதைகளுள் ஒருவர். தமிழிலக்ஷி வரலாற்றில் அடிகளாருக்கான இடம் தனித்துவமானதாகும். இயல்-இசை-நாடகம் என்ற முத்தமிழாய்வுகளோடு கலைச்சொல்லாக்கம், மொழிபெயர்ப்பு, ஒப்பியலாய்வு, விஞ்ஞானம், சமூகவியல், மொழியியல், வீரங்களும் எனப் பல்வேறு ஆய்வுத் துறைகளிலிருந்து அடிகளார் செயற்பட்டார். தமிழில் இவ்வாடவற்றைப் புதிதாகத் தமிழிற் கொண்டுவர வேண்டும் எனப் பெருவிருப்போடு செயற்பட்ட அடிகளார் 1920 களிலேயே அறிவியலைத் தமிழுக்கு அறி முகப்படுத்துவதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டவர். தமது ஆய்வு முயற்சிகளின் பயணாகப் பல்வேறு நூல்களையும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் அவ்வப்போது அடிகளார் வெளியிட்டு வந்துள்ளார்கள். அடிகளார் ஆராய்ச்சித்துறை களில் மட்டுமன்றிச் சிறந்த நிர்வாகியாகவும், கல்விச் சிந்தனையாளராகவும், சமூக சிர்திகுத்துவாதியாகவும் தேசப்பற்றுள்ளவராகவும் வீளங்கியிருக்கிறார். இவங்கையிலும், இந்தியாவிலும் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாக்கள் வெகு வீரிசையாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

இப்பீண்ணீயில் யாறுப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றமும் அடிகளாரைச் சிறப்புக்கும் நோக்கோடு இந்நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடுகின்றது. இது யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பெருமதரும் செயலாகின்றது. அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவிற்கு முன்பாக, 40ட்சிக் கலீருஞ் பாரதிதாசனின் நூற்றாண்டு விழாவினை 1991 இல் சிறப்பாகக் கொண்டாடியதை நினைவுட்ட விரும்புகின்றோம். தமிழ்நாட்சின் மேம்பாட்டுக்கு அனும்பணியாற்றிய சான்றோர்க்கு எடுக்கும் நூற்றாண்டு விழாக்கள் ஆக்கபூர்வமாக அமைந்திடல் வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆக்கங்களையும் செயற்பாடுகளையும் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக்கொண்ட சிறப்பு வெளியிட௟ான்றினையும் இந்த இக்கட்டான காலக்குழலிலும் துணிந்து தமிழ்மன்றம் வெளியிட்டுச் சாதனை படைக்கின்றது. இச்சிறப்பு வெளியிட்டிலிடம்பெறும் 'விபுலாநந்த அடிகள் : ஆய்வடங்கல்' என்ற கட்டுரையில் அடிகளாரைப் பற்றிய முழு விபரங்களும் இயன்றவரை தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. இக் கட்டுரை அடிகளாரைப் பற்றி முழுமையாக அறிய முடினையும் ஆராச்சியாளர்களுக்கும், மாணவருக்கும் பயன்படத்தக்கதொரு தகவற் களஞ்சியமாக வீளங்குதல் இவ்வெளியிட்டுக்குத் தனிச்சிறப்பைத் தருகின்றது.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதியின் தரத்தினைப் பேணும்பொருட்டு அடிகளானைப் பற்றி ஏற்கனவே தெரிந்த தாவுகளைப் பெரிதும் தலைர்த்துப் புதிய நோக்குகளில் அடிகளானை ஆய்வுசெய்ய முற்பட்டுள்ளோம். இவ் வாராய்ச்சி முயற்சியில் அறிஞர் பெருமக்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் கருதி மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் தலைர்க்கப்பட்டுள்ளன. 'தமிழோடு' இவர்களுக்கான சந்திப்பத்தினை வழங்கும். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களையில் இத்தகைய சிறப்புவெளியீடொன்று வெளிவருவதற்கு முன் பாக மாணவர்களாகிய நாம் இத்தகையதொரு சிறப்பு வெளியீட்டிடை வெளிக் கொணர்ந்ததையிட்டுத் தமிழ்மன்றம் மிகவும் பெருமையடைகின்றது. அடிகளாரின் ஆக்கங்களையுள்ளிட்ட முழுமீதுப்பட்ட ஆய்வுகளைவதும் இதுவதை செம்மயயாகச் செய்யப்படலீல்லை. இது பெருங்குறையாகும். அத்தகைய விரிவான ஆராய்ச்சி முயற்சிகளுக்குத் துணையாக இவ்வாய்வுத் தொகுதி பயன்படுமென்று நம்புகின்றோம் அதுவே இவ் வெளியீட்டின் தகுதிப்பாடும், சிறப்புமாகும்.

1992 ஆம் ஆண்டுக்குரிய புதிய தமிழ்மன்றச் செயற்கும் அமைக்கப் பட்டவுடனே அதன் முதலாவது செயற்குமுக் கூட்டத்தில் தமிழ் மன்றத்தின் பெரும் பொருளாளரான பேராசிரியர் ஜி. பாலசுந்தரம் அவர்கள் விபுலாநந்த அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழுாவின் முக்கியத்துவம் பற்றி விளக்கி அடிகளாரது பணிகளைப் பற்றிய சிறப்பு வெளியீடொன்றைத் தமிழ் மன்றம் வெளிக்கொணர வேண்டும் என முன் முதலில் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இக் கருத்து ஏகமணதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவரது வழிநடத்தலின் கீழ்த் தமிழ் மன்றச் செயற்குமிழினர் இந்த ஆய்வுத்தொகுதியை வெளிக் கொணரவதீல் முழுமூச்சடன் ஈடுபட்டார்கள்.

இவ் ஆய்வுத் தொகுதியில் இடம்பெற வேண்டிய கட்டுரைகளீன் தலைப்புக்களைத் தேர்வு செய்வதீலும் அக்கட்டுரைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதீலும், எம்முடிய நன்கு வழிப்படுத்திய பேராசிரியர் ஜி. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்குக்குத் தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

பதிப்புத் துறையிலே சீரிதேனும் அனுபவம் இல்லாத என்னை இத்துறையுட்புக்குத் தமிழ் ஆற்றுப்படுத்திய பேராசிரியர் ஜி. பாலசுந்தரம் அவர்களை நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றேன். இந்த ஆய்வுத் தொகுதி அச்சாகும்போது தனது பல்லேறு வேலைப்பொறுப்புக்களீன் மத்தியிலும் மிக்க ஆர்வத்தோடு இத் தொகுதியின் ஒவ்வொரு பக்கத்தினையும் நுணுக்கமாகப் பார்க்கவீட்டும், வேண்டிய தீருத்தங்கள் செய்தும் இவ்வாராய்ச்சித் தொகுதி அழுகாக வடிவமைப்பு பெறுவதீல் பெரிதும் உதவி செய்தார்கள்.

தமிழ் மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு என்றும் துணையாக இருந்து வரும் எமது துணைவேந்தர் பேராசீரியர் அ. துரைராசா அவர்கள் இச் சீற்பு வெளியீட்டுக்கு தீசிச்சொய்தி வழங்கியுள்ளார்கள். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசீரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களது வாழ்த்துச் செய்தி இவ் வெளியீட்டுக்கு மேலும் சீற்பபைத் தகுகின்றது: கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக இம் மன்றத்தைச் செம்மையான முறையிலே வழிப்படுத்தி வரும் எமது மன்றப் பெரும் பொருளாளரது வாழ்த்துச் செய்தி இவ் வெளியீட்டையும் இம் மன்றத்தினரின் செயற்பாடுகளையும் மேம்படுத்திக் காட்டுகிறது. இம் முலைக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதீல் தமிழ் மன்றம் மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

இச் சீற்பு வெளியீட்டுக்குரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்திலே வழங்கிய கட்டுரையாளர்கள் அதைவர்க்கும் தமிழ் மன்றம் நன்றி கூறுகிறது. இவ் ஆய்வுத்தொகுதி உருவாக்கத்தின்போது அறவுரைகள் வழங்கிய பேராசீரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி கள் உரித்தாகுக.

இச் சீற்பு வெளியீட்டினை வெளிக்கொண்டவதிலே தமிழ்மன்றம் எதிர்நோக்கிய நிதிப் போக்குவரத்து யாழ்ப்பாணம் நாட்டார் வழக்கியல் கழகத்தினர் கைகொடுத்து உதவினார்கள். இக் கழகத்தினரின் புதிய தயாரிப் பான 'சத்தியலான் சாலீத்திரி' இசை நாடகத்தினை எதுவித கொடுப்பனவு மின்றி மேடையேற்றி உதவிசெய்த இக் கழகப் பொதுச்செயலரும் இந் நாடகத்தின் நெறியாளருமாகிய பேராசீரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும், இக் கழகத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் உளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். மேலும் தமிழ் மன்றத்தின் ஊக்கமிகு செயற்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் குறிப் பாக மன்றச் செயலர் பா. பாலகுமாருக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இச் சீற்பு வெளியீட்டை அழகான முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த முல்லை அச்சக முகாமையாளர் திரு. க. மயில்வாகனம் அவர்கள் இச் சீற்பு வெளியீட்டை அழகாக வெளிக்கொண்டவதிலே ஊக்கமாயிருந்தார்கள். இவருக்கும் இவ்வசகத்தில் கடமையாற்றும் சௌதா, சௌதரிகளுக்கும் தமிழ் மன்றம் மனம் நிறைந்த நன்றிகளைக் கூறுகின்றது.

க. விசாகாருபன்
தலைவர் — தமிழ் மன்றம்

யாற்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி
06-06-1992

யோருள்க்கம்

ஆசிச் செய்தி	
வாழ்த்துச் செய்தி	
வாழ்த்துச் செய்தி	
வீபுலாநந்தர் நூற்றாண்டில் - தமிழ்மன்றம்	
சவாமி வீபுலாநந்தர் — ஒரு கல்வி நோக்கு பேரசீரியர் வ. ஆறுமுகம்	1
தமிழ் உயர்நடை வரலாற்றிலே வீபுலாநந்த அடிகளாரின் தீடும் வித்துவாஸ் க. சொக்கலிங்கம்	6
'மனம்' பற்றி சவாமி வீபுலாநந்தர் வாந்தி சோ. கிருஷ்ணராசன்	17
வீபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆய்வுப் புலங்கள் பேரசீரியர் கு. பாவகந்தரம்	20
சவாமி வீபுலாநந்தரும் ஈழத் தமிழும் பேரசீரியர் அ. சண்முகதாஸ்	29
அடிகளாரைக் கவர்ந்த ஆங்கில ஓரங்கற்பா சோ. பத்மநாதன்	34
வீபுலாநந்த அடிகள் : ஆய்வடங்கல் வீவா பாவகந்தரம்	38
வீபுலாநந்த ஆய்வியல் பற்றிய ஒரு பிரச்சினை மையம் பேரசீரியர் கா. சிவத்தங்கி	57
அந்தமிழ் முனிவரின் சமய சமரசம் வாந்தி வண. ஏ. ஜே. வி. சந்தீராகந்தன்	60
வீபுலாநந்தரும் கலீதையும் ஏஸ். சிவலிங்காஜா	63
கிந்துப் பண்பாடும் வீபுலாநந்த அடிகளாரும் நாக்சீயார் செல்வநாயகம்	67
வீபுலாநந்த அடிகளாரின் வீஞ்ஞானச் சூர்பு கி. முனையைன்	71
வீபுலாநந்தர் தீட்சிப் பத்திலிருந்து ..... புவவர்மணி ஏ. பெரியதுமிப்பீன்னன்	75
'வரலாறு படைத்த பெரும் தமிழனாவான்' நாக. சண்முகநாதபிள்ளை	76
வீபுலாநந்த அடிகள் பற்றிய சில பதிவுகள் கி. விசாகருப்பன்	78

தமிழ் மன்றச் செயற்குழு — 1992

கூப்பாளர் : பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

பெரும் பொருளாளர் : பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

தலைவர் : சி. விசாகர்ண (கலைப்பீடு)

துணைத் தலைவர்கள் : நா. வீமலநாதன் (விஞ்ஞானப்பீடு)
ச. மாதவி (கலைப்பீடு)

செயலாளர் : பா. பாலசுமார் (கலைப்பீடு)

துணைச் செயலாளர்கள் : த. சீவமோகன் (மருத்துவப்பீடு)
மு. கலைவாணி (கலைப்பீடு)

இனங் பொருளாளர் : ப. கணேசன் (கலைப்பீடு)

கிடூஷிரியர்கள் : ப. சீவக்கல (கலைப்பீடு)
ம. நதிரா (கலைப்பீடு)

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் : இ. துரைசிங்கம் (கலைப்பீடு)
எம். ஆர். சீரின்ஸ் டயல் (கலைப்பீடு),
ச. கிருபாணந்தன் (கலைப்பீடு)
ஶ. யோசாஜா (கலைப்பீடு)
பொ. சுதாவினி (கலைப்பீடு)
கா. கலைமகள் (கலைப்பீடு)
செ. செந்தீவில்குமான் (மருத்துவப்பீடு)
ஜெ. ஜெயாழினி (மருத்துவப்பீடு)
தி. குளசுந்தரன் (விஞ்ஞானப்பீடு)
ஏ. செந்தீவில்வடவேலு (விஞ்ஞானப்பீடு)
ச. கலைச்செல்வி (நுண்கலைத்துறை)
இ. நந்தினீதேவி (நுண்கலைத்துறை)
கா. நடேசராஜன் (சித்தமருத்துவம்)
ச. கிருபாணந்தன் (விவசாயப்பீடு)

சுவாமி விபுலாநந்தர் - ஒரு கல்வி நோக்கு

— வ. ஆறுமுகம் —

(பேராசிரியர் | கல்வியியற் துறை)

“சங்க மணம் கழுதின்ற தனித்தமிழின் மணிமொழியும் சிங்கமெனத் தமிழர்களும் தீண்ணையுறுத் தலைநிமிர தங்கமிகு பொதுநலமும் துறவுறுத்தின் ஒளிநலமும் தங்குவிபு வாநந்தர் தமிழிசைபோல் வாழியதே.”

என்ற சுதானந்த பாரதியின் வாழ்த் துக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்து, ஒளிலிட்டு மறைந்தவர் தவத்திரு விபுலாநந்தர். 29-03-1892 இல் மண்ணுலகில் பிறந்து, 19-07-1947 இல் வீண்ணுலகை எதிய விபுலாநந்தர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் பெற்ற மதிப்பு, மறைந்தபின்னும் எவ்விதத்திலும் மங்காவு சீரகாசிக்கும் தனித்துவம் பெற்ற ஒருவர். ஈழத்தில் மட்டுமல்லாமல் தமிழ் நாட்டு டிலும் சீரந்த தமிழுறிந்ராக, கல்விமாணாக எவ்வோருடைய மதிப்பையும் பெற்றவர் அவரது பணிகள் பல்வேறு துறைகளிலும் பரந்துசென்றும் அவருள்ளே நிறைந்திருந்த வெவ்வேறு தீற்றுக்கணையும் வெளி கொணர்ந்து உலகுக்கு எடுத்துக் கொட்டுவதாக அமைந்தது.

அந்தமிழ் வித்தகராகப் போற்றற்றிய சேவைகளைச் செய்த விபுலாநந்தருடைய மேதாவிலாசம் பல்துறைகளை உள்ளடக்கிக் கணப்பட்டது. தலைசீரந்த எழுத்தாளராக பேச்சாளராக, பல்கலைக் கல்விராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, பதிப்பாசிரியராக பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக, பள்ளிக் கூட ஆசிரியராக, பள்ளிக்கூட முகாமையாளராக, ஆய்வாளராக, மொழிபெயர்ப் பாளராக, தான் நுழைந்த துறை ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்று தீற்றுமயின் இலக்கியாளையப் பொறித்தவர் விபுலாநந்தர் அவரது பல மேறு படைப்புக்களுள் ‘யாழ் நூல்’ ‘மதங்களுளாமனி’ இரண்டும் தமிழுலகிலும் அறிவுலகிலும் அவருக்கு அழியாப் புகழை அளித்தன என்பது மறுக்கறுத்தியாத உண்மை இதன் காரணமாக அவரை அந்தப் பரப்பு குறைக்கும் மட்டும் பொருத்திப்பார்க்க முயல்

வார்கள் உளர். அதற்குப் புறம்பாக அவ்வெல்லைகளைக் கடந்து, அவருடைய சிற்தனைகள், செபற்பாடுகள் என்பவற்றைக் கல்விநோக்கில் பார்ப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மட்டக்களப்பு காராதீவில் பிறந்து, தனது மாணவ பருவத்தில் தமிழழும் ஆங்கிலத்திலும் முறைப்படி பயின்று, வளர்ச்சிப்படிமுறையில் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சி, வீஞ்ஞான தகைமைச் சான்றிதழ், தமிழ்ப்பண்டிக் குறை தகைமை, வீஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் என்பவற்றை இலதுவில் தேடுக்கொண்டவர் சுவாமி விபுலாநந்தர்.

இவ்வகையில் அவர் பெற்ற தமிழரிலும் ஆங்கில அறிவு வீஞ்ஞான அறிவு என்பனவும், பெருக்கிக்கொண்ட பன்மொழிப்புலமையும் அவருடைய கல்விசார் செயற்றாடுகளின் விளைவிலமாக அமைந்தன அக்கெயற்பாக்குக்கு குள் னோயே கடிக்கானக் கல்விநோக்கில் காண்கின்றோம்.

கல்வியுலகில் விபுலாநந்தருக்குரிய திட்டம் அவருடைய சிற்தனைகள், பணிகள் ஆசிய வற்றில் நிலைகொண்டுள்ளது. பள்ளிக்கூடமட்டத்தில் ஆங்கில, வீஞ்ஞான பாடங்களைக் கற்றிப்பவராகத் தொடங்கிய அவருடைய ஆசிரியப் பணி, பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக உயர்ந்து மலர்ந்தது. கற்றித்தற் பணிக்கூடாக உட்டுமல்லாது, பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவகித்துக் கல்வியைப் பேணி வளர்ப்பதிலும் விபுலாநந்தருடைய கல்விப் பங்களிப்பினைக் காண்கின்றார். இப்பணிகளுக்கு வலுவுட்டுவதாக அவருடைய நீர் செயற்பாடுகளும் அமைந்தன.

கட்டுரைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றை எழுதுதல், சஞ்சிகைகள் நூல்கள் ஆகியவற்றைப் பதிப்பித்தல், மொழிபெயர்த்தல் ஆகிய சேவைகள் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றிய தகுமக்களாகும். 'புத்தங்புதிய சேவைகள் அவை, மெத்த வளருது மேற்கோ என்று பாடிய பாரதீயின் கருத்துக்களால் கவரப்பட்ட விபுலாநந்தர் பாரதீயின் கணவா சீய 'சீரநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தழித்தில் மொழிபெயர்ப்பதின் தேவையை நன்னாளர்ந்தார். சீரார அதில் ஊக்குவிப் பதில் உட்டும் முயற்சிக்காது தாழும் அதில் கடுப்பட்டார். இவற்றின் ஒட்டு மொத்தக் கணிப்பே அவருக்குக் கல்வியுலகிலும் ஒரு நீரந்தா இடத்தைக் கொடுக்கின்றது.

கல்விநோக்கில் அடிகளாரைப் பார்க்கும் போது நாம் முதற்கண் கண்பது கல்வி பற்றிய அவரது சிந்தனையாகும். அவருடைய ஆழமான தழிழறிவின் ஊற்றும், பாந்த ஆய்வின் செறிவும் அடிகளாருடைய கல்வி பற்றிய கருத்துக்களில் முகிழ்ப்படைக் காணலாம். கல்வியோ சில்வாந்தாட் பல்லினிச் சீற்றின்ப மாந்தர். ஆதலின் கற்கப்படு நூல்கள் இவையெனவும், அவற்றைக் கற்குமாறு இது வெனவும் வல்லார் வாய்க்கேட்டுணர்ந்து, கற்றற்குரிய காலத்தில் கற்கப்படுவெனவற்றைக் கற்று நெறிநின்று நல்லென்றதும் மாந்தரே வாழ்க்கையின் பயனை அடைந் தோராவரி' என்பது அவர் கூற்று. தழிழர் பார்ம்பரியத்தில் ஏற்க கடறாக் கற்பவை கற்றுகின், நீற்க அசற்றுத் தக' என வள்ளுவரும் 'துணையதுவாய் வரும் தூய நற்கல்வியே' எனத் தீருமலரும் கூறிப்போந்த கருத்துக்கள் இவ்வடத்து நினைவு கூறுத்தக்கள்.

மனிதன் சீவராசீகளில் உயர்ந்தவன் என்ற கணிப்பு அம்மனிதன் தான் வாழ்கின்ற உலகைச் சீற்கக்கூடிய கல்வியைத்தில் என்ன பங்களிக்கின்றன என்பதைக்கொண்டே மேற்கொள்ளப்படலாம். அதற்குக் கல்வி இன்றியனமயாதது என்பதை யுனிஸ் கோ லிங் வெளியீடான் 'வாழக் கற்றல்' எனும் நூல் அழகாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. 'இன்றைய உலகை இன்றும் சீறந்ததாக ஆக்கவும் எதிர்காலத்தீர்கு ஆயத்தும் செய்யவும் யாவருக்

கும் கல்வியே தலையாய் பொருளாக உள்ளது, என்பது அக்கூற்று. இதனுடன் தொடர்புபடுத்திச் சிந்திக்கையில், விபுலாநந்தர் '--- நிலையில்லாத பொருள்களை நடையே வாழுகின்ற நஷ்டங், என்றும் அழிவுபடாத ஆற்றத் தன்மைகளை எடுத்துரைக்கும் கல்வி சிறப்புடைய பொருள் என்பதற்கு ஜெயமில்லை, என்று கூறுவது அவர்கள்விக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவம் இன்றும் புதுமையுடன் பொலிதின்றது என நிறுதிக்கின்றது.

கல்வி யினுடைய நோக்கம், பண்டெடாட்டு இன்றுவரை, வளர்ந்து பீரிந்து பல்லேறு அங்கங்களையும் உள்ளடக்கி வந்துள்ளது எனினும் அதன் ஆரம்பத்தில் முக்கியம்பெற்ற ஆண்டீக் நோக்கு இன்றும் அடிப்படையில் வினங்குகின்றதாக அவதானிக்க முடியும். விபுலாநந்தருடைய கருத்துக்கள் இதனை வலியுறுத்துவதைக் காணலாம். ஒருவன் காண்பெற்ற சுதாயீகத்துமை நிலையில் நின்றுகொண்டு நிவையானவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதுதான் கல்வியின் நோக்கமாகும். என்று கூறும் அடிகள் கல்வியில் ஆண்டீக் நோக்குக்கு எந்த அனைவு அழுத்தம் கொடுத்தார் என்பது கவனிக்கத் தக்கது. 'கற்றதன்படி நாம் செய்யவேண்டிய நன்மையான காரியங்கள் பலவுள். அவற்றுள்ளே தலைசிறந்து இறைவனுடன் கடுபடுத்தலாகும்' என்ற அவரது கூற்று அதற்குமேலும் வலுவூட்டுகின்றது. 'கற்றதனாலாய் பயனென் கொல்வாலறிவன், நற்றாழ் தொழு ரெனின்' என்ற வள்ளுவர் வாக்கு சுவாமிகளை வர்த்தகையில் பொலிவு பெறுவதை இங்கு காணலாம்.

இள்ளைகள் பெறும் கல்வி அவரவருடைய சமயப் பண்பாட்டுச் சுழலிலே வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சுவாமிகளது மனதில் வேருண்ணியிருந்தது. இது அவருடைய இளைமைப் பருவத்தில் சீறநமயப் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எழுந்தோ என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. இந்த நூற்றாண்டின் இரண்டாம் மூன்றாம் தசாப்தகாலத்தில், மாணவர்கள் தமது மதமல்லாத சீறநமத்தைக் கற்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்விகளிலியாளர் மத்தீயில் தலையெடுத்திருந்து. கிறீஸ்தவ

ஏவ்வளதோருக்குக் கிரீஸ்தவத்தைக் கற்றிப் படு தொடர்பாக மிரச்சனை எழுந்த நிலையில், சுவாமிகள் கூயதாச் சூழலில் கல்வி வழங்கப்படுவதை வலியுறுத்தியதைக் காண ஸாம்.

----- நமது மைந்தருக்குரிய கல்வி திட்டமை, மறுஷம் இரண்டிற்கும் உறுதிபயக்கின்ற நீர்மையதாக இருக்கவேண்டும். புற மத்தவர் பாலிக்கின்ற கல்வி, விஷம் கலந்த பட்சனம் போலக் கேட்டினை விளைவிக்கும் நீர்மையது⁹ என்ற அவருடைய வார்த்தை கள் இன்றும் பொருள் பொதிந்தனவயாகக் காணப்படுகின்றன.

சுவாமிகளது துறவு வாழ்க்கை அவனா பிப்படிப் பேசவைத்தது என்று கருதுவோரும் உள்ளர். ஆனால் அடிகள் கல்வியின் பிற திட்டங்களைப்பற்றிச் சிற்றி க்க வில்லை என்று கொள்வது தவறு கல்வியானது உருவாக்கும் கல்வியாக அமையவேண்டும் என்றும், அது உள்ளத்துக்கு இனிமையையும், உயிருக்கு உறுதியையும் அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறும் விபுலா நந்தருடைய கருத்து¹⁰ இங்கு அறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வியின் பண்முகச் செயற்றாடுகளும் விபுலாநந்தருடைய கருத்துக்களில் பரவலாக கூட்டப்பற்றிருப்பதைக் காணலாம். சமயக் கல்வி, விஞ்ஞானக் கல்வி, பெண் கல்வி, அழகியற் கல்வி, உடற் கல்வி அனைத்தும் விபுலாநந்தரால் வலியுறுதப்படுவதைக் காண யாம். அவர் மகாத்மா காந்தியினுடைய ஆதாரக் கல்வித்திட்டத்தினால் பெரிதும் வெட்டப்பட்டவர். அதனாடிப்படையில் கொழி ஒருக்கும் கல்வியில் இடமளிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற தீட்மான நம்பிக்கைகளைடவர் கல்வியானது உடைநலுங்கா உத்தியோகத் துக்கு ஆட்களை உருவாக்குவதை நோக்கி மட்டும் செயற்படாது மாணவர்களுடைய திறமையை முழுமையாக வளர்க்க முயல வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுவது இன்றைய வழக்கம். இதனைச் சுவாமிகள் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வலியுறுத்தினார். அன்றைய கல்வி முறையானது தவறுவிடாத இலகிதர் களை உற்பத்தி செய்வதனால், ஆக்கபூர்வ மாண தன்மையானது அபிவிருத்தியாவதில்

ஞந்து நழுவுகின்றது என்று அவர் எடுத்துக் காட்டியமை¹¹ பொருத்திப் பார்க்கத்தக்கது.

எந்து நாட்டின் கல்வி வரலாற்றில், இந் நூற்றாண்டின் முன்றாம் நான்காம் தெப்தங்கள் கல்வியில் அரசினுடைய பொறுப்பு அதீகரிப்பதற்கான கால்கோள் இடப்பட்ட காலம் எனலாம். அரசியல் மக்கள் சீரத்திதின் கூடிய அதீகாரம் பெறும் நிலைமை உருவாகிவந்த அந்த நாட்கள் கல்வி யிலும் பொருத்தமான பங்கினை அரசு ஏற்படுத் தீர்ப்பார்த்தன என்று கொள்வது சுவராகாது. விசாரணைகளுக்கும் ஆணைக்குமுக்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை கருந். சாட்சியங்களும் அதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அங் காலகட்டத்தில் சுவாமி விபுலாநந்தருடைய கருத்துக்கள் அப்போக்கினை வலுவுடன் ஆதரித்தன. கல்வி கற்றிக் குற் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமே தேசியக் கல்விமுறையை ஏற்படுத்த வாம் என்பது அவர்களுக்குத்து¹⁰ அந்த வகையில் உருவாகும் தேசியக்கல்வி முறையானது நட்டுநிலை முன்னேற்றம், தன்னிறைவு என்பவற்றுக்கும், மக்களின் ஆண்மை சுதந்திரம் என்பவற்றுக்கும் வழிகோலுவதாக அமையவேண்டும் என்று அவர் கருதினார்.¹¹

அந்தத் தேசியக் கல்வி முறையில் பள்ளிக்கூடங்களைப் புதிதாக அமைக்கும் பொறுப்பினை அரசு ஏற்கவேண்டும் என்பதை அவர் வலியுறுத்திய கடேவேளை மின்னாறி மாரின் எண்ணங்களுக்கும் சுசீகொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டத் துறை வில்லை. கல்வியை வழங்கும் பொறுப்பினையும் அதீகாரத்தையும் அரசு ஏற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் இன்றைய நிலைமையில் அடிகளாரின் அன்றைய சிந்தனைகளின் தீர்க்கதறிச் செல்லுதலைப்பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

மாணவர் கல்வியினால் உரிய பயனை அடையவேண்டுமானால் தாய் மொழி யே போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் எண்ணமாகும். சிது கல்மட்டங்களையும் உள்ளடக்கியதாக உயர்தாக் கல்வி அறிவும் தாய்மொழியிலே ஊட்டப்பட வேண்டும் என்பது மறுக்கொண்ட உண்மையாகின்றது¹² என்று அவர் கூறினார். விஞ்ஞானக் கல்வியும் தாய்மொழி

ஒவ்வும் அளிக்கப்பட முடியும், அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து இருக்குத் தேவையான கலைச் சொற்களை ஆக்குவதில் அறிஞருடைய உடமையையும், அவர்கள் செய்யவேண்டியது என்ன என் பதையும் 1936 இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி யில் தழிழறிஞர் மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி உரை நிகழ்த்துக்கையில், ரீஷ்வரு மாரு கட்டிக்காட்டினார். ‘நமது தாய்மொழி பழையை சிறப்பும் பொருத்தியது. அதனில் எல்லாக் கலைச் சொற்களையும் ஆக்குவதை உண்டு. அறிஞர் அவர்கப்படாமல் நன்றாக கூராய்ந்து கலைச் சொற்களை ஆக்குவதையும் கூறுவது தழில் செய்தில் புரிவதில்லை என்றும் கூறுவது தவறு. இன்று புரியாத ஒன்று நாளை புரியும். பழகப் பழக எல்லாச்சொற்களும் எனிலையாகின்றும். ஆதலின் அறிஞர் முயன்று தழிற்சொந்தகள் ஆக்குதல் நல்ல முயற்சியாகும்.’ விபுலாநந்தர் அன்று கூறிய வார்த்தைகளை, இன்று எம்மார்கள் தழிற் சொல்லும் மூலம் கற்றிக்க முடியாததற்கும் கூறும் ‘ஈட்டுக்களுடன்’ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் எமது கயமைத்தும் புலனாகின்றது.

பல்கலைக்கழக கல்விபற்றி ப கலாசி களதுசிந்தனைகள் நின்டாகால நோக்கில் முன் வருக்கப்பட்டன என்பது தெளிவு. பல்கலைக் கழகக் கல்வியானது மாணவனுடைய சுய செயற்பாட்டுக்கு இடமளிப்பதாகவும், நிரம் சிய புலமைக்கு வழுவாகுப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற அவருடைய கருத்து பல்கலைக்கழக கல்வி தொடர்பான இன்றைய சிந்தனைகளுடன் தொடர்பு காணக்கூடிய நாடும்.¹³ இங்கையில் பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்ட காலகட்டத்தில், அப் பல்கலைக்கழகம் தேசிய அளிவாசைகளையும் பண்பாட்டுப் பார்ம்பரியங்களையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைய வேண்டும் என்பதை விபுலாநந்தர் வலியுறுத்தியமை அவருடைய தேசிய தோக்கினைக் காட்டுகின்றது.

‘நாம் எதிர்பார்க்கும் சர்வகலாசாஸல் திலக்கியத்திலும் ஏனைய கலைஞர்களிலும் தேசிய கிலட்சியங்களை வளர்த்தல் வேண்டும் ஏனைய நாட்டிலுள்ள கலைஞர்கள் கள் இன்கும் ஏதாவது கற்றுக்கொண்டு திரும்பக்கூடியதாக இருக்க வரவேண்டும்¹⁴

என்ற கூற்றும், ‘..... உலகம் இன்று முன்னேற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், அன்னேற்றிக் கூங்கிலேய முறையினை அவர்களே ரீஷ்வரராது எமது பண்ணடைய முறை களிலிருத்து பெறும் பாடங்களைப் படித்துக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் நாம் ஏத்துக் காகாது.’¹⁵ என்ற கூற்றும் இன்றும் நாம் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கன.

பல்கலைக்கழகத்தை எங்கே அமைப்பது என்பது தொடர்பாகச் சிந்திக்கப்பட்டுவர்ந்து அந்த நாட்களில் யாற்பொண்டதில் ஒரு தனிப்பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று, ‘விவேகானந்தன்’ பத்திரிகைக்கூடாக முதலிற் குரலைமுப்பிரிய பெருமை விபுலாநந்தருக்கே உரியது¹⁶ யாற்பொண்டதின் கல்விப் பார்ம்பரியம், அங்கு செயற்பட்டுவர்ந்த உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் என்பன அவருடைய வார்த்தைக்குப் பலமாக அமைந்தன. பல்கலைக் கழக அமைப்பில் இணைப்புக் கல்லூரி களும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று அவருடைய அன்றைய சிந்தனை உயர்கல்வி வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதற்கு இணைப்புக் கல்லூரிகளை நிறுவுவது என்ற, இன்றைய அரசின் சிந்தனையோடு தொடர்பு நோக்கத்தக்கது.

தழிருக்கெனப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றின் அவசியத்தை விபுலாநந்தர் கட்டிக் காட்டியமையும் குறிப்பிடவேண்டிய ஒன்றாகும். ‘விவேகானந்தன்’ பத்திரிகை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்திலே அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் இத்தனைக் காட்டுகின்றன. —— தழிப் பல்கலைக் கழகம் நமது சாதியாருடைய வாற்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாச் சாதனங்களுள்ளன. ஆதலின் தழிப் பெருமக்கள் இவ்விஷயத்தின்மேல் ஊக்கஞ்செலுத்தி ஆவன செய்வார்களாக’ என்ற கூற்று¹⁷ அடிகளாரது ஆர்வத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

விபுலாநந்தருடைய பணிகளைக் கல்வி நோக்கில் பரிசீலிக்குவதையில், கீழ்க்கிலும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவர் செய்த சேவை மறக்கமுடியாதது. அதற்கு அவருடைய வாற்வும், இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் அவர் சேர்ந்திருந்துமையும் உதவின் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். மட்டக்களப்பு, திருக்கொண்மலை மாவட்டங்களில்

இந்துசமய ரீதியிலான கல்வி நிறுவனங்கள் பரந்து வளர்த்தப்பட்டு விபுலாநந்தர் ஆரூப்யமின் செல்வாக்கும், சேவைத்தீர்தாம் காரணம் களாய்வைமந்தன என்றால் மினக யாகாது மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வீத்தி யாலயும், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி ஆவன அதற்குச் சீற்றத் சாஸ்திரங்களாகும். பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப் பாணத்தில் ஆறுமுக நாவலர்களையும் கல்வியை வளர்த்துதைப் போல, இப்பாலாம் நூற்றாண்டின் முறையிற்றில் திழக்கிலங்கை யில் இந்துமாலையை கல்வி வளர்ச்சிக்கு விபுலாநந்தர் காலூன்றினார் என்பதை மறுக்கமுடியது.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தமது வாழ்நாளில் அரைப்பங்கினைத் தறவியாகவே கழித்தவர். சுவர் தழுவிக்கொண்ட இராமகிருஷ்ண சங்

கம் சர்வமத சமரச நிலையில், நல்லெராமுங்க நிலையிலான வாழ்வை வலியுறுத்துவதாகும். அதன் அறவிகளுக்கு இனி/மத/சாதிப் பாகுடோ துவேஷமோ இருப்பதீல்ல. அதற்கு இலக்கணமாகத் தீகழ்ந்தவர் விபுலாநந்தர். 1928-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மாணவர் கால்கிரஸ் மகா நாட்டின் தலைமுறையில் அவருடைய சீன்வரும் குறிப்பு இதனைக் காட்டுகின்றது. பலதாப்பட்ட சமயாதீகரும், சமூக நிலையங்களும் அது அனாவசியமான வேற்றுயைக்களைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு நாட்டின் முன்னேற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தில் கவனம் செலுத்துவது அவைதாம் கடமையாகும். 18 அந்தக் குரல் ஒலிக்கவேண்டிய செவிகளில் ஒலிக்காத காரணத்தால் நாடும் நாமும் தத்தினிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சுவாமி விபுலாநந்தர், "பயனுள்ள கல்வி", செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு 12' 1933/34, ப. 451.
2. யுனெஸ்கோ, 'வாழக்கற்றல்' தமிழாக்கம் எஸ். வடிவேலு, எஸ். சந்தானம், கே. எம். கே. அப்துல் காதிர் (மெட்றாஸ்: தமிழ் நாட்டுப் பாடநால், நிறுவனம், 1976) ப. XLiii
3. சுவாமி விபுலாநந்தர், "விண்ணாலகம்" சமூகேசரி ஆண்டு மட்டு 1939, ப. 12.
4. Swami Vipulananda, "The application of the Vedantic Ideals to Educational Problems", Prabuddha Bharata, 1940, p. 104
5. சுவாமி விபுலாநந்தர் "இயற்றமிழ் நாட்டுப் பேருரை", செந்தமிழ்த் தொகுதி 39, 1942, ப. 479.
6. சுவாமி விபுலாநந்தர், "விவேகாநந்த வித்தியாலயம்" விவேகானந்தன்", பங்குனி, 1926, ப. 116.
7. சுவாமி விபுலாநந்த, "மேற்றிசைச் செல்லம்", செந்தமிழ், தொகுதி 20, 1922, ப. 385.
9. Swami Vipulananda, Prabuddha Bharata, op. it., p. 103.
10. சமூகேசரி, 28.05.1937, ப. 10.
11. சமூகேசரி, 30. 10. 1938 ப. 2.
12. சுவாமி விபுலாநந்தர், "மேற்றிசைச் செல்லம்" செந்தமிழ், மு. ச. நூ. ப. ப. 381.
13. ப. சந்திரசேகரம், கல்வியியற் சிந்தனைகள், (சாவகச்சேரி: மேஜர் அச்சகம், 1985) ப. ப. 8-18
14. சமூகேசரி, 30. 10. 1938, ப. 2.
15. Swami Vipulananda, "What type of University Ceylon needs", Hindu Organ 25.08.1941, p. 5.
16. ப. சந்திரசேகரம், கல்வித் தத்துவம் (யாழ்ப்பாணம்: யாழ். கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம், 1975), ப. 213.
17. மேற்கொன், ச. அம்பிகைபாகன் (தொகுப்பு), விபுலாநந்த - உள்ளம் (யாழ்ப்பாணம்: விபுலாநந்த அச்சகம், 1976), ப. 26
18. S. Kadirkamar (ed) Handy Perinbanayagam, A Memorial Volume (Jaffna: Handy Perinbanayagam Commemoration Society, 1980, P. 44

தமிழ் உரைநடை வரலாற்றிலே

விபுலாநந்த அடிகளாரின் இடம்

வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் எம். ஏ.

தமிழின் உரைநடத்தோற்றும்,
இன்றைய நிலை

'வேற்றுமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறந்து
ஏற்றிருந்த தோரை எண்ணுங் காலை
உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரே'

(புறநாளூறு 27, 3-5)

நிதப் பாடலிலே வரும் 'உரையும் பாட்டும்' என்ற சொற்றொட்டர் மூலம், அக்காலத்திலே புலவர்கள், புக்ஞார் தோண்டல் களான வேந்தரையும் புரவல்ராயும் உரையாலும் பாட்டாலும் போற்றும் வழக்கம் இருந்தமை புலனாகின்றது. உரை என்பது உரைநடையில் அமைந்த போற்றுதலைக் குறிக்கும். இதிலிருந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உரைநடையும் பாட்டும் நிலவிவந்தன என்ற உண்மையும் பெறப் படுகின்றது.

தொல்காப்பியப் பொருள்தீகாரத்தின் செய்யுளியலின்படி (1485) உரைநடைவகை என் நாள்காய்க் கொள்ளப்பட்டு வழக்கில் நிலவின என்பது தெரியவருகின்றது. 'நான் வென மொழிப்' என்றமையால் அந்த வழக்கு தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பே இருந்து வந்ததென்று கொள்வதற்கும் கவரில்லை. தொல்காப்பியம் குறிக்கும் நான்கு வகை உரைநடைகள் இன்வருவன:

1. பாட்டின் இலட்டே கவத்த சுறிப்பாய் வருவன: சிலப்பதிகாரம், பெருந்தேவணாரின் பாரத வெண்பா ஆகியவற்றின் பாட்டிடையிட்ட உரைப்பகுதிகள் கிடநுள் அடஸ்கும். தொல்காப்பிய உரையிலே பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டும் 'நடுர்யாத்திரை' வழக்கிறந்தது. 1

2. பாவதில் அமைந்த இலக்கியங்களுக்கு எழுதிய உரைகள்: இளம்பூரணம், சேனாவரயம் நக்ஶீனார்க்கீயம் முதலானவை.

3. பொருள்காப்பில் அடங்காத பொய்ம் மொழிகள் (புனைந்துரைகள்). விலங்குகள் பறவைகள் முதலியன மாந்தர்போலச் செயற்படுவதாய்ப் புனைந்துரைத்துச் சௌலி வழியாய் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் கேட்டு வந்த கடைக்காப் பேராசிரியர் இவ்வுரை நடைவகையிலே அமைந்தனவென்று எடுத்துக்காட்டுவர். 2

4. பொருளோடு இதைந்துவரும் நடை மொழிகள்: பொய்யாக (புனைந்துரையாக) அமையாது நடைக்கவைபட உரைக்கும் சீறுகுரிஇஉசை, தந்தீரவாக்கியம் என்பன வற்றை இவ்வுரை நடைவகைக்குள் அடக்க வர். 3

உரைநடை வகைகளைத் தொல்காப்பியர் செய்யுளியலிலே எடுத்துக்காட்டுவதீலிருந்து உரை பாட்டு ஆகிய இரண்டுமே 'செய்யுள் என்ற பொதுப் பிரிப்பினுள்ளே அடக்கப் பட்டிருந்தன என்ற உண்மையும் புலனாகின்றது. (செய்யுள் என்பதற்கு ஆங்கிலக் கொல்லகிய 'Composition' என்ற சொற் பொருளையே கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகின்றது.)

எந்த ஒரு மொழி யிலும் முதலிலே தோன்றுவது பாட்டா, உரையா என்பதில் ஆய்வாளரிடையே ஒத்து கருத்து நிலவரில்லை. 4 அஃபெல்வா நாயினும் குழிலிலே கிடைத்துவன் பழைய இலக்கியங்களிலே பாட்டு மேலாண்மை பெற்று விளங்கிய போதிலும் உரைநடையும் காலத்துக்குக் காலம் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளமைக்குச்

சான்றுகள் உள்ளன. எனினும் சென்ற நூற்றாண்டிலிருந்து பாட்டிலும் உரைநடையே பெருமளவு பயன்பட்டு வருகின்றது தங்கள் சமயப் பரம்பலுக்கும் ஆட்சித் தேவைகளுக்கு மாக மேலை நாட்டார் தமிழழக்கர்று உரைநடையிலே நூல்களை அதிக அளவில் ஏழூதி அச்சிட்டு வழங்கத்தொடங்கியதாலும், ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர் ஆங்கில மொழிமூலம் கூம் அல்லது கொண்ட புதிய அறிவுத்துறை கணையும் புதிய இலக்கிய வடிவங்களையும் தமிழிற்கு அறிமுகம் செய்யவும் புத்தாக்கம் புரியவும் உரைநடையைக் கையாள்த்தொடங்கியதாலும் உரைநடையின் பயன்பாடு பெருகலாயிற்று. அந்தியரின் பழக்கவழக்கங்கள், சமய ஊடுகுவல்கள் என்பனவற்றை எதிர்த்துப் போராட உந்த கருலியாகவும் நாவலர் போன்ற சிலர் உரைநடையில் நூல்கள் ஏழூதினர். இந்தவகையிலும் உரைநடை மேலாண்மை பெற்றது.

உரைநடைபற்றிய விளக்கம், இலக்கணம்

உரை என்றசொல்லும் அதன் நால்வகை நடைகளும் பழையனவாயினும் 'உரைநடை' என்ற சொற்றொடர் இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கே உரியது என்பர் பெருங்காப்பு யத்திற்கு வரை வீலக்கணம் கூறவந்த தண்டியாசிரியர் அது,

நால்பாகுள் பயக்கும் நடைநெறித் தாகி
என்றும்
திண்ணன புணைந்த நண்ணடத்தாகி ச

என்றும் உரைத்துள்ளது போல உரையின் நடைப்பாக்கு பற்றி இலக்கண ஆசிரியர் எதுவும் கூறவில்லை. தண்டியாசிரியரும் 'நடைநெறி'பற்றியோ 'நண்ணடத்து' என்றால் என்ன என்பது பற்றியோ விளக்கம் தாவில்லை. எனினும் பாட்டிலக்கியத்தின் போக்கு, அமைவு நடை பற்றியெல்லாம் இலக்கண ஆசிரியர்கள், உரையாசிரியர்கள் கம்பன், பாரதி முதலாம் பெருங்கலி குர்கள் விளக்கமும் வரைவிலக்கணமும் நந்துள்ள மையால் பாட்டுப் (கலீதை) பற்றிய தெளிவு நால்கு உள்ளது. இதுபோல உரைநடை இவ்வாறுதான் அமைதல் வேண்டும் என்ற விளக்கமோ இலக்கணமோ தமிழில் இல்லை

என்றே கூறிவிடலாம். பழைய உரையாசிரியர்கள் தொடக்கம் இந்துராஜராண்டின் எழுத்தாளர்வரை தமிழுகர நடைக்கு வளம் சேர்த்தோர்பற்றி ஓரளவு மதிப்பீடு செய்யப் பட்டுத் தமிழ் உரைநடை வரலாறு, வளர்ச்சி பற்றிய நூல்கள் வெளிவந்துள் போதிலும் இன்னும் கூடிய ஆழ், அகலப்பார்வைகளை உரைநடை வேண்டி நிற்கின்றது.

நடையியல் (Stylistics)

மொழியின் உலியமைப்பு, சொல்லமைப்பு சொற்றெழுடரமைப்பு என்பன பற்றிய ஆய்வுகள் ஆழும் பெற்றுவரும் இவ்வேளையில் இவ்வமைப்புக்களின் கூட்டுவெமாத்தமாயும், உணர்வு, கருத்து வெளிப்பாடுகளின் முழுமையான அலகாயும் விளங்குகிற வாக்கியம் பற்றியும் அதன் அமைப்பு. சிறப்பாக நடை (Style) பற்றியும் வீரவாகவும் ஆழாகவும் நோக்க வேண்டியது இன்றியமையாததே. இத்தகைய ஆய்வில், உரைநடையாசிரியர் ஒருவன் மற்றவரிலிருந்து எவ்விவரவுகளில் வேறுபட்டுத் தனக்கென ஒரு நடையை அமைத்துக் கையாள்கின்றான் என்பதை அடிவெட்டியும் ஒப்பிடும், வேண்டப்படும். இதைத் தீர்மானிக்கும் நடையியலின் (Stylistics) பக்காக அறிஞர்கள் தமது க்வண்டத்தை தீருப்பவேண்டிய தேவை உள்ளது. இதற்கு வேண்டிய கால அவசரங்கள், ஆய்வின் பரப்பு என்பன கருத்திற் கொள்ளப்படுகையீலேயே இதிலுள்ள வேலைப்பள்ளின் அளவு புலனுகும்¹ அன்றையும் நடையியல் பற்றிப் பொதுவாக மொழியீலாளரிடையே ஒத்துக்குத்து நிலவில்லை. ஒவ்வோராசிரியர்க்கும் அவருடைய ஆளுமையைப் பொறுத்து அவருக்குகே உரித்தான் நடையொன்று அமைகிறது என்பாரும், அப்படியான அளித்தன்மையுடைய நடை இல்லை என்பாருமாக இருவேறுபட்ட கருத்துநடையார் உள்ளனர்.

'நடையியல் பற்றிய உண்மையான சிறம் அது பற்றிக் கவனது விவாதிக்கையிலே தான்ஏற்படுகின்றது. அதன் பண்பு அதன்முழுமையான பெறுபேற்றைக் கொண்டு அறிய வேண்டியதாகும். என்பதை நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். வாக்கிய அமைப்பு சொற்களஞ்சியம், அணியலங்காரம், ஒரையொழுக்கு (Rhythm) என்பனவும் இவை

போன்ற பலவுக் குண்ணு தீர்டப்பாடு சுயிலுக் குள்ளாகும் போதுதான் நடையின் பெறு பேறு உறுதிப்படுத்தப்படும். மேற்குறித்துவர் ருள் எந்த அங்கம் முக்கியமானதாக அல்லது பெருங்களவு முக்கியமானதாக அமைந்து எழு தியவரின் கீறப்படுப் பண்ணபெற வூலப்படுத்து கின்றது என்று தேர்ந்தெடுப்பது வாசகங்களைப் பொறுத்தவரையில் எப்பொழுதுமே என்றாக இருக்கும் என்று கூறியியலாது. எழுத்தான் ஒருவர், அறிப்பிட்ட ஒரிரு அலிசங்களை மட்டுமே தெரிந்தெடுத்து அவற்றின் அடிப்படையிலே பொரியியக்கச் செயலாகத் தமக்கே உரித்தானது என்று ஒரு நடையை அமைத்துக் கொள்வது என்பது முற்றிலும் இயலாத ஒன்றேயாகும். 'நடை என்பது எழுத்தாகக்கூட்டிலிருந்து தனித்துப் பிரித்துக் காணமுடியாதது. ஏனெனில் எழுத்தாக்கம் முழுவதிலுமே நடை கொறிந்துள்ளமையே.' என்று கீக்கால நூலாசிரியர் ஒருவர் இவ்வண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றார்.⁹

எனினும் உரைநடையைச் சீற்றத் துறை பிலே தமது ஆறுமைபுலப்படுஞ்சாறு கையாண்டவர்களில் ஒருஷில்லரையாவது அவர்களின் ஆக்கங்கள் பலவற்றைப் பயின்ற முன்னுபவங் கொண்டு, அவர்கள் பெயர் வெளிப்படுத்தப் படாதவிடத்தும் இது இவர்களின் ஆக்கமே என்று நாம் அடையாளம் கண்டு கொங்கிரோம். இந்த அடிப்படையிலே விபுலாந்த அடிகளாரின் கட்டுரைகளைத் துணையாய்க் கொண்டு அவர்தம் உரைநடைப் பார்க்கவும், தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் அவர் பெறும் திட்டங்களும் உறுதி செய்ய முனைவது பயனுடைய செயலேயாகும்.

அடிகளாரின் உரைநடையாக்கப்பின்னணி:

பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டுக் கடைக்காலிலே (1892) தொன்றி இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாங்கால் இறுதிவரை (1947) முன்ன காலப்பிரிவில் அடிகளார் வாழ்ந்துள்ளார். பின்னைப்பறுவத்துத் தொடக்கக் கல்வியின் போதே நன்றால், நிகண்டு முதலாம் கருவிநூல்களையும், பாரதம் முதலாம் திதிகாசங்களையும், நாவலர் போன்றவர்களின் சமயநூல்களையும் ஒரளவு வடமொழியையும் கற்கும் வாய்ப்பு அவருக்குக்

கிட்டியது. அடுத்து ஆங்கிலம், வின்குரானம், கௌரிதீம், வத்தின் ஆகியவற்றைக் கல்லூரி நிலையில், அந்நாளிலே சீற்றத் தீசிரியர் களாய்ப் போற்றப்பட்டவர்களிடம் கற்கும் பேறும் கிடைத்தது. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆசிரியர் சேவையையடுத்துக் கொழும்பு சென்று ஆசிரியர்ப் பயிற்சி பெறுகையில் பயிற்சிக்கான பாடங்களுடன் நின்றுவிடாது தமிழ்மொழியின் பழையான இலக்கணக்களையும் அவற்றில் தேர்ந்த நல்லரினுங்களை அடைந்து அவர் கற்றார் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியராகியாற்பாணத்தில் வின்குரான ஆசிரியராயும், தொடர்ந்து கவுரியிதிபராயும் பணி பரிந்த காலத்திலும் அவருடைய கற்றல் முயற்சிகள் நடந்தேறிய வண்ணமேயிருந்தன. இவற்றின் பயனாக வின்குரானமணி, தமிழில் பண்டிதர் பட்டங்கள் அவருக்கு அணிகளாயினா. இவ்வாறு பெற்ற அறிவு விரிவோடு ஆன்மிகத் துறையினரோடும் தொடர்பு கொண்டு அத் தொடர்பின் விளைவாக உலக வாழ்வில் உவர்ப்புற்று இராமகிருஷ்ணமடத்தில் சேர்ந்து துறவியானார்.

அது நாள் வரை மயில்வாகனாராயிருந்தவர் விபுலாந்த அடிகளானதும் அவருடைய அறிவும் உள்ளமும் விஸிவடைந்தது போலவே பணிகளும் வீரிவடைந்தன. இலக்கிய சமய மாநாடுகளின் தலைமை, ஆங்கில, தமிழ்ச் சமய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியப்பதவி, பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்ப் போசிரியர்ப் பதவி, முத்துமிழ் ஆய்வு, சீற்மொழி இலக்கியங்களோடு தமிழிலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு முன்னவற்றைக் கவிதையுருவிலும், உரைநடையிலும் தமிழுக்கு வழங்கல். இடைக்காலத்தில் தாயகம் தீருங்கிக் கல்விக்கும் சமூகத்திற்கும் பணியாற்றல், வின்குரானக் கலைச்சொல்லாக்க ஈடுபாடு என்று பலபட விரிந்து சென்ற பணி கள் யாவும் அடிகளாரின் மொழியாற்றலையும், கவித்துவத் தீர்மையும், எழுத்தாற்றலையும் பேச்சாற்றலையும் பெரிதும் வேண்ட நின்றன. இத்தேவைகளை அயராது நிறைவேற்றி வந்த அடிகளார் தமது சிற்கணாக்களையும் தீர்மக்களையும் வெளிப்படுத்தப் பெருமளவு உரைநடையையீடு கையாள நேர்ந்தது. இதனால் அடிகளார் சீற்றத் தீசிராய் மட்டுமன்றி உயர்ந்த உரைநடைவல்லராகவும் மலர்ந்தார்.¹⁰

பாரதியும் அடிகளாரும்

மகாசலி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் (1882 - 1921) கவித்துவத்திலே அடிகளாருக்குப் பெரும் ஈடுபாடு இருந்தது. 'பெருந்தமிழ்ப் புலவராகிய சுப்பிரமணிய பாரதியார்'¹¹ என்று அவரை அடிகள் போற்றுவது இவ்வண்மையைப் புலப்படுத்தும். பண்டிகளும் பல்கலைக் கழகத்தினரும் பாரதியாரை உயர்ந்த கவிஞராக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கிய ஒரு காலகட்டத்தில், பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பாரதியாரை ஏற்றுக்கொள்ள ஏத்திய பெருமையும் அடிகளாருக்கு உண்டு. ஆனால் 'பேசுவதுபோலவே எழுதுவது' என்ற பாரதியாரின் உரைநடைக் கோட்பாட்டினை அடிகள் ஏற்றவரால்லர், கவிதையாப்பிலும் சில ஆண்டு நூற்புக்கும் உடையவும் கலைக்கத்தக்க எனிய சொற்கள் கொண்டு எனிய நடையினைக் கையாறும் பாரதியாரின் குறிக்கோளிலிருந்து அடிகள் மாறுவதை அடிகளாரின் கவிதைகளைப் படிப்பதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். பாரதியாரின் கவித்துவத்தையும் கருத்து விடுத்தையும், முற்போக்கான கழக நோக்கையும் மட்டுமே அடிகள் நயந்து அவற்றிற் காகவே பாரதியாரை மதித்துப் போற்றினார். அதேபோது அவர், தொன்னமயநாள் தொயதமிழ்க் கோட்பாட்டினரே என்பதை நாம் கருத்திற்கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

வழக்கெனப் படுவது உயர்ந்தோர் மேற்கே நிதழ்ச்சி அவகட்டாக வான்

(தொல். சொல். மரபியல் 647)

என்னும் தமிழ் மாபுணர்க்கி அடிகளாரின் கவிதைகளை மட்டுமன்றி உரைநடையையும் தனது செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தியது எனக் கொள்ளலாம்.

'தமிழ்மொழியை மாபு தவநாது ஆராய்ந்து கற்றோமும். அவ்வாறு கற்றுத் தேறியவரை வழிபடுவோருமாகிய இருசாராகுமே உண்ணமுத்தமிழ்த் தொண்டிற்குரியோராவர்' கற்றுவிற் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று என்னும் அறிகுறுத்தாயும் இவ்வண்மையை வலியுறுத்துகின்றது. முறையாகக் கற்றலுஞ் செய்யாது கற்றுவல்லாரையடைந்து வழி பாடியற்றிப் பெறுதற்குரிய கேள்விக்கெல்

வழுக் எய்தப் பெறாது தமிழ்த்தொண்டு கெய்ய முற்படுதல் பயனில் செயல்கூடும். முன்னோர் மொழி பொருளையும் மாபுபட்ட இலக்கண முடிபுகளையும் ஆராய்ந்துவரிந்து கொள்ளாது நெறியறியா மாக்கண யைக்கி அவர் தமிழை நெறியல்லா நெறியிற் புதுத்தி ஆரவாரிப்போர் செயலங்களு அடுத்தனாக குடுடன் வழிநடத்துவது போலாகும்'.¹²

இவ்வாறு 'முன்னோர் மொழிபொருளேயன்றி யவர்களொழியும் பொன்னேபோற் போற்றுவம்' (நன்னால் பொதுப்ராயிரும்?) என்ற உறுதிப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்த அடிகளார், நாடக நாலுக்குக் கொடுந்தமிழ் வழக்கு வரும் என்பதை ஏற்றாலும் அறிவு கார்ந்த பிறவகை நூல்கள் யாவும் செந்தமிழ் வழக்கிலேயே ஆக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற கொள்கையிலே தலைப்பட்டு நின்றார். '..... அதன்றியும் கோட்டமுடைய தமிழ் கொடுந்தமிழு எனப் பெயரேய்தி நின்றது. .... தான் கோடியது பிறிதொண்டினது கோட்டத்தைத் தீர்க்கும் ஆற்றல் கிலதாதலின் கொடுந்தமிழிலே நூல் அமையாதனை அறிசின்றோம்'.¹³

தமிழ் உரைநடை மரபின் செல்நெறியும்

அடிகளார் நிலைப்பாடும்

இன்று எமக்கு எழுத்துவழிலிலே கிடைக்கும் முதலாவது உரைநடை (கிடையிட்ட) நூல் சிலப்பதிகாரமாகும். இதன் உரைநடையானது பாட்டுக்குரிய பாதுகா, மோனை யோடு கூடிய ஒருசப்பண்டினையே பெருமளவு கொண்டது. சில நூற்றாண்டுகளின் கிள்ளென்றுந் 'கிறையனார் எளி யலுகர்' நடையும் கிடற்கு விலக்கில்லை. எனினும் முன்னையதிலும் கம்பீமும், சொல் லாட்சியும், ஒருசந்யமும் சின்னையதில் கூடுதலாய் விளங்கக் கூண்டிறோம். தொல் காப்பியத்திற்கு முதலாக உரைகளுடும் 'உரையாசிரியர்' என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படும் கிளம் பூரணரின் உரை முன்னையைற்றின் கியல்புகளிலிருந்து பெரிதும் விடுபட்டு எளிமையும், கீழற்செய்த பயண்பாடும் மிகுதியாக் அமைந்து, சிறுசிறு வாக்கியஸ்கள் கொண்டதாய் விளங்கு

கீன்றது. இவ்வர அதேது வந்த உரை மாசிரியர்களின் உரைநடையிலே ஆஸ்காங்குப் பாடல் ஒகைப்பண்பு அரிதாகக் காணப்பட்டாலும் (நச்சினார்க்கிளியரின் உரையிலே பாட்டோகை சுற்று அதீகம் உண்டு) கருத்தாழமும் செறி வும் அறிவியல் நோக்கும் மிக்கு வீளங்கக் காணலாம். எனினும் கற்றோர்க்கண்ணி மற்றோர்க்கு வீளங்குதல் அரிதான கடினத்தன்மை இவற்றின் பொதுப்பண்பெனலாம் இப்பண்பு வட மொழி தென்மொழிப் பேரறிஞரும் சிவஞான மாபாடியும், தொக்கப்பிய முதற் துத்திர விருத்தி. நன்னால் விருத்தி கண்டவருமான சிவஞானமுனிவர் வரை தொடர்சின்றது. இடையில் வந்த மணிப்பிரவாள நடை நடையிலேயே செல்லாக கொழுந்து மறைந்து போயிற்று.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் தமிழ் உரைநடையைப் புதிய திசைக்குத் திருப்பிய வீரமாழிவர், தஷ்டுவபோதக சவாயிகள் முதலியோர், உயர்ந்தோர் வழக்கி விருந்து ஏழை கிட்டுடேத்து மக்களுக்கு வீளங்கத்தக்க, செந்தமிழும் கொடுந்தமிழும் வீரவிய நடையென்றைப் புதுத்தினர். ஏழின் நதிகாலம் உரைநடைக்கீடு பெரிதும் உரியது என்பதையும், அதுவே மக்களுக்கு வெண்டியது என்பதையும் உணர்ந்து கொண்ட நாவலர் கொடுந்தமிழும் வீரவாத தும், இலக்கண வர்மினன மீராததுமான உரைநடையில் நால்களை முதக்காடாட்டினார். கைவசமய உண்மைகளை வீளக்க வட சொற்களும் இன்றியமையாதனவே என்பதால் நாவலரின் நடையிலே கணிச மான அளவு வடபொற்களும் வீரவியே விருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலே தமிழ் உரைநடைக்குப் புதியதோர் ஆற்றலை வழங்கிப் பேசுவது போலவே எழுதும் பொதுமக்களுக்கான நடையென்றைப் பார்தியார் உருவாக்கினார். இந்த நடையிலே தெளிவு, இனிமை, அழு என்பன நிறைந்திருந்தபோதும் வடபொற்கலப்பு அளவுக்கதீகமாகவே காணப்பட்டது. பார்தியார் காலத்திலும் சுற்று முன்பும் உரைநடையைக் கையாண்டு இராஜமையர், மாதவையார், வேதநாயகர் பின்னை முதலாணோரும் வடபொற்

களைக் கையாள்வதிலே தாராளப் போக்கு நடையவர்களாகவே வீளங்கினார்கள். இவர்களைப் பின்பற்றி நலீன எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும் வடபொற்களை அதீகம் அதீகமாகக் கையாள்வதனாலே தமிழின் தூய்மை பாழாகின்றது என்பதை உணர்ந்த மனுமையை யடிகள் என்ற சவாயி வேதாசலம் தனித் தமிழ் என்னும் ஒன்றை அறிமுகம் செய்தார், வடபொற்கள் சிறமொழிக் கொற்க கணையெல்லாம் முழுமையாகத் தவிர்த்துத் தமிழ்ச் சொற்கள் வாயிலாக எந்தக் கருத்தையும் வெளியிடலாம் என்ற நம்பிக்கையையுட் ஒம் முயற்சீயாகத் தனித்தமிழ் இயக்கும் செயற்படலாயிற்று.

அடிகளார் உரையாசிரியர்களின் உரைநடைச் செல்லந்திருப்பதை நன்கு உணர்ந்தவர். மேனாட்டாரின் உரைநடைப் போக்கும் அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. நாவலரின் உரைநடை நால்களைப் பின்னைப் பறுவத்திலே கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தனமையும் குறிப் பிட்டத்தக்கதே. இதனோடு செந்தமிழுக் கொற்களின் சிறப்பும் அவற்றின் விழுமிய ஒகை நலமும் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்திருந்தன. இலக்கணக் கல்வி காரணமாகப் பிழையின்றி உரைநடையைக் கையாணும் தீற்மும் அறிவும் அவருக்கு வாய்த்திருந்தது. இவற்றையெல்லாம் நன்கு உள்வாங்கிய அவர் தமக்கென ஒர் உரைநடையினை உருவாக்க முற்பட்டார்

உரையாசிரியர்களின் உரைப்போக்கின் செல்வாக்குக்கு ஒரளவு உட்பட்டு, ஆங்கில உரைநடையின் விழுமியங்களையும் உள்வாங்கி, இயன்ற அளவு தூயதமிழுக் கொற்களை ஒசை, பொருளமைதி நிறைந்த சொற்களைக் கையாண்டு, தனித்தமிழ் என்ற குறிக்கோளை அவ்வாறே ஏற்க வீரும் பாது தேவையும், பொருத்தப்பாடும் நோக்கி வட சொற்களையும் ஆங்காங்குப் பயன்படுத்தி அடிகள் வகுத்தகே அவருக்கு உரை தான் தனித்தன்மை வாய்ந்த நடை எனவார்.

'மொழிமாபைக் காப்பதென்பது தீற்மொழிச் சொற்களை முற்றாக உவர்த்து ஒதுக்குவதன்று, அது அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தடையாகும்' என்ற கோபாட்டினை அடிகள் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு அவருடைய

இன்னும் கூற்றுக்கள் சான்றுகளாகும்.

1. .... இம் மன்னனோடு ('வாசக தழிய உலில்லை மன்னன்') நோர்மானிய சீரஞ்சியர் அநேகர் ஆங்கில நாட்டில் குடியேறினர். ஆங்கில மொழியும் நோர் மானிய சீராஞ்சுப் பதங்களை ஏற்று வழங்கத் தொடர்க்கியது. அதனாற் பாளையானது வளமெய்தியது.¹⁴

2. 'தமிழ் மொழியிலே ஆட்சியிலிருக்கும் சொற்களை ஆராய்ந்து கண்டறிதல் நாம் செய்தற்குரிய முதற்பணியாகும்.' 'வடமொழி தமிழ்மொழியெனுமினு மொழிக்கும் இலக்கணம் ஒக்டேபெயன்டே யென்னுக்' என்னும் கூற்றினை நாம் முற்றிலும் ஒப்புக் கொள்ளா விட்டும் வடமொழியிலிருந்துகெட்டதுத் தமி டான்டோராலே தமிழுக்காலிக் காலங்களைப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கடிந்தொகுக்குதல் மேற்கொள்ளாது அவை தமிழை ஆக்கத் தமிழ்மொழியாகத் தழுவிக் கொள்வதே முறையாம்.'¹⁵

அடிகளாருப் அறிவர் (Intellectuals) தொடர்பும்:

'தமிழினம் அறிவுக்குறையில் முன்னேறால் வேண்டும், பறநாட்டவரின் இலக்கிய கலைச் செல்வங்களின் சிறப்புக்களை அறி வதோடு அவற்றிற்கு என்னத்தனையும் குறையாது தானும் வளர்வு வேண்டும். சனது முந்தைப் பெறுமைகளையும் மற்றதல் கூடாது, அவற்றையும் மீதத்தனது வாழ்விற் செறியச் செய்து கொள்ளல் வேண்டும் இவற்றோடு ஆண்கிக்குத்துறையினையும் மறவாது கடைப் பிடித்துத் தாழ்வுயர்வற்ற சமத்துவ நோக்கையும் வளர்த்தல் வேண்டும்' இன்னோரள்ள குறிக்கோளுடன் எழுதியும் சொற்பொழி வாற்றியும் வந்த அடிகளார், கொடக்கம் முடல் இறுதி வரைஅறிவர் துழுவிலேயே தமது காலத்தைக் கழித்து வந்தார்.. நூற்றண்களோடேயே பெரிதும் உறவுடிக்கார். அவரின் வாசகர்களும் கேட்போருமாய் இருந்தோர் அறிவர்களே. எனவே அவருடைய உரை நடையும் கம்பீரம் வாய்ந்ததாய். செறிவு மிக்கதாய், மறு தவறாததாய், இலக்கண முடிகுள்ளுக்கு ஒருங்கொத்த தாய் விளங்கியது. அவர் ஆய்வுக்கு விளக்குத்தீர்க்கும் எடுத்துக்

கொண்ட தமிழ்நூல்கள் யாவும் பழந்தமிழ் வக்கியங்கள், ஆங்கில மொழியிலிருந்து தமிழுக்குத் தந்தனவும் Classical Literatures என்று கொள்ளப்படும் பண்டு கிடோக்க, நோமானிய, இத்தாலிய ஆங்கில இலக்கியங்கள், இவற்றின் பெருமித மான நடைக்கு ஊறுவிளைவிக்காத உயர்ந்த நடையினையே அடிகள் கையாண்டதும் இயல்பேயாகும். இவை மரபினைப்போற்றிப் பேணும் அவருடைய உளப்பாங்கினையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன; அவருடைய அறிவு, மனமுதிர்ச்சிக்கையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

'எந்த ஒரு கவிஞரோ, எந்தவாரு கலைஞரோ தன்னளை விலே மட்டும் பொருளைப் புலப்படுத்துபவன் வில்லன். அவனது சிறப்பியல்பு, அவன் இறந்தகாலத்துக் கவிஞரோடும் கலை ஞானோடும் அவர்களை ஆங்கங்களோடும் தொடர்புற்று நயந்த அளவினைக்கொண்டே புலனாவதா அம். நிகழ்காலக் கவிஞரன் அல்லது கலை ஞான அவன் ஆக்கங்களைக்கொண்டுமட்டும் மதிப்பிடலாகாது. அவனை இறந்த காலத்துவரான கலைஞர் கவிஞர்களோடு ஒப்பிடும் வேறுபடுத்தியுமே மதிப்பீடு செய்தல் வேண்டும். இம்மதிப்பீடு உழகியலை அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைவதன்றி, வெறும் வராலாற்றுத் தீற்றாய்வாக அமைதல் வேண்டும் என்பது எனது கருத்தின்று'¹⁶ என்ற கூற்றுக்கிணங்க நோக்கும்பொழுதும் அடிகளாரின் ஆய்வுநிலை ஒப்பிடுகள் இவ்வகை அடிப்படையிலையே அமைந்து தமிழழ அஸீசெய்தன எனவாம். இந்த அஸீசெய்தன விளக்கவும் நயக்கவும் சாதாரண கல்வி யறிவுபோதியதன்று என்பது வெளிப்படை, எனவே அடிகளாரின் கட்டுரைகளின் பொருளடக்கமும், அவற்றை வெளிப்படுத்தி அவர்களையாண்ட உரைநடையும் அறிவர் குழுக்களாலேயே விளங்கவும் நயக்கவும் கூடியன வாய் இருந்தன. இவ்வண்மையைப் பின்வரும் கூற்று உறுதி செய்கின்றது.

'விபுலாநந்த அடிகளின் நடையிலே ஒசசச் சிறப்பும் செறிவும் உண்டு. பொருளைப் புலப்படுத்தற்குரிய சிறந்த சொற்களைத் தெரிந்து வாக்கியக்களில் அமைத்து அழுகுற எழுதும் இயல்பு அவருக்கு உண்டு. அவருடைய நடையை நாம் எனிய நடை

மெனக் கூறுமிடயாது. கல்வியறிவுடையோர் படித்து இனபுறுவதற்கு உரீய நடையென்றே அதனைக் கூறலாம்.”¹⁷

அடிகளாரின் நடைப்பங்கு

அதனிலேயே குறிப்பிட்டேன்னவாறு ஒர் உரைநடையின் பண்ணப்பையும் அமைப்பையும் முழுமை செய்யும் சிறப்பு வகையைகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம்.

1. வாக்கியக் கட்டமைப்பு (Sentence Structure)
2. சொற்றேர்வு (Diction)
3. உவமை உருவகம் முதலாம் அணி கள் (Rhetorics)
4. ஒசை ஒழுக்கு (Rhythm)

அடிகளாரின் வாக்கியக் கட்டமைப்பு இலக்கண ஒழுங்கு இகவாதது; பெரும் பாலும் நின்ட, கலப்பு வாக்கிய அமைப்பில் கியன்றது; செறிவு மிக்கது; முதன்மையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் பொருளின் பெரும் பாலான அளிசங்களுத் தன்னுள்ளே அடக்கி வளர்ந்து செல்வது. இவ்வியல்புகளே பெரும்பாலும் பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய உறையாசிரியர்களிலும் காணத்தகும் சிறப்புமிகு மன்றாலும், அவர்களனவு அருகிய சொல்லாட்சிகளை அடிகளாரின் உரை நடையிலே காணல் இயலாது. அதுவே அவருடைய சிறப்புப் பண்பெணவாம். ஒர் எடுத்துக்காட்டு வருமாறு:

“இற்றைக்கு ஏற்றதாழுப் பதினாலாயிரம் யாண்டுகளுக்கு முன்பு, நம் முன் னேநார், பஸ்துளியாற்றுக்கும் குமரி யாற்றுக்கும் இடையே கிடந்த பெறுநிலைப் பரப்பிலே சிறு வாழ்ந்து எண்ணாலும், இசைநாலும், இயல்நாலும், வானநாலும் மனையமைப்பு நாலும், சிறநாலும் வல்லாராய், இந்தரக்கு மதுரைப் பெயரளித்த தொண்ணகராயிய (கடல் கொண்ட) தென்மதுரையிலே நிலந்தகு திரு வினாடியோன்னையுள்ளிட்ட அருந்திற மண்ணர்தாம். அவைக்களத்திலே சிறந்து விளங்கினார்களிலே இற்றைக்கு ஏற்றதாழு ஒன்னாலே குமரிநாடு அழித்திருக்கின்ற உவண்ண், ஒதுக்கோன் என்னும் தலைவர்கள் வழிப்

படுத்திக் கலத்திற்கென்று பாரசீகக் குடை வின் வடபாலதாசிய சுமேரு நாட்டிற் குடையேறினாரென்பதும், மேலும் அராசிநாட்டின் தென்பாலதாகிய ஏம் நாட்டிலும் நீல நீ வளர் பெருக்கும் ரீசிஸ் என்னும் எகிப்து நாட்டிலும், சிந்துநதிக்கணையீல் விளங்கிய ரீனாட்டிலும், ஆங்கதற்கு வடபாலதாய்ப் பணிப்பார்த்த மலைகளாற் துழப்பட்ட மரங்களாத்து நாட்டிலும் பிற நாடுகளிலிலும் வாழ்ந்தார்கள் என்பதும், சுமேரு நாட்டின் வடக்கே கோழுர் அடியேறிச் சோழடையம் எனப்பெரும் நிட்டு வாழ்ந்த நாட்டே மொழிச்சிக்கத்தீவினாலே சால்டியா எனப்பட்டதென்பதும், பண்டைக் காலத்திலே கலத்திற் சென்று பண்ட மாற்றினாலே நிதிக்குவையிட்டிய பாணிகள் தமிழ் நாட்டுவனீகராமென்பதும், ஜோராப்பாவுக்கும் ஆரீரிக்காவுக்கும் இடையே கிடக்கும் மத்தித் தரைக் கடலின் இரு கரையிலும் வாழ்ந்து பண்டையவனரும் உரோமரும் வருவதற்கு முன்பு நாகரிகம் பரம்பிய மீனவர், எத்துறை ஸ்கர், துழிதியர், பேர்பெரியர் ஜீரியர் ஆதியோர் அழித்துக்குலத்தினராமென்பதும், வில்லவராகிய கேரமன்னர் காலத்திற் சென்று மத்தித்தரைக் கடலிலுள்ள கிரீட (Grete) என்னும் தீவினைக் கைப்பற்றி ஆளுகை புரிந்த செய்தியே ‘வன்சொல் யவனர் வளநாடாளன்’¹⁸ எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும், ‘நயனின் வன்சொல் யவனர்ப் புணீத்து’ எனப் பதிற்றுப் பத்தினுள்ளும் ஒருப்பட்டுள்ளதென்பதும் பிறவும் பண்டைக் கால வரலாறு (Ancient History) கூறும் நால்களினுள்ளும் பரவிக்கிடக்கின்ற முடிபுகளாம்.’

ஏற்குறைய இருநாலு சொற்கள் வரை கொண்ட இந்த நின்டவாக்கியத்திலே கடின சந்தீகள் திரிக்கப்பட்டும் இயன்ற அவை இயற் சொற்களும், இட, இன, குலப் பெயர் களும் கையாளப்பட்டும், எனப்பதும் என்ற கிணைச் சொல்லைப் பயன் செய்தும் வாக்கியம் செறிவுடையதாய் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் படிப்போர் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவற்றையும் ஓரேழுமையிலே உள்வாங்கிக் கொள்ளமுடியுமா என்பது ஜயமே. இதுகைய வாக்கியக் கட்டமைப்புத் தேவை நோக்கிக் கையாளப்பட்டிரும் இதுவே எல்லா கிடங்களிலும் கையாளப்படும் உரை நடை எனவும் கொள்ளவியலாது.

சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்களுக்கன், மொழிபெயர்ப்புகளிலே நின்ட வாக்கியங்கள் பெறுப்பாலும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. சொற்களுக் பழகு தமிழில் அமைந்தன வாய் உள்ளன. அடிகள் இவ்வாறு எழுதுகையில் அறிவர் குழுவை மட்டும் மண்கொள்ளாது. சுற்றி இறங்கி வந்து சாதாரண தமிழ்றிவுடையாரையும் மண்கொண்டு இத்தகைய உரையைக் கையாண்டிருக்கலாம்.

'தூபத்துமன் தனது தவ முயற்சியினால் இந்தீரச் செல்வத்திலும் மிக்க தீருவினைப் பெற்றானன்றோடு யாது வேண்டுமோ அதனை யெல்லாம் முயற்சியினால் பெறலாம். வினை கின்ற பொருண்மேல் முழுமனத்தியும் சலுத்தி முயற்சத்திலே சித்திபெறுதலுக்குரிய வழியா அம். யாம் வீடும் கீங்கு பொருள் இது வெப்பதைத் தெளிவாக நிக்கயித்துக்கொள் என் வேண்டும். போகத்தை விழைந்தோர் போகத்தைப் பெறுவார். மோகுத்தை விழைந்தோர் மேகாத்தைப் பெறுவார்.'¹⁹

இவ்வுரைநல்டப் பகுதியிலே சிறுசிறு வாக்கியங்கள் உள்ளன. பெறுப்பாலும் இயற் சொற்களே மின்று வருகின்றன. வீடும் கின்ற, விழைந்தோர் என்பனவே செந்தமிழ்ச் சொற்களை நினைவுட்டுகின்றன. புனர்த்தி இறுக்கமாகக் கவனிக்கப்படாவிட்டாலும் (முயற்சியினால் பெறலாம்), பொருண்மேல் (பொருள் + மேல்) என்ற சொற்றொடர் அமைப்பு அடிகளார் தமிழையறியாமலே நின்டும் மருசிறுப்புவைதைப் புலப்படுத்துகின்றது. முயற்சத்தில் என்பதன் சிறையற்ற வடிவம் முயலல் என்பர்.²⁰ மோகுத்தை, என்ற வட்சொல் தற்பலம் ஆக்கப்படவில்லை.

அடுத்து அடிகளாரின் சொற்றேர்வை (Diction) எடுத்துக்கொண்டால் அவர் வீடு மிய ஒசைநுயம் நிறைந்த செந்தமிழ்ச் சொற்களிலே பெரும் எடுப்பாடு கொண்ட வர் என்பது புலனாகும், மேலே தாப்பட்ட இரு எடுத்துக்காட்டுக்களிலும் வரும் யாண்டுகள், சீருள், தொண்ணகர், தென்பாலது, நிதிக்குவை, கலம் (மரக்கலம்) அவைக்களும், விழைதுவும் முதலாம் சொற்களை நோக்கினாலே இவ்வுண்மை புலப்

படும். கமிழ் நாலிற்கும் செலிக்கும் இனிக் கும் வண்ணம் ஒசைச்சிறப்புடைய சொற்களையே கையாள வேண்டும் என்ற குறிக் கோளாலும், அவை தமிழரிடையே பயின்று வரல் வேண்டும் என்ற பெறுவிருப்பாலும் வேஷ்க்ஸ்டியரின் பெயராயும் அவரின் நாடகங்களில் வரும் பாத்திரங்களின் பெயர்களையும் அழகு தமிழ்ப் பெயர்களாய் அவர் மாற்றியமைத்துள்ளார்.

ஏஷ்க்ஸ்டியர் - செகப்ரீயர்

நோமியோ - இரம்மியன்

ஜாலியர் - சசீவை

மக்பெத் - மகபதி 21

என்பன இவ்வாறு பெயராக்கம் செய்யப்பட்டமைக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுக்களை கும்.

"நல்ல சொற்றெரிவு என்பது சரியான சொற்களைந் தெரிதலே. கருத்தைச் சரியாகவும், ஆற்றலுடையதாகவும் வெளிப்படுத்தும் சொற்களைக் கையாளும் தீர்மே சொற்றெரிவாகும். அத்தகைய சொற்கள் அன்னை எனினவல்லாது மிகச் சரியானவையாக இருக்கின்றனவா என்பதே முக்கியம். இது மிக எனிமையான விதிதான். ஆனால் கையாளும் பொழுதுதான் அதன் சீரம் தெரிய வரும்".²²

இவ்வண்மையை உள்ளகொண்டு நோக்குகையில் அடிகளார் தாம் கருதிய கருத்தீணை வெளிப்படுத்த இதுவே சரியான சொல் என்று அறிவு பூர்வமாக உணர்ந்தே கையாண்டுள்ளார் என்பது தெரிய வரும். இவ்வாறு கையாள்கையில் அவை இக்காலத்தில் எவ்வளவு தூரம் பயின்று வருதின்றன என்பது பற்றி அவர் பொருட்படுத்தலில்லை. ஏனெனில் அவரின் வாசகர்களும் கேட்போரும் அச்சொற்களோடு பெருதும் பயின்ற அறிவர்களாய் இருந்தார்கள்

அடிகளார் சிறந்த கவிருகுமாய் விளங்கியதால் அவருடைய உரைநடையிலே ஆவகாங்குச் சிறந்த உவமைகள், உருவகங்கள் பயின்று வந்துள்ளமை இயல்பேயாகும்.

"கால நிரோட்டம் வினாந்து ஒடுகின்றது. தமிழர் பழங்காலத்துச் சிறப்பினை மாத்தி தீர்ம் பறையறைந்துகொண்டிருப்பாரெனி ன்

நித்திகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் முற் றிலும் இழந்த நிர்மையராதலுங் கூடும். என்ற இந்த இருவாக்கியங்களிலும் கால நிரோப்ட்டம், பழையறைதல் என்னும் இரு உருவகங்கள் வந்துள்ளமை காணலாம்.

‘உரைநடை இலக்கியத்தின் ஆராய்ந் தோர் அதைக் கார்நோடு கலந்தவை, காகிதத்தில் இயன்றவை’ என இரண்டாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர் ‘கார்நோடு கலந்து அல்லது காற்றில் மிதந்து அமைந்தவை சில, ஒருவேளை சின்பு எழுத்துப்பெறி இரும், தமக்கு எண்தனி இயல்பு சில கொள் வதால் தனியாகச் சுருதப்படல் கூடும்’²⁴ என்பர்.

அடிகளாரின் கட்டுரைகளிலே பல, முதலிலே சொற்பொலியுக்கெண்ட தயாரிக்கப் பட்டுப் பின்பு எழுத்துக்கட்டுரைகளாய் நூல் களிலே இடம்பெற்றுள்ளன, அடிகளாருக்கு இன்னோசைச் சொல்லாட்சியில் பெருவிழுப்பு இருந்தமை முன்னரே காட்டப்பட்டது, சொற்பொலியுகளில் இந்த இன்னோசைக்கமைவான எதுகை போன்னைகள் இடையிடையே பயில்வதும், பாடல் மேற்கோட்ட சொற்பொடர்கள் பொருத்தமுற வாக்கியத் தின் இடையிடையே வருவதும் கேட்போரின் அலுப்பைப் போக்கவல்லதாகும். எனவே இவ்வகையில் அமைந்த கட்டுரைகளிலே ஒத்துப்பொருத்தமுக்கு (Rhythm) அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

‘வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந்தாட்டப் பொய்யா வான் புதுப்புனல் பொழியத் தென்னர் குலத்தோர் கெவ்விதிற் புரந்த இச் செழும் பதியானது, தொன்று தொட்ட தெந் தழித்ப் புலவரும் புரவலரும் ஒருங்கு கூடி உரையாடித் தாழின்புறுவது உலகின் புறக்கண்டு காழறுவதற்கு இயைந்த இடமாதவின், கூடல் என்னும் சிறப்புப் பெயர் எய்தி நின்றது. அத்தகைய கூடல் பதியிலே கும் மங்கள நூலிலே, ஒருங்கு கூடியிருக்கும் நம்மனவருக்கும் தழினாங்கின் பேரருள் உளதாகுக’²⁵

இவ்வுரைநடைப் பகுதியின் முதல்வாக்கியத்தில் எதுகை மோணை பயின்றுவருவதும், தீருக்குற்றப்பாவொன்றன் பகுதி இடம்பெறுவதும் காணலாம். அடிகளாரின்

சொற்பொலியுக் கட்டுரைகளில் மட்டுமே ஓரளவு இந்த ஒத்துப்பொருத்தமுக்குப் பரவலாக வந்துள்ளது. சொல்லின் செல்வராணரா. சி. சேதுப்பிள்ளையின் கட்டுரைகளிலே இந்த ஒத்துப்பொருத்தமைத் திக் அதிகமாகவும் பரவலாகவும் அமைந்துள்ளமை ஒப்பு நோக்கத்தைக் கது. சீன்னாள்களில், தீராவிடைக் கழகத்தினரும் கும் தீராவிடை முன்னேற்றக்கழகத்தினரும் இவ்வகை நடையீனை மேடைகளில் இரும் இழுத்துக்களிலும் வரையறையின்றிக் கையாண்டு அடின் மதிப்பினை இழுக்கச் செய்துணிட்டனர். இன்று இவ்வகை உரைநடை அதிகம் வரவேற்கப்படுவதீல்ல. பொருளிலும் சொற் கிளம்பமே அதிக அளவு அமையும் குறைபாடுதான் இச் செல்வங்க் கிழுப்பிற்கு அடிப்படைக் காரணம் எனலாம்.

சொற்பொலியுக் கட்டுரைகளிலும் அறிவியல் விளக்கழும் செய்கையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட கட்டுரைகளிலும் உள்ளப் பாட்டுப் பண்ணமயாகவும், முன்னிலையாகவும் வியங்கோள் வினை முற்றுக்களை அதிகம் அதிகமாகக் கையாள்வதும் அடிகளாரின் உரைநடையிலே தனித்துக்காட்டக்கூடிய மற்றோர் அமிகமாகும்.

‘ஆனு சான் நீளமும் ஆறு வீரலுக்குக் குறையாத சுற்றுவைமுள்ள நேரிய அழிஷுக் கொம்புகள் ஏழு தேடிக்கொள்க. மேலும், முன்னர் குறித்த சுற்றுவைள்ளவாய் ஜஞ் சான் நீளத்தில் இரண்டு, இருசாண் நூல் வீரல் நீளத்தில் ஒன்று, இரு சான் நீளத்தில் பதினாறு. ஒரு சான் நால் வீரல் நீளத்தில் இரண்டு ஆக இருபத்தொரு கொம்புகள் தேடிக்கொள்க’²⁶

அடிகளார் விஞ்ஞான ஆசிரியராய்த் தம் தொழில்லைத் தொடங்கியவர். விஞ்ஞான பரிசோதனைகளில் அறிவுறுத்தவுகள் பெருமளவு இடம்பெறுதல் இயல்பே, இக்காலத்து விஞ்ஞான நூல்களில், தேடிக்கொள்ளவும் சேர்க்கவும், கலக்கவும், பரிசோதனை முடிவுகளைக் குறிக்கவும்; என்று புதுவகையில் வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள் கையாளப்படுகின்றன. அடிகளார் விஞ்ஞான ஆசிரியராயினும் மாபுவழிப்பட்ட தழித்திருக்கும் மாதலால் பழைய வியங்கோள் வினை முற்று வடிவத்தையே கையாள்வது விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றே.

நிறைவுரை

தொகுத்து கோக்ஞக்கையில், அடிகளாரின் உரைநடையானது மரபுநூறி தவறாத கூடியும், சொற்றேவூர்ச் சீற்புடையதாயும் வேண்டுமீட்தது வடமொழிக் கொற்களைக் கையாள்வதைத் தலீர்க்காததாயும், விழுமிய ஒசை நயம் வாய்ந்ததாயும், செறிவுடைய

தாயுங் பொருட்பேறும் ஆடிமும் கீலக்கண அமைதியும் கொண்டதாயும், அமைந்து தமிழ் உரைநடை வரலாற்றிலே தனக்கெண் தனித்தானோர் இடத்தை வகிக்கின்றது என்பதும். அதன் பயன்பாடு பெருமளவு அறிவுர்க்கே உரியது என்பதும் மேலே காட்டப்பட்ட சான்றுகள் கொண்டு பெறப் படுவதாகும்.

மேற்கோட் சான்றுகள்

1. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - செய்யுளியல், நூற்பா : 485 பேராசிரியர் உரை.
2. ஷி
3. ஷி
4. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி - சொற்பொழிவுக் க. பக்கம் - 12 - 13, பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம் எம். ஏ., எட். விட தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம், தமிழ்க்கலை இல்லம், சென்னை. மூன்றாம் பதிப்பு 1978.
5. தமிழிலக்கியக் கொள்கை - 9. உரைநடை இலக்கியம், ரக். 3. ச. வே. சுப்பிரமணியன் (கருத்தரங்கத் தொகுப்பு நூலின் முதற் கட்டுரை), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை. (3-9-84)
6. தண்டியலங்காரம் - பெருவனியியல், நூற்பா 8
7. (i) தமிழ் உரைநடை வரலாறு - வி. செல்வநாயகம் சாரதா பதிகப்பம், கரிக்காரத் தெரு, குட்டகோணம் - முதற்பதிப்பு 1957.
- (ii) பத்தொன்பாதம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி. விபரம் அ. கு. 4 பார்க்க
- (iii) தமிழிலக்கியக் கொள்கை - 9. விபரம் அ.கு. 5. பார்க்க.
8. பண்டிதமணி நினைவு மலர் — பண்டிதமணியின் மொழிநடை ப. 19. பேராசிரியர் சு சுசிந்திரராசா. - பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை வெளியீடு - 1989
 “பண்டிதமணியின் மொழி நடையை ஏனையோரின் மொழி நடைபின்குந்து வேறுபடுத்திய பின்னர் தான் கட்டு மொத்தமாகப் பண்டிதமணியின் மொழி நடை எனப் பேசுதல் கூடுமன்றோ? ..... ‘எனத்தொடங்கும் (II பந்தி ஒன்று) மொழிநடையை ஆய்தற்கான அடிப்படை முறைகளைப் பேராசிரியர் சுசிந்திரராசா தெளிவாக எடுத்துக்கூறியுள்ளமை சிந்தனைக் குரியது ..... எனவே எனது இத்தக் கட்டுரையும் அத்தகைய ஆழமான விரிவான ஆராய்வன்று என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.
9. Modern Rhetoric - Shoter Edition, Brooks & Warren Style - P. 312., Harcourt Brace & World, Inc, New York / Chicago / San Francisco / Atlantal 3rd Edition 1961.
10. விபுலாநந்தர் உள்ளம்:- தொகுப்பாசிரியர் ச. அம்பிகைபாகன், சுவாமிகள் வர

- வாற்றுக் குறிப்புகள் - மா. பீதாம்பரன், ச. அம்பிகைபாகன் (பக. xviii-xxxii)
- ஷி குறிப்புக்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதிய சாரம். அச்சுப் பதிப்பு.
- வெளியீடு-விபுலாநந்த அச்சுகம் - புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம் - 1976.
11. இலக்கியக்கட்டுரைகள் - இயலிசை நாடகம் - பக் 78 உயர்திரு. விபுலாநந்த அடிகள். கல்வி வெளியீட்டுத் தினங்களம். முதற் பதிப்பு - 1973.
12. ஷி - பக். 77
13. ஷி சோமமண்டலத்துத் தமிழும் ஈழலண்டலத்துத் தமிழும். பக். 151
14. ஷி - ஆங்கில வாணி - பக். 82
15. ஷி - கலைச் சொல்லாக்கம் - பக். 154
16. Selected Essays - Tradition & Individual - P. S. T. S. Eliot, Harcourt Brace & World Inc. New York - 5th Edition 1964
17. தமிழ் உரைநடை வரலாறு - பக்கம் 136. வி செல்வநாயகம்.
18. இலக்கியக் கட்டுரைகள் - இயலிசை நாடகம் . பக்கம் 68-69.
19. விபுலாநந்தர் உள்ளம் - 1. தவம் . பக்கம் - 2.
20. மொழி நூல் - அடிச்சொற்கள் - டாக்டர் மு. வரதராசன், திருநெல்வேலி செவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் - திருநெல்வேலி-சென்னை, திருத்திய பதிப்பு-1958
21. மதங்க சூளாமணி - எடுத்துக்காட்டியல் பக்கம் 17. விபுலாநந்த அடிகள் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு வெளியீடு (மறு வெளியீடு) 1987 ஜூலை 19
52. Modern Rhetoric - Diction - P. 249
23. இலக்கியக் கட்டுரைகள் - இயலிசை நாடகம் பக்கம். 76.
24. தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை - உரை நடை இலக்கியம், பக்கம் 6-7.
25. இலக்கியக் கட்டுரைகள் - இயலிசை நாடகம், பக்கம் - 67.
26. யாழ் நூல் என்னும் இசைத்தமிழ் நூல் - யாழுறுப்பியல், விபுலாநந்த சுவாமிகள் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சை - 1947

பள்ளியிற் பயிலும் தமிழ்ச்சிறுர் முதற் பலகலை கற்றுக் கொள்கை அனைவரும் தமிழ்க்குலத்தாரின் உண்மைவரலாற்றினை உள்கொண்டுணர்தற்கு வேண்டிய சீரியலும் பெரியவுமாகிய வசலாற்று நூல்கள் பல தமிழ் மொழியிலே எழுதப்படல் வேண்டும். இதுவே நாம் செய்ய வேண்டிய தமிழ்த்தொண்டுகளுள்ளே முதலில் வைத்து எண்ணுதற் குரியதென்பது எனது உள்ளக்கீட்க்கை.

— விபுலாநந்த அடிகள்

‘மனம்’பற்றி

சுவாமி விடுலாந்தர்

॥ மனத்துடன் அல்லது பீரக்ஞருடன் தொடர்புடைய விடையங்கள் மிகவும் சிக்க வாணவை ‘மனத்தீற்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது’. ‘மனச்சாட்சியின் பழநடத்தல் வேண்டும்’. தீருப்பதீயற்ற மனம் அவயவக் குறைவுடையது’ என்பன போன்ற கூற்றுக்களை நாம் சாதாரண உரையாடல் களில் பயன்படுத்திகிற பொழுதும். தார் பரியத் தெளிவு உரையாடுபவர்களிடையே எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை. ‘எம்முப் போலவே பிறரும் உள்ள’ என்ற அனுமானத்தின் பேரிலேயே பிறர் மனத்தை பீரக்ஞருடைய நாம் புரிந்து கொள்கின்றோம். பிறரின் சிந்தனைகளையும், உணர்ச்சிகளையும் எமது சிந்தனை, எமது உணர்ச்சி என்ற வற்றினாடியாகவே எம்மால் வீளங்கி கொள்ள முடிகிறது. மனத்தீற்கு வேதனையாக இருக்கிறது, மனச்சாட்சியின் பழநடத்தல் வேண்டும். என்பன போன்ற மேற்படி கூற்றுக்களும் இவ்வாறே புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன அர்த்த விகந்பத்தினால் புரிந்து கொல்வதில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏழுகின்றன. பெளதிகப் பொருள் கட்டுமலாக்கியங்களைப் பொறுத்த வரையில் அர்த்த விகந்பம் பெரும்பாலும் எழுவதில்லை. அவ்வாறில்லா விட்டாலும் கூட, கூட்டுமுறை வரைவிலக்கணத்தால் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் மனத்தின் இயங்புபற்றிய அல்லது மனத்தீற்கு பற்றிய வாக்கியங்களின் அர்த்தவிகந்பங்களை தீர்த்துக் கூக்கொள்வதற்கு கட்டுமுறை வரைவிலக்கணம் பயன்படாது. மாறாக இத்தகைய வாக்கியங்களை சொல்லாடுபவர்கள் எவ்வளவையாகப் பயன்படுத்துகின்றனரென ஆராய்வதன் மூலமே அர்த்தவிகந்பங்களை தீர்த்துக்கொள்ளுதல் கூடும்.

கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராஜா தலைவர், மெய்யியற்துறை

மனத்தினதும், மன நிகழ்ச்சிகளினதும் உண்மையான அர்த்தத்தை தேடும் முயற்சியில் மனம் என்றால் என்ன, மன நடத்தைகளின் ஓர்பரியம் யாது, பிறர் மனத்தை அறிதல் இயலுவதோ என்பது போன்ற வினாக்களை எழுப்பி அவைகட்டு விடட்டுடே மெய்யியலாளர்கள் முயன்றனர். சமகால மெய்யியலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஆராயப்படும் பிரச்சினைகளில் இதுவுமொன்று. மனத்தை உடலினின்றும் வேறான்தாகக் கற்பித்துக்கொண்ட பாரம்பரிய மெய்யியலாளர்கள் மனத்தின் உடல்-உளம் என்ற இருக்குறுக்களையும் கொண்டுள்ளவன் என ஏற்றுக்கொண்டு மனமும், மனத்தின் நிகழ்ச்சிகளும் மனத்திருக்கேயுரிய சிறப்பு - வணக்யான ஆற்றல்கள் என விளக்க முயன்றனர். இந்திய தருக்க நூல்களும் மனமெனப்படுவது சுதாங்கு அனுபவங்களுக்குரிய இந்திரியம் என வரைவிலக்கணம் தருகின்றன.

தற்கால உளவியலாளர்கள் உடல் உளம் என்ற இருமைவாத விளக்கத்தை நிராகரித்து மனம் பற்றிய நடத்தைவாத விளக்கமொன்றைத் தருகின்றனர்

மனத்தின் செயல்களை உயிரியல் விதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட விளக்கலாமென்று வற்புறுத்துவிலர்கள் அறிகை ஒள்வியலாய்வுகளை தமது கருத்தீற்காதாரமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். மனத்தின் செயல்களை மனத்தமிழ்களையுடன் தொடர்புபடுத்திப் பெருந்தொகையான ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. என்றாலும் உளவியலாளர்களின் ஆய்வு முடிபுகளை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதில் தீவிக்கல்கள் உள். குறிப்பாக சுயாதினச்சித்தம், ஒழுக்கப்பொறுப்பு என்பன போன்ற கருத்தாக்கங்களை மனம் பற்றிய உளவியலாளர்களின் விளக்கத்தை நாம் ஏற்படாயின் கைவிடவேண்டிவரும்.

கயாதீர சித்தத்தையும். ஒழுக்கப் பொறுப்பையும் மனிதனிற் குரிய சீரப்பு இயல்புகளாக நாம் ஏற்றுக்கொள்வதாயின் மனம் பற்றிய உளவியல் சர்வாத புதியதொரு விளக்கத்தைத் தருதல் வேண்டும். இவ்வகையில் றைல் என்ற மெய்யியலாளரின் கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. ‘இயந்திரத்தினுள் ஒரு பேய்’ என மனத்தை உருவசிக்கும் றைல், பெளதிக் விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு யந்தீர மொன்றை விளக்குவது போல, உயிரியல் விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எல்லா மனித நடத்தத்தையும் விளக்க முடியாததாகிறார். ஏனைனில் மனமெனும் ஒரு பேய் அங்குள்ளது. மனத்தினை விளக்க பெறு முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டு, றைல் ‘மனமெனுங் கருத்து’ என்ற அன்று நூலில் மனத்தின் செயல்களை ‘உஸ்பாங்குகள், என்ற கருத்தாகச்சுத்தினாட்டியாகவே விளக்குகின்றார். உதாரணமாக ‘மணதார நம்பு கிறேன்’ என்ற கூற்று ஒரு குறிப்பிட்ட வகையாக நடத்தல் அவ்வது ஒழுகுதல் என்ற கருத்தைக்கொண்டது உண்மை பேசுவதும் பொய் பேசுவதும் அவரவர் மனத்தைப் பொறுத்த லிடயம் என்று கூறும் பொழுது அவரவர் மனப்பாங்கமே, அவரவர் நடத்தக் கோலங்களையே, விபரிக்கின்றார். மனப்பாங்கும் அதன் விளைவான நடத்தக்கோலங்மும் அடிப்படையின் சமூக-ஒழுக்க விழுமியங்களுடன் தொடர்புடையன, ஒரு ‘சமூகம் ஏற்றுக்கொண்ட ஒழுக்களிழுமியங்களின் அடிப்படையிலேயே நல்ல மனமும் தீயமனமும் இனங்களுக்காளப்படுகின்றது. மனச் சாட்சியின் அர்த்தமும் பெறப்படுகிறது. எவ்வெய்வை மனத்திற்கு வேதனை தருவன வென்றும் அறிந்துகொள்ளக் கூடியாயிருக்கிறது.

மேலே தொப்பட்ட விளக்கத்தினாடிப்படையில், மனம் பற்றிய சுவாமி விபுலாநந்தரின் கருத்துக்களைச் சருக்க மாக இக்குறிப்புநால் எடுத்துக் கூற முயலுகிறது. மனம் பற்றிய சுவாமிகளுது கருத்துக்கள் விபுலாநந்த அழுதம், விபுலாநந்த வெள்ளாம் என்ற இரு கட்டுரைத் தொகுதி களில் இடம்பெற்றுள்ளது. மனம் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் பல்வேறு தலையங்கிறானோ அப்படிபே ஆவதால் மனத்

களில் வெளிவத்தீர்ந்தாலும், அவையனைத் தும், ஒழுக்க உளவியலுடப்படையில் மனத்தின் குணாதீசயங்களை விபரிக்க முயலுவதை அவதானிக்கலாம்.

‘மானிடனும் அவன் மனத்தின் ஆற்றலும் என்ற கட்டுரையில் மனித உடலை ஒரு இயந்திரத்திற்கு ஒப்பிடுகின்ற விபுலானந்தர் மனித மூளையையே மனத்தின் நிலைய மென ஒரிடத்திற்கு குறிப்பிடுகின்றார். சிறி தோரிடத்தில் சுகதுக்க அனுபவற்றிற்கேது வான இந்திரியமென்ற இந்திய தருக்க நூற் கருத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டவராகக் காணப்படுகின்றார். ஒருபுறம் மனத்தை உடலின் ஒர் பகுதியாக எடுத்துக்காட்டி ஆளுமைக் கூறாக மனித மனம் விளக்கப்பட மறுபுறம் மனம் அக இந்திரியமாக, சமூகம் சார்ந்த ஒழுக்க நடத்துக் கோலங்கள் சுவாமி விபுலானந்தரால் விளக்கப்படுகிறது.

மனநலமும் உடல்நலமும், மனநலமும் வாழ்வு நிதிசீயமும், மன நிலையும் செயன் முறையும், மனத்தின் வேதல், மன நலமும் வாழ்க்கை நலமும் ஆகிய கட்டுரைகளில் மனத்தை மனித ஆளுமைக்கூறாகவும்; மனத்தின் தோறி மிம்பம், புதுவீடு, மனமும் மனச் சாட்சியும் கண்ணன் காட்சிய வழி ஆகிய கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்ட சில ஒழுக்கக் கோலங்களை மனத்தின் வெளிப்பாடாகவும் சுவாமி விபுலானந்தர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

“சந்தோசமுன் மனிதன் தன்னைப் பார்க்குமளவிலேயே சீட்டுக் குஞ் மகிழ்ச் சியையுண்டாக்குகின்றான்” என ஒருவனுது தோற்ற அமைவை அவன் மனத்தின் வெளிப் பாடாக விபரிக்கும் சுவாமி விபுலானந்தருக்கு ‘‘மனக்கருத்தின் வழியேதான் சொற் செயல்கள் இயற்கையாக நிகழ்கின்றன’’ என்றும், ஒருவன் மனத்தை காண்பதற்கு அவன் சொற் செயல்கள் கருவியாயிருக்கின்றன’, என்றும் ‘‘மனம் எனும் எந்தீர்த்தின் வேதலையே வாழ்க்கையாகும்’’ என்றும் மனித ஆளுமையை விளக்க மனம் எனும் கருத்து பயணபடுகிறது. மேலும் ‘‘தீருப்பதியற் மனம் அவயக் குறைவுடையதாகும் எனக்குறிப்பிடும் சுவாமி விபுலானந்தர், ‘‘ஒரு மனிதன் எவ்விதம் எதைப் பற்றிச் சிந்தப்பட்ட கட்டுரைகள் பல்வேறு தலையங்கிறானோ அப்படிபே ஆவதால் மனத்

தீவு நல்ல எண்ணங்களையே கொள்ளுதல் வேண்டுமென்கிறார். "மனத்தில் உற்புவுமா கும் எண்ணங்களை அடக்கி யாளா மற்போனால், அவை மனத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு ஒடிவிடும்". என்றும், பற்றும் ஆசையும் மனத்தில் கவலையையும் பயத்தையும் உண்டாக்குகின்றன" என்றும், எடுக்காட்டி ஆரோக்கியமான மன பெற்று காமம், பொறாமை, கோபம், முதலான தீக்குணங்களால் வெதுப்புப்படாததும், துக்கத்தால் வாடாததும் செருக்கினால் அரிக்கப்படாததுமாகி புதுமலர் போல அண்பு கொண்டு விளங்குவதாகும்" என்கிறார்.

'மனித ஆனுமையை மனத்தின் பண்பாக எடுத்துக்காட்டும் சுவாமி விபுலாநந்தரின் மேற்படி கருத்து தீர்த்தோர் கட்டுவையில் சிகிவும் தெளி வாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. மனநலமும் உடல்நலமும் என்ற கட்டுரையில் தூய்மையான நெஞ்சாம் வெளி வாழ்க்கையிலும் தூய்மையைத்தான் நாடுக்கொண்டிருக்கும், மன நலத்தின் அளவிற் கேற்ப உடலிலேவிளையையும் ஒளியும் பொலிந்திருக்கும். மனத்தின் குளிர்ச்சிக்கேற்ப உடலும் குளிர்த்து காட்டும்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மனத்தின் வேலை என்ற குறிப்புகளையில், மனத்தனது சக்தி அவன் மனத்தில் வூள்ளது; வெளியில் ஒன்றுமில்லை, மனத்தில் யாதயிலுமோர் உயர்ந்த நோக்கமிருந்தல் வேண்டும்; வாழ்க்கை அதை நிறைவேற்றிச் செல்ல வேண்டும் நோக்கமற்ற வாழ்வு பாழாகும். அனிதனின் எண்ணங்களே அவன் வாழ்வு. விடய சுகங்களில் ஈடுபட்ட மனம் நோய் கொண்டது. புலனினித்சையிலிருந்து விடுபட்ட மனமுடையவனே உண்மையான சுதந்திர புகூஷன். என மனத்தினபடிப்படையாக அனித ஆனுமை விளக்கம் பெறகிறது.

மனமும் விடைய நுகர்ச்சியும் என்ற கட்டுரை யில் 'உலக விடையங்களில் இன்பம் தருவன துண்பம் தருவன என இருவகையில்லை'; எனவும், விடையங்களை அனுபவிக்கும் மனத் தீவேலேயே தான் இன்பமும் துண்பமும் இருக்கின்றதெனவும் குறிப்பிடுகின்ற விபுலானந்தர்; மனமே இன்பத்தைத் துண்பமாகவும் துண்பத்தை இன்பமாகவும் மாற்றி நுகரும் வல்லமை கொண்டுதான்கிறார். அறநடத்தத்தக்குரிய முற்கந்திதமாக மேற்படி சூற்று

விபுலானந்தரால் எடுத்துக்கொட்டப்படுகிறது. சுயாதீனை சீத்தமும் ஒழுக்கப்பொறுப்பும் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'ஒரு மனிதனின் உயர்ச்சிக்கும், வீழ்ச்சிக்கும் மனைய காரணமென்று' குறிப்பிடும் விபுலாநந்தர், ஒருவர் எப்பொறுதும் உயர்ந்த என்னைப்படியே எண்ண வேண்டும். அவ்வெண்ணைத்தால் வரும் நிலைக்குரியவனாகத் தன்னை மதித்து நடக்க வேண்டுமென்கிறார். 'மனம் தான் பெறவேண்டிய எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கூடிய ஆற்ற மூடுதலைத்தொறும், மனிதனுடைப் பணமே அவன் காணும் உலகமாகப் பிரதீபலிக்கீன்ற தென்றும், ஒரு பொருளான ஊன்றி என்னுந்தோறும் அப்பொருளின் இயல்லைப் பணம் அடைந்து விடுகிற' தென்றும் கூறுகிறார். அதாவது சுயாதீனை சித்தமும் ஒழுக்கப்பொறுப்பும் இங்கு மனச்செயல்களாக விளங்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

மனமும் மனச்சாட்சியும், மனத்தின் பிரதி
கீழ்ப்புற என்ற இரு கட்டுரைகளிலும் மனச்
சாட்சியின்படி நடத்தல் என்ற காரணத்தாகக் கூற
தின் மூலம் ஒழுக்க நடத்துவதென்று இயல்லப்பா
சுவாசி விபுலாநந்தர் விளக்க முயற்சிக்கின்
நார். ஒருவ நுட்டைய நடத்திலை பிலேயே
உண்ணமயறிவு பெரிதும் தங்கியுள்ளதென
எடுத்துக்காட்டி, 'எவ்வளம் தன் மனத்தை நடு
நிலையில் நிற்கப் பழக்குதல் வேண்டு' என்ன
கீறார். மனச்சாட்சியே ஒருவ நுகருக்குரிய
தனிச் சட்டமென ஒழுக்க நடத்துக்கான
விதியென்றை எடுத்துக் காட்டும் விபுலா
நந்தர், நடத்திலையில் நிற்கும் மனத்தை மனச்
சாட்சியிடம் ஒப்படைத்தல் வேண்டுமென்றும்,
மனச்சாட்சியிடத்தோடு மனத்தை ஒப்படைக்காத
வன் ஒன்னை இறைவனிடத்தோடு ஒப்படைப்ப
தீவுல்லை' என்றும், 'மனமும் மனச்சாட்சி
யால் நெருக்கப்பட்ட உறுதியும் ஒளியும்
உடைப்பாக மாறிவிடுகிற' கென்றும் எடுத்துக்
காட்டுகின்றார். மனச்சாட்சியின்படி
நடத்துவதென்பது சமயத்தால் அங்கீரிக்கப்
பட்டதோரு ஒழுக்க நியமத்தின்படி ஒழுத்த
வாகும். இதனாலேயே தான் 'ஒருவ நுதை
மனத்தின் விலை எதுவோ அதுவே அம்மனீ
தனின் விலை' என்று மனிதன் பற்றியதொகு
மதிப்பீட்டை விபுலா நந்தரால் செய்ய
முடிகிறது.

விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆய்வுப் புலங்கள்

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

சிரேஷ்ட வீரவுரையாளர், தமிழ்த்துறை

தமிழ்த்தின் அறிவெளியாகத் தோன்றிய விபுலாநந்த அடிகளார் தமது நுண்மைண் நுழையுலத்தீங் பய்னாகப் பல்வேறு துறை களில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளலானார். அடிகளார், தொடக்கத்தில் விஞ்ஞானத் தகைவைச் சான்றிதழ் பெற்றவராகப், மீண்டும் தமது கல்வைத் தமது கல்வித் தகைவை கண்ணால் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானப்பட்டதாரியாக— இவ்வாறு தமது கல்வித் தகைவை கண்ணால் கொண்டு, கல்லூரி ஆசிரியராய், கல்லூரி அதிபராய்ப் பீண்னர் இராச சிருஷ்ண சங்கத்தீர் சேர்ந்து துறவியராய், தமிழ், ஆங்கிலப் பக்சிரிகைகளின் ஆசிரியராய், பாடசாலைகளின் முகாமையாளராய் பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழ்ப் பேராசிரியராய், இயல்—இசை—நாட்டுத் தமிழ் ஆய்வாளராய், கலைச்சொல்லாக்கத் தீர்லோனாய்ப் பல்வேறு ஆய்வுத் தளவுகளிலே பதிந்து நின்று தமது ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டார். அவரது ஆய்வுப் புலங்கள் பற்றி அறிவுடே கிட்டுக்காரியின் நோக்கமாகும்.

விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆய்வு நோக்கு

தமிழ்ப் புலமையும், ஆங்கில அறிவும், விஞ்ஞான அறிவும் மற்றும் பன்மொழி யறிவும் வாய்க்கப் பெற்றிருந்த விபுலாநந்த அடிகளார், சமயம், மொழி, தமிழ்னாம், தமிழ் காயகம் ஆகிய விடயங்களில் மிக்க கூடாடு கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். அறிவு முதிர்ச்செயும் அனுபவத் தொடர்பு கணம் செய்கிற சான்ற குறிக்கோள்களும் அவரைப் பல்துறை ஆய்வுகளிலே நாட்டங் கொள்ளச் செய்து அவரது ஆய்வுப் புலங்களை அகலித்தன.

தமிழ்யல் ஆய்வு அடிகளார் காலத்திலே குந்து வீரவடையைத் தொடங்கிற்று. கெழும்,

இலக்கியம், பண்பாடு, சமூகம், தத்துவம் முதலிய துறைகளில் வளர்ச்சி கண்ட தமிழ்யலாய்வு வரலாற்றில் விபுலாநந்த அடிகளாருக்குத் தனியான ஓர் இடமுண்டு. அறிவியலைத் தமிழியலுக்கு அறிமுகப்படுத்தித் தமிழியலாய்வு நெறியிற் புதியதாகு கெயல் தீர்வன. அடிகளார் நிறுவினார். விபுலங்கள்தீர்வீரன் தலையாய் ஆய்வுத்துறையாக இருக்கும் தமிழ் அமைவதற்கு விஞ்ஞான அறிவை இருக்கும் தமிழ் ஆய்வுக்கு நன்கு பயன்படுத்தியமையே காரணமாகும்.

அடிகளார் மேற்கொண்ட ஆய்வுப்புலங்கள் அதைத்திலும் செம்மை சான்ற ஆய்வு நெறி (Research Methodology) மினக்கையாண்டார். தான் எதுத்துக் கொண்ட பொருளை முழுமையாகவும், வரலாற்று அடிப்படையிலும், ஒப்பியல் நோக்கிலும், அனுகும் தன்மை அடிகளாரிடம் காணப்பட்டது. தமது ஆய்வு முடிபுகளை மேலாய் வகுக்கு விட்டுச் செல்வதும், ஆய்வாளர்களை ஆய்வுத் துறைகளுக்கு நெறிப்படுத்தும் போக்கும் அவரது ஆய்வுகளிலே காணப்படுதல் அவரது ஆய்வுக்கு அனுகு முறைகளின் செம்மையைக் குறித்துக் காட்டுவதாகும்.

தமிழ்யல் தொடர்பாக விபுலாநந்த அடிகளார் தெளிவான உறுதியான கோட்பாடுடையவராக விருந்தார். புத்தம் புதிய நூல்கள் தமிழில் வெளிவரவேண்டும் என்பது அவரது கொள்கை. பண்டு இலக்கிய இலக்கண நூல்களுக்குப் புது விளக்கம் ஏழுதும் நூல்கள் புது நூல்கள் ஆகா; புதுப் பொருளை அளிக்கும் நாலே புதுநூல் என்ற அரியது. மனத்தில் எண்ணி மாசுறத் தெளிந்து கொண்டு இனத்திற் சேர்த்து உணர்த்தலே புதுநூல்களை. அதைத்தற்குரிய நெறியாகும் என்பது அடிகளார் கருத்தாகும்.¹

ஈழர்த் தமிழ்க் கலைகளை எவ்வாறு வெளிக்கொண்டு வரலாம் என்பது பற்றியும் அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொல்காப்பி யம் முதலாக தமிழ் இலக்கண நூல்களையும், லீராஷாமுனிவர், கால்டுவெல், போப், எல்லிஸ் முதலியோர் சீற்மொழிகளில் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்களையும் பதிப்பிப்பதோடு அனைத்து இலக்கண நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள இலக்கண முடிபுகளைத் தொகுத்து வெளியிடுதல் வேண்டும்; மேலும் தீழ் மொழிகளோடு ஒப்பிட்டு தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சி நூல்களை வெளியிட வேண்டும்; தமிழிலுள்ள மருத்துவ நூல்களைப் பதிப்பித்து, அவற்றைப்பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும்; தமிழுர் சமயத்துடன் இணைந்த கலைகள் பற்றியும் ஆராய்ந்து நூல்களை வெளியிட தல் வேண்டும். இத்தனும் ஆய்வுத் துறைகளில் அறிஞர்கள் ஈடுபட வேண்டும் என ஆய்வாளர்களுக்கு அடிகளார் வழிகாட்டி நின்றாரா.²

தமிழுர் வரலாறு இன்னும் முழுமையான முறையில் ஆராயப்படாதிருக்கின்றது. எழுத்தமிழுர் வரலாறு பற்றி அத்துறை வல்லார் துணீந்து முழுமைபட எழுதிய நூல் இதுவரை ஒன்றும் வெளிவந்தில்லது; இது இன்றைய நிலை. விபுலாநந்த அடிகளார் தம் காலத்திலிருந்து தமிழுர் வரலாற்று வறுமை நிலையைப் பற்றி எழுதிய கூற்று இன்றும் பொருந்துவதால் ஈண்டு நோக்குக:

'பள்ளியிற் பயிலும் தமிழ்க் கிறார் முதல் பங்கலை கற்றுக்கேத்திய முது தமிழுப் புவவரீநாக அனைவரும் தமிழ்க் குவத்தாரின் உண்மை வரலாற்றினை உள்ளு கெண்டுணர்வதற்கு வேண்டிய சீரியலும் பெரியவுமாகிய வரலாற்று நூல்கள் பல தமிழ் மொழியிலே எழுதப்படவேண்டும். இதுவே நாம் செய்ய வேண்டிய தமிழ்த் தொண்டுகளுள்ளே முதலில் வைத்து எண்ணுதற் குரிய தென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கூடும்.'³

அடிகளார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற் போசிரியாக இருந்த காலத்தில் அவருக்குக் கரந்ததுத் தமிழ்க் கங்கத்தொடர்பு ஏற்படுவதாயிற்று, அடிகளாரின் ஆய்வுப் புல மையை உணர்ந்த செண்ணைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் அடிகளாரையும் தமது ஆய்வுக் குழுவிற் சேர்த்துக் கொள்ளலாயினர்.⁴

விபுலாநந்த இனைரவுகள், பட்டசீவு நிலைகள், தொடர்புகள், நோக்குகள், புல மைப்பின்னணி என்பவற்றின் தளங்களில் நின்றே அடிகளாரின் ஆய்வுப் புலங்களை நோக்குதல் வேண்டும்,

இயற்றமிழ்

விபுலாநந்த அடிகளார் இந்தியாவில் வாழ்ந்த காலத்திலே தாம் மேர் கொண்ட இயற்றமிழ் ஆய்வுகளை, செந்தமிழ், தசிப்புப் பொழிவ் முதலிய ஆய்வேகளில் வெளியிட்டு வந்தார்கள். இக் கட்டுரைகளின் தொகுப்புகளாக விபுலாநந்த ஆராய்வு, விபுலாநந்த செல்வம், விபுலாநந்த உள்ளம், விபுலாநந்த வெள்ளம், விபுலாநந்த தேன், விபுலாநந்த இலக்கியக் கட்டுரைகள், விபுலாநந்த அழுதம் முதலிய நூல்கள் தீண்ணாளில் வெளிவர்த்துள்ளன. தமிழுர் பண்பாடு இலக்கியம், மொழி, சமயம் முதலான விடயங்களைச் சங்கத்தமிழ் இலக்கியம் முதல் சிற்கால இலக்கியாவராயிலான இலக்கியச் சான்றுகளைத் துணைக்கொண்டு முழுமையாகவும் ஒப்பிட்டு அடிப்படையிலும் உலக நோக்கிலும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

சங்கத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளிலிருப்பட்ட அடிகளார், 'அன்பின் ஜந்தினண்ணயுரா, 'பொருளாற்றிறப்பு' முதலான கட்டுரைகளை எழுதலானார். சங்க இலக்கிய மரசிலைம் பெறும் அகத்தினை, புறத்தினை என்பவற்றிற்குத் தொல்காப்பியரும் உரைகாரரும் கூறிய வீளக்கங்களுக்கு மேலாக அகத்தினை அன்பு மார்க்கம் என்றும் புறத்தினை அறியும் மார்க்கம் என்றும் அடிகளார் ஆரியக்குருத்து நோக்கத்தக்கதாகும்,' மேலும் 'அகத்தின்பதற்குத் துறை காலாக விளக்கம் சீரப்படுவதைக்கால விளக்கம் அத்தனை ஈண்டு தருதல் பொருத்தமுடைத்து:

'�ண்டும் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் உற்றும் அறியும் இண்பம் அனைத்தும் உள்ளமே நிலைகளமாக அறியப்படுவதால் வீரப் போரின்பழும் உள்ளமே நிலைகளமாக அறியப்படுவது; அதுபலித்தார்க்கள்திறப் போர்க் குப் புலங்காகாது; அங்குணமாதலின் அகம் ஈண்ப

தற்கு உள்ளம் எனப் பொருள் கொள் வின் வீரப் போரின்பாத்தையும் அகத் தீவணையெனக் கொள்ளல் வேண்டுமே: ஆதலால் அகம் ஏன் பதற்கு இல்லம் (Life at home) எனப் பொருள் கொண்டுதே பொருத்தமாமென்க.

தமிழ் மொழியிலே தோன்றி அழிந்தன போக எஞ்சிய நூல்களின் வரலாற்றினைச் செல்விய முறையிலே ஆராய்ந்து அறிந்து, தமிழிலும், சிறமொழிகளிலும் தமிழிலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டிய தன் தேவையை அடிகளார் வற்புறுத்தியுள்ளார். நாடகத் தமிழ் நூலாகிய அகத்தீயம் பரதம் ஆதலாகவுள்ள தொன்னால்கள் இறந்தன என்று அடியார்க்கு நல்லார் கூறுதலின், தமிழ் மொழியிலே ‘பரதம்’எனப் பெயரிய நூலொன்று இருந்து, அழிந்த உண்மை மூலப்படுகின்றது என்றும்; இப் பரதம் வடமொழியிலிருந்து தோன்றிய தெங்பார் கருத்துத் தயவுறைப்பதையும் அடிகளார் நன்கு விளக்கியுள்ளார். பாவும், இராகம், தாளம் என்னும் இவற்றைக் கூறும் நூலே ‘பரதம்’ எனவடமொழியாளர் கூறுவார். இக்கருத்தை மறுத்து ப=பண், ர=இரதம் (மெய்ப்பாடு) ஆகிய இரண்டையும் குறிக்கும் தமிழ்க் கொல்லை பரதம் என்பார் அடிகளார்.⁷

தமிழ் இலக்கியங்களின் செல்லெற்றிகள் இலக்கிய நயம் என்பன குறித்து அடிகளார் எழுதியுள்ள உட்டுரைகளும், சவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளும் அவரது இயற்றுமிழுாய் வுக்குச் சான்றாவன. அவற்றுள் ஜயமும் அமுகும், வண்ணமும் வடிவமும் நிலவும், பொழிலும், மஸயும் கடலும், கவியும் சால்பும், நாடும் நகரமும் முதலிய கட்டுரைகளினாடாக இலக்கியத் தலை நாடிய ஆய்வுப் போக்கினப்பற்று கண்டு கொள்ளலாம். யாழ் நூலின் பாரிசுவியலும், தேவாராவியலும் ஒழியலும் பழந் தமிழிலக்கியங்களை ஆராய்ந்து எழுதப்பட்ட பஞ்சிக்கேயோனும்.

கலைச் சொல்லாக்கம்

சிறமொழிகளிலுள்ள அறிவை நாம் பெற்று எமது மொழியை வளம்படுத்துவதற்கு அம் மொழிகளிலுள்ள சிறந்த நூல்களை மொழிபெயர்த்துதோத்தல் வேண்டும்:

ஒம்: உளவியல், அறிவியல், ஆட்சியியல் கணிதம், கட்டம் முதலான பல்துறை நூல்களிலுள்ள கலைச் சொற் கூறுக்கு ஒத்துசொற்களைத் தமிழில் ஆக்கும்போது சொற்களுக்கும், வீளக்கும், தமிழ் வடிவம் முதலான பண்புகள் மனத்தீர் கொள்ளப்படவேண்டும் என்பது அடிகளார் கருத்தாகும். இத்துறை மிலிபுட்ட அடிகளாரின முயற்சியை ‘விஞ்ஞான தீபம்’ என்ற கட்டுரையில் கூடும் பெறும் கலைச் சொற்கள் மூலம் கண்டுகொள்ளலாம்.

சிறமொழிக் கருநூலங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றைத் தமிழில் கொண்டுவர முற்பட்டது போன்றே தமிழின் சிறப்புக்களையும் மேனாட்டார் அறியும் வண்ணம் அவை பற்றி ஆங்கிலத்திலும் எழுதவேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் விபுலாநந்தர் செயற்பட்டார்.

தாம் ஆசிரியராகவிருந்த ‘சிரபுத்தபாரத’ என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையினுடைச் சூப்பு பணியினை மேற்கொண்டார். இத்துடன் வேறு ஆங்கில ஆய்வு இதற்களிலும் எழுதி வந்துள்ளார். ‘சிறமான’ புலமை யெனில் வெளிநாட்டார் அதை வனக்கஞ் செய்தல் வேண்டும் என்ற பாரதியார் கொள்கைக் கணமய தமிழியல் விடயங்களை அடிகளார் தாழும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதினார்; ஏனை யோரையும் இம்முயற்சியிலிபேட வழிகாட்டி நார் என்பதைப் பின்வரும் கூற்று சான்று படுத்துகிறது:

‘காலமும் கடலும் செல்லும் கவர்ந்தன போக எஞ்சி நாற்கும் அருந் தமிழ் நூல்களின் வரலாற்றினைச் செல்விய முறையிலே ஆராய்ந்தறிந்து, நமது மொழியிலும் சிறமொழியிலும் தமிழிலக்கிய வரலாறுகள் சிறியவும்பெரியவையுமாக எழுதித் தமிழ் நூல்களின் மதிப்பினை உலகிற்கு அறிவுறுத்த முயல வேண்டும்,’⁸

மேலும், தமிழியல் ஆய்வுகளை உலக நோக்கில் நடாத்த வேண்டும் என்ற குறிக் கோள் அடிகளாரிடம் இருந்தமையை மேற்கூறிப்பிட்டு கருத்திற்காணலாம். உலகளாவிய இவரது தமிழியலாய்வு நெறியானது கலைச் சொல்லாக்கம், தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு. தமிழழுப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதுதல் என்றும் முனை கொண்டதாக அமைவதாயிற்று.

மொழியியல்

மட்டக்களப்புத் தமிழிலே வளர்ந்து, யாப்பெண்ட தமிழிலே பழகி, தமிழகத்தாரோடு சில காலம் வாழ்ந்து ஏனைய இந்திய மொழி பேசியவர்களோடு உறவு கொண்டு பல மொழியாளரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த அடிகளாகுக்குத் தமிழோடு ஆங்கிலம், தீரேக்கம், வடமொழி ஆகிய சீற்மொழிப் புலமையும் கைவரப்பெற்றிருந்தது. இப்பின்னணியிற் பேச்க மொழி பற்றியும் அடிகளார் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனகையும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிரதேச வழக்குகளின் முக்கியத்துவத்தையுணர்ந்த அடிகளார், அவற்றைப் பதிவு செய்து வைக்கத்தக்க ஆக்க இலக்கியங்கள் தோன்ற வேண்டுமெனவும் விடையுந்தார்.

இசைத் தமிழ்

அடிகளார் ஒருந்த மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலே நாட்டார் கூத்திகையும், நாட்டார் பாடலினையும் என்றும் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். கண்ணகி வழக்குகளையும் அன்ன வழியாக ஏற்பட்ட சிலப்பதி கார ஈடுபாடும் அடிகளாரரப் பண்ணைத் தமிழிசை ஆராய்ச்சிக்கே நெறிப்படுத்தின.⁹ பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம் சிவக சிர்காமணி முதலான காலியங்கள், உரை நூல்கள் முதலியனவற்றைத் துணைக்கொண்டு தமிழிசை மருசினையும், இசைக் கருவிகளையும் வரன் முறையாக ஆராய்ந்து, அவ்வாய்வின் பயணாக 'யாழ்நுவை' எழுதினார். பண்ணைத் தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்து அழிந்து போன வில்யாற், முளையாற், பேரியாற், சகோடயாற், செங்கோட்டுயாற் ஆகியவற்றின் அமைப்பினை இலக்கியங்களினாடாக ஆராய்து அறிந்து அவற்றிற்கு உருவும் தந்தவர் விபுலாநந்த அடிகளாரேயாவர். பரிபாடவிற் பயின்று வந்த 'தேவபாணி' இசையை ஆராய்ந்து வெளி ப்படுத்திய தோடு தேவாங்களில் கிடம்பெற்றுள்ள பண்ணைசை மரபுகளையும் யாழ் நூலிலே விளக்கமாக எழுதியுள்ளார்.

இசைத் தமிழ் நூல்களாகப் பண்ணைத் தமிழகத்திலே வழக்கிலிருந்த பெருநாளர்,

பெருந்துறை, பஞ்சபாரதியம் என்பனா

அழிந்து ஒழிந்து போன்றை பற்றியும், இன்னாளில் தமிழிசை வளர்ந்தவாறு பற்றியும் யாழ்நாள் விரிவாக எடுத்தியம்புகின்றது.¹⁰

தமிழிசை ஆராய்ச்சியிலே தஞ்சை மு. ஆசிரகாம் பண்டிகர் முதலீர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர். இவர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து இலக்கியமிழ் நூலை 1917 இல் வெளியிட்டார்.¹⁰ அடிகளார் அண்ணாமலையில் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்த ஆசிரகாம் பண்டிதரிடம் தமிழிசை பற்றித் தமக்கேற்படும் ஜயங்களை அறிந்து கொண்டார் என்பதும் சுட்டுக் காட்டப்படவேண்டிய தாகும். ஆசிரகாம் பண்டிதரின் ஆக்கத்தில் இந்து, அடிகளாரின் யாழ்நாள் எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றது என்பது மேலாய்வுக்குரியதாகும்.

நாடகத் தமிழ்

சேக்ஸ்ரீயரின் நாடகங்களைக் கற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற அடிகளாருக்கு அந்தாடகங்களிற் பெரிதும் ஈடுபாடு ஏற்படுவதாயிற்று. ஆங்கிலப் புலவர்களுள் தலைசீறந்தவராகத் திகழ்ந்த செக்கிற்பியரை அடிகளார் 'மதங்க துளாமணி' என அழைக்கலாணார். மதங்கர் என்பது கூத்தாரக் குறிச்கும் சொல்லாகும். செக்கிற்பியரின் நாடகங்களைக் களமாகக் கொண்டு இந்தியநாடகங்கள் பற்றி ஆராய் முற்பட்டநூலே மதங்க துளாமணியாகும் செக்கிற்பியரின் பன்னிரண்டு நாடகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றின் சிறப்பியல்புகளை இந்துலிருப்பிடிக்கின்றார். இதன் முகலாம் இயலாகிய உறுப்பியலில் நாடக இலக்கணம் பற்றிச் சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களும், தமிழ் இலக்கண நூல்களும் கூறும் கஞ்சதுக்கள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளதை நாடகத் துறை ஆய்வாளருக்கு மேலாய்வுக்குரிய விடயங்களாகும்.

ஒப்பியல் இலக்கியம்

ஆங்கில இலக்கியங்களையும், தமிழ் இலக்கியங்களையும் விபுலாநந்த அடிகளார் ஒப்பிட்டு அடிப்படையில் ஆராய்ந்தார். தமிழ்யலில் ஒப்பியலாய்வு அண்ணைக் காலமாகத்தான் வளர்ந்து வருகின்றது, இந்த ஆய்

வத்வத் துறையின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக விழிவாநந்த அடிகளார் கருதப்படுகின்றார். தலைவர் எழுதிய மேற்றிசைச் செல்வம், நாக சிளிக்கவரலாறு, எதிர்த்திய நாகரிகம், யவன பூர்த்துக் கலைச் செல்வம், ஆங்கில வரணி, பூர்ணாங்கோலைக் காவலன், மதங்க தலைமணி பாண்ணாலும் தலைப்புக்களில் வெளிவந்த ஆக்கங் கூடங் அடிகளைரின், ஒப்பியலையில் இயல் கூடப்பது தீர்த்துக் காட்டுவன். பண்டத்தீர்த் தீர்த்தம் பண்பான் பாட்டுச் சீறப்பும் சங்க இலக்கியங்க சுருக்கஞ்சு ஒப்பான் இலக்கியங்களும் வேறொம் பேசுமாழியிலும் காணப்பதிரு என்று கூறுவது தீர்த்தமிழுரிந்திடம் வழக்கமாகி விட்ட அக்கால உடக்டுத்தில் விபுலாநந்த அடிகளார் நடு நடுத்தீவெயில் நின்று 'கர்மஞ் செப்பாது' எப் பியல் ஆய்வில் நடுபடலானார் தாம் மேனாட்டு இலக்கியங்களிற் கண்டறிந்த உண்மைகளைத் தீர்த்தில் எழுதினார். பாரதி மார் பாடல்கள் தமிழ்ப் பண்டத்தர்களால், என்ற கட்டுரையும் இவ் வகையிற் சீறப்பாக வெறுத்து, ஒதுக்கப்பட்டதோது ஒப்பியலாய், தோக்கத்தக்கதாகும்.

அலீஸ் பயாரகப் பாரதியாரின் இலக்கிய விறுநடையைக் கண்டறிந்த விபுலாநந்த, அடிகளார், பாரதியார் பாடல்களுக்கு ஏற்றம் கொடுத்து, எழுதினார். அவற்றைத் தாமே பல்வேறு இடங்களிலும் பயன்படுத்தி அப் பாடல்களை மக்கள் மயப்படுத்தினார்.

அதீழ்வுள்ள பற்றுய இலக்கியங்களை யும் புதிய இலக்கியங்களையும் பிறப்பாழி இலக்கியங்களையும் தமிழர் பண்பாட்டு கடையும் மேனாட்டார் பண்பாட்டுடையும், ஒப் பிட்டு ஆராய்ந்து அவற்றினையே தமிழ்மக்களின் நலனிற்கு உகந்தனவுற்றறைக் கட்டுரைகளாக எழுதி வெளியிட்டார். விபுலாநந்த அடிகளைரின், ஒப்பியலாய்வுப் போக்கினை மதிப்பிட்ட க. கைலாசபதி அவர்களின் காந்தை இவ்விடத்தில் நோக்குதல் பெறுத் தமாகும்.

'வளர்ந்துவரும் தமிழியல் ஆராய்வு களில் ஒப்பியற் கல்விக்கு முக்கிய இடம் முண்டு. அடிகளார் இத்துறை முன்னோடி களில் ஒருவர் என்னாம். அடிகளார் காலத்துத் தமிழுரிந்திகளிற் பெறும்பாலா னோர் ஆங்கில இலக்கியம், வரலாறு என்பதற்கை வெவ்வேவறு அளவில் அதிர்த்திருந்தனர். எனினும் அவற்றைத் தமது இலக்கிய நோக்குடன் இணைத் துக்கொண்டனர் என்பதற்கில் வை.

மணவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுவதிலே காலங் கழித்தனர். தமிழ் முன் பெருமையைப் பேசித் திருப்பதி கண்ட அக்காலத்துப் பெரும் புலவர்கள் உலக நோக்கே அற்றிருந்தனர் என வரம்.¹¹

மெங்குபெயர்ப்புத் தீற நும் ஒப்பியல் இலக்கிய ஈடுபாடும் அடிகளாரிடம் அமைந்திருந்தமையால் உலகப் புகழ் பெற்ற வங்கக் களினுர் ரைந்திரங்காத் தாகூர் இயற்றிய கவிதைகளின் இயல்பு கண்ணும், சீறப்புக்கணையும் ஆராய்ந்தறியும் நோக்கில் தாகூரின் பூஞ்சோலைக் காவலன் என்ற பகுதியைப் பழந்தமிழ் இலக்கிய மாப்பு மாரில், மொழி பெயர்த்துதோடு அப்பாடல் கணைப் பழந்தமிழ்ச் செய்யுள்களோடும் ஒப்பிட்டும் நோக்கலானார்.¹² ஆங்கில வாணி பெறுத்து, ஒதுக்கப்பட்டதோது ஒப்பியலாய், தோக்கத்தக்கதாகும்.

கல்வி த்துறை

கல்விக் கிந்தனையாளர் தாய்மொழி மூலமான கல்வியை வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றனர். ஈழத் தீவும் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகொண்டிருந்த அடிகளார் தாய்மொழிக் கல்வியின் பயன்பாட்டை, நன்கு அறிக்கிறுந்தார். தாய்மொழிக் கல்வி யின் முக்கியத்துவம் அதன் தேவை என்ற விடயங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து கட்டுரைகள் எழுதியதோடு அமையாது. வாய்ப்பு ஏற்படும் பேசுதல்லாம் தம் சொற் பொழுதியுள்ள முறைப்பிட்டு வந்துள்ளார். தாம் எழுதிய மேற்றிசைச் செல்வம், விஞ்ஞான தீபம் முதலான ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலே தம் கல்விக் கோட்டுபாட்டுக்குரிய விளக்கங்களைத் தந்துள்ளார்.

ஆசிய தீர்விடபாடு விருத்திச் சங்கத்துடன் இணைந்தும் செயற்பட்ட வந்த அடிகளார் அதன் பாடத்திட்டங்களைத் தாமே ஒழுங்கு படுத்தி வழங்கி வந்தார். பல கலைக் கழகம் தொடர்பான இவரது கல்விக் கொள்வகைளை ஆய்வு செய்து பார்க்கும் கணமாக இச்சங்க நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந்தன என்றும் கூறப்படுகின்றது.

சமுத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் உயர் சாதியினர் மட்டுமே கல்வி வாய்ப்புக் கணப் பயன்படுத்தி வந்தனர். வீபுலாநந்த அடிகளாரின் “அனைவருக்கும் கல்வி” என்ற கோட்பாடு இந்தினிலைமையை மாற்றியமைத் தது. ஈசவத்தின் ஏழுச்சியே சேசிய மறு பலர்க்கீ என்ற கோட்பாடுடையவர் ஆறு முக்குநாவலர். அவரது கொள்கையைச் சேர். பொன். இராமநாதன் முன்னெடுத் தச் சென்றார். இவரது காலத்திலும் கூட கல்வியில் சமத்துவம் பேணப்படாத ஒரு துழுநிலையே காணப்பட்டது. 1928 இல் சேர். பொன். இராமநாதன் 79 கிராமச் சங்கப் பிரதிநிதிகளுடன் அன்றைய வெள்ளைக் காரத் தேசாதிபதியைப் பேட்டுக்கண்டு சாதி யமைப்பு முறையிலான பாடசாலை முறை யமைனை வலியுறுத்தினார் என்றும், தேச வழுஷமயின்படி தமிழர்களின் பாரம் பரியம் காப்பாற்றப்படுவது அவசியம் என வாதம் புரிந்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது.¹³

இத்தன நிலப்புரத்துவ நோக்கோடும் சாதிய கட்டுக்கோப்புப்படியும் செயற்பட்ட சேர். பொன் இராமநாதனின் கல்வி கோட்பாடுகளிலிருந்து வீபுலாநந்த அடிகளாரின் கல்விச் செயற்பாடுகள் முற்றி இல்லை முறையிலை முறை வேண்டும் வேறுபாடுகளை என்பதை இங்கு சுட்டிக்கொட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

கல்வித்துறை ஆய்வினை அகவித்த அடிகளார், தமிழகத்திலே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கு என அமைக்கப்பட்ட குழுவினரால் ஆலோசனைகள் பெறுவதற்காகத் தமிழகத்திற்கு அழைக்கப் பட்டார். இக் குழுவினருக்கு அடிகளார் சீன வரும் முறையிலே தமது ஆய்வு அறிக்கையை வழங்கினார்.¹⁴

- (1) தமிழ் நாட்டுக்கென ஒரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவுதல் அவசியமா?
- (2) அவசியமாயின் அக்கழகம் எவ்வெச் சிறப்புக்களை உடையதாயிருத்தல் வேண்டுத்?
- (3) அதனை நிறுவுவதற்குச் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள் யாவை?
- (4) அம்முயற்சிகளுக்கு வேண்டியபண்ட ஈதப் பெறுவதற்குரிய வழி யாது?

(5) பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதற்குரிய இடம் யாது?

என்ற கேள்விகளின் அடிப்படையில் தமது அறிக்கையை முன்வைத்தார்

யாழிப்பாணத்திற்கு ஒரு

பல்கலைக்கழகம்

சமுத்தமிழர்களின் பல்கலைக்கழக உயர் கல்வியைத் தொலை நோக்குடன் சிந்தித்து தெளிவுடனும் உறுதியுடனும் கருத்துக் கூறிய முதல் அறிஞர் வீபுலாநந்த அடிகளாவர். இலங்கைச்சட்ட சபையினர் முப்பது இலட்சம் ரூபாவை ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பிலாகண்டியிலா அமைய வேண்டும் எனப் பெறும் இழுபறிப்பட்டார். இதில் பல தமிழ்ப்பெரியார்களும் பங்கு கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் வீபுலாநந்த அடிகளே பல்கலைக் கழகம் யாழிப்பாணத்தில் அமைப் பேண்டும் என உரிமைக் குரல் கொடுத்து, அதனை எழுத்தில் வடிக்கவராவார். இவ்விடையம் தொடர்பாக அடிகளார் எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து சில பகுதிகளை எடுத்துக் காட்டுதல் காலத்தின் கோவம் கருதிய தேவையாகும்.

(1) ‘உயர்தரப் பாடசாலைகள் பல கொழும்பிலும் யாழிப்பாணத்திலும் குழுமியிருக்கின்றன. ஆலோலால் இவ்விரண்டினுள் ஒன்றே சர்வகலாசாலையின் பூரண நலத் தைப் பெறுதற்கு தகுதியுடையதென்பது சில குடைய அபிப்பிராயம்.’ (சீலரில் வீபுலாநந்த அடிகளாரும் அடங்குவர்)

(2) ‘பாவலரும், நாவலரும் வசீத்து வந்த யாழிப்பாண நாடு கல்வித்துறையில் மேன்மேலும் விருத்தியடைய வேண்டும் என பதே எமது உள்ளக்கிடக்கக். தமிழ்ப் புல மையம் சமஸ்கிருதப் புலமையும், மேலை நாட்டுக் கலைப் புலமையும் யாழிப்பாணத்திலே நிரம்ப வேண்டும். புத்திக் கூர்மையுள்ள நமது சிறுவர் தத்துவ ரூபிகளாகவும், விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளாகவும், வட மொழிப் பண்டுதர்களாகவும் தமிழ் நூற்பு வுவராகவும் சீறந்து விளங்க வேண்டும். உலகம் புகழுத்தக்க புது நூல்கள் யாழிப்பாணத்திலிருந்து உற்பத்தியாக வேண்டும்.

(3) (பல்கலைக் கழக அமைச்சிடம் தொடர்பாக) ‘எஷு மொழிகளை ஊன்றி ஆலோசியாதோர் எமதெண்ணம் கனவு நிர்ணயத்தை கருதுதலுங் கூடும். அங்குணம் கருதுவோர் யாழ்ப்பாணத்தின் புரா தன சரித்திரத்தை அறியாதோராவர். பண்டை நாளில் நல்லுரிலே சிங்கையாரியச் சக்கர வர்த்திகள் நிறுவிய தமிழ்ச் சங்கமானது சர்வகலாசாலை நிர்ணயத்தாய் கீருவும்சும் போன்ற காவியங்களையும் பராகசேகரம் போன்ற வைத்திய நூல்களையும் செகராச சேகரம் போன்ற சோதிட நூல்களையும் தொலில்லையா?

(யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்ற கட்டுரையிலிருந்து)¹⁵

சமூகவியல்

தமிழர் சமூகாயத்தின் பின்னடைவு எனுக்கு அடிப்படையாகவிடுந்த சமூக ஏற்றுத்தாங்குள், தீண்டாமையின் கொடுமை கள் எப்பவற்றை நேரே யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் அடிகளார் கண்டார், சுமார் ஐந்து ஆண்டுகள் (1917-1922) யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த ஆசிரியர் மயில் வாகனம் (விபுலாநந்த அடிகளார்) சாதி அடக்குமுறைகளையும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்னைக்குப் பல்வேறு வகையிற் பொருளாக நாம், கல்வி முதலான வாய்ப்புக்கள் மறுக்கப்பட்டிருந்த கொடுமைகளையும் கண்டு ஊர்ந்து அவற்றிற்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கக்கூடிய நிறுவனங்காக யாழ்ப்பாணத்தில் செயற்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து கிளை ஞர் காங்கிரஸ்டன் தன்னைப் பின்னாளில் (1924-1931) இணைத்துக்கொண்டார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய போது (1931-1933) தீருவேட்களத்தைச் சுற்றி யிருந்த சேரிவாழ்மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை ஆராய்ந்து அவர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிருக்கிய நடவடிக்கைகள் மிக முனைப்பாக ஈடுபட்டார்கள்,

கிராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் உதவியுடன் அதன் பெயரிலே தாம் நிறுவிய பாடசாலை களில் கிணம், மதம், சாதி வேறுபாடற்ற ஆறையில் கலைஞர் ஒருங்கேயிருந்து நந்த

வாய்ப்பும் வசதிகளுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார். இவற்றிற்கும் மேலாக யாருமே அற்ற ஏழைக் கீரார்களைத் தத்தெடுத்து அவர்களுக்குத் தனி இல்லங்கள் அமைத்து உணவு, உடை, முறுத்துவும், கல்வி முதலான அனைத்து வசதிகளையும் பெற வாய்ப்பளித்தார். சமூகம் முன்னேற வேண்டுமென்னிடமாக சமூகம் முன்னேற வேண்டுமென்னிடமாக போல் பெண்களுக்கும் ஒத்து வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டும் என்று என்னிய அடிகளார் பெண்கள் கற்பதற்குரிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தினார். பெண் கல்வி மீண் இன்றியமையான பற்றியும் அடிக்கடி முதல் உரை களிலும் குறிப்பிட்டுவந்திருக்கிறார்.

சமூகவியல் துறையில் அடிகளாருக்கிறந்த அறிவுப் புலமே இத்தகு கல்விச் சிந்தனைகள் மட்டுமல்ல சமூகவியல் சிந்தனைகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தன எனலாம்.

மேலைத்தேய அறிவியல்

மேலைத்தேய மொழிகளில் நன்கு வளர்ந்துள்ள அறிவியற் செலவங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றைத் தமிழில் தாவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடையவராக விபுலாநந்த அடிகள் செயற்பட்டார். ‘தீருவினாலும் அரசினாலும் மேம்பாடுற்றுப் பிறநாடுகள் பலவற்றிலும் ஒமது ஆணை செலுத்தி வருகின்ற ஆங்கிலராதி மேலைநாட்டவரது கெல்வப் பெருக்கத்துக்கு உரிய காரணங்கள் எல்லென்’ ஆராய முற்பட்ட அடிகளார் எழுதிய கட்டுரைகளாக ‘மேற்றி சொச் செல்வம்’, ‘விஞ்ஞான தீம் முதலான கட்டுரைகள் வெளிவரலாயின் இத்துறைகளில் அடிகளாருக்கிறுந்த ஆய்வு நோக்கம் பின்வரும் கூற்றால் சான்றுபடுத்தப்படுகிறது.

‘பரந்த இப் பொருளை ஆராயுங்கால் மேலை நாட்டாரது அரசியல் முறையும், புலனெறி வழக்கமும், கணல் பயினிலையையும், பொருள் செயல் வகையும் பிறவும் தெற்றிரெனப் புலப்படுவனவாக். ஆங்களும் புலப்படவே மனத்தின் கணங்களுக்கும் மேலிட்டு அவர் படைத்த தீருவை யாழும் படைப்பதற்கு முயல் வோகாதலின் இவ்வரசாய்ச்சி பெரிதும் பயனுடைத்தாமென்க’¹⁶

சன்மார்க்க நெறி

சபைப் பிரசார நடவடிக்கைகளும் அதீப் பிரச்சினைகளும் நிலவிய காலத்தே நோக்கிய அடிகளார் பல மதங்களையும் ஒப்ப நோக்குந்த தன்மை கொண்டவராய், அனைத்து மதங்களினுதும் உண்மைத் தன்மைகளைப் போற்றுபவராய் விளங்கினார். அவரது 'ஸக்ஞ உலக்கும் இன்மலர்கள்' என்ற முன்று பாடல்களும் அவர் ஈயூராண்ட சமய சமரச சம்மார்க்க நெறியின் வெளிப்பாடேயாகும். புறநிலை வழிபாட்டை வீட அகநிலை வழிபாடே மேம்பட்டது என்பது அடிகளார் கொள்கை. விபுலாநந்த அடிகளார் கைக்கொண்ட ஆங்கிக வாத சம்மார்க்க நெறி அவரை ஈடவெறிக்கு ஆட்படுத்த வில்லை. சம்மார்க்க நெறி பற்றி அடிகளார் கூறும் கருத்துக்கள் நோக்கத்தக்கன.

'இடையிடாது நற்காரியங்களைச் செய்வதீல் ஆசையை வளர்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்கு செய்யப்படும் முயற்சியே உண்மையான சம்மார்க்கமாகும்.'

'ஓய் நாட்டுக்காகத் தங்கள் இன்னுயிரைத் தீயாகம் செய்ய, முத்தும் தேசப்கத்தர்கள் உண்மைச் சம்மார்க்கத் தீணாக் கட்டப்பிடித்துவர்களேயாவர்..

விபுலாநந்தரின் சம்மார்க்க நெறி பற்றி சென்றாந்தன் 17 மீண்டும் குறிப்பிடுவர்:

'விபுலாநந்தரின் சம்மார்க்க நெறியில் மானுடநேயம் கும்பி வழிகிறது. பழையக்கு எதிரோன புரட்சிகாரத்தன்மையும் உண்டு, ஜனநாயகமும் உண்டு..... இவர் அனைத்து மத தத்துவங்களையும் நன்றாகக் கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார். அவற்றிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை நன்கு புரிந்திருந்தார். மற்றெப்புத் தத்துவத்தையே இவர் சரி எனத் தேர்ந்தெடுத் தீருந்தார்..... இந்த அடிப்படையில் மதங்களில் உயர்ந்து இந்து மதம் என்பதே அவரின் கருத்தாக இருந்தது.

ஆனால் இதற்காக உலகியல் விவகாரம் களில் இந்து மதத்தவர்கள் தான் எல் லோகாருயம் வீட மேலான வர்கள் என்று இவர் குத்தவில்லை..... மற்றவர்களின் மத நம்பிக்கையைப் புண்படுத்தவோ தோற்கடிக்கவோ இவர் என்றுமே முயன்றுதில்லை.'

வேதாந்த மத நிலைப்பட்ட திராமி கிருஷ்ண சங்கத் துறவியான விபுலாநந்த அடிகளார், அம்மதக் கோட்பாட்டினாடாக சமய சமரச நோக்குடையவராகவும், அதன் வழிச் செயற்பட்டவராகவும் காணப்பட்டார். மாற்போன்றதீவில் ஐந்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்து ஆறுமுக நாவலரது கல்விப் பணி களைப் போற்றிய அடிகளார், நாவலர் மத நெறியின்னின்றும் விடுபட்டு இந்துப்பொது நெறியாகிய வேதாந்த நெறியைத் தழுவிக் கொண்டார். இந்த நோக்கத்திற்கு சமரச சம்மார்க்க நெறிப்பிடிப்பும், மதங்கார் ஆய்வுகளும் பின்னணிகளாக அமைந்தன. 'ஏக மது நழியும், திருநாவுக்கரசனும் திருநான் சம்பந்தமும் சுந்தர மூர்த்திகள், மாணிக்க வாசகர் என்றும் ஜவரும் அண்பு கலந்த ஞானப்பாடுகளை உலகிற்கு நல்கினார்கள்¹⁸ என்று அடிகளாராற் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்தியானது அவரது சமரச சம்மார்க்க ஆய்வு நெறியைக் குறித்துக்காட்டுவதாகும்.

விவ்வாஹக் விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆய்வுப் புலங்களை நோக்கும்போது அவரது காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களிலிருந்து வேறுபட்ட முறையில் மிகுந்த துணிகரமாகவும் ஆழமாகவும் முழுமையாகவும் தமிழியல் சார்ந்த பலவேறு துறைகளில் அடிகளார் மது அறிவு நுட்பத்தின் விளைவாகத் தக்க ஆய்வு முறைகளைப் பயணப்படுத்த தமிழியலைச் செழுங்கப் படுத்தியுள்ளும் புலனாகின்றது. அடிகளார் காட்டிய ஆய்வுத் துறைகளை மேலும் விரிவடையக் கூடுமொழுது அவரின் கடமையாகும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. ஈழசேரி; 20 - 02 - 1934
2. மேலது பார்க்க
3. விபுலாநந்தர் - இலக்கியக் கட்டுரைகள் கொழும்பு, 1973, பக் - 68.
4. மு. திருநாவுக்கரசு, விபுலாநந்த அடிகளார், சென்னை 1951, பக் - 88.
5. விபுலாநந்த ஆராய்வு, தொகுப்பு - அருள் செல்வநாயகம், சென்னை - 1964 பக்; 22.
6. மேலது ; பக் ; 21
7. மேலது ; பக் : 104 - 105
8. மேலது : பக் : 102
9. இ. பாலசுந்தரம்; 'யாழ்நூல் - ஒர் அறிமுகம்', சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா பலர், மட்டக்களப்பு, 1992
10. அ. சு. தண்பாண்டியன், 'தமிழிசைச் செல்வம்'. இரண்டாவது உலகக் கருத்தரங்கு நிதழ்ச்சிகள், சென்னை, 1971, பக் 168 - 175
11. விபுலாநந்த அடிகளார் படிவமலர், காஸரதீவு, 1969, பக்; 77
12. விபுலாநந்த செல்வம், தொகுப்பு - அருள் செல்வநாயகம், சென்னை, பக் - 25
13. அ. சௌரிகாந்தன், யாழ்ப்பாணச் சமூக உருவாக்கமும் விபுலாநந்தரும் - (1920 களில்) யாழ்ப்பாணம், சாரளம் வெளியீடு. 1992 பக் : 17 - 18
14. விடுலாநந்தர் உள்ளப், தொகுப்பு - ச. அப்பிகைபாகன், விபுலாநந்த அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் 1976, பக் 21
15. மேலது : பக். 52 - 56
16. விபுலாநந்த ஆராய்வு ; 1964 : பக் । 34
17. அ. சௌரிகாந்தன், 1992. பக். 23 - 24
18. விடுலாநந்த திண்டம் - தொகுப்பு - அருள் செல்வநாயகம், சென்னை. பக். 165 - 166.

காலநிரோட்டம் விரைந்து ஓடுகின்றது. தமிழர் பழங்கு காலத்துச் சிறப்பினை மாத்திரம் பறையறைந்துகொண்டு இருப்பாரெனின் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் முழுதும் இழந்த நிர்மையராதலும் கூடும். சென்ற நூற்றாண்டிலே ஜோப்பாலி மூம் அமெரிக்காவிலும் வீரஞ்சு நூல் நூல் மிகவும் விருத்தியடைந்து விளங்குகின்றது. அந்த அறிவுச் செல்வத்தை தமிழ்மொழி பெறுவதற்காவன செய்தல் சிறந்த தமிழ்த்தொண்டாகும்.

— விபுலாநந்த அடிகள்

சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஈழத்துறை தமிழும்

பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
தலைவர், தமிழ்த்துறை

முன்னுரை

ஈழத்தமிழ்ப் பெரியார்களுள் நாம் பெருமையுடனும் நன்றியணர்வுடனும் நினைவு கூர வேண்டியவர் அத்தமிழ் வித்தகர விபுலாநந்தர் அடிகளார் ஆவர். விஞ்ஞான பொறியியற் பட்டாளர்யாகத் தன் கல்வி வாழ்வைத் தொடர்வகைய அடிகளார் அக்கல்வி அடிப்படையிலேயே ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டார். பழந்தமிழ் இலக்கியினை அடிப்படை அறிவியற் கோட்பாடுகளுக்குமையை ஆராய்ந்தார். இத்தகைய ஆய்வின் விளைவே அடிகளாருடைய யாழ் நூல் ஆகும். தமிழ் மொழியினையும் இல்லரியில் அடிப்படையிலேயே நோக்கினார். தமிழ் இலக்கியம் கலைன் ஆகியவைற்றை அறிவியல் அடிப்படையிலும், அழிவியல் அடிப்படையிலும், ஆன்கிக அடிப்படையிலும் அடிகளார் அனுகீயுள்ளமையை அவருடையஅங்குங்களிலிருந்து உணரலாம். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் கலையினைத் தன் மாணவர்க்கு ஊட்டி னார். அதேவேளை புதுமைக் கவிஞர்கள் பாரதி யினுடைய பாடல்கள் பாராட்டப்படாத காலத்திலே, அவை சிறந்த கவிதைகளை இனங்கள்கு பாராட்டி அவற்றை அம் மாணவர்க்கும் கற்றுக்கூடசெய்து வைத்தார். தமிழ் இலக்கியங்களை மட்டும் அறிமுகஞ்செய்யாது, மேலத்தேய இலக்கியங்களுட் சிறந்தவைற்றை தமிழ் மக்களுக்கு மொழி பெயர்ப்புகள் மூலமாகவும் தீற்றாய்வுக் கட்டுறைகள் மூலமாகவும் அறிமுகப்படுத்தினார். அவரே ஆக்க இலக்கியகாரராகவும் தீகழ்ந்தார். சிறந்த கவிதைகள், நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். அடிகளாருடைய பணிகள் பன்முகப்பட்டன, அப்பணிகளுள் ஒன்று அவர் மொழி தொடர்பாக மேற்கொண்ட ஆய்வு. தமிழ் மொழி தொடர்பான அவருடைய எண்ணங்கள் நவீன மொழியியலாளருடையக்குத் துக்களை அடியொற்றிச் செல்கின்றன. இக் கட்டுரை அடிகளாருடைய அவ்வெண்ணங்களை ஓரளவு இனங்கள்கு வீவரணாஞ்செய்தின்றது.

பேச்சுத் தமிழே உயிரப்புடையது

அடிகளார் வெக்கத்தாவிலிருந்து வெளி யாதிய “மொடன் ரீவிய (Modern Review) என்னும் ஆங்கிலத் தீங்களிதழிலே ‘தமிழ் மொழி ஒலியியல்’ (The Phonetics of Tamil Language) என்னுங் கட்டுரையினை எழுதி வெளியிட்டார். இக் கட்டுரையிலே தான் எதனை வெளியிட விரும்பினார் என் பதனை அடிகளாரே தீங்களுமாறு கூறுகின்றார். (சோழ மண்டலத் தமிழும் ஈழ மண்டலத் தமிழும், கலைமகள், 1941 ஆக)

“அறித்த வியாசத்திலே, தமிழ் நாட்டு மக்கள் இக்காலத்திலே, நின்னையீ லுப்தெருவி லும் கடைவீ தீ யி லு ம் தொழிற்சாலையிலும் வழங்கும் தமிழ் மொழி யின் சிறப்பியப்புகள் சில வற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அதன்றும் ஸ்ரீமாண் டி. கே, சிதம்பரநாத் முதலியாரை யன்னியிட்டு தமிழுனப்ரக்கள் தமிழ் மக்கள்து வழக்கு மொழியாகிய உயிர்த் தமிழினது அழகினையும் ஆற்ற விகையும் தீர விசாரித்து ஆவன கெய்துவ வேண்டுமென விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன்.”

அடிகளார் இக் கட்டுரை வாயிலாக முன்வைத்துள்ள கருத்து நவீன மொழியியற் கோட்பாடுகளுள் முதன்மை வாய்ந்ததொன்றாகும்.

நவீன மொழியியலின் முதன்மையான கோட்பாடுகளுள் ஒன்று பேச்சுமொழியை முதன்மைப்படுத்துவதாகும். பொதுவாக எல்லா மொழிகளிலும் மரபுவழி வந்த இலக்கணங்கள் யாவும் எழுத்து மொழிக்கே முதன்மை கொடுத்து வந்துள்ளன. அது மாத்தீரமன்றி பேச்சுமொழி எழுத்து மொழி யினின்று அன்றவான நிலையையுடையதென்றும், அது எழுத்து மொழியிலே தங்கியுள்ள தென்றும் கூறியுள்ளன. ஆனால் நவீன

மொழியில், எழுத்து மொழியைவிடப் பேச்சு மொழியே முதன்மைபெற்றுள்ளதெனக் கூறும் பொது, பேச்சு பழங்குலாய்ந்துதென்பதையும், எழுத்தைவிடக் கூடிய பரப்புத்தன்மையுடையதென்பதையும் அடிப்படைகளாகக் கொள்ளுகின்றது. உலகிலுள்ள எந்த வரி வாடிவழிரைக்கும் ஆறு அல்லது ஏழு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், பேசும் ஆற்றவில்லாத எந்த மக்கட் கூட்டுரோ இன்மோ இருந்ததாகவோ இருப்பதாகவோ சான்றுகள் எவ்வேறும் இல்லை. அத்துடன் எழுத்து முறை இல்லாத எத்தனையோ மொழிகள் சென்ற நூற்றாண்டில் மினினரிமார்களாலும் மொழியாய்வாளராலும் வரிவாடு முறைக் குப்புத்தப்பட்ட வரலாற்றினையும் நாம் அறிவோம். ஆகவே, பேச்சு மனித சமூகத் துடன் பண்டைக்காலந்தொட்டே தொடர்புற்றுத்தனக் கொள்ளுதல் ஏற்படுத்தாகும்.

நாம் குழந்தைகளாயிருந்த காலத்தில், நல்லாசான் ஒருவனிடத்து எழுதுவும் படிக்கவும் கற்பத்திற்கு முன்னரேயே பேசப்படுகிக் கொண்டதை இல்லீட்டத்தில் மனங்கொள்ள வேண்டும். இதனால், மனித வாழ்வில் பேச்சு மொழி எழுத்து மொழியை விட வரலாற்று முதன்மையுடையது என்பது பெறப்படுகின்றது. தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தமட்டில், எவ்வாற் தமிழ்களும் எழுதுவதில்லை. அவர் கொல்லோரும் எழுத்து வழக்கு. அல்லது இலக்கிய வழக்குக்குப் பயன்படும் மொழியினை அறிந்தவர்களென்று கூறுதற்கில்லை. ஆனால், எவ்வாற் தமிழ்களும் தமிழ் மொழியைப் பேசகிறார்கள். இவ்வாறு பேசப்படும் தமிழ்மொழி தொடர்பாகக் கற்றோர் மற்றோர் என்னும் வேறுபாடில்லை இதனால், பேச்சுமொழி ‘மக்கள் தமிழ்’ எனக் கொள்ளப்பட்டது.

இத்தகைய ‘தமிழ் மக்களது வழக்கு மொழியாகிய உயிர்த் தமிழினது அழகினையும் ஆற்றலினையும்’ நன்கு உணர்ந்த அடிகளார். அத்தமிழ் பற்றிய விபரங்களை விளக்கியதுமட்டுமன்றி அத்தமிழிலே அழைந்து இலக்கியங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டார். மக்கள் தமிழைப் பார்தி ஓரளவு தன் கவிதைகளிலே கையாண்டான். ‘போச்சது போச்சது பாரதநாடு’ என்றோ, ‘பாலத்துச் சோசியதும் கிரகம் படுத்து மென்றுவிட்டான்’

என்றோ பாடும்போது பாரதிக்கு மக்கள் தமிழ் துணை நிற்கின்றது. அது அவன் கவிதைக்கு உயிர்ப்பைப் பொடுக்கின்றது. விபுலாநந்த அடிகளார் பாரதியில் இடைய கவிதைகளிலே ஈடுபாடு கொண்டுமைக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். தான் படித்துச் கவைத்தது மட்டுமன்றி, எதிர்காலச்சந்ததீ படிக்கவேண்டுமென்று, பாரதியின் கவிதை கண்டத் தன் மாணவர்களுக்கு அறிமுகஞ்சம்புவதைத்துள்ளார்.

தமிழ்நாட்டிலே பாரதி கவிதையிலே மக்கள் தமிழை உபயோகித்தது போல, நடுத்திலே பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மக்கள் தமிழுக்கு இலக்கிய இருப்புக்கொடுத்தார். அவர் எழுதிய ‘உடையார் மிடுக்கு’ ‘முருகன் திருக்காளம்’, ‘கண்ணன்கூத்து நாட்டவன் நுகரவாழுக்கை என்னும் நான்கு நாடகங்களின் தொகுதியாக நாணாடகம் வெளிவர்த்து. யாழிப்பாணத்து சமூகச் சிக்கல்களைப் பொருளாகக் கொண்டு, யாழிப்பாணத்து மக்கள் தமிழிலே இந்நாடகங்களை எழுதிய பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, நான்ராடக் குருவார் மாங்கெள்ளாத்தக்கன். அதிலிருந்து சில பகுதிகள்:

‘நாடகம் என்பது உவக இயல்லப் பூள்ளது உள்ளபடி காட்டுவது. ஆகவே வீட்டிலும் வீதியிலும் பேசுவதுபோலவே அரங்கிலும் ஆடுவார் பேசல் வேண்டும் கொடுந் தமிழ்மொழி அவ்வந்நாட்டிற்கே உரிய மொழியாம். ஆகவே சோசியமன்றலத்துத் தமிழர் ஈழ மண்டலத்துத் தமிழை அறிதற்கு வழி யாது? அன்றியும் உயிருள்ள மொழி யெல்லாம். இடைவிடாது மாறி கொண்டே வரும். ஒருவனை ஜந்து வயதீர் சீடித்த படமும் ஜம்பது வயதீர் சீடித்த படமும் ஒரேதன்மையான வையாய் இருக்குமோ? ஆண்பாலாருக்கும் பெண்பாலாருக்கும் பருவம் ஏறு எனவகுத்தார் ஆண்றோர் அப்படியாயின் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் படம் சீடித்தகல் வீரும்பத்தக்கது. அதுபோலவே அவ்வக்காலத்துக் கொடுந் தமிழையும் தீட்டிவைத்தல் வேண்டும். இற்றைக்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே யாழிப்

பாணத்திற் பேசிய தமிழோ இன்று நாம் பேசும் தமிழு? இங்களும் யாம் கூறுவது சொல்லல் மட்டும் என்னி யன்று; சொல்லின் வழவும் மாற அரசு கீலக்கணமும் மாறும், பொருளும் மாறும். ஆகவே, அவ்வக்காலத்துக் கொல்லின் வழவும் பொருளும் இலக்கணமும் தீட்டிவைத்தல் இன்றியமையாதது. இதன் உண்மை ஆங்கிலம் முதலிய மேனாட்டு மொழி வல்லுநர் அறிவர். நம் தமிழ்மொழியில்லைநாமும் இவ்வுண்மையை அறிவாரோ?

கிற்நான்கு நாடகத்திலும் வழங்கிய பாடை யாழிப்பாணக் குடாநாட்டுக்குப் பொதுவாயும் பருத்தித்துறைப்புக்குக் குச் சிறப்பாயும் உள்ளது.'

விபுலாந்த அடிகளார் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையீன் நாடகங்களைப் படித்து மகிழ்ந்தார். பாரதி பாடல்களை அந்நாட்களிலே முன்னமைப்படுத்திப்பேசியது போல, கிற் நாடகங்களின் மக்கள் தமிழ் பற்றித் தான் ஏழைய கட்டுரைகளிலே அதன்கைப்படுத்திக் கூறினார்.

தமிழ்மொழியினுடைய ஒலியீயல் பற்றியும், தமிழ்மொழி வழக்குகள் பற்றிச் சிந்தித்தும், ஆய்வுநெறியில் கட்டுரைகள் எழுதியும், நவீன மொழியீயலாளருடைய கருத்துக்களை நன்குணர்ந்து அவற்றின் ஒளியிலே தமிழ்சொறியை நோக்கியும் பணிபுரிந்த அடிகளார் ஈழத்து மொழியீயல் அறிஞர்களுக்கு முன்னோடியாவர்.

சோழமண்டலத்துத் தமிழும் அழுமண்டலத்துத் தமிழும்

தமிழ்மொழி இலக்கியத்தமிழ் வழக்கு, பேச்சுத்தமிழ் வழக்கு என்னும் கிரு வழக்கு பண்புடையது, இலக்கியத் தமிழ் வழக்கினை எழுத்துத் தமிழ் வழக்குக்கிணை எழுத்துத் தமிழ் வழக்கு என்றும் புத்தகத் தமிழ் வழக்கு என்றும் கூறுவர். இவ் வழக்கு கணைப்பற்றி அடிகளார் நன்கு தெரிந்து கொண்டவர். அவைபற்றி அவர் என்னையதன் விளைவே அவருடைய 'சோழமண்டலத்துத் தமிழும் சழுமண்டலத்துத் தமிழும்' என்னும் கட்டுரையாகும். இக்கட்டுரை

1941-ல் கைத் தீங்களில் வெளி யாகிய கலைகள் இதழிலே கிடம்பெற்றது. இக்கட்டுரையிலே,

'சோழாட்டல் பிரந்தேனாயினும் ஈழத்து வழக்குத் தமிழில் எனக்கு அதிகப் பழக்கமில்லை. கற்றது புத்தகத் தமிழ்; கலந்து பழகி ஒரு சீறிது பயின்று கொண்டது சோழாட்டுத் தமிழ். இலங்கையிலே நான் நன்பரோடு உரையாடும்போது, என் உரையைக் கேட்டோர், 'சாமி பேசுவது வடக்கத் தெதிய தமிழ்' என்று சொல்ல நான் பலமுறை கேட்டதுண்டு,

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். புத்தகத் தமிழுக் கும் வழக்குத் தமிழுக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை உணரும் அதே வேண, வழக்குத் தமிழிலும் 'சூழ்த்து வழக்குத் தமிழ்', 'வடக்கத்தெதிய தமிழ்' என்றும் வேறுபாடுகளும் உண்டு என்பதையும் உணர்ந்த அடிகளார் அவ்வேறுபாடுகளை அக்கட்டுரையிலே சீறிது விளக்கியுள்ளார். கல்கத்தா மொட்டங்களிலியு விலை வெளிவந்த 'தமிழ்மொழி ஒலி யீயல்' என்றும் ஆங்கிலக் கட்டுரையிலே உயிர்க் குமிழாகிய பேச்சுத்தமிழுக்கும் புத்தகத் தமிழுக்குமுள்ள வேறுபாடுகளை எடுத்துக் கூறினார். கலைங்கள் இதழிலே வெளியாகிய கட்டுரையில் பேச்சுத் தமிழிலே 'சூழ்த்து வழக்கு' கும் 'வடக்கத்தெதிய தமிழ்' வழக்குக்குமிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளைக் கூறினார்.

இன்று, தமிழ்நாட்டிலே வழங்கும் பேச்சு மொழிக்கும் ஈழத்துப் பேச்சு வழக்குக்கு மிடையேயுள்ள பல வேறுபாடுகளை மொழி யீயலார் குனுக்கமாக ஆராய்ந்து வெளி மிட்டுள்ளார். ஆனால் ஏற்குறைய ஐங்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் இவ்வேறுபாடுகளைக் கண்டு, அவைபற்றிச் சிந்தித்துக் கருத்துக்களை வெளியிட்ட முதல் தமிழ் அறிஞர் அடிகளாரேயாவர்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ்

யாழிப்பாணத் தமிழ் இலக்கியத்துமை கொண்டது என்ற கருத்து அழிஞர்கள் சிலராலே முன்வைக்கப்பட்டுவந்துள்ளது. சி.எஸ்.சுப்ரீமரண்னிய சாஸ்திரி (1934) யாழிப்பாணத் தமிழிற், பல வழிகளில், சொற்கள்

— முதலும் போலவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்று கூறியுள்ளார். அயிப்பர் (F.B.I. Kuper) என்னும் தீராவிட மொழியில் வால் ஆர் 1962-ல் எழுதிய கட்டுரையிலே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னே ஹோஸ் (House) என்னும் ஆங்கிலேயர் யாழ்ப்பாணத்திலிருப்பதிலிருந்து கூறியவற்றை மேற்கொள்ள எடுத்தாண்டுள்ளார். ஹோஸ் ஆங்கில மொழியிலே எழுதியதைத் தமிழிலே சின்வாருமாறு கூறலாம்.

'இலங்கையின் வடக்கோடியிலே நெடுங்காலமாகப் பிரிந்து தனியாக வாழும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர், அவர்களுடைய துணைக்கண்ட உறவினர் மறந்து விட்ட பல தமிழ்மரபுகளைப் பேணீக் காத்துள்ளனர் எனக் குறிக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் அவர்களுடைய சாதாரண பேச்சு வழங்க இலக்கியத் தமிழ்போன்ற ஒரு வடிவத்தை அடைவதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.'

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழைப் பல வெள்ளாட்டு அறிஞர் அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது போல் மட்டக்களப்புப் பேச்சுத் தமிழு அவர்கள் அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட வில்லை. இந்திலையை விபுலாரந்த அடிக்காரர் உணர்ந்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத் தமிழைத் தன் நாடகங்களிலே படம் இடித்துக் காட்டிய பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளைக்கு அடிக்காரர் எழுதிய ஒரு கடித்தில்,

'பேரண்பு வாய்ந்த தீருவாளர் கு கண பதிப்பின்ன அவர்களுக்கு,

'நூனாடக'மும், 'காதலியாற்றப் படை'யும் கூடத்தன. முற்றும் பழக்கு மகிழ்வுற்றேன். 'பொருளோ பொருள்' எனப் பெயரிய மற்றுமொரு நாடகம் அண்ணமயில் அரக்கேறியதாக ஈழகே சரியிற் பழக்கதேன். மட்டக்களப்பு வழக்கு மொழியினையும் ஓராண்டு நாடகங்களிலே படம்பிடித்து வைப்பது நன்று. விஜயதசமி வாழ்த்துரை ஈ.ஏ. முடிக்கிறேன்.

அன்புள்ள

விபுலாரந்தர்'

எனது குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு நாம் நெஞ்சிற் படிக்க வேண்டியதொன்றாகும். மட்ட

க்களப்பு வழக்கு மொழி யாழ்ப்பாணத்து வழக்கு மொழியினின்றும் வேறுபட்டது என்ற உண்மையை உணர்ந்த அடிக்காரர். அது ஏதோ வகையில் பேணப்படுவது நன்றென்னியது வீயப்படுவதை. இவ் 'வேறு பட்டு உண்மையை முதன் முதல் உலகுக்கு எடுத்துக் கூறியவர் அடிகளாரோயாவர். எடுத்துக் கூறியவர் அவர்களுடைய 'சோழ முன் குறிப்பிடப்பட்ட அவருடைய 'சோழ மண்டலத்துத் தமிழும் நழு மண்டலத்துத் தமிழும்' என்னும் கட்டுரையில்,

'மட்டக்களப்பு நான் பிறந்த நாடு; சமுத்தின் கிழக்குப் பாகத்திலுள்ளது. அந் நாட்டு வழக்கு மொழி யாழ்ப்பாணத்து வழக்கு மொழியினின்றும் வேறு பட்டது.'

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இக் குறிப்பு தீராவிட மொழியில் வல்லுனரும் தமிழியல் அறிஞருமான பேராசிரியர் கழில் கவலையில் என்பவரை மட்டக்களப்புப் பேச்சு வழக்கை ஆராய ஊக்கப்படுத்தியது. இவ்வறிஞர் 'இலங்கைத் தமிழ்' என்றுந் தலைப்பில் தன் இடைய ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகளைக் கட்டுரைகளாக எழுதினார். தன்னுடைய முதலாவது கட்டுரையிலே சுவைலையில், விபுலாரந்த அடிக்கார 'மட்டக்களப்பு நான் பிறந்த நாடு.....' என்று கூறிய பத்தியினை ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்துத் தலைப்புத் தொடராக அமைத்துக் கொண்டார். நெடுங்காலமாக, வெளி நாட்டார் யாழ்ப்பாணத் தமிழே இலக்கியத் தன்மை வாய்ந்தது எனக் கூறிவர, கழில் கவலையிலோ மட்டக்களப்புத் தமிழே இலக்கியத்தன்மை வாய்ந்தது எனக் கூறினார். அவர் கூறியதாவது!

'தமிழின் எல்லாப் பேச்சு வழக்குக் குள்ளும் மட்டக்களப்புப் பேச்சு வடிவமே அதிக இலக்கிபத் தன்மை வாய்ந்தது. மொழிக்கு அண்மையான எல்லைப் புறப் பேச்சு வழக்காக இது அமைத்துடன். மிகப் பழைய பண்புகளைப்பேணீக்காத்தும், ஏனையத்தமிழ்ப் பேச்சு வழக்குகளை விட அண்மையான இலக்கியத் தன்மையைக் கொண்டும், அதே வேளையில்லை புதிய மாற்றங்களைவளர்த்தும்வந்துள்ளது.'

கவலெல்லை போன்ற ஆய்வாளர் மட்டக்கள்புத் தமிழின் சீறப்புப் பண்புகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு முன்னரே, அடிகளார் அந்தமிழின் சில சீறப்புப் பண்புகளைத் தொட்டுக்காட்டியுள்ளார். 'சோழ மண்ணத்துத் தமிழும் சமுமண்டலத்துத் தமிழும்' என்னும் கட்டுரையிலே, அடிகளார் சினங்குஷாரு கூறுகின்றார்:

'மட்டக்களப்பிலே மொழிமுதல் ஒகர ஒகாரங்கள் எகர ஏகாரங்கள் ஆவ தண்டு. சொல்லுங்கள் = செல்லுங்க, போய்விட்டார் = பேய்த்தார் (பெறும் பான்கை முஸ்லிம்களிடையே காணப்படுவது.)

மட்டக்களப்புத் தமிழிலே என்னும் கிராமத்திலே மொழிமுதல் ஜிகாரம் எகர மாதல் உண்டு மைத்துனன், மைத்துனி = மெச்சான், மெச்சி.

நான்னாவர் கூறின 'கா' என்னும் அவசரிலை இடைச்சொல் மட்டக்களப்பிலே வழக்கில் உள்ளது. இதனை அதிக மாசுப் பெண்கள் வழங்குவார்கள். இதனை அவதானித்து ஒரு புலவன் 'ஆடவர் தோளிலுங்கா, அரிவையர் நாலிலுங்க கா' என்று கூறினான் என்பதாகக் கேள்வி. ஆடவர் பாற்குடங்களை உரியில் வைத்துக் காத்தடியில் திடு தலையிலுங்க கட்டித்தோளில் எடுத்துக் கொள்வர். மகளிர் உணர்யாடும்போது, 'என்ன கா சொல்லுஙர்? ஏங்கா நிவா

வில்லை? எவக்கா சத்து வந்தீற்றுப் போ?' என்று இப்படிக் 'கா' அசைத்துப் பேசுவது அந்நாட்டு வழக்கம். 'எவக்கா என்பதிலே கல்த்தொகையில் வரும் 'எல்வா' திரிந்து நீற்படை நோக்குக.

இவ்வாறு அடிகளார் தீற்சில சீறப்புப் பண்புகளை எடுத்துக் கூறினாரேயன்றி, மட்டக்களப்பு பேச்கவழக்குகளை வெளிக்கள் ஆய்வு மூலம் தரவுகளாகப் பெற்று ஆராய்ந்தாரில்லை மீற்காலத்தீவில் மொழியியல் வல்லுநர் இத்தகைய ஆய்வுத்தகை மேற்கொள்ள அடிகளாருடைய இக் குறிப்புகள் முன்மாதிரிகளாக விளங்கின.

நிறைவுரை

மொழியினை அறிவியல் நோக்கிலே பகுப்பாய்வு செய்யும் துறை மொழியியலாகும். அறிவியல் துறையிலே பட்டம் பெற்ற அடிகளார் தமிழ் மொழியிலே சீறப்பான ஈடுபாடு கொண்டபோது அம்மொழியின் இப்புக்களை அறிவியல் அடிப்படையிலே அணுகியது வியப்பானதான்றன்று. இதனால் அவருடைய அணுகுமுறை நவீன மொழியியலாருடைய கருத்துக்களுடன் ஒட்டுச் செல்வது ஒளிர்க்கமுடியாததாயிற்று. இதனால் தமிழ் மொழியின் ஒலியியல், பேச்சு வழக்கியல் தொடர்பாக அவர் தொட்டுக்காட்டிய விடயங்கள் இன்வந்த ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகவும் முன் னோடிகளாகவும் விளங்கின.

ஒருவன் தாங்கெய்த குற்றத்தீற்காக வருந்துகிறா என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் எப்பொழுது தாங்கெய்தது குற்றமென்றுணர்ந்தானோ எப்பொழுது இனி அக்குற்றத்தைச் செய்வதில்லையென உறுதி கொண்டானோ, அப்பொழுதே அக்குற்றத்தைத் தன்னிலீருந்து வெட்டி எறிந்தவனாகிறான்.

— விடுலாநந்த அடிகள்

அடிகளைக் கவர்ந்த ஆங்கீல இயங்கற்பா

சோ. பத்மநாதன், B. A., (Hons.) Dip-in-App. Ling., Dip-in-Ed.

துங்கில் திளக்கியச் செய்வத்தைச் சிறிக்கு அதிகமாகப் படுத்தும் முகமாகத் தாம் செய்த மொழிப் பெயர்ப்புக்கு விபுலமாக அடிக்கூட்டும் 'ஆங்கீலவாரி' எனத் தயவுப் பட்டார். ஆங்கில திளக்கிய வரவாற்றாக கருக்காக்க முறித்தோடு வீடுகள்சியர், பிரான், கீத்தி, வெள்ளி, ஸ்கோட், டென்சன், பிரெஞ்சில் ஆகிய கல்லூரிகளுடைய கல்லூரிகள் தீவாற்றாறும் தமிழ்ராக்கம் செய்து நின்டெநாறு கட்டுதோயாக அடிக்காரர். மொழி பெயர்க்கப் பட்டையை பெரும்பாலும் செந்துகவித்துகளி லும் நூட்கங்களிலும் வரும் குறவைகளை கட்டுக்கணிசெய்திய, முழுநாம்களை, வட காரர் நோக்கம் திலாந்திரத் தமிழ்ப்பு புதுவர் கருக்கு அதிகமாகப் படுத்துவதே என்பதை—

'ஆரியவரசுக் கிரகத்தையாத் தமிழ்த் தில்த்துக் கலிவர் பாடிய குறிக்கீப் பாட்டினை ஒடுவாறு தீக்கப்ப, ஆரிய மும் தமிழும் கல்லை பண்டிகூவியை வாருக்கு ஆங்கிய மொழிக் கல்லூரியைத் தமிழ்ப்பு ஒரு சீர்து காட்டுதல் கருதி ஏழ்த்து பாட்டும்போது தோட்டர் தீகையை மாற்ற உடையால் திமயத்துக் கம்பாலதீ நூட்கங்களுக்கு மாயாவதீத் தவப்பனியிலேயே தீர்வெற்றியது ——'

* என்ற புத்தாய்ப்புச் செய்திக்கரது.

அர்த்த மொழி பெயர்ப்புக்கானில் ஒன்றாகச் 'இல Memoriālum' என்றும் சென்னிக் கிபர்றிய என்று தீகையைச் செம்புவதை கூரவிட்டுக் கிடைக்கிறோமென்று நோக்கம்.

வேங்கிரிப்பு பக்கவாக்கங்கள் புதுநூட்க இலாந்தை பெண்டம் அங்கு ஆத்திரங்கம் என்பதைச் சுதாரித்தான். ஹவும் ரென்களுடைய கல்லூரியில் பறை ரச்சாலை விடவே, கிருஷ்ண நூநக்கூடிய நூநப்பக்காரியர், ரென்களுடைய கல்கூத்து என்கிக்கும் ஹவுத் துக்கும் காந்து மயந்தது. ஹவுத்தீங்கள் 95 வரவாற்றாசியர். ரென்கு குடும்பத்துடைய ஹவு தங்குமடை நாத்

நாக்கு உருத்தல்ல என்று கருதிய அவர், அவ்வாறுவக்குத் தாடு வீதித்தார். எனினும் ஓரிகு ஆண்டுகளில் ஹவும், எவிலியை மணப் பத்ரதுக் கம் தந்தையின் களுஷத்தினால் பெறுவதில் வெற்றி கண்டார். கந்திகலையில் வீப்பனாவுக்கு வீடுமூலமாகில் சென்ற ஹவும் எதிர்க்காரனித்தாக மரணமாக செய்தி ரெனிசந்துக்குக் கிடைத்தினு. அவர் துயரக்கூடவில் வீர்த்தார். காக்குப் பேருக்கம் தந்த—தம் வாழ்வில் ஒன்றி கொண்டு வர்த்த— ஆருமிர் நூநப்பக்கம் இந்தது தத்தனி த்தார். ரென்கன் 1833 இல் தொட்டு கீழை 18 Memoriam 1834 இல் முற்றப்பெற்றது. எனினும் அந்தால் 1850 இலேவிய வெளிவகுத்துப் பெறும் வரவேற்றுப் பெற்ற இந்தால் ஆண்டிறதிக்குள் 60,000 ரெத்தகள் மீர் பக்காயரமிர்ரு. அதைப் படித்து உணம் பழி ரொடுத்தவர்களுள் ஒருவர்தாம் வீக்கிரோறியா மகாராணியின் கணவராக அல்லபெட்டேகாரா எனவர். அவர் சீபாரிசியாவ் ரெனிகன் அரசாவைக் கல்லூரிக் கியலிக்கப்பட்டார். அப் பொழுது அவருக்கு 41 வயது.

பத்து ஆண்டுகளின் தீக்கீல்பேட் கோமக் காயங்கள் போது "Idylls of the king" என்ற தாது காலியத்தை. ரென்கன் கோமகறுக்குக் காணிக்கூர்க்கிரார். சில மாதங்கள் கழித்து ரெனிக்குக்குச் செய்யி தந்த வரசியர், துயர் மீதுநீ வேலாங்களில் என்வாம், தாம் இல Memoriālum ஜப் படித்து ஆறுதல் குறைப்பதாகக் கீர்க்கார். சிது வரவாற்றுப் பின்னனி.

132 கண்ணிகள் கொண்ட இக்கையறை நிலையில் விபுலாந்து அடிகள் மொழி பெயர்ப்புக்குத் தேர்த்து கொண்டையை முத்துப்பதினாரு கண்ணிகளே. பாமிருப் போல் அவைத்து இச் செய்யுங்கள் 1849 இல் அதாவது இரண்டாம் பூத்தத்தொடங்கி 16 ஆண்டுக்குத்து கடுத்தப்பட்டையை. ஆருமிர் நூநப்பக்கம் இந்த கூற்றாய்வையால்— ஆண்டவரின் சீத

தத்துவ உணராமல் - ஏதேனோ உறை விட்ட
ஊக வருந்துகிறார் எனிசன்.

'Forgive my grief for one removed
Forgive these wild and wandering cries.'

ஆக இந்தப்பயிரம் ஒரு தேற்றமாகவும்,
பற்று, பாசும், மரணம், துயர் என்பவற்றை
தெய்வ விலை என ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு
மனப்பக்குவத்தின் வெளிப்பாடாகவும் விளங்க
கக் காணலாம். இந்த நோக்கு கிறிஸ்தவ
நோக்கு அன்று. இந்து மாலீஸ், குறிப்பாக
வேதாந்த தத்துவ சிந்தனையில், காணக்
கூடிய நோக்கு இது. அடிகளாரை இப்பகுதி
வெர்ந்தமைக்கும் இதுவே காரணம் என்பதை-

'இவர் (ரெனிசன்) பாடிய கையறு
நிலைச் செய்யுள் ஒரு வேதாந்த நூல்
போல அமைந்தது. மக்கள் வாழ்க்கை
யின் நிலையாமையும் ஆண்டவன் நமக்கு
'எய்ப்பில் வைப்பு' ஆவான் என்பதும்
அழகாகப் பாடப்பட்டிருக்கின்றன.'²

என்ற அவர் கூற்றில் இருந்து தெளியலாம்.

சமய தத்துவரீதியில் ரெனிசனுக்கு ஏற்பட்ட குழப்பத்தைப் புரிந்து கொள்ள மகாகவி
ரி. எஸ். எலியெந்தர நாம் அனுக வேண
மே. In Memoriam பற்றி 1936 இல் எலியெந்
எழுதிய கட்டுரையின் சில பகுதிகள் இவை:

'He was desperately anxious, to hold the faith of the believer without being very clear about what he wanted to believe .... His desire for immortality never is quite the desire for Eternal Life: his concern is for the loss of man rather than for the gain of God..... Tennyson's contemporaries regarded it (In Memoriam) as a message of hope and reassurance to their rather fading Christian faith.'³

In Memoriam ஒரு பக்திப்பனுவலா? என்ற வினாவை எழுப்பும் எலியெந், ரெனிசனுடைய சமகாலத்தவர்கள் தவறான காரணங்களுக்காக அதை பக்திப்பாட்டாகக் கொண்டாடுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். 'பக்தி யினால் அல்ல, ஜயத்தீனால் - தேடல் என்ற அனுபவத்தினால் - அது முக்கியத்துவம் பெறு

கிறது. அது ஒரு ஆற்றாமைக் கலிதை; ஆனால் அவ்வாற்றமை ஒரு சமய ஏழாம் என்கிறார் அவர்.

இனி அடிகளாருடைய தமிழாக்கத்தை
நோக்குவாம். இக்கட்டுரையின் ஆரப்பத்தில்
குறிப்பிடப்பட்ட ஆங்கிலக் கலிதைகள் பெரும்
பாலானவற்றை அடிகளார், தமிழ்க் கலிதை
வடிவிலேயே தந்துள்ளார். ஆனால் Walter
Scot இன் 'The Lady of the Lake' Tennyson இன் 'In memoriam' - இரண்டை
யும் - கலிதைக்குரிய சொற்பெட்டுடன், ஒத்திசெய்யுடன், உரைநடையில் தருகிறார். இது என்? இக்கலிதைகளின் மூலங்களில் பிரிடீஷ் ஜனரச்சியைத் தமிழில் வடிக்க எமது பாவடி
வங்கள் இடந்தாரா என அவர் கருதியிருக்கலாம் அல்லது ஒரு variety க்காக அல்லது பாரதியின் 'வசனகநிதை' போன்ற ஒரு புது முயற்சியாகவும் இவற்றைச் செய்திருக்கலாம்.

எது எப்படியாயினும் ஆங்கில மூலத்தையும் அடிகளாருடைய தமிழாக்கத்தையும் ஒப்புநோக்கி என் அதானிப்புக்களைத் தந்து இக்கட்டுரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.⁴

'faith' என்பதை 'உள்ளத்துணர்ச்சி'
என்கிறார் அடிகள், ஆனால் 'நம்பிக்கை' என அடைப்புக்குறியுள் தருகிறார். 'faith' என பதற்கு 'strong belief' 'unquestioning confidence' என்பதே அகாதி தரும் பொருள் 'உள்ளத்துணர்ச்சி' பொருத்தமாக இல்லை முதற்பாலிலேயே 'நின்னாருளிற் கலந்து நீற் கின்றோம்' என்பதை 'embrace' என்பதன் விரியாகக் கொண்டால், 'believing what we cannot prove' என்ற பகுதி தமிழ் வடிவில் வரவில்லை.

இரண்டாம் பா அற்புதமாக வந்திருக்கிறது. முன்றாம் பா அச்சொட்டான மொழி பெயர்ப்பு. thou hast made him' என செய்லினையில் அமைந்த தொட்டர அடிகள் 'அவன் நினது தீருக்காத்தீனால் உருவாக்கப் பட்டான்' என செய்ப்பாட்டு வினையாக்கியிருக்கிறார். 'thou art just' என்பதை 'நீ அறநீதி நின் முதல்வன்' என்கிறார். இறைவனை 'நீதி' என்று கூறும் மரபு தமிழில் உண்டு. ஆயிரும் 'அறந்' என்பதற்குள் விரிந்த பொருள்களுதீ அவர் அதை விரும்புமியிருக்கலாம்,

நாலாம் பாலில் 'மக்களது நீர்மை', 'தேயிலுத் தன்மை', 'ஆண்டறைமை', 'தீத்தும் என்ற சொல்லோடுவங்கள் பொதுத்தமாக வர்த்துள்ளன. அதேத்து பாலில் 'systems' என்ற சொல்லை 'முறைகள்' எனத்தருகிறார். தமிழ் வடிவம் வினாக்கல் தருவதாய் இல்லை என்பதைச் சூரிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஆறாம்பாலில் 'knowledge is of things we see' என்பதை 'அறிவு காட்சிப் பொருள் கன் பேற்கொள்வது' என்று மொழி பெயர்த்து அதனாற் தீருப்பியறாது 'நீ காட்சிக்கு எட்டாப் பொருள்' என்ற தொடரை அடைப்புக் குறிக்குன் சேர்க்கிறார். இல்லைத்தீல் 'knowledge', 'wisdom' என்ற சொற்களிடையே ரெனிசன் நுண்ணிய வேறுபாடு காண்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக் கொட்டவேது பொருத்தம். 'Locksley Hall' என்ற கலைத்தயில் 'Knowledge comes but wisdom lingers' என்ற தொடர் சிற்றலைக்குரியது.

அடுத்த பாலில் 'reverence' என்ற சொல் 'வழிபாடு' என மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. 'அறிவு பெருகப் பெருக வழி பாடு உறுவதாக!' என்பதினும் 'அறிவு வளர வளர அடக்கம் (பணிவு)' எழிலிடைக் குடி கொள்க!' என வருஷல் சிறப்பு எனக் கருதுகிறேன்.

ஏட்டாம் பாலில் 'slight', 'vain' என்ற திரு சொற்களும் 'அற்பமதி' என்று மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. 'vain worlds', என்பதை 'வீணர் உலகு' என்றோ 'தருக் குறும் உலகு' என்றோ தமிழாக்கம் செய்திருக்கலாம்.

'light' என்பதை 'அருளொளி' என மொழி பெயர்த்தும் பாடாட்டுக்குரியது. 'merit' என்பதன் பொருள் 'மதிப்பு', 'தகுதி', 'உயர்வு', 'தீற்பு' என்பன. இதே பாலில் 'worth', என்பதைத் 'தகவு' என மொழிப் பெயர்த்த அடிகள் அதே சொல்லைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆயின் 'தீற்பு' என்ற சொல்லை ஏன் விட்டார் என்புரியலில்லை. ஆயின் 'fair' என்ற சொல்லை 'செய்தை நலம்' என மொழி பெயர்த்த ஒன்றே அடிகளாகுடைய புலமைக்கு உரைகல் எனலாம். 'he lives in thee' என்பது கிறிஸ்தவ மரபு.

'அவன் தீனது தீருவடி நிழலிலே வாழுகிறான்' என்பது தமிழ் மரபு. மரபு பற்றிய அடிகளாகுடைய குாணம் வணக்கத்தக்கது

'கடைசிப்பாலில் வரும் 'wild and wandering cries' என்ற தொடர் 'அவலுகைகள்' எனத்தமிழ் வடிவம் பூனுகின்றது. அவ்வாறே 'truth' உண்மையாகிறது. 'wisdom' 'குாணம்' ஆகிறது. - ஆனால் 'confusions' என்பதைப் பொருட் சொல்லுதல் 'குழப்பங்கள்' எனவோ 'தடோற்றும்' எனவோ தமிழாக்கம் செய்திருக்கலாம்

முத்தமிழ் வித்தகர், யாழ்நூல் தந்த பேர்நிஞர், நெஞ்சை அள்ளும் வண்ணம் ஆற்றொழுக்காகப் பாடும் கலீஞர். பழுத்த தமிழ்ப் புலமையினர் - இவை விபுலாநந்த அடிகள் பெருமை.

தமிழ், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் மூன்றும் அடிகளிடம் சங்கமி தித்தங்கள் தமிழுக்கு விளைத்த நன்மை சொல்லுந்தரமன்று.

மொழி பெயர்ப்பு என்பது சிரமமான பணி. இரு மொழியிலும் நல்ல புலமையும் இலக்கு மொழியில் (target language) அபாரா குானமும் வேண்டும். கவிதையில் இருந்து கவிதைக்கு மொழி பெயர்ப்பது பற்றிச் சொல்வேண்டியதில்லை. மொழி பெயர்ப்பில் கவிதை உயிர் பிள்ளைப்பது அரிது. இந்திலையில், ஆங்கில இலக்கியச் செல்லுத்தைத் தமிழுக்கு பழங்குவதில் முன்னோடியாகத் தீருந்த அடிகளானார் - அவர் பணி செய்த மாயாவதித் துவப்பள்ளியை - தீசை நோக்கித் தொழுகின்றேன்.

இதை எழுதுவதற்குக் காரணம், அடிகளின் தமிழாக்கம் பற்றி யான் தெரிவித்துள்ள உருத்துக்கள் அப்பெருமக்கணாடிடம் குறைஙானும் நோக்கில் எழுந்தலை அல்ல என்பதே. என் உருத்துக்கள் முடிந்த முடிபுகளும் அல்ல. மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படும் கிடர்பாடுகளைக் கோடி காட்டவும், அடிகள் இத்துறையில் ஆற்றிய பணியை மதிப்பீடும் முயற்சியில் இது 'வெள்ளோட்டம்', ஆகையால் என்னும் ஆசை பற்றியும் எழுதப்பட்டலை என மொழிவாணர் கொள்க.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. ஆங்கிலவாணி, இலக்கியக் கட்டுரைகள். கல்வி வெளியீட்டுத் தினணக்களம் (1973) பக்கம் 107.
2. முற்குறித்த நூல், பக்கம் 101.
3. Selected Prose, Eliot, T. S. Penguin Books (1963) p. 170 - 171.
4. 'It is not religions because of the quality of its faith but because of the quality of its doubt. Its faith is a poor thing but its doubt is a very intense experience. In Memoriam is a poem of despair, but of despair of a religious kind — Ibid p. 172,
5. இதன் தமிழாக்கத்தை இலக்கியக் கட்டுரைகள் (கல்வி வெளியீட்டுத் தினணக்களம், 1973) பக்கம் 101 — 103 இல் பார்க்க.
6. 'Wisdom and reverence seem to have meant to Tennyson an acknowledgement of the divine purpose of creation not yet revealed by knowledge; a matter of patience, experience and spiritual insight born of humility.....' Tennyson In Memoriam, Gransden, K W, Edward Arnold (1971) p. 22.

அற்றங்களையே கண்டும் பேசியும் பொழுதுபோக்கு கிறவன்தான் உலகத்திலே அற்றத்தை மிகுதிப்படித்துகிறவர் களுள் முதல்வனாகிறான். குற்றத்தைக் கண்டுமிடிப்பவர் களுள் மிகச் சிலர்தாம் அதனைப்போக்கு முயல்பவர்களா யிருக்கிறார்கள். நன்மையை மாத்திரம் தேழிக்காண்பவர்கள் எப்போதுமே உலகத்தை நன்மை மயமாக்கிக்கொண்டு தானிருக்கிறார்கள்.

— விபுலாநந்த அடிகள்

விபுலாநந்த அடிகள் : ஆய்வடங்கல்

(விளக்கக் குறிப்புக்களுடன்)

விமலா பாலசுந்தரம்

சீரேஷ்ட உதவி நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழர் பண்பாட்டிற்கும், தமிழ் மக்களின் மேம்பாட்டிற்கும் பெரும் தொண்டாற்றி, முத்தமிழ் வித்தகர் எனப் புகுத் பெற்ற விபுலாநந்த அடிகளாருக்கு நூற்றாண்டு விழாக்கானும் திருத்தாளில், அவரைப்பற்றி முழுமையாக அறிந்துகொள்ள விரும்புவோருக்கும், அடிகளாரர்ப்பற்றி ஆராய முற்படுவோருக்கும் பயன்படும் வகையில் அவரது ஆக்கங்களையும் அவரைப்பற்றிய எழுத்துக்களையும் தேடித்தொகுத்துத் தருவதாக இந்த ஆய்வடங்கல் அமைகிறது. அடிகளாரின் கல்விப் புவகமயீன் விளைவாகவும் அவரது ஆக்கங்களையின் பயனாகவும் வெளிவர்த்துள்ள அவரது ஆக்கங்கள் பற்றிய முழுமையான ஆராய்ச்சி கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் அவசியம் இன்று நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. விபுலாநந்த அடிகளாரது ஆக்கங்கள் பற்றி சில பட்டியல்கள் வெளிவர்த்துள்ளன. எனினும் அடிகளாரது அனைத்துக் கட்டுரைகள், நூல்கள் என்பனவற்றின் முழுமையான விவரங்கள் கொண்ட ஆய்வடங்கல் இன்னும் வெளிவரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'விபுலாநந்த அடிகள்: ஆய்வடங்கல்' என்ற இந்த நூல் விபரப்பட்டியலிலே தூப் பட்டுள்ள பதிவுகள் யாவும் ஆங்கிலோ-அமெரிக்கப் பட்டியலாக்க விதிகள் II இல் உள்ள விதிகளைப் பின்பற்றித் தயாரிக்கப் பட்டுள்ள போதிலும் தேவை நோக்கிச் சில இடங்களில் இந்த விதிகள் முழுமையாகப் பின்பற்றப்படவில்லை. இதன் முதற்பகுதியில் அடிகளாரின் ஆக்கங்கள் நான்கு பெரும் ரீவிகளாகவும், அப்பீரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் மேலும் சிறு ரீவுகளாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு ரீவும் தனித்தனி அகரவரிசை ஒழுங்கில் தரப்பட்டுள்ளது. விடயங்களின் தொடர்பு நோக்கியும், இதனைப் பயன்படுத்துவோரைத் தக்கடெறியில் வழி காட்டவும் வேண்டி, தேவையேற்படுமிடங்களில் வழிகாட்டி குறிப்புகள்(Cross References) கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை என்றாலேப் பற்றிய ஆக்கங்கள் பொருள் அடிப்படையிலும், உருவகப்பிரிவு (Form Division) அடிப்படையிலும் பகுக்கப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன.

நூல் விபரப்பட்டியல்கள் யீருநானம். மனிதப் பண்டியல், சமூகவியல் முதலிய அணைத்து அறிவுத்துறைகளைச் சார்ந்தும் வெளிவருகின்ற ஆக்கங்களை, வாசகங்கள் இனங்களிலிய உதவக்கூடிய விபரங்களை மட்டும் கொண்டவையாகவே இதுவரை பெரிதும் வெளிவர்த்துள்ளன. நூல் விபரப் பட்டியலிலுள்ள ஒடு நூலின் தாலைப்பினை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அந்த நூலின் உள்ளடக்கத்தினை அறிந்து கொள்ளுதல் என்னிலு. ஆய்வாளர்கள் தமக்கு வேண்டிய நூல்களை எளிதில் தெரிவுசெய்துகொள்ளப் பயன்படும் வகையில் விளக்கக் குறிப்புகளுடன் (Annotation) கூடியதாக நூல் விபரப் பட்டியல்கள் அமைதல் பொருத்தமானதாகும். இந்த அடிப்படையில் இவ்வாய்வடங்கலிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள ஆக்கங்களுக்கு விளக்கக் குறிப்புகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

பல்வேறுபட்ட அறிவுத்துறைகளிலும் கடோபாடுகொண்ட விபுலாநந்த அடிகளார் எழுதிய கட்டுரைகள், அவர் எாற்றுத் தாலுக்கீல் இலங்கையிலும் சமீருகத்திலும் வெளிவந்துகொண்டிருந்த கழகேசரி, இந்து சாக்னம், செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச் செல்லி, கலாநிதி, தமிழ்ப் பொழில், சீரபுத்த பாரத, வேதாந்த கேசரி முதலிய பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் இடம்பெறவாய்ன. இந்த ஆய்வடங்கலில் அவ் வெளியீடுகளைக் குறிப்பிடுகையில் சஞ்சிகையின் பெயரைத் தொடர்ந்து தொகுதி, பகுதி (மலர், இதற்கு என்ற சொல்லாட்சிகளைப் பயன்படுத்தாது

அவற்றுக்குரிய எண்கள் மட்டும் குறிப்பிடப் பட்டன. எடுத்துக்காட்டால் செந்தமிழ் தொகுதி 38 : பகுதி 11 (1941) என்பது செந்தமிழ் .— 38 : 11 (1941) என்குறிப் பட்டுள்ளதை காணக.

விபுலாநந்த அடிக்காரரைப் பற்றிக் கிடைத்த தலைமகள் அணைத்தும் இந்த ஆய்

வடங்கலில் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. சில தக் கலைகள் முழுமையாகக் கிடைக்காமையால் அவை தனிப்பாகுதியாக இருதியில் தாப்பபட்டுள்ளன. இன்றும் பல தகவல்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்படலாம். அத்தனு விபரங்கள் கிடைக்கும்போது அவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக இதன் மறுபதிப்பு வெளிவருதல் பயன்தருவதாகும்.

1. அடிகளாரின் ஆக்கங்கள்

அ. மொழி, இலக்கியம்

அ. 1 : மொழி

1. சோழ மண்டலத்துத் தமிழும் ஈழ மண்டலத்துத் தமிழும் / கலைமகள் கதமபம் : வெள்ளீவிழுபு மெளீயீடு .—(1957) பக் 193 - 200

2. தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்க மாநாடு.— (பதிவு: அ. 5: 51 பார்க்க)

3. தமிழ் மொழிப் பயிற்சி.— (பதிவு: அ. 5: 52 பார்க்க)

4. புத்தம் புதிய தமிழ்க் கலை ஆக்கம்.— (பதிவு: அ. 5: 55 பார்க்க)

5. வகரவெழுத்து / ஈழகேசரி .— 11:10 (15 - 9 - 40) : ப. 9,11.— உலக மொழி களில் வகரம் பெறும் இடம், தமிழில் வகரத்தின் சிறப்பு ஆகியன இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

6. The Gift of Tongues: an essay on the study of language / Prabuddha Bharata: Golden Jubilee Number.— (1943): P. 87 - 90.

அ. 2 : இலக்கியக் கட்டுரைத் தொகுப்புக்கள்

7. இலக்கியக்கட்டுரைகள் / தொகுப்பு கல்வி வெளியீட்டுத் தினாங்களும் — கொழும்பு: வித்தியாலங்கார வளாக அச்சகம். 1973 .— X 190 ப — இலக்கியச் சாலை, ஜயமும் அழகும், வண்ணமும் வழவும், சிவவும் பொழிலும், வீரியம் சால

மும், யாழ்ந்தும், இயலிசை நாடகம், ஆங்கில வாணி, மேற்றிசைச் செல்வம், சோழமண்டலத்துத் தமிழும் ஈழமண்டலத்துத் தமிழும், கலைச் சொல்லாக்கம், தென்னாட்டிற் பெருக்கெடுத்த அன்புப் பெருக்கு வடநாட்டில் பரவிய வரன் முறை ஆகிய கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன.

8. விபுலாநந்த ஆராய்வு | தொகுப்பு அருள்செல்வநாயகம். — சென்னை: கலை மகள் காரியாலயம் 1953.— 147 ப — பொருளுறவு சிறப்பு, அண்மீனந்தினையும், மேற்றிசைச் செல்வம் நாகரிகவராறு, எகிப்திய நாகரிகம், யவனபுரத்துக் கலைச் செல்வம், உலகபுராணம் முதலிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்தால் அமைந்துள்ளது.

9. விபுலாநந்த உள்ளாம் | தொகுப்பு ச. அம்பிகைபாகன்.— யாழ்ப்பாளைம். விபுலாநந்தர் அச்சகம், 1976.— 22 64 ப.— தவம், ஆண்மசக்தி தைத்தீங்கட்ட சிறப்பு, சைவக் சிறாரின் கல்வி, அறிவியல் விளக்கு, சந்தீரண் அறிவிக்கும் உண்மை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், கதீர் கால தேவாலயத்திற்குப் பணி, இந்துமதம், ஆண்மையும் பெண்மையும், யாழ்ப்பாளனத்தீர்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் முதலிய பதினைந்து கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன.

10. விபுலாநந்த செல்வம் | தொகுப்பு டி. ரி. செல்வநாயகம்.— மயிலாப்பூர். கலைமகள் வெளியீடு, 1963.— 182 ப.— அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினையும், செந்தமிழ்த் தொகுதியில் தொடர்ச்சி யாக வெளிவந்த விஞ்ஞான தீபம்,

- ஜயமும் அழகும் முதலிய கட்டுரைகளை யும், பஞ்சோலைக் காவலன் என்ற செல்லிபொரப்புக் கலைதையினையும், ஆங்கிலவாணி என்ற கட்டுரையையும் கொண்ட நூல்.
11. வீபுவாநந்த வெள்ளம் | தொகுப்பு டி. ரி. செல்வநாயகம்.— மதாஸ். ஓரியண்ட் லாஸ்ஸமன்ஸ், 1961.
- அ. 3: இலக்கியக் கட்டுரைகள்
12. அகலிகை வெண்பா: கலீநய ஆராய்ச்சி | ஈழகேசரி ஆண்டு மடல்.—(1939): ப. 25-27.—வெள்ளக்கால்சுப்பிரமணியப் பெருந்தகையின் அகலிகை வெண்பா வீற்கு அடிகளார் தரும் கலைத் தயம்.
13. ஆங்கிலவாணி | மணி ரலர்: பண்டிதமணி மு. கத்தேசச் செட்டியார் அவர்களின் 60 ஆவது நிலையை நிழாவையொட்டி வெளியிடப்பட்ட ரலர்.—ஆங்கில மொழி இலக்கியங்களின் சிறப்பினைக் கூறும் கட்டுரை.
14. கியங்கு சேர்ந்த காக்கை | ஈழகேசரி,— 11: 28, (2-2-41); ப. 4, .7—'பனிமா வியயப் பொருப்பகஞ் சேர்ந்த பொல் லாக் காக்கை' என்ற யாப்பருங்கலக் காரிகைத் தொடரின் ஆராய்ச்சி.
15. உணவு | தமிழ்ப் பொழில்.—17:1 (1941): ப. 9-13.
16. உலக புராணம் | செந்தமிழ்.— 39:1 (1941-42); ப. 19-31; கலாநிதி.—1:3 (1942); ப. 196-208.—தமிழர் நாகரிகத் தீண் பழங்கு; கடல் கடற்கு நாகரிகத் தைப் பரப்பியமை; கணிதம் முதலான நூலாக்கத்துறையில் தீற்றுமையுடையோ ராகத் தீகழ்ந்தமை என்பன விளக்கப்படுகின்றன.
17. உள்ளம் கவர் கன்வன் | ஈழகேசரி — 11: 24, (29 - 12 - 40); ப. 9; தமிழ்ப் பொழில்.—16, (1940): ப. 335-341.— தமிழ்கிலக்கியங்களிலும் தேவாரத்திற்குப் பதீகங்களிலும் உள்ளம் கவர் கன்வன் என்ற செற்றிநாடர் கையாளப்பட்டிருக்குமாற்றினை விளக்குகின்றது.
18. ஜயமும் அழகும் | ஈழகேசரி — 11: 29, (9 - 2 - 41); ப. 11; செந்தமிழ் — 38:1 (1940); ப. 29-34.— இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் வழகியல் பற்றியும் விளக்கப்படுகின்றது.
19. கண்ணகியார் வழக் குரை | தமிழ்ப் பொழில் — 17, (1940 / 41); ப. 59-61.
20. காந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கிருபத்தி ரண்டாவது ஆண்டு விழாவில் முன் நூற்று.— (பதிவு: அ. 5: 49 பார்க்க)
21. கலீயும் சாஸ்பும் | ஈழகேசரி — 11: 41 (11-5-41); ப. 5; செந்தமிழ் — 38:4 (1941); ப. 177 - 184.— வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியாரின் கலைதைகளிற் சிலவற்றினை ஆராய்ந்து அவற்றின் சிறப்பினைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ள இக்கட்டுரையில் அலகியல் பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகிறது.
22. குழலும் யாழுங்குதமிழ்ப்பொழில் — 17:1 (1940 / 14); ப. 26 - 30, 35 - 43.
23. சஞக வாழ்க்கை | ஆத்மஜோதி.— 18:3, (1966); ப. 70 - 75.— உலக வாழ்க்கையில் அன்றை இன்றியமையாமையினையும், இல்லற வாழ்க்கையில் நாயகன் நாயகியினையே அன்பு நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது.
24. தமிழ் இலக்கியத்தில் பத்துப்பாட்டு : ஈழகேசரி,— 11: 7 (25 - 8 - 40); ப. 9, 11; 11: 8 (1 - 9-40); ப. 9.— இபுத்துப் பாரத என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையில் வந்த கட்டுரையின் மொழிபொய்க்கப்பட்டுப்பாட்டு இலக்கியங்களின் பொருளங்மைப்புப் பற்றியது.
25. தமிழ்த் தொண்டு | இந்துசாதனம்.— (24 - 6 - 35); ப. 2.— தமிழ் மொழியின் பழம் பெருமையினை விளக்கி, புதிய ஆக்கங்களை உருவாக்குதல் தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்பினைப் பிற மொழிகளில் குறிப்பிடுதல், பிறமொழி இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழி பொய்க்கப்படுதல், ஆகிய பணிகளைச் செய்ய

- வேண்டும் என்ற கருத்து முன் வைக்கப் படுகிறது.
26. தமிழ் மொழி வரலாறு / மொழி பெயர்ப்பு சோ. நடராஜன் : ஈழகேசரி :— 9: 32, (26-2-39); ப. 3.— தமிழர்கள் மிகப் பழைய சாதியினர், அவர்தம் நாகரிகம் இன்றுவரை சிர் குலையாது நிலவிகின்றது என்ற கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரை.
27. தீருக்குறள் முதலதிகாரமும் தீருச்சீர புத்துத் தீருப்பதிகமும் | தமிழ்ப் பொழில் .— 16, (1939 - 40) : ப. 207-213
28. நகரமும் | ஈழகேசரி .— 11: 44 (1-6-41) : ப. 5, 11; செந்தமிழ் .— 38: 5 (1941) : ப. 193-200). — நீலப்பிரதிகாரத்திலும் சிவகஶிந்தாமணியிலும் நாடும் நகரமும் வருணைக்கப்பட மாறும், அவ் வழகுநயம் பெறும் சிறப்பும் ஆராயப்படுகின்றன.
29. நிலவும் பொழிலும் | ஈழகேசரி .— 11: 35 (23-3-41) ப. 5; செந்தமிழ் .— 38: 3 (1941) : ப. 99-112. — நிலவும் பொழிலும் தரும் இன்பத்தைப் புலவர்கள் இலக்கியங்களில் ஏடுத்துக் காட்டுமாறு விளக்கப்படுகிறது.
30. பாலைத்தீரி | தமிழ்ப்பொழில் .— 17 (1940 - 41) : ப. 246 - 49, 278 - 81, 306 - 09, 338 - 41; 18 (1941- 42) : ப. 5 - 12
31. புதிய தமிழ் இலக்கியம் .— (பதில்: அ. 5 : 56. பார்க்க)
32. பொருளூற் சிறப்பு | செந்தமிழ் .— 21 (1922) : ப. 123-130, 56 - 564. — இக்கட்டுரையில் தொல்காப்பேரியும், தீருக்குறள், அங்கீணந்தினை, ஜந்தினைக் கோவை ஆகியவற்றின் சிறப்புக் கூறப் படுகின்றது.
33. மதுரை இயற்றமிழ் மகாநாட்டுத் தலை மைப் பேருரை.— (பதில்: அ. 5: 57 பார்க்க)
34. மகையும் கடலும் | ஈழகேசரி:- 11:33 (13-4-41); ப. 19, 24; செந்தமிழ் .— 38:4 (1941) : ப. 169-176. — இலக்கியங்களில் வருஷனையாக அமைந்துள்ளது.
35. மாயாவாதிக் கடுஞ்கள் | ஈழகேசரி:- 18: 15(19-10-47) ப. 3, 8. — அடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டினை விளக்கும் கடுஞ்பகுதிகள்.
36. மேற்றிசைச் செவ்வும்/செந்தமிழ்.— 20: 10(1922) ப 381-390; 20:12 (1922) ப. 460-475; 21:4 (1923) : ப. 185-192; 21:12 (1923) : ப. 560-564; 22:4 (1924) 121-130. — மேல்நாட்டு நூல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படாமை, தமிழ் மெர்தி புறக்கணிக்கப் பட்டுமை என்பவற்றை முன்னுரையில் குறிப்பிட்டு, நாகரிக வரலாறு, யவனபுரத்துக் கலைச் செலவும் முதலிய அதிகாரங்களில் மேல் நாட்டு நாகரிகம், இலக்கியவைம் என்பன விளக்கப்படுகின்றன.
37. வண்ணமும் வழிவும்/ஈழகேசரி.— 11:33 (9-3-41) : ப. 5; 11:34 (16-3-41) : ப. 5.— சிற்ப ஒலியக்கலை பற்றியும் இலக்கியங்களில் ஒருபொருள்ளப் புலவன் ஏடுத்துக் காட்டும் தீருங்பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகிறது.
38. விஞ்ஞான தீபம் | செந்தமிழ்.— 20:11 (1922) : ப. 420-430; 21:1 (1922) : ப. 1-10; 21:2 (1922/23) ப. 61-58; 21:5 (1923) : ப. 245-251; 21:8 (1923) : ப. 349-356; 22:6 (1924) : ப. 209-222. — ஜம்பெரும் புதமும், அவற்றின் பகுதிகளாகிய இயங்குதினை, நிலைத்தினை முதலியன பற்றி ஆராயும் இக்கட்டுரை உற்பத்தி விளக்கம், தத்துவ விளக்கம், பதாரத்த விளக்கம் என முன்று சீரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு அவற்றை மேலும் ஒப்பிரிவுகளாக்கி ஆராயப்பட்டுள்ளது.
39. வீபுலாநந்தர் கடும்/ஈழகேசரி.— 18:34 (21-3-48) ப. 5, 7.— முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பிக்கு எழுதப்பட்ட இக்கடுத்தில் ஈழநாட்டில் உயர்ந்தீருந்த தமிழ் அறிவு குறைந்து வருவதைச் சுட்டிக் காட்டி தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழாத்

துடன் தலை நிமிஸ்து வாழ வேண்டும்; தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்ப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அ. 4. கவிதைகள்

அ. 4. 1 : கவிதைத் தொகுப்புக்கள்

40. விபுலாநந்த அடிகள் / ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்; தொகுப்பு ஆ. சதாசிவம்.- கொழுப்பு: சாகித்ய மண்டலம், 1966.-ப. 420-428.—“கனமுவக்கும் இன்மலர் முன்று” என்ற கவிதையுடன், சைகசீப்பியர், மில்தன், தெனிசன், உவேட்சேஷன் ஆகியோரது கவிஞர்களின் மொழி பெயர்ப்புக்களும் இடம் பெறுகின்றன.

41. விபுலாநந்தக் கலீத்தேன் / தொகுப்பு அடுள். செல்வநாயகம்.- மாற்பொணம்: மீலங்காபுத்தக்காலை, 1965.—128.- இந் நூலில் இலக்கியக் ட்ரைரைகளும் இறைவணக்கப் பாடல்களும், தாகூர், மில்தன் முதலானோரின் கவிஞர்களின் மொழி பெயர்ப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

42. விபுலாநந்தக் கலீமலர் (பதிய: ஆ. 2:70 பார்க்க)

அ. 4. 2: தனிக் கவிதைகள்

43. இமாசலமாத்திரை/ ஈழகேசரி.- 18:16 (2-11-47); ப.6,8.—இப்பாடலிலே தாய் நாட்டுப்பு, நாட்டின் சிறப்பு, இமாசலத் தொழில் முதலியண இடம் பெறுகின்றன.

44. கங்கையில் விடுத்த ஒலை / தமிழ்ப் பொழில்.- 18 (1941-42); ப. 411-41. — அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக விரிவுக்காரர் தீரு. கந்தகாமி அவர்கள் இறைவணி அடைந்தபோது, கந்தகாமி யீடும் கங்கையைத் தூது விடுவதாக அடிகளார் பாடிய கவிதை.

45. கங்கையில் விடுத்த ஒலை: கவி தை நயம் | விளக்கவுரை த. தூரைச்சுகம் -யாற்பாணம்: மீடி சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை, 1991.—21 ப.

46. முஞ்சோலைக் காவலன் / செந்தமிழ் 20 (1922): ப. 301-307:22 (1923): ப. 69-27.—தாகூரின் ‘கார்டனர்’ என்னும் ஆங்கிலக்-கவிதையை மொழி பெயர்ப்பு.

47. வங்கத்துதித் தெங்கதீர் வெந்தன் / நூற்று பி: (சித்-வைகா. 1933): ப. 17-20—தாகூரது கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பு.

அ. 5: தலைமைப் பேருரைகள்

48. இயலிசை நாடகம் / ஈழகேசரி.— 13:6 (9-8-42): ப. 3; 13:7 (16-8-42): ப.3; 13:8 (23-8-42); ப.3.—துரை முத்தமிழ் மாநாட்டில் நீண்டத்திய தலைமைப் பேருரை.

49. காந்தைத் தமிழ்க் கங்கத்தின் இருபத்தி ரண்டாவது ஆண்டுவிழு. வில் முன்னுரை/ தமிழ்ப்பொழில்.- 8:12 (1932-33); ப. 441-445.—பண்டைத் தமிழ் மக்களின் சிறப்பு, மொழியின் தொன்மை என்ப வற்றைக் குறிப்பிட்டு, சிறநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, கல்விமேம்பாடு முதலியவற்றை அவதாரித்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்கு ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என அறிவுறுத்தப் படுகின்றது.

50. சொல்வன்மை / ஈழகேசரி .— 9 : 43 (28-5-39) : ப. 5, 14 .— ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்து முதலாண்டு விழு வில் நீகழ்த்திய தலைமைப் பேருரை. ஒரு விடயத்தை நயம்பட, தெளிவாக எடுத்துரைத்தல். வேண்டும் என்பது இலக்கியச் சான்றுகளுடன் விளக்கப் படுகின்றது.

51. தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்க மாநாடு : தலைமையுரை / செந்தமிழ்ச் செல்வி 15 : 2 (1936-37) ப. 99 - 102 ; 15 : 3 (1936-37) : ப. 149 — 155 .— சிறமொழிக் கொற்களைத் தமிழாக்கம்

செய்வது பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின் தலு.

52. தமிழ்மொழிப் பயிற்சி/ஸமூகேசர்.— 15: 39, (1-4-45) : ப. 3 .— வட்டுக் கோட்டை ஆசிரியர்களுக்கு மகாநாட்டில் திகழ்த்திய பேருரை. வடமொழிற் தாக் குத்தினால் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும், தமிழ் மொழியில் கலைச் சொற்களும் கண்ணால்களும் உருவாக வேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.
53. திருவண்ணாமலைச் சௌவர் மகாநாடு : தலைமைப் பேருரை / ஸமூகேசர்.— 6: 25 (29-12-35) : ப. 9; 6: 26 (5-1-36) : ப. 1 .— சௌவரின்றிக் கொள்கைகள் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.
54. தூங்கி ஸ்ரீத்தி சௌவர்கள் மகாநாடு : சுவாமி ஸிபுலாந்தர் உருக்கம் / ஸமூகேசர் .— 9: 16 (30-10-38) : ப. 10, 12. — யாழ். இந்துக் கல்லூரி யில் நடைபெற்ற சௌவர்கள் மகாநாடு அல் அடிகளாரின் தலைமைப் பேருரையிற் 'புதிய கல்விச்சட்டம்' பற்றிய கருத்தினையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
55. புத்தம் புதிய தமிழ்க்கலை ஆக்கம் : புவலர் மகாநாட்டுத்தலைமைப் பேருரை/ ஸமூகேசர் .— 4: 44 (20-5-34) : ப. 7; 4: 46 (3-6-34) : ப. 2; 44: 47, (10-6-34) : ப. 4: 44: 48, (17-5-34) : ப. 4.— மறைந்து கிடக்கும் தமிழ்க் கலைகளைப் புற்றுத் தீழுகுச் செய்தல், புதிய கலைகளைத் தமிழில் உருவாக்குதல், மறை மொழி நூல்களைப் பிறமொழியில் வெளிவரச் செய்தல் முதலிய கருத்துக்களைக் கொண்ட இவ்வகையில் பழந்தமிழ் நூல்களின் சிறப்பும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.
56. புதிய தமிழ் இலக்கியம் / ஸமூகேசர் .— 14: 14 (17-10-43) : ப. 7 .— யாழ்ப்பாணம் தமிழ் இலக்கிய மறு மலர்ச்சீச் சங்கத்தில் பேசிய கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரை. மொழி

நூல், குத்தத்தலைவனின் பண்பு என்பனவற்றைக் கவனத்தீர்க்காண்டு குத்தகளை எழுதல் வேண்டும் என்பதும், மொழி பெயர்ப்புச் செய்யும்போது அவதானிக்க வேண்டிய அங்கங்கள் எனவென்பதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

57. மதுரை இயற்றுமிழ் மகாநாட்டுத் தலைமைப் பேருரை / செந்தமிழ்.— 39:10, (1942) : ப. 465 - 480 .— தமிழ்மொழியின் தொண்டமை, பழும்பெரும் நூல்களைப் பாதுகாத்தல், தமிழில் இலக்கியங்கள், சமயச் சார்பான இலக்கியங்கள் ஆகிய விடயங்கள் பற்றியதாக அமைதுள்ளது.

ஆ. சமயம், தந்துவம்

- ஆ. 1: சமயக் கட்டுரைகளும், நூல்களும்
58. சங்க காலத்துத் தெய்வ வழிபாடு / நூயிறு .— 1. (ஜப் - கார். 1933) : ப. 301 - 304 .— பழந்தமிழ் மக்களின் வழிபாட்டு முறைபற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.
59. சர்வம் சக்தி மயம் / இந்துசாதனம் .— (3-10-35) : ப. 2 .— நவராத்திரி விரதத்தின்போது வழிபடும் தெய்வவருவின் நடவில் பராசக்தியும், இருமருங்கும் கலைமக்களும் தோற்றுவரென்றும், இவர்கள் இருவரும் பராசக்தியின் புத்திரிகள் என்றும், இத்தீருவானும் ஒவ்வொன்றிலும் அறங், பொருள், இன்பத்தையும் அவற்றின் நிவுகிய விடுபேற்றினையும் அளிக்கும் இயல்லை என்பதனையும் விளக்குகிறது.
60. திருவண்ணாமலைச் சௌவர் மகாநாடு : தலைமைப் பேருரை.— (பதிவு: அ. 5 : 53 பார்க்க)
61. தென்னாட்டில் ஊற்றுப்பதை அண்புப் பெருக்கு வடநாட்டில் பரவிய வரன் முறை / செந்தமிழ்.— 40: 2, (1943) : ப. 73 - 80; 41 (1943/44) : ப. 41 - 46 .— சாதிப்பேற்றின்றி சமய

- ஒற்றுமையால் மக்கள் ஒன்றாக வாழ வேண்டுமென்பது குறிப்பிடப்படுகிறது.
12. நடராஜ வடிவம், தில்லைத் திருநடைம்.— சென்னை: ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமட்டம், 1940.— வேலனை யூர் திருவாட்டி சன் மக்கள்கள் பொன்னம்மா நினைவாக 1985ல் மீண்டும்வெளியிடப்பட்டது. இறைவனின் உருவத்திருமேனி பற்றியதாக நடராஜ வடிவம் என்ற கட்டுரையும், ஜந்தோழில் பற்றியதாகத் தில்லைத் திருநடைம் என்ற கட்டுரையும் அமைந்துள்ளன.
  63. பத்தினித் தெய்வம் | ஸ்ரீலங்கா.— (யூன் 1951) : ப. 16 - 17.
  64. விண்ணுவகம் | ஈழகேசரி ஆண்டு மட்டம் — (1938) : ப. 12 - 14.— சத்தியலோகம், வைகுண்டலோகம், சிவலோகம் ஆகிய முன்றுமே வீண் ணுவகங்கள் ஆகும் என்பது விளக்கப் படுகிறது.
  65. வீபுலாந்த அழுதம் | தொகுப்பு டி. ரி. செல்வநாயகம்.— சென்னை: கலாநிலையம், (தி. இல்லை) .— ப. 148.— மக்களுக்கு வழங்கிய போதனை கருதும் அழுத வாக்கும் நிறைந்த கட்டுரைகளைக் கொண்ட நால்.
- ஆ. 2: பாடல்கள்
66. தில்லிமாநகரத் திருவமர் மாஸ்பண் திருக் கோயிற் காட்சி | செந்தமிழ்.— 40: 1 (1942) : ப. 1 - 8.— மகதாட்டுச் சிற்ப நலம் பொருந்தத் தில்லிமாநகரத்தில் அமைக்கப்பெற்ற திருக்கோயிலை வருணித்துப் பாடப்பட்டுள்ளது.
  67. தேவபாணி | ஈழகேசரி .— 18 : 5 (3-8-47) : ப. 3: தமிழ்ப்பொழில் 22 (1946) : ப. 135.— புதுக்கோட்டைக் கண்ணமயிலுள்ள பேரையுர் அம்பாள் அள்களையில் அமைந்துள்ள முத்தி வீராயகர் மீது பாடிய தோத்திரப் பாடல்.
  68. மகாலஷ்டி தோத்திரம் | செந்தமிழ்.— 22 : (1924) : 241 - 245.
69. வீபுலாந்த அடிகள் .— (பதிவு: அ. 4.1 : 40 - பார்க்க).-
  70. வீபுலாந்தக் கவிமலர் | தொகுப்பு அருள் செல்வநாயகம் .— யாழிப் பாணம் : ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை, 1965 .— 128 ப.— நான் கு பகுதி களைக் கொண்ட இந்நாலி நின் முதற் பகுதியில், இறைவழிபாட்டுப் பாடல்களும், இரண்டாம் பகுதியில் சமயப் பெரியார்கள் பற்றிய பாடல்களும், முன்றாம் பகுதியில் தத்துவக் கருத்துக்கள் பொதிந்த பாடல்களும், நான்காம் பகுதியில் தாங்களின் பூஞ்சோலவக் காவலன் என்ற கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பும், உட்வேசவேத், சில்தன், கீத் ஆகி யோர் கவிதைகளின் மொழி பெயர்ப்புக்களும் இடம்பெறுகின்றன.
  71. வீபுலாந்தத்தேன் | தொகுப்பு டி. ரி. செல்வநாயகம் .— காஞ்சிபுரம்: முத்தமிழ் அச்சகம், 1956 .— 142 ப.— ஈசனுக்கு வணக்கம். தேவி வணக்கம், கோயில், மலர்மாலை, மகாலஷ்டி தோத்திரம், பெருந்தேவபாணி முதலிய பாடல்களும், விராயகக் கடவுள், நம் நாட்டின் பெருமை, வைத்திக்கெந்தி முதலிய கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.
- ஆ. 3: தத்துவம்
72. நம்பிக்கை நம்மை ஈடேற்றும் | ஈழகேசரி .— 3 : 1 (10-7-32) : ப. 1.— கிகாழும்பு இராகிறுஷ்ண ஆச்சிரமத்தில் திகழ்த்திய உரையின் சாரம். மனிதன் இறைவனிடத்து நம்பிக்கை வைத்து ஏந்தச் செயலையும் தன்னால் செய்ய முடியும் என்ற உறுதியுடன் செயற்ற வேண்டும் என்ற கருத்துக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.
  73. நம்மவர் நாட்டு ஞான வாழ்க்கை .— சென்னை: ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமட்டம், 1957 .— மொழி பெயர்ப்பு நால்.
  74. வீபுலாந்தர் மணிசௌழிகள் | தொகுப்பு ந. நடராஜா.— மட்டக்களப்பு: மட்டநகர் வீபுலாந்தர் இ. என்றமன்றம் 1976 .— ப. 68.

இ. தலைகள்

இ. 1: கட்டுரைகள்

75. இசைக் கிரங் | செந்தமிழ்.— 38: 9 (1941): ப. 401 - 410; 39: 2 (1941/42): ப. 55 - 68; 39: 11 (1942): ப. 509 - 521.— சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக் காதையிலும் ஆய்வுக்கியர் அரவையிலும் குறிப்பிடப்பட்ட ஏழைபெருஞ் பாஸ்லக்கண அழப்படையாகக் கொண்டு இசைக் கிரங் கிரங்கை வகுத்தனர்.
76. இயலிசை நாடகம்.— (பதிவு : அ. 5: 48 பார்க்க)
77. எண்ணல்லவை | செந்தமிழ்— 38: 11 (1941): ப. 473-82.— இசைக் கிரங்கை வகுப்பதற்கு உடலும் நோக்கில் எண்ணல்லவை பற்றியதாக இக்கட்டுரை அணுக கிறது.
78. எண்ணும் இசையும்/தமிழ்ப்பொழில்.— 17 (1940-41): ப. 67 - 71, 95 - 107, 127 - 130, 158 - 160.
79. ஜயஞம் அடுதும்.—(பதிவு: அ: 3: 18 பார்க்க)
80. கவியும் சால்பும்.— (பதிவு : அ : 3 : 21 பார்க்க)
81. சங்கீத பாரிஜாதம் | செந்தமிழ்.— 39:12 (1942): ப. 525 - 534.— அண்ணல்லவன் முதல் எண்ணும் பெரியார் வட்டமொழியில் எழுதிய ‘சங்கீத பாரிஜாதம்’ எண்ணும் நாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம்புக் கருவிகளை வாசிப்போருக்குப் பயன்படும் அலங்காரங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுகிறது.
82. சுறுதி வீணை | தமிழ்ப்பொழில்— 18, (1941 - 42): ப. 41 - 48, 81 - 87.
83. சுவாமி விபுலாந்தரும் சங்கீத விசாரணையும் | ரூயிடு.— (1933): ப. 373 - 74.— வட இலங்கைக் கங்கீத சபையில் பூர்வீக தமிழுக் கங்கீதம் எண்ணும் பொருளில் நிகழ்த்திய சொற்பொழியில் கங்கீத சுரங்கள் பற்றி அடிகளார் கூறிய கருத்துக்கள் தாப்பட்டுள்ளன.

84. தீருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் தேவாரத்தில் வரும் நட்பொடைப் பண்ணீண்டுடேக்கட்டுவனங்கள்/செந்தமிழ்.— 41: 1 (1943): ப. 9 - 14.

85. தீரா மகளீர் இன்னினை சப் பாடல் / ஈழகேசரி.— 11:25 (5-1-41): ப. 11; தமிழ்ப்பொழில்.— 16 (1933 - 1934) ப. 291 - 296.— ரீணபாடும் தேஜாடாம் மட்டக்களப்பு வாலியிடில் எழும் இன்னினையைப் பற்றியது.

86. பண்ணும் தீற்றும்/ஈழகேசரி.— 11: 37 (6-4-41): ப. 3, 5; 11 - 39 (27- 4- 41) ப. 5; 11:40 (4- 5- 41): ப. 5.— யாழ் இசை பற்றிய விளக்கம்.

87. பண்ணிராயிரம் ஆதி இசைகள் | ஈழகேசரி —13: 18, (15- 11- 42): ப. 36.

88. பாரிஜாத வீணை/செந்தமிழ்.— 42 : 1 (1944); ப. 1 - 4.

89. வங்கியும் | செந்தமிழ்.— 39:8 (942): ப. 373 - 376.— வங்கியும் எண்ணும் குழந்தையின் துணையளவு கணக்கொண்டு அக்குறவியிலே தோற்றுவதற்குரிய இசைச் சுரங்களை வரீந்து கொண்ணும் வழிவகை கூறப்பட்டுள்ளது.

90. வசந்தன் வலி | புநிலங்கா.— (ஒட்டோ பர் 1953): ப. 31 - 32; (ஜன. - பெப். 1954): ப. 23 - 24, 30.— ரீயுத்தபார தத்தில் அடிகளார் எழுதிய கட்டுவனியின் தமிழாக்கம்.

91. வண்ணமும் வடிவும் (பதிவு அ: 3: 38- பார்க்க)

92. The Harps with a thousand strings / Ceylon University Review.— V:1 (1947): P. 21 - 38.

இ. 2: நூல்கள்

93. மதங்க துளாமணி எண்ணும் நாடகத் தமிழ்நூல் .— மதுவா: மதுவாத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, 1926 .— xxii 116 ப. .— நாடக இலக்கணம் — உறுப்பியல், சுவாமி, பொருள்;

- பதினொரு ஆடவ்வகை முதலான வீடு யங்களும் சேக்டியரது வரலாறும் அவரது நாடாக இயல்புகளும், அவரது நாடகங்களிலிருந்து பல்வகை நாடகச் சுல்வகளுக்குரிய நாடகப் பகுதிகளும் அப்பட்டுள்ளன. சேக்டியரின் 9 நாடகங்களிலிருந்து சீல பகுதிகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டும் தரப்பட்டுள்ளன.
94. யாழ்நூல்.—தஞ்சை: கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, 1947.—(27)402, 96, ப.—பண்டைத்தமிழ்நாட்டில் வழக்கீலிருந்த இசைக்களுவிகள் பற்றியும் அவற்றோடு தொடர்புடைய இசைத் தமிழ் பற்றியும் சங்கலிக்கியுள்ளன, தெப்பத்தோரம் அடியார்க்கு நல்லார்களை, மற்றும் வடமொழி யிலுமைந்த இசைநூல்கள் என்பவற்றைத் துணைகொண்டு ஆராய்வ தோடு, தீருமுறைகள், நாலாயிரத்தில்யைப் பீரபந்தம் என்பவற்றில் பயின்றுவந்த பண்ணீசை முறைகளும் யாழ் நூலிலே வீரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஈ. கல்வி

95. இலக்கியம் கற்றித்தல் / ஈழகேசரி .— 15:40 (13-4-45): ப. 3, 26.—மாணவர்களுக்கு ஏற்ற இலக்கிய பாடத்திட்டங்களை அமைத்து, இலக்கியான முறையில் இலக்கிய இலக்கணங்களையும், மேற்றிசை மொழிகளையும் கற்றித்தல் வேண்டும் என்ற குறுத்து அறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

2. அடிகளாரைப் பற்றியன

அ. வரலாறும் முத்தமிழ்ப் பண்ணியும்

அ. 1: கட்டுரைகள்.

100. அம்பலவாணன், ச.—விபுலாநந்த அடிகள் / ஸ்ரீலங்கா — 4:5 (1952) : ப 23-30 : 4:6 (1952) ; ப 21-23.—அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, சொல்லாக்கப்பணி, யாழ்நூல் அரங்கேற்றம், பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தும், தேசபக்தி ஆகியவற்றோடு, அண்ணவழிபாட்டில் அவறுக்கிருந்த ஈடுபாடும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

96. செழுங்கலை நியமமும் வட்டமொழிக் கல்வியும் | கலார்த்தி .— 2:2 (1946). ப. 49 - 51.—பல்கலைக்கழகங்களில் போதிக்கப்படுகின்ற கல்வி துறைகள் பற்றிக் குறிப்பிடப், ஆங்கில மொழியுடன் கிரேக் லத்தீன் மொழிகளையும், சிங்களத்துடன் பாளி சமஸ்கிருதம் ஆகிய வற்றையும் கற்றிப்பதுபோல, தமிழுடன் வடமொழியினையும் கற்றித்தல் வேண்டும் என்பது வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

97. தூங்கி விழுத்த சைவர்கள் மாகாநாடு .— (பதிவு : அ. 5:54 பார்க்க)

98. பயனுள்ள கல்வி / ஈழகேசரி — 4 : 34 (4-3-34) : ப. 1 ; 4 : 35 (11-3-34); ப. 1, 4; 4 : 36 (18-3-34) : ப 1 ; 4 : 37 (25-3-34) : ப. 3 ; செந்தமிழ்ச் செல்வி .— 12 : 9, 10 (1934) .— உடற்பயிற்சி, உபைபயிற்சி எனக் கல்வியை இருவகைப்படுத்தி விளக்கப் பட்டிருக்கிறது.

99. புதிய கல்விச்சட்டம் : யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கள் ஏகமணதாக ஆதரிக்கின்ற கூரி / இந்துசாதனம் .— (24-10-38); ப. 5.— புதிய கல்விச்சட்டம் தேசிய முறையிலான கல்வியை ஒன்றுபடுத்தி வளர்த்து வருவதற்கு ஏற்ற சொன்னையினை முன்னைப்பதனை விளக்கி, அதனை ஆதரிக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பிடப்படுகின்றது.

101. அரியரத்தினம், இராஜா.—அடிகளாரை வணக்குவோம் / ஈழகேசரி .— 18 : 4. (27 - 7 - 47) : ப. 4, - இமயமலைச் சாரலில் அடிகளார் தவப்பள்ளியில் இருந்து கூறிய கருத்துக்களும், யாழ் நூல் ஆக்கம், அடிகள் பத்திராசிரியராகப் பணிபுரிந்துமை ஆகியன பற்றியும் அப்பட்டுள்ளது.

102. .....—போாசிரியர் கவாழி விபுலாநந்தர்/ ஈழகேசரி .— 14:27 (3-1-44): ப. 3.— அடிகளாரின் அறிவுத் தீர்வனை

- யும் தமிழ்மொழுக்காற்றிய தொண்டி னையும் விளக்குகின்றது.
103. அலியார், டி. எல்.—முத்தமிழ் மறுவலர்க் கிக்கு வித்திட்ட முதலறிஞர் விபுலா நந்தர் | சுதந்திரன்.—(21-7-69).
104. இரத்தினம், கா. பெ. ——முத்தமிழ்ப் பெருங்புலவர் | ஈழகேசரி.—18: 4 (27-7-47) : ப. 3, 8. —கவாழிகளின் முத்தமிழ்ப் புலவையினையும், தொண்டி னையும் விளக்குகிறது.
105. இராஜதுரை, செ.—நீரா மகளிஞர் அடிகளாகும் | ஆத்மஜோதி.—18: 3 (1966) : ப. 86 - 87. — மட்டுநகர் வாழில் பாடும் மின்களின் இதையினையும் இளங்கோவாடிகள் தீவுமரீல் காட்டிய இசைபற்றிய ஏறுத்துக்கணையும் கொண்டு யாழ்நூல் உருவாக்கிய தீரனைக் அறிப்பேகின்றது.
106. ஈழத்தின் கிருகணகள் | ஆத்மஜோதி.—18: 3 (1966) : ப. 67 - 69. — அடிகளானவரையும் நாவலரையும் ஒப்சிட்டு நோக்கப்பட்டுள்ளது.
107. ஈழவேந்தன்— ஈழத்து அறிஞர் விபுலா நந்த அடிகள் | தீனகரன்.—(18-7-63)
108. ....— யாழ்நூல் தந்த விபுலாநந்த அடிகள் | பூநிலங்கா.—7: 10 (1955) : ப. 7-8, 28. — அடிகளாரின் வரலாறு, கல்விப்பணி, தழிக்கலைச் சொல்லாக்கப்பணி, இசை, நாடக நூல்களை உருவாக்கியமை என்பன பற்றியது.
109. ....—விபுலாநந்த அடிகள்/நான்கா வது அனைத்துவக்த்தமிழுராராய்ச்சி மாநாடு: நினைவுமலர்.—(1974): ப. 65 - 67. — அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாறும், தொண்டும் குறிப் பிடப்படுகின்றன.
110. க. சபா. ஆர்.——சென்னையில் சுவாமி விபுலாநந்தர் | ஈழகேசரி.—12:29 (1-2-42) : ப. 3.
111. கணபதிப்பிள்ளை, மு.— விபுலாநந்த அடிகள் (1892-1947) | ஈழநாட்டுங்கு தமிழ்ச்சுடர் மணிகள்.— சென்னை: பாரி நிலையம், 1967.— ப. 198 - 205.
112. கதிரேசு செட்டியார், மு.— அறிவுக் களஞ்சியம் சுவாமி விபுலாநந்தர் மறைவு | ஈழகேசரி.—18:6 (10-8-47) : ப. 3, 8. — சுவாமிகளின் பேச்சுத் தீர்ம். இசை, நாடக நூல்களை இயற்றியமை, கலித்துவம் என்பன ஆராயப்பட்டுள்ளன.
113. கந்ததயா, வி. சி.— விபுலாநந்த அடிகள் | மட்டக்களப்புத் தமிழகம்.— யாழ்ப்பாணம்: ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியிட்டு மன்றம், 1964.— ப. 300 - 315. — அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, கலித்துவம், சமயத் தொண்டு, கல்விப்பணி, இசைப் பணி முதலிய விடயங்கள் விளக்கப் பட்டுள்ளன.
114. கு. அ.—பேராசிரியர் விபுலாநந்தர் | ஈழகேசரி.—18:4 (27-7-47) : ப. 3. — அடிகளாரின் கல்வி மேபாடு, பேராசிரியர் பணி, தமிழகத்துப்பேரறிஞர்கள் அவரிடம் காட்டிய மதிப்பு, அவர் இசை ஆராய்ச்சி நூலை உருவாக்கியமை என்பன பற்றியது.
115. குலரத்தினம் க. சி.—விபுலாநந்த அடிகள் | வெளிச்சம்.— (கார்.-மார் 1991) : ப. 24 - 27. — அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாறு பணிகள் பற்றிய சுருக்கக் கட்டுரை.
116. கோவீந்தசாமி, மு.— அடிகளார் மின் வார்: தமிழ்சை வளர்த்த விபுலாநந்தர் | ஈழகேசரி.—22:5 (29-7-51) : ப. 3. — இசைத்தமிழுக்கு அடிகளார் ஆற்றிய தொண்டுகளை விளக்குகின்றது.
117. சபர்,—யாழும் யாழ்நூலும் | தீனகரன்.—(18-7-59)
118. சாத் சந்தோ, கு.—முத்தமிழ் வித்தவர் விபுலாநந்த அடிகள் | ஆதவன்.— 2:5 (1988): ப. 63-64.— சுவாமிகளின் சீறப்பு, அவரது முத்தமிழ்ப் பணிகள்.

- மொழியாட்டுத் தீர்மைகளைச் சொல்லாக்குத்தில் அவர் காட்டிய ஆர்வம் ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.
119. சுற்றுணாம், ம.— நாவலரும் வீபுலாநந்தரும் | நாவலர் நூற்றுண்டு மலர்.— (1979): ப. 239 - 247. — இரு வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பெரியார் கணக் காலத்தின் ரீண்ணையில் ஒப்படப்பட்டுள்ளது.
120. ———— விரகத்திற்கு வீபுலாநந்த அடுக்கு | சமூகத்திப்பும். — (ஆவணி. 1969): ப. 31 - 34. — இசை, நாடக நூல்களைப் படியும், சமயம், தர்க்கம், கல்வி, மொழி ஆராய்ச்சி ஆகிய விடையங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியும் முத்தமிழ்ப் பணி புரிந்து தீர்மை விளக்குகின்றது
121. சிதம்பரச் சேப்டியார், பெ. ராம சீதா.— அருங்கலை நிதியாக: அடுக்கார் யாழ் நூல் | ஈழகேசரி. — 17 : 45 (22-6-47): ப. 3. — யாழ்நூல் அரங்கேற்று விழாவும் அடுக்காரின் இசைப் பணி, யாழ் நூலின் முக்கியத்துவம் என்பன அறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.
122. சிவமுமாரன், கே. எஸ்.— வி.வாநந்தர்: தமிழ்த் தீர்மாய்வு முன்னோடி/பண்பாடு — 1 : 2 (1991) ப. 19 - 26.— அடுக்காரின் மேண்டப்பேச்சுகள், கட்டுரைகள் என்பனவற்றை ஆதார மாக்கொண்டு தமிழ்த் தீர்மாய்வுத் துறைக்கு அவர் முன்னோடியாக விளை அகின்றமை ஆராயப்பட்டுள்ளது.
123. சிவகுருநாநாதன் சி.— முதற்றமிழ்ப் போசிரியர் | ஸ்ரீலங்கா, — 4 : 4 (1952): ப. 19 - 20.— அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதற்றமிழ்ப் போசிரியராக அடுக்கார் பதிலீயேற்றமை தொடர்பாக வெளிவந்த கட்டுரை.
124. சிவத்தம்பி, கா.— வீபுலாநந்தரின் புலமை நெறி: சுவாமி வீபுலாநந்தரின் புலமை அனுகுமுறைக்கு ஆதாரமாய் அமைந்த முத்துறையைப் பற்றிய ஒரு விரிவான
- ஆய்வுக்கான ரோம்பக் குறிப்பு. | சுவாமி வீபுலாநந்தர் நூற்றுண்டு வீழாச் சிறப்பு மலர்: இந்துசமய கலாசார அலுவலகள் அமைச்சின் வெளியீடு. — (1992). — வீபுலாநந்த அடுக்கார் அறிவியலைத் தமிழியல் ஆய்வுக்கும் இசைத்தமிழ் ஆய்வுக்கும் பயன்படுத்தியுள்ள புலமை நெறியின் சிறப்பும், அவரது கணவிப் புலமையும், சமய - சமூக நிறுவனங்களுடைய அடுக்கார் கொண்டிருந்த தொடர்புகளும், உலகளாவிய ஆய்வு நோக்கும் இக்கட்டுரையில் அனுகப்பட்டுள்ளன.
125. சிவநேசச்செல்வன், ஆ.— தமிழியல் வளர்ச்சியின் முன்னோடி சுவாமி வீபுலாநந்தர் | ஈழநாடு : வாரமலர்.— (7-4-74).
126. சிவப்பிரகாசம், நம.— முத்தமிழ் முதற் றுர் | ஈழகேசரி.— 18 : 4 (27-7-47) ப. 5.— சுவாமிகளின் தூயபண்புகள் சொற்றிற்றன, அவர் தமிழ்மொழிக்காற்றிய தொண்டு என்பன விளக்கப்பட்டுள்ளன.
127. செபாத்தினம், க.— முத்தமிழ் வித்தகர் வீபுலாநந்தர் | வீரகேசரி. — (25-3-12)
128. ....— வீபுலாநந்தரின் தேசிய நோக்கு/தீனகரன்.— (27-7-77).— எல்லா மதத்தினரும் கல்விகற்க உதவும் வகையில் சிவானந்த வித்தியாலயத்தை நிறுவியமை, மாணவர்கள் அங்கு தமிழுடன் சிங்களத்தியும் கங்க வாய்ப்பினை ஏற்றுத்தீக் கொடுத்துமை, பல்கலைக்கழகத்தில் சிங்கள மாணவர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும் தாமே தமிழ்மொழியைப் போதித்துமை முதலிய செயற்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டி, அடுக்காரின் தேசிய நோக்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.
129. செல்வநாயகம், அருள்.— அருள்திறு வீபுலாநந்த அடுக்காரின் அறிவுரை | தீனகரன்: சுவாமி வீபுலாநந்தர் மலர். — 21-5-62)

130. — வித்தகர் வீபுலாநந்தரின் பிறப்பிடம் மிறந்த இரகசியங் | தினபதி .— (19-7-68).
131. — வீபுலாநந்த அடிகள் | லீரகேசரி. — (13-7-58).
132. — வீபுலாநந்தர் கவிதை நயம் | லீரகேசரி. — (14-7-57).
133. தீவிலைநாதன், சி.— வீபுலாநந்தர் கவிதை நிறை | மட்டக்களப்பிள் நடைபெற்ற தமிழ்நாட்டில் வாசிக்கப் பட்ட கட்டுரை. — (1976). — அடிகளின் உற்பண்ணவாம். சொல்லாட்சிக் கிறப்பு. ஒருசக் கிறப்பு என்பதை அவர் இயற்றிய சமீபச் சார்பான் கவிதைகள் வாயிலாக ஏடுத்துக்கொட்டப்பட்டுள்ளன.
134. துவரசாமிப்ரீஸ்னை, ஓளவை.— அருள் தீரு. வீபுலாநந்தவடிகள் | செந்தமிழ்ச் செல்லீ. — 22: (1947 - 48) : ப. 27 - 29. — அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பின்னணியில் அவர் யாழ்நூல் உருவாக்கியமை, பேராசீரியராகவும் பத்திராதிபராகவும் பணி புரிந்துமை ஆகியன பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன.
135. நடராஜா, வை.— யாழ்நூல் வீளக்கும் .— சாவகச்சேரி : ஜோதி இரத்தினார் அச்சகம், 1956. — 12 ப. — யாழ்நூலைக் கற்போருக்குப் பயன் படக்கூடிய விளக்கக் குறிப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.
136. நடராஜானந்தா, சுவாமி.— யாழ்நூல் யாழ்நூல் வீபுலாநந்த அடிகளார் | லீரகேசரி.— (19-07-61)
137. பட்டு.— சுவாமி வீபுலாநந்தர்/ஆதவநா மாணவர் வரர இதழ்.— (பவ. 1963) : ப. 3, 5 — அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாறு தரப்பட்டுள்ளது.
138. பழந்தமிழ் இசை ஆராய்ச்சியும் சுவாமி வீபுலாநந்த அடிகளின் யாழ்நூலும் | பண்பாடு. — 1: 2 (1992) : ப. 39 - 42. — தமிழ் இசை இயக்கம், யாழ்நூல் அரங்கேற்றம், தமிழ்சை ஆராய்ச்சி, தமிழ்சைக் குத்த தொண்டாற்றியோர், யாழ்நூல் ஆகிய விடயங்கள் பற்றிய குறிப்புகளின் தொகூப்பு.
139. பாக்கியநாயகம், ஸி.— மட்டுங்கர் வழக்கு மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த முத்த மிழ் வித்தகர் | தொண்டான், — 23:5 (1991) : ப. 12.
140. — முத்தமிழ் வித்தகர் வீபுலாநந்த அடிகள் | தேசிய தமிழ் சாகித்தீய வீழுா 1991: சிறப்புமலர். — (1991) : ப. 61 - 64, — பாடும் மீன் எண்ணைப் பொசித்தி பெற்று, அடிகளாரால் நிராமகளிர் இசை எண் வர்ணிக்கப்படுத் தமிழ் இசைபற்றி யாழ்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மயினையும், அவரது முத்தமிழ்ப் பணியினையும் விளக்குகின்றது.
141. பாலசுந்தரம், இ. — தமிழ் மொழி பற்றி வீபுலாநந்த அடிகளாரின் நோக்குகள் | வீபுலாநந்த அடிகளார் நூற்றாண்டு வீழுாச்சிறப்பு மலர் : கல்வித் தினைக்களம், வ. வி. யா.— (1992). — தமிழ் மொழிப்பற்று, தமிழின் புணிதம், தனித் தமிழில் எழுதுதல், தாய் மொழிவழிக்கல்வி, மொழி பெயர்ப்புக்கள், தமிழில் உடமொழித்தாக்கம், மொழி மீயல் நோக்கு, கலைச்சொல்லாக்கம் முதலான விடயங்கள் ஆராயப்பட்டு, அடிகளாரின் தமிழ்மொழிப்பற்று விளக்கப்பட்டுள்ளது,
142. — புட்சித் துறவி வீபுலாநந்த அடிகளார் | தளிர். — 1:1 (1992). — பழைய பேசுவோரைக் கண்டித்தல் தீராட்டு நல்லறிஞர் குறுத்துக்களைத் தமிழில் மொழி பெயர் த்தல். ஆங்கில மோகம் கொண்டோரைக் கண்டித்தல், தாய்மொழி வழிக் கல்வியின் சிறப்பை எடுத்துவிளக்கல், தாய் நாட்டிற்காக்க தன்னையே ஈகம் செய்த மக்களை வழி படல் முதலான அடிகளாரின் பண்புகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.
143. — யாழ்நூல் — ஓர் அறிமுகம் | சுவாமி வீபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு வீழுாமலர் : சுவாமி வீபுலாநந்த நாற்

- நூண்டு வீழுச்சைப், மட்டக்களப்பு. — (1992). — இதால்காப்பியம் கூறும் இசை இலக்ஞைச் செய்திகள், யாழ் வகைகளைப் பற்றிய ஆய்வு. அவற்றை உருவாக்கியமை, யாழ்நூலில் பாயிரையல், யாழ் உறுப்பியல், இசைநரம்பை, தேவாரவியல், ஒழியை ஆகிய பகுதிகளில் ஆராயப்படும் வீட்யங்கள் பற்றி இக்கட்டுரையில் அனுகப்பட்டுள்ளது.
144. ... — யாழ்நூல் வீத்தகர் விபுலாநந்தர் | வீரகேசரி. — (16-7-78); (23-7-78)
145. .... — விபுலாநந்த அடிகளார் / தீணகரன். — (29-3-72)
146. .... — விபுலாநந்த அடிகளார்; நாடு, மக்கள், மொழி, கல்வி, பண்பாடு பற்றிய நோக்கு | தமிழிழு நோக்கு. — 2 (1992): ப. 17-28. — அடிகளாரின் தாயகப்பற்று, மொழிப்பற்று, மாநில எல்லைகடந்த சேவை, சமூகசேவை, கல்விக்கோட்டாடுகள், சமய சமரசநோக்கு முதலான வீட்யங்களும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கான கலைச்சொல்லாக்கம், மொழிபெயர்ப்பு, பல்கலைக்கழகக் கல்வி, தமிழ்மொழி மூலசுனை உயர் கல்வி என்ற வீட்யங்களும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.
147. .... — விபுலாநந்த அடிகளாரின் யாழ் நூலும் இசைத் தமிழாய்வும் ! சவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு வீழுச் சிறப்புமலர்; இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சின வெளியீடு. — (1992). — விபுலாநந்த அடிகளாருக்கு இசைத் துறையில் ஈடுபாடு ஏற்பட்ட சின்னை இசைத்தமிழ் வரலாறு, யாழ். நூலின் பொருளமைப்பு, பண்ணிசை மரபு, கர்நாடக இசை மரபு என்பனபற்றி விளக்கமான ஆய்வுடையதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.
148. புதோம்பரண், மா. — சுவாமிகள் வரலாறு ! ஸமுகேசரி. — 18 : 4. (27-7-47) : ப. 5; 18:5 (10-8-47) : ப. 3.
149. .... — போாசிரியர் ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலாநந்தர் | ஸமுகேசரி. — 12:37 (29-3-42) : ப. 3.
150. .... — முத்தமிழ் வீரகளார் / யாழ். ஆரிய தீராவீட் பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் : வெள்ளி வீழு மலர். — (1950) : ப. 155. — தமிழ் மொழிக்கு அடிகளார் செய்த தொண்டு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன,
151. .... — விபுலாநந்த அடிகள் ஸ்ரீவந்தகர். — (ஜூலை 1962).
152. பூபாலமிள்ளை, செ. — நூனத்தந்தையாக வீளங்கிய விபுலாநந்தர் | ஸமுநாடு. — (13-5-62).
153. .... — தீருமகள் அருள் பெற்ற செந்தமிழ் மாழுனிவர் / ஆத்மஜேஷன் (19-7-62).
154. .... — முத்தமிழ் வீத்தகர் விபுலாநந்தர் நீணவு | ஸமுநாடு. — (15-7-62).
155. பூபலோகசிங்கம், பொ. — யாழும் வீணையும் | தேசிய தமிழ் சாகித்திய வீழு 1991 சிறப்பு மலர். — (1991) : ப. 24 - 27. — யாழ் நூலில் கூறப்பட்டுள்ள யாழும் வீணையும் பற்றிய கருத்துக்கள், பழந்தமிழ் இலக்கியச் சாக்கியுக்களோடும், ஆராய்ச்சி நூல்களோடும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.
156. பெரியதம்பிப்பீன்னை, ஏ. — துறவி களார் சிதைந்த இசைத்தமிழை மீண்டும் உருப்பெற வைத்த அருள்துறவி விபுலாநந்தர் | வீரகேசரி. — (18-7-62).
157. பொன்னம்பலம், சி. க. — அடிகளாரின் வாழ்வும் பண்பும் / தீணகரன். — (10-10-67).
158. அருகேச முதலியார், செ. — விபுலாநந்த அடிகள் / யாழ்ப்பாணப் புல

பெர்கள். — சென்னை: தெ. செ. நா.
ப. குழாய், 1979. — ப. 56 - 68.

159. யென்னாகுரு, சி. — விபுலாநந்த அடிக
ளாரின் சமூக, கலை, இலக்கிய நோக்கு
— மட்டக்களப்பு; விபுலாநந்த நூற்
நாண்டு விழாச் சபை, 1991. — vii.
41 ப. — கவாழி விபுலாநந்தர் நினைவுப்
பேசுதார். — அடிகளார் வாந்த காலப்
பகுதியில் இந்தியாவிலும் இலங்கை
யிலும் நிலைய அகப்புறங் தழுவ்களின்
அள்ளணியில் அடிகளாரின் சமூக
கலை, இலக்கிய நோக்குகள் ஆராயப்
பட்டுள்ளன. அவர் மேற்கொண்ட
சாதி - சமய சமாச நோக்கும், அவரது
கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளும்,
இத்துறை சார்ந்த அவரது பணிகளும்
ஆராயப்பட்டுள்ளன.

160. யோசநாதன், த. — மட்டக்களப்புப்
புலவர்கள் / ஈழகேடரி. — 20 : 4
(16-10-49); ப. 5, 12.

161. விபுலாநந்தரை நினைவு கூரவோம் /
சாளரம். — (யூன் - ஜூலை, 1991)
— ப. 5 - 7. — விபுலாநந்த அடிக
ளார்து பணிகளைக் கோட்டுரைக்காட்டி
கல்வியின் குறிக்கோள் பற்றிய அடிக
ளாரின் நோக்கும் மிகச் சுருக்கமாகத்
ஏற்பட்டுள்ளன.

162. வெள்ளாவாரணன், க. — அருள் தீரு
விபுலாநந்த அடிகளார் வாந்தகை
வரவாறு / தமிழ்ப்பொழில். — 23
(1947).

163. வெங்கடாமி, மயிலை சௌ. — முத்
தமிழ்ப் பேராசிரியர் உயர்திரு விபுலா
நந்த அடிகள் / இறைவன் ஆடிய எழு
வகைத் தாண்டவு : விபுலாநந்தர்
நினைவுமலர். — சென்னை : 1948. —
ப. 78. — அடிகளாரின் வாந்தகைக்
குறிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

164. வேலாயுதபிள்ளை, செ. — விபுலாநந்த
அடிகள் தமிழ்த் தொண்டு / கலைவாணி
. — (மாசி - வைகா. 1965)

அ. 2. ரூல்கள்

165. கிராசுதுரை, செ. — அருள்தீரு வீரபு
லாநந்த அடிகள். — கொழும்பு
கிழஞ்சமய கலாசார தற்கு அலுவல்கள்
அமைச்சர், 1979.

166. சுழுத்துப் பூராடனார். — விபுலாநந்தர்
அடிகளைத் தமிழ். — கஞ்சாநு
சிக்குடி: ஜீவா பதிப்பாச்சி, 1984 — 112
ப. — மீண்டும் தமிழ்த் தொபந்த வழி
விலை அமைந்துள்ள இந்தாலின் ஒவ்வொரு
பாடலிலும் மட்டக்களப்பு வரும்.
துறவின் அவசியம், மாக்கை நிலை
யாகும் அடிகளாரின் வரவாறு என்பன,
இடம்பெறுகின்றன.

167. கந்தையா, வி. சி. — விபுலாநந்த
ஆராய்வு வீளக்கம். — யாழ்ப்
பாணம்: ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை, 1965
. — விபுலாநந்த ஆராய்வு என்னும்
நாவில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளை
விளக்குவதாக அமைகின்றது. நாவின்
இறுதியில் ‘அடிகளாரின் உராநடைச்
சிறப்பு’ என்னும் கட்டுரை இணைக்கப்
பட்டுள்ளது.

168. கொளி காந்தன், அ. — யாழ்ப்பாண
சமூக உருவாக்கமும் விபுலாநந்தரும்
(1920 களில்). — யாழ்ப்பாணம்: சாள
ரம் வெளியீடு, 1992. — 39, பீ. —
விபுலாநந்த அடிகளார் யாழ்ப்பாணம்
இந்து காங்கிரஸ்டன் இணைந்து செயற்
பட்டமையும், அவர் மேற்கொண்ட சமூ
கச் சிர்திருத் நாவடிக்கைகளும்
1917 - 1926 வரையான காலப்பகுதி
யில் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் செந்தப்
கொண்டிருந்த போது ஏற்பட்ட நிதந்திர
களும் சமூக, சமய அரசியற் தீண்ணீ
யில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆறுமுத
நாவலர், சேர். பொன். இராமநாதன்
ஆகியோரது சமூக, எல்லீக் கோட்பாடு
களிலிருந்து வேறுபட்ட விபுலாநந்தரின்
செயற்பாடுகள் முற்போக்குக் கொண்டவை
என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

169. செல்வநாயகம், அருள். — விபுலா
நந்த அடிகள். — தீரு நெல்வேலி:
தெ. செ. சி. நா. ப. குழக், 1966. —
192 ப. — மீறப்பு, வளர்ப்பு, ஆகிரியப்

- பணி, துறவுறந்தை, பொதுநலப்பணி கள் கூட்டுத்தொண்டுகள், தமிழ் ஊழியர், மாநாடு நூல் அரங்கேற்றம் ஆகிய கட்டுரைகளில் அடிகளாரது வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பின்னணியில் அவரது முத்தமிழ்ப் பணிகளும் ஆராயப் பட்டுள்ளன. நூலின் இதுதியில்லது அடிகளாரின் மறைவு, பற்றிய இரக்கங்களாக கள் என்பனவும் தாப்பட்டுள்ளன.
170. ....—விபுலாநந்த இணபம்.— கொழுப்பு; தமிழ்துறைப் பதிப்பகம், 1973— 16 ப. — அடிகளாரது வாழ்க்கை வரலாறு ஏற்பட்டுள்ளது.
171. சொக்கலிங்கன், க. — விபுலாநந்தக் கலீத்தேனில் விளைந்த பக்தி அழுதம் — யாழ்ப்பாணம்: ஆசீர்வாஷம் அச்சகம், 1984.— 26 ப.— தீரு வாட்டி செல்லவையா குருக்கள் பொன்னம்மா நினைவுமலர்.— அடிகளாரது இறைவணக்கப் பாடல்களைச் சமகால பக்திப் பாவாணர்களின் பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டு, அடிகளாரது பாடல்களிலுள்ள தஞ்சைக் குருத்துங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.
172. விபுலாநந்த அடிகள் | தொழுப்பு மு. திருநாவுக்கரச. — சென்னை: தி. மா. கோபாலகிருஷ்ணகோன், 1951.— 145 ப:— அடிகளாரது வாழ்க்கை வரலாற்றுடன் அவரது கவிதைகளிற் சிலவும் இடம்பெற்றுள்ளன.
- ஆ. அடிகளாரின் கல்வீப்பணி
173. அழகரெத்தினம், செ.— சுவாமி விபுலாநந்தரின் கல்வீச் சீந்தனைகளும் தொண்டுகளும்: கலை முதுமாணிப் பட்டத்தீற்கான பகுதிக் தேவையினை மூர்த்திசெய்யும் பொருட்டு யாத். பல்கலைக்கழகத்தீற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை.— 1983.— 312 ப.— அடிகளாரின் வாழ்க்கை, கல்வீவளர்ச்சி, கல்வீத் தஞ்சைவும், பல்கலைக்கழகக் கல்வி, போதனா பொழி பற்றிய கருத்துங்கள், கல்வீச் செயல்முறை, கல்வீத் தொண்டுகள் முதலிய விடயங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன,
174. சிவப்புரகாசம், வை. கா.— விபுலாநந்தரின் கல்வீச் சீந்தனைகள்.— கணுவாஞ்சிக்குடி: ஜீவா பதிப்பகம்.—
175. நடராஜானந்தா, சுவாமி — தீழுக்கிலங்கையின் உதயஞாயிறு : விபுலாநந்த அடிகளாரும் கல்வீப்பணீயும் — ஆத்ம ஜோதி.— 18:3 (1966) ப. 80-84.— தீழுக்கிலங்கை மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவும் வண்ணம் பாட காலைகளை நிறுவ அடிகளார் எடுத்த நடவடிக்கைகள், மொழிப்பற்று, சமயப் பற்று என்பவற்றை மக்களிடையே பரவச் செய்துமை ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன.
176. ....— சுவாமி விபுலாநந்தரும் சிவானந்த வித்தியாலயமும்/தீனாகான்.— (19. 7. 61)
- இ. அடிகளார் பற்றிய கவிதைகள்**
177. உயர்திரு. சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்கள்: கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து 22 வது ஆண்டு விழுவில் அடிகளார் தலைமை வகித்த போது சங்கத்தினர் பாடு வரவேற்றுப் பாடல் / ஈழுகேசரி. :— 18:4 (27-7-47). ப. 1
178. சுத்தானந்தர், பரமஹம்ஸதாசன், கணேசயர், சீ—சுவாமி விபுலாநந்தரைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்கள் / ஆத்மஜோதி.— 18:3 (1966) ப. 65.
179. சௌமசுந்தர பாரதியார், ச.—யாத் தூல் அரங்கேற்றி வீழு வாழ்த்து / ஈழுகேசரி.— 18:5 (3-8-47): ப. 3
180. தோம்பரன், மா.— பூர்மத் விபுலாநந்த சுவாமிகள் / ஈழுகேசரி.— 18:5 (10-8-47) ப. 3
181. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, ஏ.—விபுலாநந்த சுவாமிகள் தெய்வீகம் அடைந்துமை குறித்துப் பாடிய செய்யுள்கள்/ ஈழுகேசரி.— 18:4 (27-7-47): ப. 4.
182. ஜகந்நாதன், கி. வா.— உவமைக்கு ஒரு வண் இல்லாதவன் / ஆத்மஜோதி.— 18:3 (1966) : ப. 79-80.

ந. அடிகளார் பற்றிய மலர்கள்

183. அடிகளார் படிவமலர் .— காலை தீவு: வீபுலாநந்தர்சிலை நிறுவனக் குழுவெளியீடு, 1969.— ப. 284.— அடிகளாரின் முத்தமிழ்ப் பணிகளை எடுத்து விளக்கும் கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் இடம்பெறும் இம்மலரில் இலக்கியப் பூங்கா என்ற பஞ்சியில் இலக்கியக் கட்டுரைகள் சிலவும் இடம் பெறுகின்றன.
184. இளம்தினாற் : வீபுலாநந்தர் மலர் .— 1965.
185. உள்ளக்கமலம்: திருக்கோணமலை இராம கிருஷ்ண மிடன் இந்துக்கல்லூரி சஞ்சிகை.— யாழ்ப்பாணம்: சாந்தி பிரஸ் 1982.
186. உள்ளம்: வீபுலாநந்தர் நினைவு மலர்.— மட்டக்களப்பு: பட்டினப்பு மகா வீத்தி யாலயத்தின் வெளியீடு, 1978.
187. ஈழமணி: வீபுலாநந்தர் நினைவு மலர்.— கொழும்பு: சிவோன் பிரஸ் 1948.
188. சமுத்தீபம்; வீபுலாநந்தர் மலர் .— ஆடி திதி, 1969.
189. நடராஜா, ச.— வீபுலாநந்தம் .— மட்டக்களப்பு: ராஜங் அச்சகம், 1979.— இது அடிகளாரின் ஆக்கங்கள் பற்றிய சருக்கப் பட்டியல் ஆகும்.
- உ. பத்திரிகை, சஞ்சிகைச் செய்திகள்
190. அடிகளார் சமாதி வீழு: மட்டக்களப்பு வைபவும் | ஈழகேசரி .— 18:4, (27-7-47) ப. 1, 8.— அடிகளாரின் இறுதிச்சடங்கு நிகழ்ச்சி.
191. ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் | ஞாயிறு.— (ஆவ - 40, 1933): ப. 271.— அடிகளார் பேராசிரியராக இருந்த அன்னா மலைப் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு நிக்கியபோது அவரது தமிழ்ப் பணியின் முக்கியத்துவம் பற்றி எழுதப்பட்ட குறிப்பு.
192. கணேசையர், சி.— பெரும் ரீவு | ஈழகேசரி .— 18:2, (27-7-47): ப. 1.— அடிகளாரின் மௌறவையாட்டி வெளிவந்த குறிப்பு.
193. கல்கத்தா பாரதி சங்கம்: வீபுலாநந்தர் வீழு | ஈழகேசரி .— 20:39 (7-5-50) ப. 8.
194. கற்பகத்துவம் இழந்தோம்: அருள்திரு. கவாழி வீபுலாநந்த அடிகளாரின் பிரீவு குறித்து அறிஞர் கூறியவை | ஈழகேசரி.— 18:4, (27-7-47) : ப. 2.
195. கவாழி வீபுலாநந்தர் | ஈழகேசரி.— 18:4, (27-4-47) : ப. 4.— அடிகளாரின் மறைவுச் செய்தி, அடிகளாரின் மொழிப்புலை, குணவியல்புகள், சமூக நோக்கு என்பவற்றை அடக்கி யுறிப்பு.
196. கவாழி வீபுலநாந்தர் அவர்கட்டு இமாசல அணுப்பு: 'ஸ்ரீபுத்தபாரத' ஆசிரியராகப் புதிய நியமனம். யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்ரீயாவினை | ஈழகேசரி.— 10:6, (6-8-39).
197. தமிழ்ப் பெருமகனார் | ஈழகேசரி .— அடிகளாரின் மறைவு 18:5, (3-8-47): ப. 3.— குறித்துத் தமிழகத்துப்பெரியார்களின் இரங்கங் குறிப்புக்கள்.
198. தமிழ்ப் பேராசிரியர் | ஈழகேசரி .— 14:6, (15-8-43) ப. 1.— அடிகளார் கூவுங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டங்கையாட்டிவெளிவந்த குறிப்பு.
199. பெருத்த நிடம் | வீரகேசரி .— (27-7-47)
200. பேரின்பராசா, பெ. — வீபுலாநந்தர் நினைவு தினவீழுக்கள், 1987 | வயல் .— 1:3 (1987): ப. 50-63.— கிழக்கிலங்கையில் 1987 இல் வீபுலாநந்த வீழுக்கள் நடத்தப்பட்டமையற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
201. மறுஙலர்ச்சிச் சங்கத்தில் | ஈழகேசரி .— 14:14 (17-10-43) ப. 7.

202. முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி வீபுலாந்தர் நாற்றாண்டு வீழு | தொண்டன் .— 23 : 04. (யூன். 1991) : ப. 17 - 18.— அடிகளாரின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய குறிப்புக்களும், வீழு வகு உதவ அழைப்பும் தாப்பட்டுள்ளன.
203. முத்தமிழ் வித்தகர் வீபுலாந்தர் / சாளரம்.— 1 : 2, (1992) ப. 4.— அடிகளார் பற்றிய குறிப்பும் நூற்றாண்டு வீழு பற்றிய செய்தியும்.
204. யாழ் நூல் வரங்கேற்றுவீழு : வீபுலாந்தர் அடிகளாரின் பெரும் பணி / ஈழகேசரி.— 17 : 45, (12-6-47) : ப. 1.— இசைத்தமிழுக்கு அடிகளார் ஆற்றிய பணியினை அறிஞர்கள் பாராட்டியும்.
205. யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் / ஈழகேசரி.— 14 : 14, (17-10-43) : ப. 7.
206. வீபுலாந்தர் அடிகள் நீணவு: முத்தமிழ் மகாநாடு / ஈழகேசரி.— 18 : 37 (11-4-48) ப.— வைத்திஸ்வர வித்தியால யத்தில் நீண்ட வீழு பற்றியது.

3. அடிகளாரின் ஆக்கங்களில் முழுமையான விபரங்கள் கிடைக்காதவை

A. நூல்கள்:

1. உமா மகேசுவரம்,
2. வணைச் தோத்தீரமாலை
3. கதீரையம்பநி மாணிக்கப் பின்னையார் இரட்டை மணிமாலை.
4. கரும் யோகம் (மொழி பெயர்ப்பு)
5. குமாரவேணவா மணிமாலை.
6. சுப்ரீரமணிய சுவாமிகள் இரட்டை மணி மாலை.
7. ஞான யோகம் (மொழி பெயர்ப்பு).
8. வீவேகானந்த ஞான தீபம்: சம்பாஷ்ணைகள் (மொழி பெயர்ப்பு)
9. வீவேகானந்தரின் வமெரிக்கப் பிரசங்கம் (மொழி பெயர்ப்பு)

207. வீபுலாந்தர் அடிகளார்: திருகோணமலையில் படத்தீறப்பு வீழு / ஈழகேசரி .— 20 : 2, (24-7-49) : ப. 8.

208. வீபுலாந்தர் நீணவு; தமிழ்ப் பேராசுரக்கள் வீருந்து / ஈழகேசரி .— 18 : 38, (25-4-48) ப. 1.

209. வீபுலாந்தர் வீழு: அடிகளாரின் புலமையும் சேவையும் / ஈழகேசரி .— 22 : 6 (12-8-51) ப. 2, 8.—

210. வீபுலாந்தரும் தண்டிகப்படக்கூடாது . / சாளரம்.— (செப். 1991) : ப. 15.— பல்கலைக் கழகத்திலும் பாடசாலை களிலும் வீபுலாந்தர் நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படுதல்பற்றிய கவவுக்கள் தெரப்பட்டுள்ளன. இவ்விதமின் அட்டைப் படத்திலும் அடிகளாரின் படம் இடம் பெற்றுள்ளது.

211. ஸ்ரீமத் சுவாமி வீபுலாந்தர் மஹாவு: தமிழ் நாட்டேப் பல்கலைக்கழக முதற்றமிழ்ப் பேராசிரியர் / ஈழகேசரி .— 18 : 4 (22-7-47) : ப. 1

212. ஸ்ரீமத் சுவாமி வீபுலாந்தர் அவர்கள் பிரிவு / இந்துசாதனம்.— (22-7-47)

ஆ. கட்டுரைகள்

10. அறத்துப் பாலாராய் ச்சி / இராம திருஷ்ண வீஜயம் .— (1923).
11. அறம் / வீவேகானந்தன் .— (1926)
12. அறிவு வினக்கு / வீவேகானந்தன் .— (1926)
13. ஆண்மையும் பெண்மையும் / வீவேகானந்தன் .— (1926)
14. ஆண்ம சக்தி / வீவேகானந்தன் .— (1925)
15. இந்து மதம் / வீவேகானந்தன் .— (1926)

16. திலக்கியம் கற்றலும் திலக்கியச் சுவை
 யிலிடுப்பதும் | கல்முனை ஆசீரியர் விடு
 ஆஸாக்காடு உபநியாசங்கள்.— (1939)
17. திலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் அவைவ
 தற்காண திட்டம் | விவேகானந்தன்
 .— (1927)
18. கண்ணகியார் அடிசில் சமைத்தல் /
 குமரன்.— (1923)
19. கதீர்காமம் / விவேகானந்தன் .—
 (1926)
20. கல்லீப் பஞ்சியாரின் புதிய சட்டம் /
 இந்துசாதனம்.— (1937)
21. காலைப் பொழுது கடவுள் வழிபாடு/
 விவேகானந்தன்.— (1926)
22. குமரநாயகன் எமக்கு ஆண்ம நாயகன் /
 சங்ஸ்வதி — (1928)
23. சந்திரன் அறிவிக்கும் உண்மை /
 விவேகானந்தன்.— (1926)
24. தீலப்பதி கார் அங்கேற்றியக்காடுத்/
 விடுதலை .— (1935)
25. தீர்ப்பக்கலைகள் / விடுதலை.—(1935)
26. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் / விவேகா
 னந்தன் .—(1926)
27. தமிழில் ஏழுத்துக்குறை / கலைமகள்
 .— (1941)
28. தவம் / விவேகானந்தன், -- (1925)
29. தீருக்குறள் மாட்சி / செந்தமிழ்ச்
 செல்லவி.— (1932)
30. தீருமுருகன் இளைய வனப்பு / குமரன்
 .—(1923)
31. தேவரும் சிறுவரும் / சரஸ்வதி .—
 (1927)
32. தேவரும் மாணிடரும் / விவேகானந்
 தன்.— (1926)
33. நாம்பிக்கையும் செயலும் / இராம
 சிருஷ்ண விஜயம். — (1931)
34. பண்டைத்தமிழிசை ஆராய்ச்சி / விடு
 தலை.— (1935)
35. பண்ணையற்றிறாமும் தீற்தீறாமும் / செந்
 தமிழ் .— (1943)
36. பயனற்ற கல்வி/குமரன்.—(1934)
37. பரத சாத்திரம்/கலாந்தி .—(1942)
38. பரமானந்த சுவாமிகள்/இராமகிருஷ்ண
 விஜயம். -- (1941)
39. பழந்தமிழரின் யாழ்ச் சுறுவிகள் / கலா
 ந்தி .— (1942)
40. பாரதி பாடல் / விவேகானந்தன்.—
 (1927)
41. பூவுலகின் தற்கால உலை / விவேகா
 னந்தன் .— (1926)
42. மறுசிறப்புண்மை / இராமகிருஷ்ண
 விஜயம் . — (1940)
43. யோகமார்க்காம்/இராம கிருஷ்ண
 விஜயம் .— (1940)
44. வசந்தன் கவி / வோகோபகாரி.—
 (1941)
45. வினைப்பியன் / இராமகிருஷ்ண
 விஜயம் .-- (1924)
46. வைத்துநெறி / இராமகிருஷ்ண
 விஜயம் . -- (1923)
47. The Application of the Vedantic Ideal
 Educational Problems / Prabuddha
 Bharata.— (1940).
48. The Book of Books of Tamil Land—
 Thirukkural / Vedantakesari.—(1940).
49. Buddhism and Tamil Literature /Vedanta
 kesari.— (1922).
50. The Divine Ambassador / Prabuddha
 Bharata.— (1940).
51. The Harps of Ancient Tamil Land ; the
 twenty two strutis of Indian Musical
 Theory / Culcutta Review.—(1941).
52. Influence of the Tamil Nayanmars/Prabu
 - ddha Bharata.—(1941)
53. The Origin and Growth of Tamil
 literature / Sri Ramakrishna Centen
 ary Memorial Volume.
54. The Phonetics of the Tamil language /
 Modern Review.
- 55: Plato and Indian Philosophy / Vedanta
 Keasri.—(1922)
56. The Principle of Relativity / Vedanta-
 kesari .-- (1922)

இக்கட்டுரை அச்சிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட பின்

திரட்டப்பட்ட தகவல்கள்

I. அடிகளாரின் ஆக்கங்கள்

1. அழுதலீஸ்னே பால் குடிக்கும்.— மட்டக்களப்பு: மட்டக்களப்பு அச்சியந்திரசாலை, 1925.
2. உலகியல் வீளக்கம் /பதிப்பு.—யாறுப் பாணம்: கிளவ் சீரின்டங்ஸ் வேஷன், 1922
3. கணேச தோத்தீர பஞ்சக்கமும் கதி ரையம்பதி மாண்பிக்கப் பின்னை யாரிரட்டை மணி மா வையும் கோதண்ட நியாயபுரிக் குமர வேணவ மணி மாவையும்.—சங்காளம்: சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, 1915
4. நாவலர் மெய்க்கீர்த்தி மாவை.—யாறுப்பாணம்: சைவப்ரோகாச அச்சியந்திரசாலை, 1968.
5. புனைந்துரை/பூர்ச்சிந்தலிலை; வே. தா தீயாகாஜிலீஸ்னை.—1927.
6. முகவுரை | கிறித்தவமும் தமிழும்; மயிலைச்சினி வேங்கடகாமி.—சென்னை தெ. செ. தி. நூ. ப. குடுக்கம், 1936
7. வீபுலாந்தர் மணிமொழி நாற பது | தொழுப்பு செ. பூபாலஹீஸ்னை.— மட்டக்களப்பு: அரசு செப்பந்தியார் அச்சகம், 1962.
8. வேதிநால், இனயபு நால் | கலைச் சொற்கள்.— தீடு நெல்வேலி: சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம், 1938, — ப. 24—34.— இரசாயனனியலில் ஆங்கில மொழியில் வழங்கும் 973 சொற்களுக்குத் தமிழில் கலைச் சொற்கள் தாப்பட்டுள்ளன.

II அடிகளாரைப் பற்றியன

9. அம்மிகைபாகன், ச.— சுவாமி வீபுலாந்தர்யர் கல்வி கு ஆற்றிய பளிகள்.— சமுதாய மறு ஒரசாம். (தி. இல்லை); 9ப்

10. செவ்வநாயகம், அருள்.— அடிகளார் பேசுகிறார்.—(1972).

11. .... — வீபுலாந்த அடிகள்/ நறுமலர் மாவை.— கொழுப்பு: கலா நிலையம், 1957. — 67-84

12. ஜோசுந்தாம், ஆ — முத்தமிழ் வித்தகர்.— சென்னை: அருளகம் வெளியீடு, 1965.

13. பழனியாண்டி, ஆர்— முத்தமிழ்ப்புலர்.— சென்னை: தேஷினல் பப்ளிசிஸ் கொம் பனி, 1949 — ப. 53 — 107

14. பெரியதம்பிப் பின்னை, ஏ.— வீபுலாந்தர் பீட்சிப் பத்தும் சரித்தீரச் சுருக்க மும்.— மட்டக்களப்பு: இந்து பரிபாலன சுபையார், 1960,— 11 ப. — அடிகளாரின் முத்தமிழ்ப் பணிகளை விதர்த்தி கூறி அடிகளார் உடல் நலம் பெறவேண்டும் என வெண்டிப் பாடும் 10 விருத்தப் பாடல் களும் அவரது வரலாற்றுச் சருக்கமும், அடிகளார் இயற்றிய நூல்கள் சிலவற்றின் வீபரங்களும் தாப்பட்டுள்ளன.

III மலர்கள்

15. அருள் திரு. வீபுலாந்த அடிகளாரது ஓராண்டு நினைவு இதற்.— ஆண்கள் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், மட்டக்களப்பு (1948)

16. வீபுலாந்தர் நினைவு மலர் — வீபுலாந்த முத்தமிழ் மன்ற வெளியீடு, நொக்கிமுணை — (1956)

17. வீபுலாந்த மறைவுநாள் நினைவு மலர்.— கல்முனை ஆசிரிய சமாச வெளியீடு, — (1948)

18. வீபுலாந்த வெள்ளிவீழா மணிமலர்,— சுவாமி வீபுலாந்த நூபகாந்த சுபை அக்கரைப்பற்று .— (1949)

விபுலாநந்தர் ஆய்வியல் பற்றிய ஒரு பிரச்சனை மையம்

[விபுலாநந்தர் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் தொடர்ச்சி பற்றிய ஒதுக்கீப்பு]

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
தலைவர், நுண்கலைத்துறை

விபுலாநந்தர் பிறந்த நாறாவது ஆண், டுன் (1992) பொறுது, அவ் “வைபவத்” தீவிணக்கொண்டாடுவது, நமது நார்மிகப் பெறுப்பு ஆகவுள்ளமையினால், விபுலாநந்தர்பற்றிய பல நிலைப்பட்ட ஏழுத்துக்கள் இவ்வடிடத் தெவளிவந்துள்ளன.

இந்தக் கொண்டாடுகைக்கான ஆயத்தும் 1991 க்கு முன்கூட செய்யப்படாததாலும் பெரும்பாலும் 1992 கூடனே இவ்வார்வங் கை “நார்மிப்” போகக்கூடியதாக இருந்தலாலும் நமது இலக்கியப் பண்பாட்டின் ஓர் அம்சமாகவாலும், விபுலாநந்தர் பற்றி இப் பொறுது எழுதப்படுபவை, நின்டகாலமாகத் தொடர்ச்சியாகமேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளாக இருந்தல் முடியாது.

எழுதப் படும் சீல கணத்தியான ஆராய்ச்சிகளும் மிகக் குறுகிய காலத்துள் முடிக்கப் படத்தக்கனவானவையாகவே இருந்தல் முடியும்.

இந்த ஒரு நிலைமை காரணமாகப் பெரும்பாலான ஆராய்ச்சிகள் ‘தவிர்க்க முடியாத வழியில், அவரது ‘ஆர்மை’ பற்றியவைகளே அமைந்துவிடுக். மிகச் சொற்பாளனவையே பொருள் நிலைப்பட்ட ஆய்வுகளை அமையும். பெரியோர்களின் பங்களிப்புக்களை அவர் வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து ஈர்த்திரம் வெளிவருவன வாகவே கொள்ளுக் கூர் அனுஞ்சுமுறையும் நம்மிடையே வண்ணமூடன் நிலவுவதால், பங்களிப்புக்களைப் படர்க்கை ஒருமையில் வைத்துப் பார்க்கும் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இந்த ஒரு புல்லை நிறுத்துவாரம் விபுலாநந்தர் பற்றிய ஆராய்ச்சியைப் பெரிதும்

பாதிப்பதாக உள்ளது. இப் பாதிப்பு இரண்டு காரணிகளினரலே ஏற்படுகின்றது.

(1) விபுலாநந்தரின் ஆர்மை ஆய்வில் அவரது கருத்து நிலைப்பற்றி நாம் ஜின்னும் அதீச வனம் செலுத்தாதிருக்கின்றமை.

(2) விபுலாநந்தர் மேற்கொண்ட தொண் ஆராய்ச்சித்துறையின் இன்றைய வளர்ச்சிநிலை பற்றிய பூர்வான ஆய்வறிவின்மை.

இவ்விரண்டு காரணிகளுள்ளும் யான் இச்சிறு குறிப்பில் இரண்டாவது பற்றியே சில விடயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

விபுலாநந்தரின் தொன் ஆராய்ச்சித் துறை தமிழ்கை வளர்ச்சி பற்றியதாகும். பண்டைத் தமிழரின் முக்கியமான கலைப் பங்களிப்பான யாழின் வரலாற்றை மீட்டெடுக்கப் பற்பட்ட விபுலாநந்தர், தமிழ்சை வரலாற்றினையே. நமது கண்ணோட்டத்தில் நமக்கு மீட்டெடுத்துத் தந்துள்ளார். யாழி என்னும் கருவி தமிழ் நாட்டிலிருந்து தொடாடுகளுக்குப் பரவிய வரன் மூற்றயையாழி நூலின் பாயிரவியலிலோ ம் பிரிவிலே அடிகளார் கூறியுள்ளார்.

பண்ணைய தமிழ்சையின் பண்புகளை இலக்கிய மேற்கொள்கள், உரைகள் வாயிலாக மீட்ட விபுலாநந்த அடிகள் இந்த ஆராய்ச்சியை, நின்டகாலமாகவே மேற்கொண்டிருந்தார். பல்வேறு கால கட்டங்களில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி இருத்தியில் அவற்றைத் தொகுத்து எழுதி, 1947 இல் மறைவெய்துவதற்குச்

சில சாதங்களுக்கு முன்னரே அரஸ்கேந் தீணார்.

விபுலாந்தரின் முக்கீடிய ஆராய்ச்சிப் பங்களீப்பாக யாத் நூல் முடிவுகள், இசை ஆராய்ச்சியுலகில் இன்று எத்துவமை ஏற்கப்பட்டும், பயன்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசிய ஸாகிஞ்றது.

தந்தீரே இந்தியாவில் கர்நாடக இசையின் வளர்ச்சி, ஆற்றுக்கை நிலையிலும் ஆராய்ச்சி நிலையிலும் ரீக் மிக்க கணிசமானதாகும்.

கர்நாடக இசை வல்லுநர்கள் விபுலாந்தரின் இசை ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பற்றி அதீசும் உண்ணிப்பாக ஏதையும் எடுத்துக் கூறுவதில்லை.

கர்நாடக இசையின் தமிழ்க்குத் தயப் பாட (Sanskritization) இந்தப் புறக்கணிப் புக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இவர்கள் விபுலாந்தரின் ஆராய்ச்சி பற்றிய வாய்ப்பாரானதை சில குறிப்புக்களைக் கூறுவதே தனிரே, அந்த ஆராய்ச்சியினைத் தமிழ்சை வளர்ச்சிக்கான பெரும் பகுப்பாகக் கிக் கொள்ளவில்லை.

தமிழ்சை இயக்கும் என்பது பெரும் பகுமும் பாடப்படும் பாடவின் மொழிபற்றிய ஒரு சீர்ச்சையாகவே இருந்ததேயென்றி அது கர்நாடக இசையின் அடிப்படையான கடுகோள்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் இருந்துதில்லை. கீர்த்தனைகள் தெலுங்குக்குப் பதில் தமிழிலே இருத்தல் வேண்டும் என்பதே அதன் சீராசை கோடிடும்.

தமிழ்சை இயக்கத்தினைப் பண்ணிசை கீட்புக்காப் பயன்படுத்தியயர்களும், விபுலாந்தருடைய ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப் பிரயோகநிலைப் படுத்திப் பரப்புவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர் என்று கூறியிட முடியாதுள்ளது. பண்ணிசை பற்றி நடந்த பல ஆராய்ச்சிக் கூட்டங்களில் எழுப்பப்பட்ட சில வினாக்கள் விபுலாந்தரின் யாத் நூல் முடிபுகளுடன் இயைபுறுத்தி நோக்கப்பட வேண்டுமென, அடிகளாரின் மாணவர் வெள்ளை வரரணனார் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இதனை

அப்பண்ணாராய்ச்சிப் பிரசரங்கள் சீவவந்தி காணலாம்.

பொதுவாகக் கூறினால் அடிகளார் மாந்துாலிற் கூறியவற்றைப் பகிரவுக்கப்படுத்திப் பரப்புவதற்கான ஒரு தீட்டவட்டமான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதால் ஸ்கல என்றே கூறல்வேண்டும். இதற்கு இரண்டு பிரதான காரணங்களைக் கூறலாம்.

(1) கர்நாடக இசை ஆராய்ச்சியாளர் பலருக்குத் தமிழ்சையின் ஆராய்ச்சி பற்றியிருந்த ஈடுபாடுகள்கை - உண்மையில் அவர்கள் தமிழ்சை பற்றிய ஆராய்ச்சியை, சங்கீத மும்முர்த்தி களின் புகழையும், கர்நாடக சங்கீதத்தின் கட்டமைப்பையும் குறைத்து நோக்கும் ஒரு முயற்சியாகவே அவர்கள் கருதினார்கள்

இதில் தமிழ் நாட்டின்பிரதானபண் பாட்டு விவாதமான பிராமணியம் - பிராமணிய எதிர்ப்பு என்றும் பிரச்சினை கணிசமான இடத்தைப் பெற முன்னால் என்று கூறுவது தவறாகாது.

(2) விபுலாந்தர் தமது ஆராய்ச்சி முடிபுகளை எடுத்துக்கூறிய முறைமை பிரயோகச் செய்தபாடுகளை ஒரு சலபமான முறையாக என்று கூறுவது தவறாக என்று.

விபுலாந்தர் தமது ஆய்வில் கணிதப் பகுப்பாய்வுக்கே மிக குக்கீயதைப் பொடுத்துவிட்டுள்ளார். இவை பயில்வாளர் நிலையில் இது சலபமாகப்பயன்படுத்தக் கூடியதன்று. இதனால் விபுலாந்தரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பல இன்றும் “முடியபுத்தகமாகவே” யுள்ளது.

அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பயில்வு நிலையிற் சலபமாக எடுத்துக் கூறக்கூடிய அறிஞர்களும், அந்தப் பணியைச் செய்யவில்லை.

மேலும் விபுலாந்தர் தாம் மீட்டெடுத்தயாழின் பயில்வைச் சணரங்க கூடப்படுத்தும் வாய்ப்புப்பையையும் பெற்றிருக்கவில்லை.

யாத் நால் அரங்கேற்றத்தின் பொழுது விபுலாந்தர் தீட்டுறைக் கொட்டுத் தயானாயுச் சங்கத் துறை மாம் தீ.ஏ. பொ. சிவாஜிந்தம் பின்னை மீதுணர்வளினும், அது தீவிர பயிலப்பட்டாகக் கான்று களில்லை. இதனால் அந்த திடை நுட்பங்களை எடுத்துக்கொட்டுவதற்கும், விளக்குத்தூர்த்துவங்கள் வாய்ப்பு அற்றுப் போயிற்று.

இந்த விரண்டுடன் இன்னுமொது காரண யையும் எடுத்துக் கூறுவாம். அடிகளாரின் ஆராய்ச்சி நடையானது, தமிழ், விஞ்ஞானம், கணிதம், திடை ஆகியவற்றிலே திடை போகியவர்களுக்கே தெள்ளித்தின் விளங்கும்.

மேலும் அந்த திடையை மக்களிடையே பரப்புவதற்கான தொழில்நுட்ப ஏற்பாடுகளும் நான்கு செய்யப்படவில்லை. (ஒலிப் பதிவுகள் முதலியண)

இக்காரணங்களால் விபுலாந்தரின் நூற்றாண்டு விழுாக் கொண்டாட்டத்தின் பொழுது அவரது பங்களிப்பைப் பற்றி மாத்தீரம் கூறக் கூடியதாகவுள்ளதே தலை, அந்தப் பங்களிப்பினைப் பயின்தில்லையிற்கையளிக்க முடியாதுள்ளது.

மேலும் விபுலாந்தரின் ஆராய்ச்சி முடிபக்ஞுக்கேற்றப்பட்ட வாயுபசார வரவேற்புக் கும், நடைமுறைப் புறக்கணிப்புக்குமான காரணங்கள் மிகத்தெட்டத் தெளிவான முறையில் ஆராய்ப்படவேண்டும்.

இந்தப் புறக்கணிப்பினை ஈழத்திற்கூட நாம் அவதானிக்கலாம், உதாரணமாகப் பண்ணிடை பற்றிப் பேசுவார்கள் அதனைத் தேவார திடையைச் சாத்தீரம் பார்க்கின் நார்களே தலை, தேவாரகாலத்துக்கு முன் ஈர் அது தமிழ்ப்பண்பாட்டிற் பெற்றிருந்த சமயச் சார்பற்றி, செந்திரி நிலைமையைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. பண்ணிடை மரபுக்கும் கர்நாடக திடை மரபுக்குமான தளரிடை வேறுபாடுகளை நாம் இன்னும் தீட்டவட்டமாக எடுத்துக் கூறவில்லை.

உங்கமயில் திருமுனை ஒதுதனையும், பண்ணிடையையும் இன்று நாம் ஒன்றாகவே

கருதுகிறோம் போலத் தெரிகின்றது என்று சிலர் கூறுவதீல் நியாயம் இருக்கவே செய்திருது. தேவாரக்ஞன் பண்ணிடை வார்த்தையின் ஒரு கட்டமே. பண்ணிடை வரவாற்றில் தீருப்பாகரங்களுக்கும் முக்கிய இடமிருக்கும்.

விபுலாந்தர் எடுப்படிருந்த ஆராய்ச்சித் துறையின் இன்றைய நிலைப்பற்றி சிரிவர அறிந்து விபுலாந்தர் காலத்துக்கு கும் (1947வரை) இன்றைய நிலைமைக்குமிடையேயுள்ள காலப்பகுதியில் (45 வருட காலத்தில்) அந்த ஆராய்ச்சி முடிபுகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது பற்றி ஆராய்தல் முக்கியமாகும்.

இன்றைய நிலையில் பண்பற்றி விபுலாந்தர் கூறிய ஒரு விளக்கத்துடன் இக்கட்டுரையை நினைவு செய்வது பொருத்தமாகும்.

"..... இணை, கிளை, பங்க, நட்பு, என்றிர் நான்கினையும் ஆராய்ந்து, இந்துணருங் குறிநிலையினை நோக்கி, ஏழிடையையும் பாலையாக நிறுத்திய சின், எடுத்தல், எடுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம், ஒலி உருட்டு, தாக்கு என்னும் எண்வகைத் தொழிலினாலும் பண்ணிப்படுத்த பண்ணானது மேற்கூறிய ஒன்பது பாகுபாட்டினாலும் (முதலும், முறையும், முடிவும், நிறைவும் குறைவும், கிழமையும், வலிவும், மெலிவும், சமனும்) ஓளங் கொள்கூட பாலது என்பது பெறப்பட்டது.

இக்காலத்து வழக்குச் சொற்களாற்கூறின், குறித்த இராகந்திரு ஆரோகணத்திலும் அவரோகணத்திலும் இன்ன சவரங்கள் வகுவன என நிச்சயித்து நிறுத்துவது பாலை நிலை; அவ்வாறு நிச்சயித்து சவரங்களிலே, கீரக, அங்க, நியாசம், பகுத்துவம், அஷ்பத்துவம், மத்தோக்கம் அறிந்து இடைப்புவலன் வைத்த தாளத்திற் கியைய இரசகுத்தை ஆவசபணை செய்தல் பண்ணு நிலையாகும்."

(அழுத்தம் இக்கட்டுரை யாசிரிகுடையது)
(யாழ் நால் (1947) பஃ 154)

முத்தமிழ் முனிவரீன் சமய சமாச்சம்

கலாநிதி வண. ஏ. ஜே. வி. சந்திரகாந்தன்
தலைவர், கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறை

அன்னேற்றப் பாதையில் முத்தமிழ் அனப்புடன் வளர வழி சமைத்துக் கொடுத்த வித்தகர்களுள் ஈழங் தந்த தமிழரீருள் விபுலாநந்தருக்குத் தனி கூடமுண்டு. இருபதாம் நூற்றாண்டிலே கிடைத் தமிழாய் வீல் எடுத்துயற்ற எடுப்படு கொண்டிருந்த அடிகளார் முத்தமிழ் எனும் வரம்பிற்குள் தன் ஆய்வு முயற்சிகளை முடிக்கொண்டவர்கள். முத்தமிழின் முக்கிய பங்குகளை நவீன ஆய்வு முறைகளின் துணைக் கொண்டு ஆக்க பூர்வாக ஆய்ந்த அவரது புலமையின் புலம், ஒப்பியல், கணிதம், விஞ்ஞானம், வரலாறு, மாணிடவீயல், மெய்யீயல் என்று வீரிந்து சென்றிருப்பதனை அவரது எழுத்துகளில் வீணக்கமாகவே காணலார். இத்தகைய பரந்த நோக்கு அவரது புலமை ஆயுத்தை யட்டுமல்ல அவரது ஆளுமையையும் அகலப் படுத்தி அதனாடாக ஆயுத்தாகவிட உணர்வையும் அவரிடத்தே உருவாக்கியுள்ளதென்பது அடிகளாரின் சமய உணர்விலே தெளிவாகக் காணக்கீட்கின்றது. சுவாமி, இஸ்லாமும், கிறிஸ்தவமும் தமிழ் மொழியில் சங்கமமாகும் ஈழத் திருநாட்டுத்தனது பணிப்புலமாகவும், அறிவுத்தளமாகவும் கொண்டு வாழ்ந்த அடிகளார் ஞான உணர்வினால் உந்தப்பட்டு மீறாம் கிருஷ்ணரின் சிந்தனைச் சிடாக ஆகிய போதிலும் பல சமயங்களுக்கிடையிலான தெய்வீக ஒரு மைய அவர் தன் ஞானத்தேட்டமாகக் கொண்டார் என்பது அவரது எழுத்துக்களில் புலனாகிறது.

சமயங்கள் பற்றியும், சமயங்களுக்கிடையிலான உறவுகள், உராய்வுகள் பற்றியும் அடிகளார் கூறியவையும், எழுதியவையும் மிகச் சொற்படை. ஆயினும் “கண்டவர் விண்ணுவர்” என்பதற்கொப்ப சமயத்தின் உள்ளியல்புகள் பற்றி அடிகளார் உரைத்தனவ ஆயுத்தியானத்தைதும், ஞான அனுபவத்தைதும் ஆத்மீக வெளிப்பாடாகவே துவங்குகின்றன.

“சமயம் அனுட்டப்படக்குரியது; வாதத்திற்குரியதன்று” என்ற தலைப்பிலே அடிகளார் தீரடித் தந்திருக்கும் 13 பாடல்களும் மறைஞான உணர்விலைதும், அனுபவத்தீனதும்—மாணிடநேயம் கலந்த மறை வெளிப் பாட்டின் மங்களச் செய்திகளாகவே தெரிகின்றன. “உத்தமணர் வேண்டுவது உள்ளக்கமலம்” என்ற அடிகளாரின் உழுதியான உணர்விற்கொப்ப அனைத்து மறைகளின் அயராத தேடுதலின், அடையாத பொருளாக விளங்கும் மெய்ப்பொருளை உள்ளத்தால் உணர்ந்த ஓர் உத்தமரின் சாட்சியத்தையே இப்பதின்மூன்று பாடல்களிலும் காணகிறோம். இப்பாடல்கள் சிலவற்றை இங்கு வீரிந்துரைத்தல் தகும். “ஆதியமலன் திருப் பாதமடையும் வரை அறிவு தருபவையே வேதபுராணம் என்று”, ஒருஞ்சாமல் அறை கூலும் அடிகளார், இவ் வேத நூல்களை இடையராது கற்றும் உண்மையின் உருவத்தை உணராத சமய மேதாவிக்களைப் பற்றி

கொன்னே யுயரப் பறந்திடுனும்

குழிசேர் மீண்ததில் விழிபொஞ்சுந்த
மன்னும் பருந்தி னியல்தீராய்
வாழ்வார் மயலுற்றவர்; எனவே

என்று குறிப்பிடுதல் சமய ஞானிகளுக்கு ஒரு சவாலாகவே அமைவதைக் காணலார். ஏட்டிலும், எழுத்திலும் மெய்ப் பொருளைத் தேடுதல் உண்மையான இறைத் தேடலாகி விடாதென்றும் வேத நூலிலும் புராணத்திலும் ஆண்டவனைத் தேடுதல் அக்பாவாப் பசியையும், வெறும் அறிவுப் பசியையுமே ஆற்றுப்படுத்துமென்றும் அடிகளார் கூறுபவை ஆயுத்து சிந்திக்கத் தக்கவையே. மெய்ப்பொருள் பற்றிய வாதப் பிரதீவாதங்கள் இறைபத்தை அடைய வேண்டுமென்ற அனுபவ ஆர்வத்தினால் உந்தப்படவில்லை வெளில் அது வெறும் வார்த்தைக் கோவை களையே பிரசலிக்கும் என்பது அவரது

ஆனாக்குத் தரமான கருத்தாகும். பாமனின் தீருப் பாதத்தைச் சரணமடைந்த மீண் வேதங்களும், வாதங்களும், விளக்கங்களும், வீபரங்களும் வீணபோக்காக மாறி விடுமென்று லிபுலாந்தர் விளக்கியிருப்பது நோக்கத் தக்கதே,

மொன்னுங் காலை யபக்கிகள்னும்
மொன்ட லின்னார் நீர் நிறைவால்
மென்ன வடங்குங் குடம் போவ
வீணவா ஒங்கள் புரிந்தவரும்
தெள்ளத் தெளிந்த வறிவினாய்த்
தீருப்பா தத்தை யடைந்தபினர்,
உள்ளத் துணர்வா விணபுற்றே
உறையா டாம் லடங்குவரே.³

வேத நூல்களில் தேக்கியிருக்கும் ஆழ்தி யான அனுபங்களும், ஆண்டவன் பற்றிய அற்புத வார்த்தைகளும் இறை அனுபவத் தீற்கு வழிகாட்டிகளே அன்றி அவற்றுள் “வானுறையும் தெய்வத்தை” தேடுதல் வாழ்க்கைக்கு வெறும் வார்த்தைக் கோவை கணையே வழங்குமென்றும் அறிஞர் கூறுவது அவரது பக்தி ஆர்வத்தின் அனுபவ வெளிப்பாடாகும். உண்மையின் வழியினை உள்ளத்தால் அறிசலும், உணர்வால் தெளி சூலும் உண்மையினை அடைதல் ஆகாது. மாறாக, சத்தியத்தின் வழியிலும், நெறி யிலும் வாழுத் தொடங்குபவனே சத்தியத் தீற்குச் சாட்சி சொல்லும் சக்தியைப் பெறுவான் என்பதே லிபுலாந்த அடிகளாரின் அனுபவ அறிவுறையாகும்.

மொழியு கான சாத்திரங்கள்
அத்தி நெறியை யெனினுமலை
வழிநின் நொழுதி னார்க்கல்லான்
நந்தோர்க் கியாதும் பயனிலையே⁴

புராணங்கள், வேத நூல்கள், சமயப் பிரபந்தங்கள் போன்றவற்றின் தேவையை வலியுறுத்திப் பேசிய அடே வேண்டியில் இவை அனைத்தும் பிரமங் எனும் பரம் பொருளின் துறைவான மனித லிபரிப்புகளேயன்றி— நிறைவான, நித்தியமான, நிலை பெயராத மெய்ப் பொருளை கிடைவ ஒருபோதும் பூரணத்துவமாக விளக்க மாட்டாதன என்பதே அறிஞரின் முடிவாகும்,

ஆய தாக நிலைத்தீருக்குந்
தொன்றைப் பொருளெளான் றது பிரமங்;
மேய வதுவே வாய்மொழியால்
விளாம்ப வெங்கணாத் தாங்குமத்தே.

சமயங்கள் பற்றிய பிரபந்தங்களும் மலிவாகவே கிடைக்கும் இந் நாட்களில் சமயத்தை உள்ளுணர்வால் ஏற்று வாழ முனைபவர்கள் தொகை அருகில் வருகின்ற தென்பதுகண் கூடு சமயங்களிற்கிடையிலான போட்டிகளும், பேராட்டங்களும், சமய மித வாதத்தினால் நிகழும் சர்ச்சைகளும் இந் நாற்றாண்டில் அங்கிஸ்கெனாடபடி எங்கும் பாந்து வாழும் வேண்டியிலே லிபுலாந்தரைன் சமய நோக்கிலே நடைமுறை வாழ்வுக்குகந்த தீர்க்கதறிசைப் பார்வை பொலிந்திருத்தல் கண்கூடு. மத்தைப் பற்றிப் பேசுவது கலப மென்பதையும், மத்தை வாழ்வோடு வள முற இணைத்து வையத்தில் வாழ்வது கடினமான தென்பதையும் அடிகளார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

தோற்றுஞ் சரிக மபதநிச
சுரமண் றுரைத்த வெளிதாகும்;
ஏற்ற கருவி தணிலிவற்றை
இகைத்த வெளிதன் றிம்முறையே
மாற்ற மின்றிச் சமயநெறி
வகுத்த மரபு தணவாயாற்
சாற்ற வெளிது; லின்னவற்றைக்
சார்ந்து நிற்ற வரிதாமே. ६

உள்ளத்தாலும், உணர்வாலும், உறுதிப் பாட்டினாலும் கைவும் தழுவி வாழ்ந்த அடிகளாரின் சமய நெறி பற்றிய இப் பதின் மூன்று பக்திப் பாடல்களும் எச் சமயத்தின் கும் பொருந்துமென்று கூறுதல் தவறாகாது. இந்நாற்றாண்டின் முதல் சுசாப்தங்களில் கஷத்திரு நாட்டில் சமயங்களுக்கிடையிலான உட்பசல்களும், முன்னபாடுகளும் கூர்க்கம் பெற்றதும் ஒருசில கூடங்களில் அவை போராட்டங்களாக வெடுத்ததும் வரலாற்றுத் தோவுகளாகும். ७ ஆயினும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆட்சியாளரின் கணிசமான ஆசிரவுடன் அகில கிலங்கையில் அப் பொழுது புக்கு பெற்று விளக்கிய யாழ்ப் பாண சம்பத்திரிசிரியார் கல்லூரியில் ஆசிரியராக அமர்ந்த அடிகளார், முநிராமகிழுஷ்டன் ஆச்சிரமத்தைச் சார்ந்த சர்வானாந்தர் என்பவரைச் சந்தித்த போது துறவற்றின் வீத்து

அவர்த்தில் தூவப்பட்டது. கீழ்ஸ்தவக் கல்லூரியில் கற்றிட்ட ஒரு நல்லரினர், மேல்நாட்டு கீழ்ஸ்தவத் துறவிகளுடன் ஆசீ சினாக அறப்பணி பரிந்த - ஒரு ஆய்வாளர், பட்டங்கள் பல பெற்று இளம் வயதிலேயே அரிய சாதனையாற்றிய ஒரு வித்தகர், குானி ஒருவரின் வகுக்கீர்ணால் துறவற்றையும், தூய. வாழ்வையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பியமே பல்சமய உறவு நோக்கிலும் மரந்த குரன் - குறிவு - நோக்கி மூழ் பார்க்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். கீழ்வைத்து துறவிகளோடு வாழ்ந்த ஒருவர் வெளியுலகில் வெற்றிவாகை தூட்க் கூடிய ஆளுமையும், அறிவும் கொண்டிருந்த போதும் துறவற்றை விரும்பியமை வியப்புக்குரிய தன்றே; ஆயினும் ஆய்வுக்குரியதே.

துறவற்றை வாழ்க்கை முறையாகத் தேர்ந்து ஆட்சியானத்தில் ஆற்றுப்படுத்தப் பட்டு குரன் வாழ்வில் முழுக்கிட்டியெழுத்து. முத்தமிழ் வித்தகரின் சமய நோக்கு அவர்து ஆளுமையை அகலப்படுத்தியதல்லாமல் ஒரு குானியை விஞ்ஞானியாகவும், அவ்விஞ்ஞானியை மறை குரனியாகவும். மாற்றி 'விஞ்ஞானித்தின்' பரினாமங்களை மனிதப் படுத்தியமையையே விபுலாநந்தரிடத்துக் காண்கிறோம், ஆட்சியானத்தின் அக் நிலைப்பட்ட குரன் உணர்வுகளினின்று நோக்கும் போது ஆட்சியானிகளிடத்து ஓர் அதிசய பொது கையைக் காண்கிறோம். ஆட்சியானங்களும் (Contemplatives) மறைஞானிகளும் (Mystics) அவர்கள் ஏச்சமய்த்தைச் சார்ந்த வர்களாயினும் எந்த மொழியைச் சேர்ந்த

வர்களாயினும் இறையனுபவத்தை; இயம்புக் போது ஆட்சித் தூற்றுமையையும் பேச்சிசாகும் கையும் அவர்களிடத்துத் துவங்கக் காண்கிறோம். பல சமயங்களின் விசுவாச வித்தியாகங்களும், வேத நூல் வேறுபாடுகளும் கடந்த நிலையில் அவர்களது குரன் கெள்ளியில் அனுபவ ஆழம், ஆத்மீக உணர்வு என்பன இன்முத சமய வேறுபாடுகள் தொழுந்த நிலையில் பொது ஆயும், ஒருவரைப்பாடும் ஒருங்கே பொதுத்து தீர்க்க கூண்டிரீஸ். உண்ணப் புகுந்தான்; மற்றவனோடு அரிதில் அரத்தைக் கணக்கிட்டான்; யாரோ பெரியர்? கலைப்பின்று பெறுவதிடல் னருளமுத்து பெற்று மகிழ்தல் பெரிதானே.

அறையினுபவத் தேட்டங்களை ஒருமீத்து நோக்கும் போது முக்காலத்தையும் அண்ணுள் உணர்ந்து. அவர் கூறியுள்ள எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவையாக மட்டுமல்ல எம் மதத்திற்கும் போதனா திருப்பூறுயாக உள்ளன. ஒன்றையிட அனுபவத்தை அகலப்படுத்தி அடைத்து விடாமல் அதை அணவரும் அள்ளிப் பஞ்ச அளித்தமையும் அன்று ஆண்டிக் பலத்தை மேலும் அணி செய்யும் அன்புக் கொட்டியாரும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. அருள் செல்வநாயகம், (தொகுப்பு) விபுலாநந்தத்தேவு: விபுலாநந்த அடிகளாரின் கவிதை கட்டுரைத் தொகுதி, பாரி நிலையம், சென்னை, 1956, பக் 50, பாட்டு எண் 1
2. மு. கு. நூ. பக். 50, பாட்டு எண் 2.
3. மு. கு. நூ. பக். 52, பாட்டு எண் 5.
4. மு. கு. நூ. பக். 53, பாட்டு எண் 7.
5. மு. கு. நூ. பக். 55, பாட்டு எண் 10.
6. மு. கு. நூ. பக். 56, பாட்டு எண் 12.
7. R. L. Stirrat, "The Riots and the Roman Catholic Church in Historical Perspective" in Sri Lanka in Change and Crisis, Manor James (ed) 1983, pp. 196 - 213
8. மு. கு. நூ. பக். 53, பாட்டு எண் 8

விபுலாநந்தரும் கவிதையும்

எஸ். சிவலிங்கராஜா

சிரேஷ்ட வீரவூரையாளர், தமிழ்த்துறை

தமிழ்க் கவிதைப் பாரங்பரியம் நீண்ட வரலாற்றினை உடையது. தமிழ்மொழியிற் காலத்தால் முத்த இலக்கிய வடிவமாகத் தீக் குவது கவிதையே ஆகும். காலத்தீக்குக் காலம் தமிழ்க் கவிதை அமைப்பில், போக்கில் பொருளியல் நோக்கில் பலவகையான மாற்றங்களையும் கண்டுவந்துள்ளது. சங்கப் பாடல்களில் இருந்து இன்றைய புதுக்கவிதை வரை இம்மாற்றங்களைப் பெற்று வந்த மையை அவதானிக்கலாம்.

நீண்ட பாரங்பரியமுடைய தமிழ்க் கவிதையின் மடைமாற்றங்களைச் சங்க காலத்தின்றீன் கம்பனிலும், கம்பனுக்குப் பின்னர் பாரதியிலும் காண்கிறோம். அவ்வப்போது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைத் தமிழ்க்கவிதை கண்டபோதிலும் அராத மர புத்தொடர்ச்சியொன்றுடன் அது கிணறந்து ஒடிவந்திருத்தின்ற தன்மையையும் வரண் முறையான கவிதை ஆய்வு செய்வோர் காணப்பார்.

நலீன தமிழ்க்கவிதையின் தோற்றப்பாட் டோடொட்டிய சாலப்பகுதியிலே தோன்றிய வர் விபுலாநந்தர். நலீன வீரமிசனத் தண்ணூல்கள் வளருகின்ற காலப்பகுதிலே வாழ்ந்தவர். மரபுவழி கல்வியின் ஆளுமையும் மேலைப்புல இலக்கிய, அறிவியற் கல்வியும் இவரிலே சங்கமித்திருந்தன.

மகாகவி பாரதிக்குப் பத்தாண்டுகள் இனையவர். தமிழ்ப்பண்டித வீத்துவான் காலாற் “கஞ்சாக் கவிஞர்” எனக் கணிக்கப் பட்ட மகாகவி பாரதியரை இனங்கண்டு அங்கீகரித்துக் கல்வியிலக்கு அறிமுகம் செய்த வர் பண்டித பட்டதாரியான விபுலாநந்தரேயாவார். பண்டிதர் வீ. சி. கந்தையாவின் பின்வருங் கூற்று கண்டு மனங் கொள்ளத் தக்கது.

“சுப்ரேமணீய பாரதியராது பாடல் களில் ஈடுபாடு கொண்ட அடிகளார்

தான் கற்றவர் மத்தியிலே பாரதி பாடல் களுக்கு நல்மதிப்பேண முதல்முதல் ஊட்டிவைத்தவர். பாரதியைப்போன்று சுதந்திர வீரமகனாக வாழ்ந்த அடிகளார் முதலாவது உலகமா யுத்தத்தின் போது பட்டாளத்திற் சேர்ந்து போர்ப் பயிற்சியும் பெற்றிருந்தார்”

(கந்தையா, வீ. சி. மட். தமிழகம் ப 307)

பாரதியின் கவிதைக் கொள்கை, இலக்கியக் கொள்கை, முதலியவற்றால் அடிகள் ஈர்க்கப்பட்டமை மாத்திரமன்றிப் பாரதியின் கொள்கைகளையே அடிகளாகும் கொண்டு நீந்தார் என்று கருதலாம். விபுலாநந்தர் வழங்கிய “பாரதி அங்கீகாரம்” இருவருக்கு மிடையேயுள்ள உடன்பாட்டினையே காட்டி நிற்கின்றது.

பல்மொழிப் பாண்டித்தியழும் மரபுவழித் தமிழ்க்கவில் ஆளுமையும் மிக்கவனான பாரதியின் கைகளிலே தரித்துக்கொடுத்துக்கொண்டு வேகம் பெற்றது. பழகுமலையையும் புதுமலையையும் இணைத்துச் சுவைபுதிது, சொற்புதிது, சோதிப்பிக் கநவகளினை கண்டவன் பாரதி. நவகவினை யுகத்திலேதான் அடிகளாமராயும் ஆராய வேண்டும். அடிகளாகும். பாரதியும் மேலைப்புல இலக்கியங்களாற் கவரப்பட்டவர்கள். இது தனித்த ஆய்வுக்கு தரியது.

விபுலாநந்தரின் பன்முகப்பட்ட ஆளுமை களுள் தம் ஆற்றலைப் பதிவுசெய்த துறைகளுள் கவிதைத்துறையையும் ஒன்று. ஒரு நல்ல கவிஞருள் ஒரு நல்ல இரசிகனாகவும் இருப்பான். விபுலாநந்தர் கவிஞராக மாத்திரமன்றிக் கவிதாரங்களையாளனாகவும் இருந்தார் என்பதற்கு அவரது கட்டுரைகளும் மதங்களுளாமெனியும் சான்றுகளாகும். அவரது கவிதைகள் எண்ணிக்கையளவிற் பெருமளவு இல்லா வீட்டாலும் குறிப்பிடத்தக்க கணிப்பீட்டிற்கு உட்பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பின் ‘அத்திரைக் கவிதைகள்’ சிலவற்றிற்கு அடிகளார் உரிமையுடையவராய் வீளங்குகிறார்.

அடிகளார் இளையெல்லையிற் பெற்ற கல்வி மிக முக்கியமானது. விபுலாநந்தரைக் கல்வினுரைக் காலை காண முனையும் பொழுது அவர் பெற்ற இளையைக் கல்வியைப் புறக்கணித்து விட முடியாது. குஞ்சித்தமிழ் உபாந்தியாயர் புலோலியூர் எவத்தில்ஸுக் கேசிகர் முதலி யோகும், சதுராத் தமிழ்ப் பண்டிதர் மயில் வாசனைாரும் விபுலாநந்தரின் செய்யுள் கஞ்சிகுப் பின்னாலே ரந்துறைகின்றனர் எனவாய்.

மத்தாரத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பரிட்சைச் சுக் செய்யுளியற்றல் ஒரு கட்டாய பாட மாக, பரிட்சையின் ஒரு பகுதியாக இருந்த தலையும் குறிப்பிட்டத்தக்கது. யாப்பறி புலவரான விபுலாநந்தர் ஒரு நல்ல தமிழ்க் கல்விநுரையும் குறுப்படுகின்றார். வெண்பா, விருத்தம், கலித்துறை கொச்சகம், முதலான பல வகை யாப்பு வடிவங்களையும் இவர் கையண்டுள்ளார். மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுமிடத்துப் பெரும்பாலும் செய்யுள் என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

கலீச்சுவை “நீறைந்த பாகங்களை இயன்றவரை செய்யுள்ளுருவமாக மொழி பெயர்த்துத் தருவாக்”
(செல்வநாயகம். அருள். விபுலாநந்தக் கலீ வர் ப. 119.)

மேற்காட்டியவாறு மதங்க தளாமணி யிலே பல வீட்டங்களிற் குறிப்பிட்ட அடிகளார் கலிவண்பாட்டு, கொச்சகவொன் போகு ஆசிரியப்பாட்டு என்று பலவகை வடிவங்களைக் குறிப்பிட்டுச் செல்வதையும் அவதானிக்கவார்.

விபுலாநந்தரின் வீதைகளிலே சொற் செறியு, கனிவு, மென்றை, நெகிழியு, இசைவு, தன்னுணர்ச்சி முதலிய சமீசுங்கள் பரவலாகக் கணப்படுகின்றன. இத்தகைய தண்ணைகளையே இவரது கவிஞரத்துக் குறிக்கும் பலராலும் கையாளப்படுக் கொட்டப்படும் பெற்றியைப் பெற்றுள்ளன. அடிகளார் இல்லாம்புக்கை இங்பங்களைத் துறந்தபோதிலும் கவிதையெழுதும் இண்பத்தையும், கட்டுரையெழுதும் ஆசனங்கையும், இயற்கையை இரசிக்கும் உண்ணையையும், அழகின் வயப்படும் பழக்கத்தையும் துறக்கமுடியாமல் இருந்திருக்கிறார். 1938 ஆம் ஆண்டு ஈழ சேசிரி ஆண்மேடலிலே இவர் எழுதிய வினா

ஞாலகம் என்ற கட்டுரையின் ஒருபகுதி இன் வருமாறு அமைகின்றது.

“திருக்கைவாயத்தைத் தரிசனங்குசெய்து திரும்பிவரும் எஸ்கலேவீல் உடன்பந்த சகோதார சந்தியாசி ஒருவர் என்னை நோக்கி ‘இவ்வரிய யாத்திரையின் பயணாக நமக்குக் கிடைத்த உறுதிப்பொருள் யாது? யாம் உணர்ந்து கொண்ட உண்மையாது?’ என்று வினாவினார். யான் சிறிது டேரான் சிந்தித்துப் பின் வருமாறு விடை கூறினேன் ‘பேசுவதீ லும் பார்க்கப் பேசாமல் இருப்பது. நன்று. எழுதுவதீலும் பார்க்க எழுதா மறையின் உண்மையினை இதயத்தை வெண்ணீ அதனிடையே ஈடுபட்டிருந்தல் நன்று. பாடுவதீலும் பார்க்க சுவா நுடைய அருட்துணங்களை நெஞ்சி நினைந்து உள்முருகீக் கண்ணீருங் கம் பாலையுமாய் இருந்தல் நன்று. ஆண்டவா நுடைய வடிவத்தினை ஒவியத்திலெழுதுவதீலும் பார்க்க உள்ளமாகிய கீழியினிடத்து அவனுடைய திருவருவத்தை எழுது தல் நன்று என்றிவ்வாறு யான் கூறு கலும் என்னோடு வந்த சகோதாரர் ஜேயோ என்ன அற்புதமாக இருக்கின்றது இந்தக் கருத்தே என் சிந்தகமிலும் பட்டது. அங்குணமாயினும் நிங்கள் எதுக் குறைத்துபோல விரித்துக்கூற முடியா மல் இருந்தேன் என்றார். நான் தீட்டும் வரை நோக்கியான் கூறிய இலக்கணத்துக்கு நிங்கள் இலக்கியமாகிறுக் கிண்றிருக்கள். செப்பங்களில் ஈடுபட்டிருத்தவினால் உங்களது சிந்தகமிலும் பாகவே மோனத்தையை நாடுவினாறது. பாமுங் கல்வீயிலிடுபட்ட காரணத்தினால் எனது சிந்தக பாலி லும் உரையிலும் படிந்து கிடர்து அழுகுடைப் பொருளை யனுபவிப் பதோடமையாது பிதற்றித் தீரிய மாறும் ஏவுகின்றது” என்றில் வாறுவரத்தேன். பிருந்தாவனத்திற்கு யான் சென்றிருந்த பொழுது காலையிலவெயிலின் திரணங்கள் பசும் புற்றாறையிற்பட யழுனார்தி இரைந்து கொண்டோடுகின்ற காட்சியும், தோழை விரித்தாடுகின்ற மயிற்பற்றலைகளும், உயர்த்த விருட்சங்களின் பிது ஆடல்பூர்

யும் அங்குக் கூட்டங்களும். நதிக் கரையிலே அறவோனுப் புறவோருப் பாழுகின்ற குடும்பங்களும், பர்ணானலை களும், மாளவுப்பொழுதிலே பசுவினால் கணமோட்டுச் செல்லுகின்ற தீரார் களுது குதூகவிப்பும் எனதுள்ளத்தை கவர்த்தும்.

(ஸி.ஆ. ஸமுகேசரி ஆண்டுமெடல். வினாக்கலாக)

ஸேந்காட்டிய பகுதி அடிகளாரின் மன நிலையத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. இயற்கைக் காட்சிகளில் இயல்பாகவே ஈடுபடும் மனதிலை கொண்டவராக அடிகளார் வாழ்ந்திருக்கின்றார். மேற்காட்டிய கட்டுரைப்பகுதியின் தன்மையை ஒத்த குத்தைப் பராதியின் குதியிற்பாட்டின் கீழ்வரும் பகுதியிடன் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

"காணப் பறவை கலகவெனு மோசையி யிலும்

காற்று மரங்களிடைக் காட்டு மிகைகளிலும்

ஆற்று நிரோசை அருவி யொலி யினிலும்

நிலப் பெறுங் டெலெந் நோழுமே தானிசைக்கும்

ஒவத்திடையே ஒலிக்கும் இசை யினிலும்

பாட்டினிலும் நெஞ்சைப் பறிகொடுத் தேன்"

(பாரதி குயிற்பாட்டு)

பாரதியின் கவிதை உள்ளத்தைப் போலவே அடிகளாரின் உள்ளமும் காணப் படுகின்றது. அழுகுடைப் பொருளாகக் காணும் பொழுது அவர்மனம் அதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது. ஈடுபட்டுமை மாத்திரமன்றிப் "பாவிலும் உரையிலும் சிதற்றித்திரியுமாறு", ஏவியுமிருக்கின்றது. மென்மையான சுபாவம், பக்தி அனுபவ வெளிப்பாடு, இயல்பாகவே அமைந்த அடக்கம், மழுந்தமிழ் இலக்கிய ஆளுமை, மேலைப்புல இலக்கியங்களின் தாக்கம், இசையறிபுவை முதலிய பல்லேறுவகையான ஊற்றுக்களை விபுலாநந்தரின் கவிதைகளிலே காண முடியும்.

அடிகளார் அவ்வப்போது எழுதிய விதைகள் ஆங்காங்கு உதிரியாக உள்ளன. அவரது கவிதைகளுள் ஒருபகுதி விபுலாநந்தர் கவிமலர் (1965) என்ற பெயரில் அருள் செல்வநாயகம் அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அச்சுவாக நாம் ஏற்காத கவிதைகளும் இருக்கின்றன. அடிகளார் கவியரங்குளிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார். (ஸமுகேசரி) அவரது கவிதைகள் பூரணமாகத் தொகுக்கப்பட்ட நன்னாரே பூரணமான ஆய்வை நடத்த முடியும்.

ஆக்க இலக்கியத்திற்கும், ஆராச்சிவன் மையும் மிக்க அடிகளார் பல்கலைக்கழகப் போகாசிரியராகப் பணிபுரியும்போதே கவியரங்களில் கலந்துகொண்டுமையும் உரையரங்கு, பொதுக்கூட்டும், பொது விஷயங்கள் முதலியவற்றில் பங்குகொண்டுமையும் அவரது தனித்துவமான ஆளுமையையே காட்டுகின்றன.

இவரின் கவிதைகளிலே ஒருவித குழுவும், நெகிழுச்சியும் காணப்படும். "ஈசன் உவர்க்கும் இன்மைர் முன்று" என்பதிலே அடிகளாரைக் காணலாம். "மந்திரச் சொல்லின்பும்" அவரது கவிதைகளிலே பளிச்சிடுவதைப் பார்க்கிறோம். பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணச் செல்வாக்கு மிகுந்து காணப்பட்டபோதிலும் காலத்திற்கேற்ற கணிவும், கணிப்பும், எளிமையும் கலந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

தமிழ்க் கவிதை பற்றி ஆராய்ந்தவக்கள் தன்னுணர்ச்சிப்பாட்டுக்கள் பற்றித் (LYRIC) தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். "உள்ளது துள்ளது கவிதை" என்ற கருத்தினை அரண் செய்வதாகத் தன்னுணர்ச்சிப் பாட்டுகள் காணப்படுகின்றன எனலாம். அடிகளாரின் கவிதைகளிற் பலவற்றில் ஏதோ ஒருவகை "விற்கு" தன்மை காணப்படுகின்றது எனக்கு குறிப்பாக. இந்த வகையில் "கங்கையில் விடுத்த ஒலை", விடுத்து குறிப்பிடக் கூடியது. அருமை நண்பன் கந்தசாமிப் பெரியாரின் புரிவாற்றாது 'அரும்' சோகமே 'கங்கையில் விடுத்த ஒலையாக' வெளிவந்திருக்கிறது கிறந்த நண்பனுக்கு கடிதம் எழுதுவதும், அதை அனுப்புவதும், அனுப்புவதற்குரிய தீண்ணலிச்சூழல்களும், ஆற்றிலே ஒலையை விடுதலும் கந்தசாமிப் பெரியாரின் அரும்புண தீயல்புகளை விவரித்தலும் நெஞ்சைத் தொடுவதாக அமைந்துள்ளன. கந்தசாமியின் அறிவு, கல்வி, ஒழுக்கம், ஆற்றல் முதலிய தீரங்களை அடிகளார் குறிப்பிடும் பொழுது அவை அடிகளாரினுது அணங்களாகவே எமக்குத் தெரிகின்றன.

நங்க இலக்கியங்களில் இருந்து பார்தி பாடல்கள் வரை எடுப்பது கொண்டிருந்த அடிகளாரின் கவிஞரத்துறையிலே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் தாங்கம் பெருமளவுக்கு காணப்படுகின்றனம் உண்மையே. அவர் குறிப் பிடிம் 'பாணிப்' பசுடல்களையும் அவை போன்ற பிறவற்றையும் உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். நங்க இலக்கிய நடையில் நவநிதிக்கிருஷ்ண பாரதியால் ஏழுதப்பட்ட உலகியல் ஸீஸக்கத்தை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்துவான் ச. பூபாலமிள்ளையின் உரையுடன் 1922 ஆம் ஆண்டு, பெனதிகாஸ் தீர் விரிப்பங்கர் பண்டுத் தமிழ்வாகனன் பதிப்பி த்து ஓன்றார். நங்கப்பாடல்களைத் தரமான கவிஞரத்யாக மதிப்பீடு செய்துமையே உலகியல் ஸீஸக்கப் பதிப்புக்கு அடிப்படைக் காரணமாகலாம்.

கட்டப் பலினத்துகளில், கருடன் வருங்கப்பாடல்கள் முறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவை வைஷ்ணவர் களாலே தீண்டும் பாராயணம் செய்யப்படுபவை. யாழ் நூல் இறைவணக்கத்திலே இளைய ஸின்னையார் வணக்கப்பாடல், கருடன் வருங்கப்பாடலின் அமைப்பிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளனயையும் அவதானிக்கலாம். அடிகளாரின் கவிஞரத்துறையிலே பொதுவாகச் சொற்கள், நோட்டர்கள், சாந்தம், உவமம் முதலியன் பழந்தமிழ் இலக்கியத் துண்மை கொண்டுவரயாகவே காணப்படுகின்றன. எனினும் ஆங்காங்கு அவரின் புல்யை வளரும் தனித்தன்மையையும் புலப்படாமல் இல்லை.

இமுமென் ஒதையுடன் அமையும் சாந்தக் கவிஞரத்துறை பலவற்றிற்கு அடிகளார் சொந்தக்காரராகக் காணப்படுகின்றார். யாழ் நூல்பாயிர ஸியலிலே அடிகளார் கவிஞர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் எண்டு நேர்க்குத் தக்கது.

'கவில்லார் காணாத் உண்மைகள் சில கவிஞரது உள்ளத்து உதிப்ப வாத லின், இவ்வற்புத் தீதிவாலியைக் குறித்துச் சமிப்பு புலவர் ஒருவராறுதிய செய்யுளொன்றினை எண்டு தருகின் ரோம். அறிஞர் உவந்தேற்று அருள்

புரிவாராக. கவி ஞார்க்கு இயல்பாயமெந்த புனர்த்துறையெனக் கொள்ளினும் இழுக்காகாது.''

(யாழ் நூல் - ப. அ)

மேற்காட்டிய பகுதியில் அடிகளார் குறிப் பிடும் புலவர் யார் என்பது தெளிவில்லை. பெரும்பாலும் அடிகளார் தம்மையே குறிப் பிடுகின்றார் என்று பூரணமாக நால்லாம் யாழ் நூல் ஆய் வில் அவர் அறிவு பூர்வமாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் கூடுபட்டுள்ளார். எனக்கு நூலாம் மட்டக்களப்பு வாலியில் ஸின்கள் பாடுவதைப் பற்றி ஸினக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். பாயிரவியலில் வருங்பாடல்களில் சிலவற்றை வகை மாதிரியாக இங்கே சுட்டிக்காட்டலாம்:

"அஞ்சினறய புள்ளொலியும் ஆண்கன் றின் கழுத்தில் அணிமணியின் இன்னெனாலியும் அடங் கியபின் நகரார் பஞ்சியைந்த அணைசேரும் இடையாமப் பொழுதிற் பாண்னொடுந் தேங்கீறிசைப் படர்ந்த னனோர் புலவன்"

தீல வானி லே - தீலவு ஸீச வே மாலை வேணையே - மலைவு தீருவோம் சால நாஷ யே - சலதி நிரு ளே பாலை பாஷ யே - பலவெரா டாடு வோம்''

(யாழ் நூல் - ப. அ)

இத்தலைய பாடல்கள் பல பாயிரவியலிலே கீடும் பெற்றுள்ளன. அடிகளாரின் சுவடுகள் இதில் ஆழமாகத் தெரிகின்றன.

அடிகளாரின் கவிஞரத் தோக்கு, கவிஞரத்துக்காரராகக் காணப்படுகின்றார். கவிஞர்களுக்கு முதலியவற்றின் யழி அவரது பஸ்முகப்பட்ட ஆன மையையே கண்டு கொள்கிறோம் வேஷ்க்ஸ்தியர், தாசூர் முதலியோரின் கவிஞரத்துக்களைத் தமிழ்க் கவிஞரத் துணியில் அவர் சொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். அவை தனியான ஆய்வுக்குரியவை ஆதலின் இக் கட்டுரையிலிடும் பெறவில்லை.

சென்ற காலத்தையும், நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் நன்குணர்ந்து அடிகளார் கவிஞரத்துப் பரப்பினுள் ஊடாடியுள்ளார் என்று கூறுவது பொருத்தமானதாகும்.

இந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு வளத் திருக்க காலம் பல நூற்றும், சாதுக்கும், அனுபூதிமான்களும், பணியாற்றி யுள்ளனர். இந்தக்கேயோர் வரிசையில் விபுலாநந்த அடிகளாரின் பஸ்களிப்பும் கணி சமான தொன்றாகும். இந்துசமய நெறியை உலக மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி ஆண்டிகப் பயிரை மக்கள் உள்ளத்திலே வேஞ்சுவதை வளர்க் கெய்வதற்காக அடிகளார் அயராது செயற்பட்டார். அடிகள் மனித சமூகத்தில் அங்கு நெறிப்பட்ட அறிவுச்சுடர் சிரகாசிக்கச் செய்யப் பல வழிகளிலும் முயன்றுள்ளனம் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இவர் ஆசிரியராக, பண்டிதராக, விஞ்ஞானிப் பட்டாளரியாக, பள்ளிக் கூடங்களின் அதிபராகவும், முகாகையாளராகவும் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராக, கவிஞராக, பதிப்பாசிரியராக, சஞ்சிக்ககளின் ஆசிரியராக, மொழியியல் ஆராய்ச்சியாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக இன்னும் பல்வகைத்துறைகளிலும் வீற்பண்ணாகவும் இருந்து அறிவுப்பணிகள் பல புரிந்துள்ளார். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி மூலமாக இந்துப் பண்பாட்டினை வளர்க்கப் படிய கலைச் சொற்களைத் தமிழில் ஆக்குவதில் பெரிதும் ஈடுபட்டார். ஈழத்தில் அமைந்துள்ள திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரியும், யாழ்ப்பாண வைத்தில்வர வித்தியாலயமும் அவர் இந்து சமூகத்திற்கு அறிவுப்பணியினை ஆற்றியமைக்கு நிலைபேறான சான்றியகளாகும் மக்களின் சமயக்கல்லி, கலாசார முறைகள் என்பன புறக்கணிக்கப்படுவதையும் மொழி, சமயம் கலாசாரங்களைப் பேணிக்காத்து வளர்க்க வசதியற்றவர்களாக மக்கள் காணப்படுவதையும் இந்திலை அவர்களைப் பல வருடங்களுக்கு அறியாமையிலும், வறுமையிலும், அழிமத் தனத்திலும் வைத்திருக்க வழி செய்யும் என்பதையும் உணர்ந்து அடிகளார் உளம் நொந்து அவற்றைப்

நாச்சியார் செல்வநாயகம்
தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை

போக்கும் தோக்கிலேயே இந்துப் பாட சாஸ்வகளை அமைக்க முன்வந்தார். இத்தகைய எண்ணாங் அவர் மனதில் வேறுநன்றி கிருத்தமையினாலேயே இராம தீருஷ்ண சங்கம் மூலமாக அவர் கல்விபள்ளிகளைப் பெரிதும் மேற்கொண்டார்.

குறிப்பாக இந்துப் பெண்கள் நல்லறிவு பெற்றால்தான் நல்லதாரு இந்துசமூகம் உருவாகும் என்று சிர்தீத்து பெண் கல்லீ விடயத்தில் மிக்க ஈடுபாடுகொண்டிருந்தார். பெண்களுக்குக் கல்லீ அறிவு மிக அவசியம். பண்பாடான சந்ததியினரை உருவாக்கும் பொறுப்பு மகளிர் இடத்தில் இருப்பதை உணர்ந்த அடிகளார். நேரியதும், சிரியது மான பெண்மையை வளர்த்துத் தட்ட பயிற்சியும், உளப்பயிற்சியும் ஊட்டப்பட வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பினார். இத்தகைய பெரு வீதிப்பினால் அவரால் உருவாக்கப்பட்டதே மட்டக்களப்புக் காலரீதில் அமைந்துள்ள காரதா வித்தியாலமும் ஆகும்.

ஆண்டிகப் பண்பாட்டினைப் பேணவும், சமூக ஒழுக்கத்தினை நிலைநாட்டவும் சமயக் கல்லீ இண்டியாகமாத்து எண்பதும் சமயக் கல்லீயின்றி வேறொக்கல்லீயினைப் போடிப்பதிலும் பயனிக்கல் என்பதும் அன்னாருடைய கருத்தாகும். சமயக் கல்லீயானது அண்பை வளர்த்து, அறத்தைப் பெருக்கி, பண்பை உயர்த்தி, பாந்த சமய அறிவை உருவாக்குவதனால், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், கசிப்புத்தன்மை என்ப வற்றை விளையிக்கும் தன்மையினால் அது மாறும் தழுவியது எனவும், உலக உயிர்ப்பு வழி சமைப்பது எனவும் அவர் பெரிதும் உணர்ந்திருந்தார். அந்நாட்டம் காரணமாகவே மேற்கூறப்பட்ட பாடசாஸ்வகள் அவரால் உருவாக்கப்பட்டன.

இளம் சீறார்களுக்குச் சமயக்கல்லீயைப் புட்டுவதால் அது அவர்களுக்கு இல்லற வாழ்க்கையில் பெரிதும் பயன்படும் இதனால்

சீரிய இந்து சமூகம் மலரும் என்பதே அடிகளாரின் கொள்கை. அதனைச் சாதனையாக குவதிலேயே தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் அப்பணி த்தார்.

எல்லா நன்மைகளுக்கும் உறைவிடமான கிரைவனது பொன்னடிமலரீற் பதிந்து கிடக்கின்ற உள்ளும் தீயையினிங்கி நன்மையைப் பெறுக்குகின்றது. இடையிடாத நல்லெண்ண முடியதாய் வழிச்செய்கின்ற கிரையை அனைத்தும் நற்கிரையை ஆகின்கிறது. ஆதலால் சித்த சுத்தியோடு நல்லெண்ணங்களை ஆல் நமது உள்ளத்தை நிரப்ப வேண்டும் என அடிகளார் கூறியுள்ளார். நல்லெண்ணங்கள் நற்குணத்தையும், நற்கெய்கையையும் தாவல்லன. ஆகவே ஜம்பொறி வழியில் புலனைச் செல்லவிடாது, அதனை அடக்கி ஆழ்வதன் மூலம் இவ் எண்ணங்களை விருத்திசெய்ய வேண்டும்.

ஜிந்தன் புலத்தை அகற்றித் தூய
சிந்தைய டால் செல்வோர் தெங்கு
வெண்ணல்
பொறிவழிப் புதுதல் அறிவிற் கூடா
தென்றல்

என ஜம்பொறி வழிச் செல்லாதபடி நம்மை நெறிப்படுத்தச் சமயக்கல்வி அவசியமென அடிகளார் ஆணித்தாமாக எடுத்துவரத்தார். ஆண்மைக்கும் பெண்மைக்கும் ஆதாரமாகவிருக்கின்ற சாந்தம், ஒன்றி, பொறுமையாகிய நற்குணங்கள் எல்லாம் சமயவழியில் நின்றிராகுகவோரல் அடையக்கூடியனராவும், ஆண்மைக்கும் சமயக்கல்வி இன்றியமையாது பெறப்பட வேண்டிய தொன்றெனவும் அடிகளார் குறிப்பிடுவேனர். எனவே பன்னிக்கூடங்களில் சமயவாழ்வை சமயச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் சமயக் கல்விபோதிக்கப்பட வேண்டுமென்று அடிகளார் வற்குமுத்தியுள்ளார்.

விபுலாநந்த அடிகள் தாம் நிறுவிய சிவாந்த வித்தியாலயத்திலும் அதனோடு அமைந்திருந்த குருவுத்திலும் மாணவர்கள் சமய துழுக்கமும் பண்பும் வாய்ந்தவர்களாக, ஒம் சமய கலாகார நெறிகளைக் கட்டப்படிப்படியும்பவர்களாக விளங்குவதற்கேற்ற வகையில் சமயரீதியில் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். மாணவர்கள் சைவை அனுட்டான

முறையில் தம் நடை, உடை, பாவதனகளை அமைத்துக்கொள்ளல், காலை, மாலை, தேரப் பூசைகளும் கடவுள் வழிபாடும் மேற்கொள்ளல் சமயப்பெரியார்களின் வழாக்களைக் கொண்டுகாதல், சைவகமய முறையில் உணவு உண்ணல் போன்ற நெறிமுறைகளையும் அமைத்து, அவர்கள் ஏண்மோருக்கும் வழி காட்டிகளாக இருக்கும் வண்ணம் செய்திருந்தார்.

இந்துப் பண்பாட்டினைச் சமூகத்தில் மினிரச் செய்யும் காரணிகளுள் குருசேவை முதன்மை வாய்ந்தது என்பது இந்துப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை அறிந்தவர்களுக்குப் புலனாகும். விபுலாநந்தர் மாணவர்களுக்கு சமயக்கல்வி அவசியம் என்று கூறுவதுடன் கடவுட் பக்தியும், நற்குணமும், நற்கெய்கையும், தீயாக புத்தியுமிழைய ஆகிரியர்களே தமது மாணவரீட்டில் நல்லொழுக்கத்தை விருத்தி செய்யும் ஆற்றல் சாங்கவராவர் எனக் குறிப்பிடுவேனார். அத்தகைய குருமார்களை உருவாக்க அவர்பெரிதும் பாடுபட்டமை இந்து சமூக உருவாக்கத்திற்கு அவர் ஆற்றிய மகத்தானசேவையாகும்

பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டு நடைபெற்று வந்தாலும், அவற்றின் மூலம் இந்துசமயம் வளர்ச்சியுறாமையைக் கண்ட அடிகளார் அதற்கான காரணம் அவற்றினை நடாத்திவந்த முகாமையாளர்களேன்பதனை அறிந்து பாடசாலை முகாமைத்துவத்தைத் தாழே ஏற்றுச் சமய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டமையை இந்துசாமுகம் நினைவு கொள்ள வேண்டியதுவசியமாகும்,

தாய்வெளாழிக் கல்வியுடன் ஆங்கிலக் கல்வி மூலமாகவும் இந்துக்கள் நன்மையடைவர் எனக் கருதியே ஊர்கள்தோறும் உள்ள லின்ஸைகளுக்கு ஆங்கிலத்தைக் கற்றிக்க வேண்டுமென அவர் விரும்பினார், இதற்குச் சீர்ந்த எடுத்துக்காட்டாக விளக்குவதே கல்வியுட உப்போடை சிவானந்த வித்தியரலயமாகும். ஏழூ இந்து மாணவர்களும் உயர்தரக்கல்வி கற்று முன்னேறுவதற்காக அடிகள் அநாதை விடுதியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். சிவானந்த வித்தியாலயம் வளர்ந்தது. அதனுடாக மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இந்து சமயம் பேணப்பட்டது.

மட்டக்களப்புல் இந்துப்பண்பாடு மேலும் எழுச்சியறாத் தொடங்கியது. இந்துப் பண்பாட்டு வழிவந்த உடைகளைச் சிவானந்த வித்தியாலய அரணவர்கள் அணியும்படி சணக்கப்பட்டனர். தீருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியம், இந்து சமூகபண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஒன்றுதுவம் வாய்ந்த தொன்றாகும், அடிகள் இக்கல்லூரி மூலமாக தீருகோணமலை இந்து மக்களுக்குப் பெரிதும் சேவை ஆற்றவேண்டுமென எண்ணி சிவானந்த வித்தியாலயத் தலைமை ஆசிரியர் பதவியை வேறொருவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு இந்துக் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியர் பணியைத் தாமே ஏற்று நடாத்தியுள்ளார்.

நான், அனுட்டிப்பதற்குரியது வாதிடுவதற்குரியதன்று என்பதே அவர் கொள்கை. அவர் உலகின் பல்வேறு மதங்களின் உண்மை நெறிகளைத் தம் நுண்மாண் நுழை புதுதால் உணர்ந்ததுவர். சமயப் பூசலும் சாதிப் பிரச்சினையும் தோன்றி மாத்தோடு மதமும், குலத்தோடு குலமும் பகைத்து வாய்ந்த அந்தக் காலத்தில் மதங்கள் பற்றிய உண்மைகளை விளக்கி பல சமூகங்களிடையே சுக்கரவின்றி சுகர்ந்தொழுகும் நெறிகாட்டிய ஞானியாக அடிகளார் விளங்கினார், அவர் சிவன், தீருமால், சக்தி, விநாயகர் சூதனிய தெய் வங்கள் மீது பாமாவைகள் பாடி மக்களைப் பக்கி நெறிப்படுத்தினார்.

மனத்தும்மை சமய வழி பாட்டிற்கு இன்றியமையாதது. எச்சமயத்துவருக்கும் இது பொருந்துவதாகும். இதனை உணர்ந்தும் மூலமாகவே அடிகளாரின் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

“வென்னை நிற மல்லிங்கயோ வேறெந்த மாமலரோ வள்ள வட யினை க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ வென்னை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல உள்ள கமலமடி உத்தமார் வேண்டு வது”

(விபுலானந்தத்தேன், சாதுவக்கும் இன்மூர்)

“பிரபுத்த பாரத்” எனும் ஆங்கிலச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் அந்தச் சஞ்சிகையில் இந்து மதத்தின் சீறுப

புப் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகள் அவர் சமயத் பண்பாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக் காற்றிய பணி யினான் வெள்காட்டுவேண்டும், ராமகிருஷ்ண வீஜயம் என்னும் தமிழ் வெளி யீட்டின் ஆசிரியராக விளங்கிய காலத்தில் கவாசி விவேகானந்தர் அருளிச் செய்த அரும்பெரும் நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழில் சொறி பெயர்ப்புச் செய்து ஸ்ரீ கிராமசீருஷ்ண பரமஹம்சரின் போதனைகளைத் தமிழ் கூறும் நன்றால்கிள் பரவச் செய்தார் அத்துடன் விவேகானந்தச் சுபை ஆரம்பித்த ‘விவேகானந்தன்’ வெளியீட்டில் ஆசிரியர் உள்ளக்கிட்டங்கள் என்னும் தலைப்பில் கல்வி, சமயம், தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றி அாதந் தோறும் எழுதிவந்தார்.

அடிகளாரின் சமயச் சார்புக் கணிதைகளில் ஆலும் உரை நடை நூல்களிலும் இந்துசமயத்துவங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒருமை வாத மும் கிருஷ்ணவாதமும் பண்ணமவாதமும் ஒன்றோ பெடான்று இணையும் நிலையும் கூறப்பட்டுள்ளது. “தெண்ணாட்டிலே ஊற்றுறைத்து அண்புப் பெருக்கு வடநாட்டில் பரவிய வரண் முறை” என்னும் கட்டுரை அடிகளாரின் வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவ சிந்தனைகளின் ஒருமைப் பாட்டை விளக்குவதாகும். அடிகளார் கிராம கிருஷ்ண மடாலயத்துப் பெருந் தொண்டர்; அமடம் வேதாந்த அடிப்படையில் அமைந்த தொண்டு. அடிகளாரும் அதன் கொள்கைகளை விளக்கும் வகையில் பல நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துவார். அதே வேறான மீல் கூசவசித்தாந்திக் கொள்கையினையும் நன்கு கற்று அத்துறையிலும் வல்லவராகி விளங்கினார். வேதாந்த சித்தாந்த வித்தகராக விளங்கிய அடிகளாரின் சமயப் பண்ணபையும் சித்தாந்தத் தெளிவையும் அறிந்த சென்னை கூசவசித்தாந்த சமாஜத்தார். அவரை; தீருவண்ணாமலையில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் மகா நாட்டிற்கு அத்தலைமை தாங்கிச் சீறப்போக்குச் செய்தனர். அடிகளாரின் நடராஜ வடிவும் என்னும் நூல் அவரின் சித்தாந்த அறிவின் வெளிப்பாடாகும்.

மனித வாழ்க்கையை ஆத்மீக நிலைக்கு உயர்த்திக் காட்டும் அரிய சாதனம் கலை என்பர். இந்த அடிப்படை அடிகளாரின் கலை பற்றிய கருத்துக்கள் மூலமாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. விபுலாநந்த அடிகளாரின்

வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி இசையாராய்ச்
சீயிற் குறிந்தமையை யாவுருமீவர், இந்த
இசையாராய்ச்சி ஒப்புயர்வு இல்லாத
தொன்றாகும். அடிகளார் இசை சம்பந்தமாக
நீகுஞ்சிய சொற்பொழிவுகளும் அவரால்
எழுதப்பட்டு வெளிவர்த் தோய்ச்சிக் கட்டு
கூடுகளும், பலதாறப்பட்டன. இசையின் நுண்
மையும் கணிதத்தின் தீண்மையும் கலந்து
உருவான இசைத்தமிழ்ப் படைப்பு நூலான
யாழ்நூல் இசைக் கடற் பரப்பினை அளந்து
காட்டும் நுண்மையை போன்றது. இதனை
உருப்படுத்தித் தருவதில் அடிகளார். செய்த
ஆராய்ச்சிகள் இந்துக் கலைகளில் ஒன்றான
இசையின் தீரப்பினை எடுத்துக் கூறுவதா
கும். உண்மையில் யாழ்நூல் இசைபற்றிய
பெரும் ஆய்வு நூலாக விளங்குவது குறிப்
பீடுத்தக்கது. வழக்கொழிந்து போன இசை
நூல் இலக்கணத்தைவகுத்துவதும், நூற்று
மூன்று என்னும் தொகையினவாகிய பண்
களின் உருவத்தை எடுத்துக் காட்டியும், அவை
தமிழை தீண்மைத்தற்கு வேண்டிய அலகு நிலை
கணங்க் குறிப்பிட்டும் பல்லாண்டு மறைந்து
கிடந்த பழந்தமிழ்இசைக்குப் புத்துயிர் அளித்
தார். பண்ணபோயோர் கொண்ட இருப்பதிரைகளு
அலுகுகள் (சுருதிகள்) இவையெனக் காட்டிய
நோடு இருப்பது அன்றாவதாக நின்ற ஓர்
ஶாண சுற்றியென்றும் வீதியிதழின் அள-
வினையும் அது அளவிற் சிறியதாயினும்
என்னிச்சுக்கக்கு ஈவது பெறவு என்னும்
பேருண்ணயையினையும் நூற்கு விளக்கி, சுருதி
வெண். என்னும் கருவியினைச் செய்து
காட்டி. இடைக் காலத்தில் நேர்ந்தவுயினை
யாழ் நூல் கணங்க சென்பது மிகைக் கூற-
றன்று

எழுபத்திராணு மேங்கார்த்தக்களை
வகுத்துத் தென்னாட்டுக் கருநாடக, சங்கீ
த்தை முறைப்படுத்திய வேங்கடமுதி,
கையாண்ட வீணைக்கருவி, பஞ்சகுருதி
ரிஷ்டீதில் சுத்த காந்தாரமும், பஞ்ச சுருதி
தைத்தத்தில் சுத்த நிழலாதமும் பேசுவது குறிப்
பீடுத்தக்கது. முந்தாறு ஆண்டுகளாக வழக்
கற்றுக்கீடந்த இக்கருவியினை தீண்டும்
உருப்படுத்திக் காட்டிய பெருமையாழ் நூற்றுக்
அரியது, மேலும் நூற்று ஆய்வின் அடிப்ப
டையில் யாழின் பல வடிவங்களைச் செய்து
தும் காண்டித்தும். ஆயிரம் நாற்புகள்
யாழின் கணக்கினைக் கண்டறிந்து அவ்யாழினை மீண்டும் அமைப்பதற்கு வேண்டிய
குறிப்புக்களை யாழ் நூல் எடுத்துவரக்கின்றது. எனவே, பண்பாட்டில் முக்கீயம் பெறும்
இசைக்கலையின் நிலைபேற்றிற்கும் அதன்
வளர்ச்சிக்கும் அடிகள் ஆற்றிய பங்கு கணிசமானது,

மனிதனின் பூண மன வார்த்தைக்கும்
உள் விருக்கிக் கும் அழகியற்கல்லியும்' அப்பு
யமானதாகும், அடிகளார் 'கல்வியமைப்பு
முறையில் அழகியற் கலைக்குக்கு உயரிய்
விடம் கொட்டுகிறுந்தும் சிறப்புப்பெயினான்
நூற்கு. அவர் இந்துக்களின் பழை கை
வாய்ந்த அடிக்காலங்களை ஆராய்ந்து
அவற்றின் காலப்பும்கங்களை, வெளிப்படுத்
துவதில் பெரிதும் விருப்புக் கொண்டிருந்தார்.
ஒழுமுதபை ஆலயங்கள் சிற்றத்துக்கலை
ஒலியக்கலை, இசைக்கலை என்னும் அழுகக்
கலைகள் பலவற்றை ஏற்கு என்கூடுதலாக
உணர்த்துந் 'நன்மையாதுவின்' அவையே
நமது நாகரிகத்திற்க காட்டும் உண்மையான
நீயங்கள் கூறும் 'உண்மைகளை' ஆராய்ந்த
தறியும் கடப்பாடுகடயன், மதுராசிதம்பாம்
தஞ்சை, பேநூர், இவையுணர்த்தும் கலைகள்
பழந்தமிழாது. நாகரித்தின் ஒப்புபரவற்ற
சிறப்புகளைக் காட்டுகிறான். பழமை பாடச்
செழுமை தேடு என்றபடி தழிக்குலத்தார்.
தமது பழமை ரயயாராய்ந்து அறித்து காதிர
காலத்தில் செழுதூய்திருப்பாராக இல்லாறு
விபுலந்தால் அடிகள் அழகியற்கலை பற்றிக்
கூறும் கருத்துக்களும் அவற்றைப் பேணி
வளர்த்த ஆலயங்களின் பெருமை பற்றிக்
கூறுவனவும் அவர் இந்துக் கலைகளைப்
பேணவும், வளர்க்கவும் காட்டிய ஆரவத்தின்
நீரதில் ப்புக்களாக விளங்குகின்றன.

'உண்மையை உணர்த்துவனவும் அழகினி
மையை அவாவி நிற்பனவும் நன்மையை
உறுதியெனத் துணிவிப்பனங்காகத் தலை
கள் ஒவ்வொரு நிறத்தையும் மேறி நிற்பன'
இலை உண்மை, அழுகு, நன்மை எனும்
முன்றினையும் நாற்கு சித்தம் முழுவதையும்
ஒழுங்குபடுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தன' என
அழகியற் கலைகள்ன் தன்மையை விளக்கி
அவை மூலம் உண்மை, நன்மை, அழுகு என்
பன் மாணவரிட்டது ஏற்பட வேண்டுமென்
படே அடிகளீன் உள்ளார்ந்த விருப்பம். இந்து
அழுகக்கலைகளை வளர்க்கும் பணி யும்
அதனை உலகிற்குப் பயண்டச் செய்யும்
கடவுமையும் கழீற் நாட்டுச் சர்வகலாசாலை
கஞ்சகுரியதாக. அடிகளார் கூறுவதிலிருந்து
அவர் இந்துக் கலைகளை வளர்க்க மேற்
கொண்ட முயற்சி பாராட்டுக்குரியதாகும்.

சுருங்குக் கொண்ணால் இந்துப்பண்பாடு
மனித சமுதாயத்தை உலகியல் நிலையில்
வளம் படுத்துவதோடு ஆண்டீக நிலைக்கும்
நெறிப் படுத்துவது என்ற நிலைப்பாட்டை
அடிகளாரின் பணிகள் முலமாக நாம் உய்த்
துணரக் கூடியதாக உள்ளது.

விபுலாநந்த அடிகளாரின் விஞ்ஞானச் சார்பு

'யாழ் நூல்' வழிப்பட்டதொரு மதிப்பீடு

இ. முருகையன்

சிரேஷ்ட உதவீப் பதிவாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்

விபுலாநந்த அடிகளார் கிழக்கிலங்கை என்றெத்த தமிழ் அறிஞர்களுள்ளே தலை சீரந்தவர். அவருடைய ஆளுமை ஓர் அபூர்வக் கலைவை.

சாராம்சத்திலே அவர் ஓர் ஆண்மீக அறிஞர்; தொண்டுள்ளம் கொண்ட துறவி, துறவி என்ற முறையில் ஓர் அருளாளர். அருள் என்பது மனிதகுலம் முழுமைக்கும் பொதுவானது. கிருப்பினும் தம்மைக்குத் திருந்த தமிழ்மக்கள் மேலும் இந்து மக்கள் மேலும் அவருடைய மனம் சீரப்பான பற்றுக் கொண்டு திகழ்ந்தது. ஆகையினால் அந்த மக்கள் நன்மை பெறுவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர் இடையறாது பாடுபட்டார்.

பண்டிதாககிருந்து அறிஞராகவளர்ந்து துறவியாக மேம்பாடு பெற்ற அடிகளார் தொடர்ந்தும் கற்றுக்கொண்டே இருந்தார். இதுதான் அவருடைய சீரப்பு. வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் கலைகிலக்கிய மாணவராக இருந்திருக்கிறார். அதே மாணவர் ஒரு சீரந்த ஆசிரியராக தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகும் மதித் துப்பேர்த்திய பேராசானாக, பண்பாட்டுவகம் பாராட்டிக் கொண்டாடிய முத்திரிப் பிரகாராக இருந்திருக்கிறார். அந்தப் பேராசான் ஆராய்ச்சி உள்ளம் கொண்டவர். பகுதி தழிந்து, சான்று கண்டு ஏணையோர் கண்டறியாத காரியங்களைக் கண்டறியக்கூடிய ஆய்வாளராக விளங்கியவர்.

அதனாலே தங்க, அவருடைய ஆளுமை பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது —

"விபுலாநந்தரின் ஆளுமையில் ஆங்கில மும் தமிழும் — என், வடமொழியுங்கூட — சந்தித்தன; கலையும் இலக்கியை மும் இசையும் பாட்டும் கூத்தும் சங்கழித்தன; துறவும் தொண்டும் பண்பு நயமும் வந்து கலந்தன; ஆண்மீகமும் அறிவியலும் ஆய்வு நோக்கும் கூடிக் குலாவினே"

விபுலாநந்தர் விஞ்ஞானப் பட்டாரி அவருடைய ஆய்வு நோக்குக்கு அவர் பெற்றிருந்த விஞ்ஞான அறிவும் பழீற்சியும் துணை நின்றன என்பதற்குத் தடையில்லை, விபுலாநந்தரின் வாழ்க்கைப் பணிக்கு அவர் பெற்றிருந்த விஞ்ஞான அறிவு எந்த எந்த வணக்கிலே பங்களிப்புச் செய்தது என்று. சுருக்கமாக மதிப்பீடு செய்வதே இங்கு நமது நோக்கமாகும். தமிழர் பண்பாடு பற்றிய எண்ணக்கருவுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத் தொகுதியில் விபுலாநந்த அடிகளார் எவ்வண்ணம் உதவியுள்ளார் என்று பரிசீலிப்பதற்கு இந்த மதிப்பீடு துணை நீர்க்கும்.

அடிகளாரின் ஆய்வுகள் அனைத்துக்கும் மனிமுடிபோன்ற தீகழ்வது தமிழிசைப்பற்றி அவர் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி; அதன் பலங்காக அவர் தந்த 'யாழ் நூல்'. இந்த ஆராய்ச்சியின் தன்மையை நாம் உற்ற நோக்கினால் விஞ்ஞான நெறிமுறைகளை விபுலாபுந்தர் அனுகிய பாங்கு தெங்கெனப் புலப்படும். ஆகையால், 'யாழ் நூலினைத்' தனிப்பெறுங்கான்றாக வைத்தே இந்த மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

அடிகளார் தமிழிசைமிது கொண்ட பற்றியால் அதன் பண்டைய இயல்புகளை தேடிக் கண்டறிய முற்பட்டார். இந்த முயற்சியிலே அவருக்குப் பெருந்தடையாக இருந்தது, வரலாற்று நெறிப்பட்ட ஆவணங்கள் இவ்வாறையே ஆகும். இது இசைக்கலைத் துறைக்கு மட்டுமே போதியேக்காக உள்ள கூடார்ப்பாடுன்று. தமிழ் மக்களின் வரலாற்று உணர்வும் அக்கணமை கூர்க்கைப்பறாது குன்றி நின்றமை, இந்தைநாள் அறிஞர் பலஞ்சு அடிக்கடி எடுத்துக்கூறி வருந்துவதற்கு ஏதுவான ஒரு பொது உண்மையே ஆகும்.

விபுலாநந்தர் பெரும்பாலும் இலக்கியச் சான்றுகளையே புகலடைந்துள்ளார். அது தயிர்க்க இயலாத்து. தமிழிசைக் கலை

மின் வாழ்வு இடையீடு படாத தொடர்ச்சி உடையதாய் கிடுக்கில்லை. தொல்காப்பு முறை, பத்துப்பாட்டு, பரிபாடல், சிலப்பதி காரம், சீவகசீந்தாமணி, தேவாரம், தில்வியப் போரங்கும் ஆகிய இலக்கிய நூல்கள், அவற்றுக்கு எழுந்த உரைகள், வடமொழி இசை, நாட்டிய நூல்கள், மேலைத் தேய இசையாளரின் நூல்கள் ஆகிய இவை அனைத்தையும் மக்குத் துணையாக அடிகளார் கொண்டுள்ளார். அவப்போக, தசீ முர்களுக்கே உரிய குழலும் யாழுமாகிய குறிகளைக் கையாறும் முறையும், பண்ணூட்டி இசைக்கும் பாங்கும், இசை நுனுக்கங்களும் இடைக்காலத்திலே வழக்கொழிந்தன; ஓழந்து பட்டன. சிற்காலத்திலே வேற்றுப்புலத்தாரின் இசைப்பு முறைகளே நாகரிகம் மிகுந்தனவென்று குறுப்பட்டு மேலோங்க மீறிசை தன்னிலை கெட்டுப் புதக்கணிப்புக்கு உள்ளாயிற்று. தமிழிசையிலே பண்ணக்கும் தீரங்களும் வகுக்கப்பட்ட முறையையானது மிகுந்த நுனுக்கமும் வளரும் பொருந்திய ஒன்றாகும். கலைப்பெருஞ் செல்வம் என்று பேணி ஒம்ப்படத்தக்க அந்த முறையை வதிகம் பயிலப்படாது ஒதுங்கிக் கொண்டது, ஒதுவார் எனப்படும் இசையாளரிடையே தேவாரமிசைப்பதற்கு மாத்திரம் உறுதுணையாகி நின்று, மட்டுப்பட்டதொரு வட்டத்துள்ளே தன்னை ஒடுக்கிக்கொண்டு மதிப்போக்கும் கொண்டது.

ஒரு கலைத்திலே — ஏன், இப்பொழுது கூட — யாழ் என்பது வீணையே என்றுபலர்களுத்தினார்கள்; கருதுகிறார்கள். யாழுக்கும் வீணைக்குமிடையே உள்ள அடிப்படைவேறு பாடொன்றைப் பலகும் கவனிப்பதில்ல. வீணையிலே தந்திகளின் நீளங்கள் சமன்; வீணையை கீட்டுகிறபொழுது விரல்களாலே தந்திகளைப் பல்வேறு இடங்களிலே கலைஞர் தொடுகிறார். அப்படித் தொடத்தொட, அதிருகின்ற தந்தி நீளம் வேறுபடும். அதாவது தந்தியின் மூழுநிலம் மாறாயல் கிடுக்க, அதிருகிற பகுதியின் நீளம் வேறுபடும். அப்போது இசைக்கலைக்கு வேண்டிய பல்வேறு சுவரங்களும் உண்டாகும். இந்தச் சுவரங்களின் வெவ்வேறு சேர்மங்களுத்தினாலே இசைதோன்றும். ஆனால் யாழின் செயற்பாடு வேறுசீத மானது யாழிலே ஒவ்வொரு கவரத்துக்கும் ஒவ்வொரு தந்தி இருக்கும் ஒவ்வொரு தந்தியும் ஒவ்வொரு நீளத்தை உடையது. ஒவ்வொரு தந்தியையும் கிட்ட ஒவ்வொரு சுவரம்

உண்டாகும், யாழில் இசை ரீற்கும் முறையை, கீழ்க்குப் புதத்தாரின் 'ஹாப்' இசையிலே இசை ரீற்கும் முறையையை ஒத்து. வில்யாழ் எழுதுந்திகளையும். சீறியாழ் ஒன்பது தந்திகளையும், சகோட யாழ் பதீனாலு தந்திகளையும், பெருங்கலம் என்னும் பேரியாழ் ஆயிரம் தந்திகளையும் பெற்றிருந்தன என்பது அனுபவகாளாக தக்கது.

இல்வாறான யாழ்களையும் குறிகளையும் இசைத்து மிடற்றிசையுடன் ஒப்பிட்டு ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ருணித்துணர்ந்து, அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் பண்ணைத் தழிழிசைக் கலைஞர்கள் பண்களையும் தீரங்களையும் வகுத்துமைத் துக்கையாண்டனர், இந்த இசை முறையையின் வளத்தை மிட்டெடுத்துக் காட்டுவதற்கு அடிகளார் கைக் கொண்ட முயற்சிகள் பாரியவை.

யாழின் உறுப்புக்களையும், அவை எப்பொருள் கொண்டு செய்யப்பட்டன என்னும் வீவரங்களையும் யாழினை கீட்டும் முறையையும் இலக்கண - இலக்கியங்கள் ஒரளவு துரித்துச் செல்கின்றன. இந்த உறுப்புக்களின் பருமன்களை வீரல், சாண் ஆகிய பழங்காலத்து அலகுகளிலே முன்னோர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளனர். இந்த அலகுகளை நவீன அலகுகளாகிய அங்குலம், சீற்றர் என்பவற்றுக்கு மாற்றி, ஒடை முறைக்கு உடலுத்தக்கணவாக அடிகளார் அமைத்துள்ளார். யாழின் பருமனை ஒரளவு செம்மையாக உய்த்தறிய முடிந்தபோதிலும், அதன் சரியானவடிவம் எது என்பதைத்திட்டமாக அறிவது குடுமானதொரு காரியமாயிற்று கீது அடிகளாகுக்கு ஒரு பெரிய அறைக்கூவும் ஆயிற்று. வெறும் ஊகங்களிலும், அன்னனாவான கற்பணங்களிலும் தங்கி நீற்பதற்கு அடிகளாரின் அறிவியல் உள்ளம் இசையவில்லை. யாழின் சரிநுப்பமான வடிவத்தை அறிவதற்கு அவர் மிகவும் முயன்று பெரிதும் உறைத்தார். எல்லாவழிகளிலும் பெரியதொரு தேடுதலை மேற்கொண்டார். அவருடைய தேடுதல் வீண்போகவில்லை, “இலண்டன் மாநகர் பழுப்பொருட்காட்சி சாலையிலே யுள்ள அமராவதிக் கல்லோலையித்திலே” (விபுவாநந்தர், யாழ் நூல், 1947:41) சகோடயாழ் காட்டப்பட்டிருப்பதை அடிகளார் அவதாரித்தார். வெறும் ஊகத்திலே அங்கியிருக்காமல்,

நிதிரிசனமான ஒரு காட்சி சான்றைப் பற்றிக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு விழுலா நந்தருக்குக் கிடைத்தது. இது விழுலாநந்த ஸெப் பெருமகிழ்வில் ஆழ்த்தியிருக்கும் என்பதில் ஜயமுஷ் உண்டோ? அடிகளார் எழுதுகிறார்—“திருத்தீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் கையிலிருந்த இத்தெய்வக் கருவி முத்தமிட் வித்தகாகிய திருக்குளம் பந்தப்பிள்ளையாராலே பாராட்டப்பட்டது. இத்தையை தீர்ப்பு வாய்ந்த கருவியின் இசையினை தீட்டுமொரு முறை தோற்றுமாறு செய்தல் தமிழகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்குச் சிறந்ததோர் ஏதுவாகும்..... இசை மடந்ததயின் பேராருளீனாலே, இக் கருவியின் உருவப் படம் அமராவதி ஓலியத்திலே நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது (யாழ் நூல், பக. 51).

அமராவதி ஓலியத்திலே யாழை தீட்டும் பெண்ணின் உருவாகும் உண்டு. ஓலியத்தில் வரும் பெண்ணின் பருமனுடன் யாழின் பருமனை ஒப்பிட்டு, உண்மையான யாழின் பருமன் யாதென்பதை விகித சமன் முறைப் படி அடிகளார் கணித்துக் கொண்டார். இவ்வாறான கணிப்பீடுகளை, இலக்கண இலக்கிய உரைநூற் சான்றுகளுடன் மாட்ட நெர்து, வழுக்கொழிந்து போன யாழை தீட்டுத்தீடுப்பதில் அவர் வெற்றி கண்டார்.

தீட்டுத்தீடு களில் அவர் நின்று விட வில்லை. தமிழ்ச் சாரீஸ் ஒதுவார்களின் சம்பிரதாயங்களையும் கண்டப்பிடிக்களையும் வழுமகளையும் அவர் விசாரித்திருந்தார். அறிந்து, இன்ன இன்ன பண்களுக்கு இன்ன இன்ன இராகங்கள் ஒத்தனவாக உள்ளன என்று தெளிந்தார். பிற்காலத்து வேங்கடமகி முதலியோரின் கருநாடக சங்கீத சம்பிரதா யத்தில் வரும் ஜனக, ஜன்னிய இராகங்களுக்கும், அதாவது, சம்பூரண ஒள்டவ இராகங்களுக்கும் பழைய பண்களுக்கும் திறங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை களை உய்த்தறிய முற்பட்டார். இந்த முயற்சியின் பவணாக, பழந்தமிழிசையின் பக்கத்தினை, கட்டமைப்பை, தீட்டுத்தீட்டார்.

அதற்கு அப்பாலும் அவர் சென்றார். ‘பண்ணீயல்’ என்னும் ஒரு பகுதியை ‘யாழ் நூலில்’ அவர் சேர்த்துக் கொண்டார். தேவார இசைப்பாக்களின் யாப்பமைத்தை வட்டமொழி நூலாக் கண்டல்லது, குடு என்னும் அவகுகளை கருவியாக்க கொண்டு சந்த பேதங்களாகப் பகுப்பாய்வு செய்து கட்ட வள்ளக்’ என வருத்துக் காட்டியுள்ளார். தீதிலிருந்து முவர் முதலிகளின் பாடல்களின் அமைப்பியல்லபத் தெளிவாக உணர்த்தினார்.

அப்பாடல்களின் தாளவை நுணுக்கங்களை மட்டுமல்லதற்கு விவை பெரிதும் துணையாய் அமைவன்.

இந்த தீட்டுத்தீடு விவரிப்பிலும் விஞ்ஞான நோக்கு எங்கும் தொழிற்படுகிறது? இதுவே நம்முன் உள்ள கேள்வி.

இன்றொழிந்து போய்விட்ட ஒன்றை தீட்டுத்தீடுக் குழலும் விஞ்ஞானி, முதலிலே கைவசங்கள் தரவுகள்யாவற்றையும் சேகரித்துக் கொள்கிறான். அவற்றிலே தன் முன் உள்ள ஆய்வுப் பொருளுக்கு இன்றியமயாத தேவைப்பாடுள்ள அரவுகளைப் பிரித்தெடுத்துக் கொள்கிறான். சீனார் அத்தரவுகளை வகுத்தும் ஒப்பு நோக்கியும் ஒன்று சேர்த்தும், முரண்களைக் கணந்தும் வழுக்களை நிக்கியும் தான் தேடிச் செல்லும் உண்மையைப் பிசுகிள்ளிப் பெற முயல்கின்றான்.

விழுலாநந்த அடிகளாகும் இந்த வழிகளைத்தான் கையாண்டார். தரவுகளைச் சேகரிக்கையில், பழந்தமிழ்ப் பாட்டுத் தொடக்கம் பரதநாட்டிய சாத்திரம் வகையிலே, காணல் வரி தொடக்கம் கற்கவர் ஓலியம் வரையிலே, ஒணிதம், பெளதிகம் மட்டுமன்றி, மேற்குப் புல இசைவாணரின் இசையியல் நெரிகள் ஆகிய அனைத்தையும் அவர் தேடிப்பயண்படுத்தினார் இங்கு அவருடைய பரந்த நோக்கும் மெய்ப்பொருள்களும் விவேகமும் நிரம்சிய நடுநிலை எண்ண ஒட்டத்தை நாம் இனக்கண்டு கொள்ளலாம். இவை எல்லாம் விஞ்ஞானச் சார்பினாற் பெறப்பட்ட விழுமியங்கள் என்பது சாலப் பொருந்தும்.

இந்த விழுமியங்களை அவர் போற்றிப் பேணினார் என்பது ஒருதலை. அடிகளாரின் ஆய்வுப் போக்கிலே இவை உருடும் பாவுமாக இழுப்போட்டிக் கிடக்கின்றன.

இண்டறக் கலந்து பின்னிக் கிடக்கும் இந்த விழுமியங்களை உணர்ந்து கொள்வதற்கு நாம் ஊன்றி நோக்கி உசாவி ப்பார்க்க வேண்டும். ஆனால், அடிகளாரின் ‘யாழ்நூலில்’ வீரவீக் கிடக்கும் கிரு பெருங்கூருகள், நவீன விஞ்ஞானத் தொடர்பினைக் கண்கடாகக் காட்டுகின்றன. அவை அந்தாலிற் காணப்படும். அடிப்படைப் பவுதிக இயலும் கணித இயலுமாகும்

அடிப்படை பவுதிகம் ‘யாழ் நூலில்’ ‘இசை நாம்சியல்’ என்னும் பகுதியில் வருகிறது. பவுதிக இயலை அடிகளார் முத்தால என வழங்குவார். தாங் ஆங்கில மொழி வாயிலாகப் பெற்றுக் கொண்ட அறிவைத் தழித்துப்படுத்தி வழங்குவது தமிட் மக்களுக்கும் பயன் தரும் என்ற எண்ணத்துணிவினை மேற்படி ‘யாழ்நூற்’ பகுதியில் நாம் காண

திரோம். அதில் அடிகளார் பூதநூல் அழிவின் தன்மையை இட்டுக் கூறும் வசனங்கள் நுனுகி நோக்கத் தக்கவை. அவர் கூறுகின்றார்.—

உரந்த நுண்மதியும், நுனுகி நோக்கும் கள் நூம் செலியும் உடையராய், பயிற்சி பெற்ற கைகளையுடையராய், புறவுலகத்திலையந்த பல்வேறு பொருட்களையும் அவை தமிழையக்கீத் தொழிற்படுத்துஞ் சத்திகளையும் ஆராய்ந்தறியப் புதுவோர், தமது ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்படுத்தய கருவிகளைத் தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். பூதநூல் நீவென்பது புத்தகத்தை நெட்டுருப் பண்ணிப் பெறுவதற்குரிய அறிவுண்டு. அதற்கென அமைந்த கருவிச்சாலையில் இள்ளே புதுந்து கருவிகளைப் பயன் படுத்தி அள்கும் முறையற்றிந்து அளந்து அளந்து கண்ட முடிபுகளிலே அமைந்து நீண்ட வீதிகளை ஒர்ந்துணர்ந்து தீர்ப் பிடுவதுவே பூதநூலும், சிற அறிவியல் நூல்களுக்கு கற்றற்றுரிய மரபாகும். (யாழ் நூல், பக். 53)

விஞ்ஞானமென்றால் என்ன என்பதைப் பொறிப்பாக உரைத்த அடிகளார், 'யாழ் நூலிற்' செய்யப் புதுந்து விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி அன்று. தமது இதைத் தழித் தூய்வுக்கு, புதுக்கீடு விஞ்ஞானத்தில் வரும் ஒலி யியற் கோட்டாடுகள் சிலவற்றையும், முடிபுகள் சிலவற்றையும் கருவிகளாகக் கொண்டார். அதனால் 'யாழ் நூலின்' தேவைகளின் பொருட்டு, ஒலியின் தன்மை, அதிர்வுகள், வேகம், அதிர்வின் மீடிரன், நரம்புகள் அதிர்கையிலே தோன்றும் அவை நீளங்கள், குழுவுகளில் உள்ள வளி அதிர்வுகளின் அலை நீளங்கள், சுவர் பேதங்கள் முதலையன பற்றிச் சுருக்கமாக அடிகளார் எழுதியுள்ளார். விஞ்ஞானக் கழுத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்குப் பொருத்தமான நுட்பச் சொற்கள் அடிகளார் காலத்துத் தமிழில் நன்று விருத்தி பெற்றிருக்கின்றன. உண்மையில் அச்சொற்களை ஆக்கும் முதல் முயற்சிகளில் அடிகளாரும் கணிமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். முதல் முயற்சிப் பேறுகள் என்ற வகையில், அவர் வழங்கிய சொற்களுக்கும் இன்று ஈழத்திற் தெருவழக்காசிநிலைப்பெற்றுவிட்ட சொற்களுக்கும் சிற்சில வேறுபாடுகள் உண்டு. எடுத்துக் காட்டாக, அடிகளார் மீடிரன் அல்லது அதிர்வெண்ணை அசைவெண் என்பார், குழுவை வங்கியம் என்பார், ஒலிமாணியைக் கட்டளையாழ் என்பார், இசைக்களைகளை இசைக்கோல்கள் என்பார், இவ்வாறே சிறவும்.

எது எவ்வாறாயினும் யாழ்நூலில் வரும் 'இசை நாம்சீயல்' என்னும் பகுதி, விஞ்ஞானத் தழித் தொல்போர்க்கால ஆராயப்புறவாகுக்கு நல்லிருந்தாயமைகிறது என்பதை ஜயமீல்ஸ் பதாடகக்கிலை விஞ்ஞானத் தழித் முனை என்ற வகையிலே அடிகளாரின் தழித் அவ்வித தகுதியைப் பெறுகிறது.

'இசை நாம்சீயலின்' தன்மை இது. இனி 'ஓழிசீயலில் வரும் கணிதப் பகுதியை நேரங்குவோம். இதில் எண்ணலளவையும் இசைக்கண்டமும் எடுத்தாலும் படிக்கின்றன. எண்களைப்பற்றிய அடிப்படை வழக்கு எனும், பத்தின் வழக்கங்களும், மடக்கைப்பற்றிய விவரங்களும், ஒளியான்டென்னும் நீண்டபற்றிய அறிபும், சின்னங்கள் பற்றிய விளைக்கும் கூட்டல் கழித்தல் பெறுக்கல் ரீத்தல் முதலிய அடிப்படைக் கணிதச் செய்கைகளும் ஒளியியலிலே உரைக்கப்படுகின்றன. கணிதத் தேர்ச்சி அதிகம் இல்லாத வர்களும் இசைத் தழித் தூய்வின் பொருட்டு கணிதத்தை ஒரு கருவியாகக் கொள்ள முற்படுகையில், அவர்களுக்குக் கைகொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு அடிகளாரின் கணிதக் குறிப்புக்கள் அமைந்து வருன்னன. எனல் பொருத்தமாகும்.

இதுவரை நால் அவதானித்தலை, யாழ் நூலின்' விஞ்ஞானச் சார்பைக் காட்டப் போதியலை. பழந்தழித் தொல்போது கெள்ளும் போற்றிய அடிகளார், விஞ்ஞானத் தொடர்புள்ள வீழுமியங்களோடு இசைந்து போகும் இயல்வீணைக் கொண்டிருந்தமை கவனிக்கத் தக்கது.

இங்கு வேறொன்றையும் குறிப்பிடலாம். மேற்குலகத்து விஞ்ஞானச் சிந்தனையாளர் தீவர் கூட, அவ்வப்போது இன்றைய விஞ்ஞானம் தொழில் நுட்பமும் பெற்று வரும் அதீத வளர்ச்சி பற்றிக் கவலைப்பட்டுக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். 'பரி' கொமனர் எஸ்பார் சின்வருமரு கூறியுள்ளார்.— "விஞ்ஞானம் நமக்கு வழங்கியுள்ள பாரிய புதியவலுக்களைக்கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் ஆற்றல் உண்மையில் நமக்கு உண்டா? இல்லையேல் விஞ்ஞானம் கைகடந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறதா?" (Barry, Commoner, Science and Survival - 1970 : 8).

தழித் தூயு வழிவந்த அறிஞர்கள் பலரும் விஞ்ஞானத்தைச் சந்தேக்கக் கண்கொண்டே பார்த்து வந்துள்ளனர்: பார்த்து வருகின்றனர். ஆனால், விபுலாநந்தரின் பார்வை விஞ்ஞான நோக்குடன் மருவி இசைந்து செல்லும் ஒன்றாகும்.

விபுலாந்தர் யீசுப் பத்தலிருந்து . . .

காரேறுந்திரு முதூர்த் தாய்தரு கடவுட் காதல் மகன்

கருவில் திருவுள் கலைஞர் பெற்றோர் கண்ணிறை திருமயிலோன்
ஏரேறும்படி கீழ்பால் மேல்பா வாகிறல் விசைநாட்டோன்

இயைத் தலையில் தமிழ்முத் திரைவரை ஈழக்கரி காவன்
சீரேறுந்தம் ஒரிவார்க் காங்கில நூற்க்கவை யினிதூட்ட

தெஞ்சும் புதுமைக் கலீலன் கலியுக தெய்வ அகத்தீயனாம்
பாரேறும்புக மாளன் மீழ்கெனக் கூவாய் பைங்குயிலே

பன்மொழி விபுலாந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் பைங்குயிலே.

�ழமுதற்பனி இயைம் வரைக்கொடி கட்டு விசைத்தமிழின்

இந்திய வாணியை ஆங்கில பீடத் தேற்றிய புதுஉழையினோன்
தோழுமை கொள்வட மொழியமயமாகிய தொன்மை யிசைத்தமிழினுத்

தூயதனித்தமிழ் வடிவில் தோற்றிய தந்தை யெனுந்துணையான
தூழமுத்த தமிழ் வாணர் மதிக்கொரு சோதிச் செஞ்சுட்ரோன்

சுவாமிசிவானந் தக்கடலாடிய படிமைத் தோற்றத்தோன்
வாழியவன்கை ரீள்கென வினிதே கூவாய் வரிக்குயிலே

மாதவ விபுலா நந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் வரிக்குயிலே.

வெள்ளீப் பனிமலை வாரத்தேறிய மேன்மைப் பேறுற்றோன்

வேதத் தனிமுத வாகித் திருநிறை சோதிச் சுடர்கண்டோன்
அள்ளிக் கொள்வன அழுகுத் தாழ்ந்த வியப்பானோன்

ஆண்டொரு முன்றாங் கண்புடனாற்றும் அழுந்தவ நிலைநின்றோன்
உள்ளத் துயர்வென வோக்கிடு மீழுப் பல்கலை மன்றத்தே

ஒளிர்தமிழ் பீடத் தெளிலுற வேற்றிய ஒநுமுகற் பேராசான்
வள்ளற் குருமணி தோள்வலி ரீள்கெனக் கூவாய் மாங்குயிலே
மண்நிறை விபுலா நந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் மாங்குயிலே.

பல்கலை யீழுப் பல்கலை மன்றக் குழுவினர் மனமாற

வண்கவி யின்பங் கூட்டுண் புலவோர் மதிதளர் திலைமாற
நல்கலை யுடைய வள்ளல்களின்ப வெள்ளத்தே சார

நற்கலை கற்று மெய்யுணர் துறவோர் நடுநிலை நின்றோசு
சொல்கலை கற்போர் சோர்ந்திலை நிங்கித் துள்ளிக் களிக்காத்

தொடர்படு மன்சீற் சீணிசீடு நல்லோர் துயர்விட் பொளிசோ
வெல்கலை மேலோன் மிள்கென விரைவாய்க் கூவாய் மென்குயிலே
விபுலாந்த வியன்மணி வாழ்கெனக் கூவாய் மென்குயிலே

— புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

வரலாறு மட்டத் தெரும் தமிழனாவான்

நயினைக் கவிஞர்,
நாக. சண்முகநாதபிள்ளை

கிணுள் கீழித்துக் கீழுக்கில்ஏழு பரிசிபோல
எழுவானில் தமிழ்மூகந்து மட்டுவாழ்ந்து,
பொருள் புதுக்கீப் புடமிட்டுப் புதுமையாண்டு
புலமைநலம் நீலமையொடு புரிந்துகொண்டு.
அருள் பெருக்கி இயலிகையால் நாடகத்தால்
அகத்திருளை அகற்றியொளி காலச்செய்து,
மகுள்பவர்க்குத் தெருள் புதுத்தி விபுலாநந்தன்
மடைத்திறந்து தமிழாறு பாயச்செய்தான்

தமிழ்மு மட்டுநகர் தந்தோண்றல்,
காந்துணையும் தமிழ்த்தொண்டு செய்த ஏந்தல்,
அமிழுதான் தமிழார்வம் தோய்ந்தபத்தன்.
அறவழியில் துறவறத்தைப் பூண்டமுத்தன்.
புகழான நீறை நூல்கள் புனைந்த சித்தன்,
சீற்மொழிநூல் தமிழ் மாலீற் பெயர்த்துக்கொத்தன்,
அகலாத இனப்பற்றின் அச்சாய் நீண்டோன்
அகிலத்து அறிஞர் புகழ் உச்சம் பெற்றோன்

அறிவியலிற் துறைதோய்ந்த ஆர்வம் உந்த
ஆய்ந்து மொழிக் கூறுவெல்லாம் அனுகிவென்று.
நெறிவழியிற் படிமுறையில் கலவயின் நுட்பம்
நேர்த்திபெற வடிவமைத்து ஒசைகூட்டி,
பொறிதெரியி யாற்வகைகள் புதுக்கிழுங்கோர்
பொக்கிசமாம் இசைச்செல்வம் புலிக்குத்தந்து
பெரிதுவக்கக் ‘கரந்தை’யிலே ‘யாழ்நூல்’ ஏற்றிப்
கீடுயர நாடுயரப் பெருமைபெற்றோன்.

நடவுநிலை தளராத நண்செந்துகோடு
 நாடுவரு வைதாயுமே அன்பாய் ஏற்று,
 கடுகளு வேற்றுமையும் காட்டாதோன்பு
 காத்திருந்து காலமெலாம் சமுகத்தொண்டு
 பெருகிலரத் தமிழுறிந்த உலகு எங்கும்
 பெருமடங்கள் கல்விவளர் கூடமெல்லாம்
 அருகிருந்து ஆக்கி உயர் ‘இராமகிருஷ்ண’
 ஆஞ்சீக ஞானியார்க்கு அடியணானோன்.

பல்கலையில் வள்ளவராய்த் தமிழுற்தொண்டாற்றும்
 பக்குவத்தில் மிக்கவராய்ப் பலனும் ஏத்த
 நவ்திலையில் தமிழ்நாட்டில் ஈழம் தன்னில்
 நூற்பேரா சீரியப்பணி நுயந்து செய்து,
 எவ்வளியெலாம் இவர்போன்றார், நுன்மாணாக்கர்
 என்றுமுளர் என்றுயரும் இறுமாப்போடு
 வள்ளவர்கள் வழிவந்த வாய்க்காற் கெல்லாம்
 வடிவமைத்தோன் வீபுலாநந்த வள்ளலன்றோ!

பலவாறு ஆய்ந்தோய்ந்து பார்க்கின் ஈழம்
 பயந்த பெரும் இவ்வர்ஜிஞ் பாரில்மேலாம்
 வரலாறு படைத்தபெரும் தமிழனாவான்
 வாய்க்காது மற்றவர்க்கு இந்தப்பேறு!
 துறவாலும் கீறவாழ்வின் பண்டினாலும்
 தூயதமிழ்த் தொண்டாலும் உயர்ந்து நீன்று,
 இறவாத புகழ்படைத்தோன் வீபுலாநந்தன்.
 இவனன்றோ ஏழுழிறப்பும் ‘ஏழாப்போனே!

மீன்பாடும் மட்டுநகர் நிலத்தில்எல்லாம்
 மிக்கவளம் கொழித்துயர உழைப்புஎன்னும்
 கேண்பாயும் களனியெலாம் செந்திநல்லாடும்
 தெருவெல்லாம் நாட்டாரின் தெம்மாங்கோங்கும்
 வான்பாயும் புலவர்புகழ்: ‘செந்நாப்போதர்’
 வைத்ததமிழ்ப் பண்பாட்டில் வாழுக்கைலங்கும்
 மாண்பாயும் ‘யாழ்தூலின்’ வீபுலாநந்தன்
 மசிமையெலாம் உலகுவக்கும் மாட்சிவாழி.

வினாந்த அடிகள் பற்றிய சில பதிவுகள்

தொகுப்பு :

கி. விசாகருபண்

- 1892 - மட்டக்களப்புக் காலைத் தீவில் பங்குனித்திகுகள் 16-ம் திகதி [மார்ச் 27, 1892] ஞாயிற்றுக் கிழுமை காலையில் ஓரந்தார். தந்தை சாமித்தம்பி விதானையார்: தூய் கண்ணம்கூம; இவரது இளமைப் பெயர் மயில்வாகனம்.
- 1901 - கல்முனை மெதுஸ்த பாட சாலையில் ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்கத் தொடக்கினார். வீட்டில் பொ. வைத்திலிங்க தேசிகரிடம் தமிழ் நூல்களை ஒரு குலப் பாரம்பரியத்தில் பயின்றார்.
- 1904 - மட்டக்களப்பு மெதுஸ்த சங்க மத்திய பாடசாலையிற் சேர்ந்தார்.
- 1906 - ஆங்கில உயர் கல்லீயின் பொருட்டு மட்டக்களப்புப் புனித மைக்கேல் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். இதே ஆண்டு கேம்பிரிஜ் பூனியர் தேர்வில் தித்தியெய்தீனார்.
- 1908 - கேம்பிரிஜ் சீனியர் பரிட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்தார்.
- 1909 - 1910 இவரது தீற்மையின் பேறாக இவர் படித்த அர்சு மைக்கேல் கல்லூரியிலேயே ஆசிரிய நியமனம் பெற்றார்.
- 1911 - தொயிற மறைவையுடத்து மட்டக்களப்புக் கல்லூரியை விட்டு விலசி, தமிழ்ருக்கு அண்மையிலிருந்த கல்முனை கத்தோலிக்க மின் பாட சாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார்.
- 1911 - 1912 கொழும்பு அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றார்.
- 1913 - 1914 மட்டக்களப்புப் புனித மைக்கேல் கல்லூரியில் மீண்டும் ஆசிரியராக அமர்ந்தார்.
- 1915 - 1916 கொழும்பு அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியில் விஞ்ஞானம் பயின்று டிப் ளோமாப் பட்டம் பெற்றார்.
- 1916 - உதுகரத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தேர்வில் சித்தியண்டந்து பண்டதர் பட்டம் பெற்றார். இதே ஆண்டு கொழும்பு அரசினர் கல்லூரியில் உதவி தீரசாயன ஆசிரியராகப்படவியேற்றார். அக்கல்லூரி மாணவர்களாலும் இதர ஆசியர்களாலும் இவர் சிறந்த ஆசிரியராகப் புகழுப் பெற்றார்.
- 1917 - முதலாம் உலக போர் நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது இவரும் ஒரு போர் வீராக

மாறிப் போர்ப்பயிற்சி பெற் றார். இதே ஆண்டில் போர் சமாதான நிலைக்கு வந்தத னால் இவரது முயற்சி கை கூடவில்லை. அதனைத் தொடர்ந்து கொழுப்பு அரசினர் கல்லூரியில் வேதிநூல் உதவி ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றினார்.

1917 – 1919 இவர் யாழ்ப்பாணம் புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்தார். இதேகால கட்டத்தில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சேர்ந்தவாயில் சர்வானந்தர் இலங்கைக்கு வந்த போது அவருடன் தொடர்பு கொண்டு துறவறத்தில் நாட்டங் கொள்ளவானார். இக்காலகட்டத்தில் இலண்டன் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானமானிக் கலவீயைப் பிறர் துணையின்றியே பாத்து ரீ. எஸ். [B. Sc] பட்டம் பெற்றார்.

1920 – 1922 மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் பதவியினை ஏற்று நடாத்தினார். அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் ஆரியத்ராவிட பாஷாபிஸ்கிருத்திச் சங்கத்தைக் கட்டி எழுப்புவதிலே தாழும் பங்குகொண்ட நோடு அதன் வளர்ச்சியிலும் அக்கறைகொண்டு செயற்பட்ட பட்டார்.

1917 – 1922 இக் காலப்பகுதியிலும் பின்னர் தொடர்ச்சியாக இல்லாமல் சமார் ஒன்பது வழுதங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தார்.

1922 – சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து ரீபோத்தையைர் என்னும் ரீமக்சாரிய நாமம் பெற்றார் இச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட இராமகிருஷ்ண விஜயம் (தமிழ்) வேஞாந்தகேசரி (ஆங்கிலம்) ஆகிய இரு பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். 1922 இல் நவநித சிறுஷ்ணபாதியாரின் உலகெயல் விளக்கத்தை வித்துவான் புஷாலசீன்னையின் உரையுடன் பதிப்பித்தார்.

1924 – ஞானோபதேசம் பெற்று சவாயி லீபுலாந்தர் என்ற துறவுத் திருநாமம் பெற்றார். இதே ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் மாணவர் காங்கிரஸின் அமைப்பாளர்களில் ஒருவராகச் செயற்பட்டார். ஆறுமுக நாவலர், இராமநாதன் ஆகியோரது சமுகநிலைப்பட்டசில கொள்கையுடன் இணங்கிப் போகாத யாழ்ப்பாணம் வாலி பர் காங்கிரஸினருடன் லீபுலாந்த அடிகளார் இணைந்து தொடாக்சியாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளார்.

1925 – தம் நாட்டிக்குத் தொண்டு செய்யும் நோக்கோடு ஈழம் திரும்பிய அடிகளார் மட்டக் களப்பில் கல்லூரி அமைப்பது பற்றி ஒரு மகாசபையைக் கூட்டினார். இதே ஆண்டில் நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணம் மாணவர் காங்கிரஸ் மாநாடு மேற்கூற்றுத் தலைமை வகித்தார். 1925 மூன்றாம் மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கத்தார் டாக்டர் உ. வே. சாலீநாத ஐயருக்குப் பொற்கிழி வழங்கும் ஷாஹாலீர் கும் சமுத்தமிழர்கள் ரோதித்தி யாகச் சென்றார். இவ்வாண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் காரை தீவு காராத வீத்தியாலயத்திற் கும், நவம்பர் மாதம் கல்டிட் உப்போடை சீவானந்த வீத்தி யாலயத்திற்கும், திருகோண மலை ஆங்கிலக் கலாசாலைப் புதுக்கெட்டடத்திற்கும் அடிக்கல் நாட்டினார். காரைதீவு, ஆணைப்பந்தி மண்டூர், ஆரைப் பற்றை ஆகிய இடங்களில் வீவேகானந்த சபையின் ஆதர யுடன் இயங்கிவந்தபாடசாலை களின் நீர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

1926—யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணை வைத்திஸ்வர வீத்தி யாலயத்தைத் தொடக்கி வைத்தார். 1926 ஏப்ரலில் வேலூர் ரீல் நடைபெற்ற ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணமிஷன் மகாநாட்டில் இலங்கைப் போதித்திராகச் சென்றார். யூனில் வைத்திஸ்வர வீத்தியாலயத்தின் சார் பாக அனாதைச் சிறுவர் இலங்கைத் தொடர்புத்தீர்த்தினார். இதே ஆண்டிலேயே அடிகளாது மதங்க துளாமணியும் பதிப்பிக் கப்பட்டது.

1926—1927 கொழுஷ்பு வீவேகானந்த சபை வெளியிட்ட 'வீவேகா னந்தன்' மலைக்கு இருவருடங்கள் ஆசிரியராக இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என 1927இல் எழுதினார். அக்கட்டுரை "வீவேகா னந்தன்" என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது

1927—தமிழகத்திலே தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்காக மதுரைச் சேதுபதி அவர்கள் தலைமையில் கூடிய ஆலோசனைக் குழுவினர் அடிகளாரை வரவழைத்துத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவது பற்றிய கருத்துக்களைப் பெற்றனர்

சிதம்பரத்திலே அவசியம் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட வேண்டும் என அடிகளார் சீபாரிசு செய்தமையால் அவது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டதை அறிப் பிடித்தக்கது.

மகாத்மாகாந்தி இலங்கைக்கு வருங்க தந்தபோது, யாழ்ப்பாணம் வாலிபர் காங்கிரஸ் அவரை யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரவேற்றி 26-11-1922 இல் யாழ் முற்ற வெளியில் நடாதிய வரவேற்புக் கூட்டத் திற்கு வீபுலாநந்த அடிகள் தலைமை தாங்கினார்.

1928—திருகோணமலை ஆங்கிலக் கலாசாலைப் பொறுப்பினை ஏற்று அங்கு சென்றார்.

கீரிமலையில் வைத்திலிங்கம் மண்டபத்தில் வீபுலாநந்த அடிகளார் தலைமையில் சமூக ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு நடை.

பெற்றது. இம் மகாநாட்டிற்குச் சுயாச்சியில் கட்சித்துணைத் தலைவர் என். சந்தியழுர்த்தி, தோழிற்சங்கவாதி ஏ. ஈ. குண சிங்கா, நாலாந்தக் கல்லூரி அதிபர் ஜி. கே. ட்ரீன்யு. பெரோ முதலி யோசும் வருகை தந்திருந்தனர்.

1930—இரோமகிருஷ்ணமிஷன் பொறுப் புல் இலங்கையில் இருந்த அன்னத்துப் பாடசாலைகளை யும் நீர்வகீக்கும்கடமையை ஏற்றார். அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் ஆரியபாஷாலிலிருந்திச் சங்கத் தார் அடிகளாரைத் தாம் நடாத் தும் பண்டிதர் தேர்வின் தேர் வாளராகவும் நீயமித்தனர்.

1931—அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேரா சிரியராகக் கடமையேற்றுப் பணிபுரிந்தார். இக் காலப் பகுதியில் பழந்தமிழர்களைச் சமிழர் பண்பாடு, ஆங்கிலம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள். கலைச் சொல்லாக்கம் முதலான பல்வேறு துறைகளிலே ஆராய்ச்சியில் அடிகளார் ஈடுபட்டதோடு அவை பற்றிய தமது ஆய்வு முடிபுகளையும் அவ்வப்போது வெளியிட்டு வர்த்தமை அறிப்பிடத்தக்கது. இதே ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் பாரதிகமுகம் நிறுவி பாரதியார் பாடல்களை மக்கள்மயப் படுத்தினார்.

1934—காந்தைத் தமிழ்ச்சங்க 22 ஆம் ஆண்டு வீழுாலிற்குத் தலைமை தாங்கினார்.

1935—சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுவின் உறுப்பினராக நீயமிக்கப்பட்டார். வேலூரில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாசத்தின் முப்பதாவது ஆண்டு வீழு வீற்குத் தலைமை வகித்தார்.

1936—ஒம்பர் 20 இல் சென்னை மாகாணத் தமிழர் சங்கத்தின் ஆதாவில் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கலைச்சொல்லாகக் கூட நாட்டுக்குத் தலைமை வகித்துச் சிறப்பித்தார்.

1937—கலையத்திற்கும், தீவெந் நாட்டும் யாத்தி கோ சென்று வந்தார்.

1939—1941 இமயமலைச் சாரலில் உள்ள மாயாவதி ஆச்சிரமத்திலிருந்து வெளிவந்த 'பிரேஷ்ட் பாரத்' என்னும் ஆங்கிலத் திங்களி தழி ன் ஆசிரியப் பொறுப்பினை ஏற்றார். இக் காலப்பகுதியில் யாழ்நால் தொடர்பான ஆராச்சியிலிலும் அவர் முழுமையாக ஈடுபட்டதார். யாழ்நால் தொடர்பாகப் பல தலைகளைத் தமிழ் நாட்டிலே சேகரிக்க வேண்டியிருந்ததனால் மேற்படி ஆசிரியர் பதவியினைத் துறந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தார். இக் காலப்பகுதியில் யாழ்நால் ஆராய்ச்சியில் முழுமையாக ஈடுபட்டார்.

1943—1947 இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேரா சிரியராக நீயமிக்கப்பட்டார். அத்தோடு இக் காலத்தில்

கல்வி ப் பாடநூற்றசபையின்
சிறப்பு உறுப்பினராகவும்
விளங்கினார்.

1947—கர்ணதைத் தமிழ்ச்சங்க ஆதர
வில் திருக்டாகாள்ளம்புதூர்
திருக்கோவிலில் 'யாழ்நூல்'
அரங்கேற்றும் யூன் 5 ஆம்,

6 ஆம் திகதிசளில் அடிகளார்
உருவாக்கிய யாழ் வகைகளின்
இசை வாசிப்போடு சிறப்பாக
நிறைவு பெற்றது.

1947—யூலை 19 இரவு 1 மணி 15
நி மிடமள வில் கொழும்பு
நகரில் இயற்கை எய்தினார்.

சரித்திரகால வெல்லைக் கெட்டாத காலத்திலே, 'வில்யாழ்' எப்பெயரிய குழலீயாயுதித்து, மழுவைச் சொற் பேசி. இடையர் இடைச்சீயனர் மகிழ்வித்துச், 'சீரீயாழ்' என்னும் பேணதப் பருவச் சிறுமியாசிப், பாண்ணோடும் பாடினியோடும் நாடெந்து தீரிந்து, ஏழஷஞ்சும் இதுயங் சளிப்பெய்த இன் சொற் கூறிப், சினபு 'பேரியாழ்' என்னும் பெதும்பைப் பறவ மெய்திப், பெரும்பாண்ணரோடு சென்று, குறுநில மன்னரும், முதிமன்னரும் தமிழ்ப்புலவரும், கொடைவள்ளவல் வளரும் கேட்டு வியப்பெய்தும் வண்ணம் நயம்பட உரை பகர்ந்து, அதன்தீன், மங்கப்பறவ மெய்தி, அப் பறுவத்திற் கேற்பப், புதிய ஆடையும் அணிகலனும் பூண்டு, நாடக அரங்கத்திலே தீரமை காட்டி, மடற்றதப் பறுவம் வந்து எய்துதலும், தீருநிலகண்டப் பெரும்பாண்ண ரோடும், மதங்களுள்ளாமணியாரோடும் அம்மையப்பர் உறைகின்ற திருக்கோயில்கள் வலைற்றை வலம் வந்து, தெய்வ இசையினாலே அப்பறுள்ளத்தினை யுருக்கி, முத்தமிழ் சீரகாற் பாராட்டப்பட்டு, அரிவைப் பறுவம் வந்து எய்தலும், அரசீனங் குமரிகளுக்கு இன்னுயிர்ப் பாங்கியாகி, அவர்க் கேற்ற தலைவரை அவர்பாற் சேர்த்திச் சீருஞ் சிறப்பு மெய்தி தீரை 'யாழ்' என்னும் மென்மொழி நாஸ்கை இருந்த விடந் தெரிச்சாமல் குறைந்துபோயினாள்.

110423

University of Jaffna

110423

Library

முல்லை அச்சகம், ஆடியபகுதம் லீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பங்கம்